

PIGME

**CHUCK
PALAHNIUK**

CHUCK PALAHNIUK

PİGME

CHUCK PALAHNIUK: Gerçek adı Charles Michael Palahniuk olan yazar 21 Şubat 1962'de Burbank, Washington'da doğmuştur. Annesi ve babası Chuck on dört yaşındayken ayrılır. Chuck ve kardeşleri annelerinin ebeveyninin sığır çiftliğine yerleşir ve burada büyür. 1980'de Columbia High School'u bitirdikten sonra Oregon Üniversitesi'nde gazetecilik öğrenimi görür. Üniversite yılları boyunca yazar olmayı aklından geçirmez. Geçimini Freightliner adlı şirkette otomobil tamirciliği yaparak sağlamaktayken. 1996'da, arkadaşlarıyla birlikte bir edebiyat grubuna katılır ve burada Project Mayhem (Kargaşa Projesi) adlı kısa hikâyeyi yazar. Söz konusu hikâye üç ay gibi kısa bir süre içinde *Fight Club'a* (1996 *Dövüş Kulübü*. Çev. Elif Özsayar. Ayrıntı Yay., 2001) dönüşür. İlk romanını yayımlatması kolay olmaz. Pek çok kez reddedilir. Chuck Palahniuk her reddedilişinde daha da "karanlık" yazmaya başlar. Nihayet yayımlanan ilk romanı *Dövüş Kulübü*, özellikle de 1999 yılındaki film uyarlamasının ardından büyük ses getirir ve Pacific Northwest Booksellers Association Award ve Oregon Book Award ödüllerine değer bulunur. *Survivor* (1999 *Gösteri Peygamberi*, Çev. Funda Uncu. Ayrıntı Yay., 2002); *Invisible Monsters* (1999 *Görünmez Canavarlar*. Çev. Funda Uncu. Ayrıntı Yay., 2004); *Choke* (2001 *Tıkanma*. Çev. Funda Uncu. Ayrıntı Yay., 2003); *Lullaby* (2002 *Ninni*, Çev. Funda Uncu. Ayrıntı Yay., 2007); *Fugitives and Refugees* (2003 *Kaçaklar ve Mülteciler*. Çev. Esra Arışan, Ayrıntı Yay., 2005); *Diary* (2003 *Günce*, Çev. Funda Uncu. Ayrıntı Yay., 2005); *Haunted* (2005 *Tekinsiz*. Çev. Funda Uncu, Ayrıntı Yay., 2009); *Rant* (2007 *Çarpışma Partisi*. Çev. Funda Uncu. Ayrıntı Yay., 2010); *Snuff* (2008 *Ölüm Pornosu*, Çev. Funda Uncu. Ayrıntı Yay., 2011); *Tell-All* (2010) ve *Damned* (2011) adlı kitapları kaleme alan Palahniuk, halen Oregon'un Portland şehrinde yaşamını sürdürüyor.

Ayrıntı Yayınları

Yeraltı Edebiyatı

Pigme

Chuck Palahniuk

Ayrıntı: 647

Yeraltı Edebiyatı Dizisi: 59

Pigme
Chuck Palahniuk

Kitabın özgün Adı
Pygmy

İngilizce'den Çeviren
Gökçe Çiçek Çetin

Yayıma Hazırlayan
Abdullah Yılmaz

Original published in the English language under
the title Pygmy by Chuck Palahniuk Copyright ©
2009. Chuck Palahniuk

No part of book may be reproduced, in any form
without written permission from the publisher.

*Publisher by arrangement with Donadio and Olson.
Inc & AnatoliaLit Ajans.*

Bu kitabın yayın hakları Ayrıntı Yayınları'na aittir.

Kapak illüstrasyonu
Sevinç Allan

Kapak Tasarımı
Deniz Çelikoğlu

Kapak Düzeni
Gökçe Alper

Dizgi
Hediye Gümen

Baskı
*Kayhan Matbaacılık San. ve Tic. Ltd. Şti
Davudpaşa Cad. Güven San. Sil. C Blok No.:244
Topkapı/İst. Tel: (0212) 612 31 85
Sertifika No.: 12156*

Birinci Basım 2012

İkinci Basım 2012

Baskı Adedi 2000

ISBN 978-975-539-673-6

Sertifika No.; 10704

AYRINTI YAYINLARI

Hobyyar Mah. Cemal Nadir Sok. No; 3 Cağaloğlu – İstanbul

Tel: (0212) 512 15 00 Fax: (0212) 512 1511

www.ayrintiyayinlari.com.tr & info@ayrintiyayinlari.com.tr

Amy Hempel'a...

Başka peynir kalmadı.

Kim gençliğe sahip olursa, geleceği de kazanır.

Adolf Hitler

Birinci Rapor

Eleman ben, ajan 67 numaranın ilk beyanı burada başlıyor. Ortabatı Amerika'da, büyük havaalanına iniyor. Tarih . Uçuş numarası . Görev ivedi, zorluk derecesi yüksek. Kod adı: Kargaşa Operasyonu.

Diğer elemanlar, eleman Tibor, ajan 23; eleman Magda, ajan 36; eleman Ling, ajan 19, göçmen kontrolü ardından güvenlik noktalarını geçerek kendi ev sahibi aileleriyle kucaklaştılar bile. Hepsi de Amerika Birleşik Devletleri'nin güvenlik duvarını başarıyla deldi. Aynı kentteki orta gelirli yoz Amerikan ailelerinin evlerine, okullarına sızdılar. Bugünden tezi yok, elemanların stratejik eylemler ağı kurulup faaliyete geçilecek.

Kurşun geçirmez camın ardındaki pasaport polisi, bir yandan beni tepeden aşağı süzüp bir yandan da pasaportumu açıp içindeki bilgileri kontrol etmeye koyulurken, "Uzun yoldan geliyorsan ha, evlat" diyor. Adam, uzun boyu nedeniyle çok eskiden ölmüş kafes hayvanları gibi; bütün gün, ayak damarlarında biriken kan, kalkıp ilk tuvalete gittiğinde, *dan-dan*, beyinde kan pıhtısı.

Pasaport polisi. "Demek, değişim öğrencisisin?" diye soruyor. "Kaç yaşındasın, evlat?"

Parmaklar bir, iki diye göstererek, on üçe kadar sayıyor.

"Demek, on üç yaşındasın" diyor adam. Camın ardından, "Yaşına göre çok ufak tefek değil misin?" diye ekliyor.

Eleman ben, bir bir, bir üç gösterip anlatıyor. Parmakları yüzüne doğru uzatarak, tekrarlıyor: on üç.

Eleman ben demir yumruğuyla ani ateş patlaması, *pow-bang* hamlesi yapabilir ve kurşun geçirmez camı kırıp parçaladıktan sonra Çarpan Kobra Hızlı Ölüm hareketiyle pasaportçunun soluk borusunu delebilirdi.

Eleman benim dili damağının arkasına dokunup azı dişlerini, içine siyanür kapsülü yerleştirilmiş dişini yalıyor, ısırmadan üzerinde dolaşılıyor. Daha değil. Dilin dokunuşuyla dişler ıslanıyor, kayganlaşıyor. Yutkunuyor ve parmakları göstererek altıya kadar tek tek sayıyor. Pasaport polisine bir ailenin yanında değişim öğrencisi olarak altı ay kalacağını anlatıyor.

Pasaport polisi deftere mürekkep basıyor, ülkeye giriş işareti vuruyor. Pasaport defterini bu ajana uzatıyor. Adam, "Dünyanın en büyük ülkesine hoş geldiniz" diyor. Bir düğmeye basıyor ve kapı içeriye. Birleşik Devletler'e girişe izin veriyor, hedef ailenin kucağına.

Bu kokuşmuş Amerikan yılan yuvasının, bu şer odağının, bu yoz ülkenin güvenliğini delmek için, eleman benim yalnızca tek bir adımı kalıyor. Eleman benim ev sahibi olacak aile üyeleri bu ajanın dikkatini çekmek için elini kolunu sallayıp duruyor. Ev sahibim olacaklar bağılıyor,

oynatarak kollarını uzatıyor, ellerini çırpıyor

Resmi kayıtlara geçsin: Ev sahibi baba, tıpkı geniş soluklu bir inek gibi. Burnundan solurken, mezbahada bekletilen kokmuş et gibi, ağır bir hava veriyor dışarıya ve bu inek baba, eleman benin elini sıkarken Viagralı, leş gibi soluğunu bu ajanın suratına üflüyor. Babanın koca yumruğunun doku basıncı, inekte kemik oranına göre, ev sahibi babanın vücudu yüzde 31.2 oranında yağ barındırıyor. Gömleğinin cebine yaylı bir mandalla iliştirilmiş bir plastik kartta “Donald Cedar” ismi okunuyor; portakalrengi noktadan güvenlik düzeyinin dokuz olduğu anlaşılıyor. Amerikan endüstrisinde tipik olarak kullanılan bu manyetik kartın alt kenarı boyunca bir şerit uzanıyor ve bu şeritte biyolojik görüntü verileri kayıtlı. şerit yakın tarihli bir görüntü vermiyor.

Eleman ben adamın koca yumruğuna sinirlenirken, serbest kalan eliyle de güvenli geçiş kartını alıyor.

Hemen ardından, ev sahibi inek baba, “Vay, işte küçük dostumuz” diyor. “Alıngan olma” diyor. Babanın inek kokan göğsüne iliştirilmiş sert plastik kartta “çok gizli” yazıyor. Ağzı Viagra ve naneli çiklet, saçı buram buram Propecia kokuyor.

Eleman ben hazır. İstese, babanın kaburgalarına basit iki noktalı dirsek, bir-iki, *kam-pow*, Uçan Kartal manevrası yapabilir ve derken, üç gün içinde, bugünün ertesi günü sonrası, baba iki ciğerini de kusar, kan kusarak içi dışına çıkar ve ölür. Hızlı olduğu kadar kolay; küçük çocuk bunu yapabilir.

Ev sahibi anne sivri dirseğiyle ev sahibi babanın böğrünü dürtüyor ve “Konuşana bir bak. Bay Büyük Atış” diyor.

Ev sahibi anne kıpırdak bir tavuk; kemikli çenesi tıpkı bir gaga, durmaksızın dönen ve takırdayan. Tavuk anne. “şuna bak!” diyor. Sonuna kadar açık dudaklardan ve dişlerden yüze sessiz bir çığlık patlıyor, sivri bir dil ve kaşlar tavuk alnına sıçrıyor. Tavuk annenin kemikli pençesi, bu ajanın iki elini kavıyor, anne kollarını bu ajanın başının üzerinde çok yüksekte açıyor. Ajan ben çok aşağıda kalıyor. Ev sahibi anne. “Bak. nasıl da *cılız*” diyor.

Kemikli tavuk pençesine dolanmış otomobil anahtarları tıkırdayıp sallanıyor. Amerikan model arabanın deposunu ağzına kadar doldurmak yalnızca 17.1 saniye tutar. Ev sahibi ailenin konutunun anahtarları, öteki otomobilin anahtarları, kemikli tavuk pençesiyle ajan benin elinin arasına sıkışmış. Bu ajanın parmakları, anahtarlarla temas halinde ve penelerden anahtarları kaydırıp alma hareketine başlıyor.

şimdi ertesi, ev sahibi anne. “Bu kemiklerin etrafına biraz et sarmamız gerekecek” diyor. Ev sahibi annenin pençeleri kapanıyor ve anahtarları kavıyor. Annenin ter boşanan gözeneklerinden, pişirdiği etli yemek ile vanilyalı dondurmaya eşlik eden Zoloft, Xanax karışımı bir koku yayılıyor. Östrojen desteğinin ağır kokusu. Yağ fişkıran yüzündeki kırışıklıklardan ise, çokça aldığı folik asit desteğinin pis kokusu...

Ellerdeki dokunun esnekliğine, tendon direncine ve dermal friksiyon endeksine bakılacak olursa, tavuk annenin beden yağ oranı tahminen yüzde 6.3. Nabız 182/120. Ortalama nabız 93. Yaş 42.3. Altı yıl içinde, beyin sarsıntısından ölmesi işten bile değil.

Anne ve baba, ev sahibi ailenin adı "Cedar". Eleman benin etrafında kenetleniyorlar. Grup kucaklaşması.

Ev sahibi kız kardeş kâğıt demetini eleman benin karnına dayıyor; tepede bir gül demeti oluşturacak şekilde altın yaldızlı sentetik bağla düğümlemiş kırmızı kâğıdı. Kâğıdın üzerine. İngilizce altın yaldızlı harflerle, "Mutlu Yıllar" yazılmış.

"O bir tişört" diyor ev sahibi erkek kardeş, "biraz terbiyeli ol!" Ev sahibi erkek kardeş sadece domuz köpek. İki eliyle düğmelere basınca bip sesleri çıkaran siyah plastik bir aletin üzerinde domuz köpek parmaklarını dans ettiriyor. Siyah plastik şeyden hafif patlama sesleri çıkıyor. Makineli tüfek rapor ediliyor. Ev sahibi domuz köpek erkek kardeş, "Benimle aynı odada kalmıyorsun, bok çuvalı!" diyor.

Domuz köpeğin nefesinden Ritalin kokusu yayılıyor. Model uçak yapıştırıcısının ve sık sık çekilen otuz birin o pis kokusu. Alt notalarda... pis gizli kan, lateks kauçuk ve korku teri. Domuz köpek yüzünü kaldırıp yukarı bakıyor; çenesinde geniş mor bir leke var. Yaşı yaklaşık 14.5.

Kıpırdak tavuk anne, bir parmağını uzatıp sallıyor ve "Bak, ırkçılık yapmanın sırası değil" diyor.

Hızlı kolay olabilirdi. Eleman benin ayağı domuz köpeğe vurabilir, *pow-pow*. Uçan Koca Leylek ölüm Tekmesi, atabilirdi. Domuz köpeğin elmacık kemiği parçalanır, kırılan kemik doğrudan beyne saplanır, *jab-boom* ve ev sahibi erkek kardeş son bir pis nefes vermeye bile fırsat bulamadan ölürdü.

Ev sahibi anneye gelince, onun için de kung-fudan bir dim mak. akupunktur noktasına ölümcül bir vuruş derken, aniden hiç acı duymadan mook jong antreman aleti kadar ölü olurdu.

Resmi kayıtlara geçsin: Yalnızca ev sahibi kız kardeş ödüllendirilecek bir rakip gibi görünüyor. Ev sahibi kız kardeş, gizil kedi. Gece kedisi; sessiz ama olan biten her şeyi gözlüyor. Kedi kız kardeş kırmızı kâğıt paketi eleman benin eline tutuşturmaya çalışırken, "Umarım sana uyar" diyor.

Eleman benin parmakları paketi tutuyor, kaygan kırmızı kâğıdı. Sahte altından gül biçimli düğümü çözüyor, dikkatlice kâğıdı yırtmadan açıyor, ki paket bozulmasın. Bu ajan, paketi Türk malı T-155 tanksavar bombasının ateşleme fünyesini etkisiz hale getirircesine usulca açıyor. İçinden, üzerinde beyaz İngilizce harflerle bir yazının basılı olduğu, katlanmış siyah giysi çıkıyor. Giysinin katlarını açınca göğsünde boylu boyunca "İsa'ya Ait" yazısı ve yazının üst kısmında da balığa benzer, ilkel mağara adamının çizdiği balığa benzer bir şekil ortaya çıkıyor.

Domuz köpek, gözünü elindeki aletten ayırmıyor ve parmakları hızlı bir şekilde bip sesleri çıkaran düğmeler üzerinde gezinirken, "O bir tişört, dallama" diyor, "giy şunu."

Görev birliğinin diğer elemanları, bagajlarını banttan toplarken, çevrelerini sarmış ev sahibi aileler, kollarını açmış "Hadi grup kucaklaşması" diyor. Ajan Şaşa. Ajan Vigor. Üzerinde "İsa'ya Hoş Geldiniz" yazan, gümüşrengi, uçan sidik torbasının ipini tutmayı kabul ediyor. Öteki uçan sidik torbasında "Gülümse" yazıyor. Öteki paket kâğıt kaplı. Öteki ajanlar geniş Amerikan

kollarının arasında kaybolmuş. Her Amerikalı gizlice ajanların kokusunu almaya çalışırken, küçük yılan gözlerle kir ya da yabancı bir hastalık taraması yapıyor. Bizim elemanlarla ev sahibi aileler, dışarıda otomobillerin beklediği, havaalanı kapılarının ardında kaybolana kadar uzun yollar katediyor. Arabalar uzaklaşırken kornaların sesi yıkıyor her yanı. Ev kadar büyük her otomobil.

Burada birinci aşama başlıyor; Kargaşa Operasyonu.

Eleman benin kolları siyah giysiyi başından geçirmeye, omuzlara oturtmaya uğraşiyor; giysi dizlerine geliyor, hatta geçiyor. Kısa kol dirsekten öteye geçmiş. "İsa" sözcüğü kasıklarından aşağıda. Büyük boğaz kısmı bu ajanın boynunu ve bir omzunu çevreliyor.

Soluyan inek baba. "Bunun içini dolduracaksın" diyor. Leş kokulu florit soluyan ağzı, "Al" diyor ve bu ajanın eline tahta bir çubuğun ucuna yapıştırılmış bir paçavra tutuşturuyor. Amerikan bayrağı, çocuk bezi kadar. Beyaz, kırmızı ve mavi.

Eleman benin parmakları, kokmuş bir ot sapına benzeyen tahta çubuğu sıkıyor. Ev sahibi ailenin pis kokusunu uzaklaştırmak için şeritli, yıldızlı bayrağı sallıyor yelpaze gibi. Tereyağının ağır kokusunu uzaklaştırmak için. Kimyasal saç sabunu kokusunu. Amerikan kâğıt parasının pis kokusunu.

Geniş inek babanın kolu, kol kalkıyor ve bütün parmaklar ant içer gibi açık. Ev sahibi babanın dudakları, "Biz sadece bir aile değiliz" diyor. "Biz bir takımız!"

Şimdi aynı şekilde, ev sahibi anne iki ayağını da sıçrayacakmış gibi gerip, avuç içini babanın açık elinin içine çarptırıyor ve şaklayan ellerin yüksek sesi duyuluyor. Ev sahibi tavuk anne bağırıyor "Cedar takımını!"

Ev sahibi ailenin tadı çıkmaya başlıyor burada. Daha şimdiden eleman benin kavrulmuş dili üzerinde seyreltik Amerikan kanının tuzlu tadı var. Yoz ev sahibi ailenin eti şimdiden eleman benin dişleriyle parçalanıyor. Eleman benin salyaları sel olmuş akıyor bir şeyleri yutmak üzere. Dil, dudakları yalıyor. Siyanürlü azı dişine dokunuluyor. Bu ajanın dişleri arasında ev sahibi kemiklerinin çıtırtısı duyulacak mı? Karın gurulduyor. Kanlar içinde çığlıklar atacaklar yakında. Ağız kan tadı almış; ölüm yakın. Nihai intikam da.

İsa giysisinin iç etiketinde "Made in China" yazıyor.

Amerikan bayrağının tahta sapındaki küçük etikette "Made in China" yazıyor.

Eleman ben yüksek sesle bir şey söylemiyor ama bu ajanın kafasından, dönek Yahudi, kokuşmuş dâhi, atom bombasının babası Robert Oppenheimer'ın bir sözü geçiyor-, "ölüm gibi, dünyaların yıkıcısı olacağım ben." Sonra ertesi, ajanın gözleri ev sahibi hedef aileyi görüp parlıyor ve elemanın ağzına bir gülümseme, keskin birçok dişini meydana çıkaracak kadar geniş, büyük bir gülümseme yayılıyor.

Alıntı: "Sizinle yemek çok güzel, sevgili dostlar."

Eleman benin kafasının içinde alıntı tekrarlanıyor. "Ölüm gibi... olacağım ben."

Tavuk anne, "Senden bir Amerikalı yaratacağız" diyor. Otomobil anahtarları şingirdiyor,

durmak bilmeyen gaga çene açılıyor ve ev sahibi anne. “Ya da Yüce Tanrı’ya ahdimiz olsun, bu yolda öleceğiz” diyor.

İkinci Rapor

Eleman ben, ajan 67 numaranın ikinci beyanı burada başlıyor. █████ şehrinin perakende ürün dağıtım yerleşkesine varılıyor. Perakende satış merkezi numarası █████. Tarih █████ Resmi kayıtlara geçsin: Amerika'da kış ayları boyunca gençler zorunlu eğitime tabi tutuluyor, Amerikan gençleri alışveriş merkezlerindeki bu eğitime katılmak zorunda.

Sihirli sessiz kapı kenara çekilip geleni içeri almak üzere duvarın içinde kayboluyor. Tamamı cam değil. Gümüş kenarlı alüminyum metal çerçeve açılınca, içerideki dikilen yaşlı kadın, yaylı kıskaçla göğsüne iliştirilmiş sallanan kartta "Doris" yazan, kırmızı elbise giydirilmiş köle kadın ortaya çıkıyor. Gri bulutlu gözlerini eleman bana dikmiş kadim gözcü kadın eleman beni tepeden tırnağa süzdükten sonra yaşlı papağan sesiyle. "Wal-Mart'a hoş geldiniz" diyor, "size nasıl yardımcı olabilirim?"

Bu ajanın ağzı gülüyor; yüz hoş bir göz kontağıyla aydınlanıyor. Bu ajan. "Pek saygın kadim anne... burada Çin işi 81-S-tipi gazlı, döner başlıklı, dakikada altı yüz elli atış yapan makineli nerede satılıyor?" diye soruyor.

Derisi dökülmüş antik mumya yüz donuk; bulutlu gözler ise öylece bakıyor, bir an bile kırılmadan.

Eleman benin gülümseyen yüzü. "Ölmek üzere olan muhterem anne, sizde Hırvat malı, kırk beş kalibrelik, uzun namlulu APS saldırı silahının mermisi bulunur mu?" diyor.

Eleman ben sırtıyor, soluğunu tutmuş, bekliyor.

Antik papağanın soluk borusu sarkık ve sarkık deri yutkununca kıpırdıyor. Kırmızı balmumu kenarlı leke, ağız gibi açılıyor, balmumu gülümseme eriyor, dümdüz oluyor.

"Brezilya malı FA 03 suikast tüfeği" diyor bu ajan ve bağıyor belki duyar diye: "Hürmetli nine, pek saygın, yakında ölecek kokmuş ceset! Slovak SA Vz58 tüfeği nerede satılıyor?"

Dökük derili papağan yüzüne kan doluşuyor, kırmızı balmumu ağız volkan ağzı gibi büzülüyor, volkan ağzın derisi büzülüp kan kesilinceye kadar geriliyor. Buğulu gözlerden elektrik kıvılcımları saçılıyor. Volkan ağzı açılıyor ve yaşlı papağan, ağzından tükürükler saçarak bağıyor "Spor malzemelerini 16 nolu reyonda bulabilirsiniz, genç adam!"

Eleman benin elleri Kuş Kanadı Nazik Kucaklaması hareketiyle, *zing-wring*, hızla papağan boynu kıvrıp, omurgasına bir *twist-snap* derken, onu kolay bir ölüme yollayabilirdi.

Bu ajan yalnızca, "Teşekkür ederim, pek saygın madam yaşayan iskelet" diyor. Görevin bir an önce başlaması dileğiyle geleceğe havale ediliyor.

Resmi kayıtlara geçsin: Hepsi işlenmiş, hepsi renk renk paketlenmiş birbiriyle yarışan şeylerin yığıldığı perakende dağıtım merkezi bir köstebek yuvası gibi iç içe geçmiş

koridorlarla dolu. Geniş alan, her renkte göz alıcı malla örülmüş duvarlarla bölünmüş. Bütün bu malların üzerine şöyle kazınmış: “Sev beni.” “Bak bana.” Milyonlarca konuşan, yalvaran şey. Kraliyet tahtının sahibi taçlandırılmış Amerikalı tüketici ya bunları kurtarıp eve götürecektir ya da yok oluşa terk edecek. Etiketlerdeki sözcükler kulakları yakıyor, gözlerde patlıyor. Ellere, “Alın beni” diye çağrı yapıyor, ölen şeyler. Burada hepsinin, saat tik taklarıyla sayılı faydalı hayatları. Ölen mallar, ölen alıcılar. Ölen köle kadın “Doris.” Ne acıklı, ne umutsuz.

Bu elemanın ayakları köşeleri dönüyor, hepsi en ucuz olmakla övünen malların gölgesindeki kanyonları geçiyor. Hepsi en iyi tadı veriyor. Hepsi “beni alın” diye kavga ediyor.

Yeni bir köşeyi dönen eleman benin gözleri, ev sahibi aileye tekerlekli gümüş sepeti gösteren eleman Tibor'u, ajan 23'ü görüyor. Yeni bir köşeyi dönünce de eleman Magda, ajan 36 takılıyor göze; ev sahibi anne bu ajanın parlak kutulu bir objeyi aşırıp gömleğinin içine soktuğunu görmemek için gözlerini kaçırıyor. Eleman Magda'nın gözleri bu ajanın gözleriyle buluşuyor.

Yakında başlayacak: Kargaşa Operasyonu.

Sonra ertesi, bu elemanın ayakları yeni köşeyi dönüyor, cilalı zeminde dinlenen ev sahibi erkek kardeşi, domuz köpeği görüyor.

Yere yüzükoyun uzanmış; domuz köpek yanakları zemine yapışık ve bütün bedeni kafasıyla ensesinin gerisinde sere serpe uzanmış. Tepesinde, kulaklarını kapatan açık sarı saçlarıyla yeni bir genç Amerikalı. Açık sarı saçlar enseyi kapatmış, perde gibi yüzünün iki yanından dökülüyor, ayağı ise domuz köpek yüzün üzerinde. Açık sarı genç bütün ağırlığını ev sahibi erkek kardeşin yüzüne vermiş. Açık sarı genç, “Ver şu parayı, yarak kafa...” diyor.

Domuz köpeğin yüzü, ayakkabı altında ezilmiş, zemine yapışık; burnundan kan geliyor ve ayrıık dudaklarından salyalar akıyor. Ev sahibi erkek kardeşin gözleri sıkı sıkıya kapalı. Domuz köpek dudaklarından, tükürük ve kan arasından, “Tamam, tamam” feryadı dökülüyor. “Bırak da kalkayım.”

Açık sarı zorba eğilip domuz köpeğin pantolonunun arka cebine uzanıyor. Parmaklarını kot kumaşının dikişlerini patlatarak cebe sokuyor ve cep bir kumaş parçası olarak ayrılıyor pantolondan. Domuz köpeğin yüzüne bastıran ayağı yerinde dururken, açık sarı zorba, elinde cepten aldığı Amerikan kâğıt dolarları tutuyor. Açık sarı zorba paraları kendi pantolonunun cebine tıkıştırırken, cüzdanı fırlatıp, *zing-pow*, yerde yatan ev sahibi erkek kardeşin kan içindeki yüzüne çarpıyor. Açık sarı zorbanın gözü bu ajana takılıyor. Zorbanın gözleri elektrik mavisi; ateş saçan mavi gözler eleman benin gözleriyle buluşuyor. Zorbanın üzerinde “John 3:16”^[1] harfleri yazılı siyah bir tunik var. Altında da mavi blucin. Açık sarı zorba. “Ne bakıyorsun öyle, pigme?” diyor. “Hadi, toz ol!”

Ev sahibi erkek kardeşin gözleri açılıyor, yerden bakıyor ve dudaklarından, “Peşimden gelme demedim mi ben sana!” sözleri dökülüyor. Beyazında tüneller açarak kan çanağına dönmüş gözlerini kırıştırıyor.

Deri cüzdan yerde, kan içinde, bomboş duruyor. Eleman benin dizleri bükülüyor, ki böylece bu ajan yerden cüzdanı alabilecek.

Açık sarı zorba. “Hey. Cedar. bu senin küçük, renkli piç kurusu mu?” diyor.

Kan içindeki ıslak cüzdanı elinde tutan bu ajan, “Hayır, pigme” diyor.

Açık sarı zorba, ayağı domuz köpeğin yüzündeyken ve sarı saçları ateş saçan mavi gözlerin üzerinde sallanırken, “Sen pislik misin? Zenci? Yavşak? Söyle bakalım, ne ayaksın sen?” diyor.

O anda, eleman benin dirsekleri uçup, *wfiam-pow*, hızla alınının yumuşak çatında patlayabilir ve sarı zorbanın beynini dağıtabilirdi. Bilinci giderdi. Bu ajan, zorbanın pantolonunu kan gölünde yüzen ayaklarına kadar sıyırıp, sonra da kabaran silahını, kuru kuruya, zorbanın büzüşmüş göt deliğine sokup, akıttığı tohumlarla acı içinde çığlık atan açık sarı zorbayı küçük düşürebilirdi.

Açık sarı zorba ayağını ev sahibi erkek kardeşin yüzünden çekiyor. Yarım ağız gülerek, “Tamam. Cedar, küçük, renkli pisliği de alıp siktir git şimdi” diyor. “Para için teşekkürler” diyor. Zorba, kan gölünün içinden geçip ayakkabısıyla zikzak çizerek ilerliyor, giderek açılan kızıl renkli izler bıraka bıraka, ilk ürün duvarının ardında kayboluyor.

Geride sadece kanlı ayak izleri kalıyor.

Tek görgü tanığı, son reyonun ardına gizlenmiş, bu meydan dayağını dikizleyen kadın kadavra Doris. Şimdi ertesi, kadavra geriye çekilip aniden toz oluyor.

Domuz köpek iki dirseğine dayanıp yerden kalkıyor usulca. Ev sahibi erkek kardeşin çenesinde derin çizikler oluşmuş. Yüzünün koyu pembe derisi ayakkabı iziyle önce kızarmış, sonra da morarmış. Gözünün altındaki mor çizgiler iki kulak arasını boydan boya geçiyor, domuz köpek yüzünden akan göz suyu kanallar meydana getiriyor.

Eleman benin parmağı önce yerdeki kan izlerini sonra da yüzdeki izleri gösterirken, bu ajan “tenis ayakkabısı” diyor.

Domuz köpek erkek kardeş yüzündeki göz suyundan onu silip kurtulurken, “Hayır, seni aptal pigme...” diyor. “Bu siktiriboktan bir koşu ayakkabısı!” Çenesinde oluşan kırmızı beyaz çizgiler tıpkı rüzgârda dalgalanan bir Amerikan bayrağı. Ev sahibi erkek kardeş elini sallayarak, “Peşimden gel” diyor.

Sonra ertesi, domuz köpek beni alıp milyon kere milyon ayakkabının satıldığı yere kadar bir yürüyüş çıkarıyor. Raftan duvar üzerinde ayakkabılar. Ayakkabı yığılmış birçok masa. Tıpkı cüzdan gibi, deriden yapılmış ayakkabılar, kurumuş kanın yapıştığı bu ajanın parmaklarıyla kontrol ediliyor. Ev sahibi erkek kardeşin yırtılmış arka cebi gibi kumaştan yapılmış ayakkabıları da.

Domuz köpek kan damlayan burnunu çekip, her bir ayakkabıya doğru parmağını uzatırken, “Tenis ayakkabısı bu, seni küçük pigme” diyor. Parmağını yeni bir ayakkabıya doğru uzatıyor. “Bu da spor ayakkabısı” diyor. Parmağını yeni bir ayakkabıya, sonra bir başkasına uzatırken, “Bu bowling ayakkabısı, bu güreş ayakkabısı... basket ayakkabısı... yürüyüş ayakkabısı... voleybol ayakkabısı... beysbol ayakkabısı... futbol ayakkabısı... rugby ayakkabısı... trekking ayakkabısı...” diyor. Ne var ki, parmağını uzatıp gösterdiği ayakkabıların hepsi birbirinin aynı. Bütün ayakkabılar ikiz. Fark yok.

Sonra ertesi, yeni bir köşeyi dönüyoruz, domuz köpek birçok yavru hayvanın hapsedildiği bir yer keşfediyor. Eleman Tibor, ajan 23 tarafından itilen, tekerlekli kafese benzeyen gümüş kafes, yavru köpek için bir tuzak sadece; birçok yavru köpekle birlikte bir grup oluşturan yavru köpek için. Sonra yeni bir kafes ve yeni bir yavru köpek. Başka bir kafes ve yavru kedi. Yavru kedi ve yavru köpeklerin bulunduğu kafeslerden bir duvar. Yavru hayvanların hepsi de ıglık ıglığa. Gümüş tel üzerinde dikilen ya da tahta üzerinde kıvrılmış uyuyan. Ötekisi, içleri yavru fareler ve çeşitli kemirgenlerle dolu bir cam kafesler duvarı. Tıpkı bir laboratuvar. Yılan ve sürüngenlerden bir başka duvar. Hayvanların havayı ağırlaştırıran pis kokusu, ateş renkli balığın bulunduğu su kabından gelen fokurtu sesine karışıyor.

Domuz köpek erkek kardeş parmağını kafes duvarına doğru uzatıp, “Bak pigme, biz bunu fantezi restorani olarak adlandırıyoruz” diyor. Parmağıyla bir yavru köpeği gösteriyor ve “Buna 'biftek' diyoruz; seçiyorsun bir tane, hemen burada öldürüp, pişirip önüne koyuyorlar. Yemin ederim bak!” diyor. Parmağını bir kedi yavrusuna doğru uzatıyor ve “Bu domuz eti” diyor. Parmağını fareye, kertenkeleye, yılan, tavşan yavrusuna uzatıyor ve “Piliç... dana eti... balık... istiridye...” diye sayıyor.

Eleman benin kafası anladığını belirtmek üzere aşağı yukarı sallanıyor.

“İııım, ım!” diyor ev sahibi erkek kardeş ve çizgilerle dolu morarmış yüzünde bir gülümseme beliriyor, eliyle de karnını ovuyor. “Bunlar iyi yemek.” Boş cüzdanını geri alıyor.

Sonra ertesi, yeni bir köşeye gidiyoruz ve domuz köpek içleri altın sıvılar dolu bir şişe duvarı keşfediyor, temiz şişelerle dolu bir şişe duvarı. Gözleriyle her iki tarafı hızla kolaçan eden ev sahibi erkek kardeş bir şişeyi raftan alıp kapağını açıyor. Domuz köpek, “Ellerini çıkar cebinden, pigme, avcunu aç” diyor.

Eleman ben ellerini uzatıyor, iki elini birleştirip avuç açıyor.

Domuz köpek altın sıvıyı bu ajanın ellerine döküyor. Altın sıvı taşıp yerlere sıcıyor. Ev sahibi erkek kardeş kapağı çevirip kapatıyor, şişeyi duvardaki yerine koyuyor. “Haydi, pigme” diyor. İki eliyle birden kan pıhtısının yapıştığı morarmış yüzünü hafifçe tokatlıyor. “İşte” diyor, “buna 'aftershave' denir.”

Eleman benin açık elleri altın sıvıyı bu ajanın yanaklarına sürüyor. Taklit ederek sıvıyı yüze ve boyna yayıyor. Altın iğne, göz sularını akıtan acı zehir kokusu, ilaç kokulu sert sıvı bu ajanın derisini yakıyor.

“Aftershave” diye tekrarlıyor, domuz köpek erkek kardeş, “güzel kadınları çılgına çevirir.”

Şişenin beyaz etiketinin üzerine siyah harflerle İngilizce olarak “Listerine”^[2] yazılmış.

Bu ajan, gözleri ateş gibi yanan eleman ben, nasıl olup da Amerika’da bütün kadınların kokulu vajinalarını açmaktan hoşlandığını soruyor. Hiçbirinde kızlık zarı kalmadığını. Sık sık kürtaj yaptırmak gibi bir hobileri olduğunu. Her zaman büyük bir iştahla ıslak hanımefendi dudakları arasına beyefendilerin genital organlarını aldıklarını.

Domuz köpek erkek kardeş gözlerini bu ajanın üzerine diyor sadece. Öylece bakıyor, hiç kırpmadan.

Eleman benin ağzı, “Öyle değil mi?” diyor.

Ev sahibi domuz köpek, “Nerdeee!..” diyor. Kurumuş kan izleriyle tanınmaz hale gelmiş yüzünü iki yana sallayarak, “Küçük pigme, Tanrı bu söylediklerini duysa keşke” diyor.

Eleman benin kafasının içinde ev sahibi kız kardeşin görüntüsü beliriyor. Kız kardeş, göz süzen kardeş. Sinsi kedi imgesi bu ajanın pantolonunun içindeki, kabaran silahını ateşliyor.

Sonra ertesi, yeni bir köşeye yürüyoruz, domuz köpek üzerinde İngilizce “Erkekler” yazan bir kapı keşfediyor. Üzerinde iki kollu iki ayaklı bir adam resmi olan bir kapı.

Domuz köpek, “İşte bizim spa diye adlandırdığımız yer” diyor. Parmağıyla kapıyı gösterip, “Oraya gir, içeride zemine yerleştirilmiş su kapları göreceksin. Amerika'daki en taze, en temiz suları bu kaplarda bulursun” diyor. “Yalnızca diz çökmen yeter; istediğin kadar içebilirsin.” Domuz köpek gözlerinde en ufak bir hareket yok. Ağızda bir tebessüm de. “Git ve dene bak. Tadını seveceksin” diyor. Ev sahibi erkek kardeşin eli beyaz fayans duvarlara, fayans döşemeye açılan “Erkekler” kapısını itiyor.

Tek bir adımda, eleman ben yavru hayvanlar restoranındakine benzer bir kokunun içinde buluyor kendini. Havada sülfür bazlı aminoasidin leş gibi kokusu. Çürümüş etle ağırlaşan. Sodyum benzonatın kola sodasıyla sitrik asit karışımının bağırsaklarda kanseri tetikleyen benzenle birleşimi. Kanserli boşaltım organlarının kokusu. Boklu bağırsak kokusu.

Eleman benin burnu spa odasında yalnız; yaylı kapı bu ajanın arkasından kapanıyor.

Sıra sıra seramik kâseler duvar boyunca dizili, parlıyor. Yine, metal duvar paravanlı küçük bölmelerden her birinde, yerde su içme kapları. Her kabın kenarında, rulo halinde, metal duvara sabitlenmiş mendil demeti, ağız silmek için. Tam domuz köpeğin öğrettiği gibi.

Sonra ertesi, küçük bölmelerden birinin kapısı hızla sonuna kadar açılıyor, *swisfi-bang* ve arkasındaki beyaz seramik duvara çarpıyor. Metal kapı güm diye açılınca ses duyuluyor. “Hey, pigme...” diyor bir erkek sesi. “Seni küçük piç kurusu...”

Gözlere kadar inen açık sarı saçlar. Elektrik mavisi gözler. Üzerinde “John 3:16” yazan siyah tunik. Çalınan kâğıt paranın bulunduğu cebi taşıyan mavi kot pantolon. Açık sarı zorba ahmak kafası, sarı saç perdesinin ardında fıldır fıldır dönen gözler. Zorba. “Hangi yarak kesen yerden geldin sen?” diyor. “Salla da görelim bakalım aletini” diyor. “Cadı doktor ne yaptı bakalım seninkine?”

Biranda kıvılcım parlaması. *Wham-crack*. Mızrak uçlu kemikli dirsek havada süzülme üzere bükülüyor ve zorbanın alnının solunda ve sağındaki yumuşak noktalara Süzülen Kartal Çifte Darbesi indiriyor. Sarı saç demeti arasına sert bir *zing-crunch*. Açık sarı zorba şaşkın. Dizler bükülüyor ve et yığını, beyaz seramik döşemeye kapaklanıyor.

Eleman benin eli pantolonun bel kısmını kavriyor, et yığını zorbayı metal bölmeye taşıyor ve bel kısmından tutup seramik duvara doğru fırlatarak su içme kabının üstüne ata biner gibi oturtuyor. Zorba kendinden geçmiş, uyuyor. İskeleti gevşemiş. Kafadan inleme sesi duyuluyor. Eleman benin dizi zorbanın arkasına dayanıyor, ayaklarını iki yana ayırıyor. Dizini büküp bu ajan ayaklarını uzatıyor, *rip-pow*, kemerin içine soktuğu ayak başparmağıyla

zorbanın pantolonunu aşıya, dizlerinin altına kadar sıyırıyor. Eleman benin ayağı açık sarı zorbanın şortunu aşıya çekiyor.

Yanağı seramik duvara sertçe yapışmış zorbanın mavi gözleri yuvalarından fırlamış. Gözkapağı derileri açılıp kapanıyor, açılıyor, kapanıyor ve fal taşı gibi oluyor. Seramiği yalayan ağı zorlukla. "Ne sikim iş bu?" diyor.

Eleman benin bir eli pantolonunun fermuarını indiriyor. Eleman benin bir eli yumularak sivri yılan başı şeklini alıyor, ok gibi fırlıyor ve derken, *zip-bam*, Güçlü Piton Boğaç hareketiyle zorbanın ağızını açıyor içine tıklıp ve eleman benin eli dişlerin artık ısıramayacağı kadar açılmasını sağlayacak denli dalıyor içeriye ve derken, zorbanın soluk borusu tikanıp yüzü pembeden kırmızıya, koyu kırmızıya dönüyor.

Zorbanın elleri ağızındaki Piton Boğaç'ı çıkarmak için çaresizce çırpınıyor. Zorba yüz elektrik mavisi gözlerin rengini alıyor. Yüzün mavi derisi, gözkapağı derisi titreşiyor; sertleşen kaslar gevşemeye başlıyor. Havaya hasret, gevşiyor. Zorbanın açıkta kalan kıcı, seramik zemin kadar pürüzsüz; pembeden maviye dönüyor. Çıplak götün yarığına sığınmış mavi büzük artık kendini savunmaktan aciz; bir çimdik bile yeter ulaşmak için.

Eleman benin silahı yuvasından fırladı, hazır. Kabarık. Fermuarından dışarı uğramış. Taşmaya hazır. Eleman benin bir eli zorbanın soluk borusunu tıkamış. Bir el zorba enseden ittirerek yüzü seramik zemine bastırıyor; zorba kanı akıyor burundan ve beyaz seramik zeminde kırmızı izler bırakıyor. Zeminde kırmızı ve beyaz çizgiler halinde Amerikan bayrağı çiziyor burun. Yüz mavi, burun yana katlanmış. Yıldızları sayıyor. Eleman benin ensedeki eli inip, büzülmüş göt kaslarını yaran keskin bir kürek gibi araya dalıyor.

Zorbanın tüm bedeni soluksuz. Sadece, büzüğe dalıp deliği açmaya çalışan, hedefe kilitli parmaklara direnen kasların basıncı hissediliyor. Zorla. Kuru kuru, sürtünerek, yumuşak dokunun her bir kıvrımını açıyor parmaklar, ta ki silahın damlayan başı kas kıvrımları arasında yerini alana kadar.

Tek bir hamle. Eleman benin kalçaları, kurtulmak için çırpınan zorba, ayak uçlarında dikilmeye çalışırken derinlemesine dalıyor, belini çarptırıyor.

Zorba, bu ajanın onun ağızına gömülmüş eline salyalar bulaştırarak inliyor. Çıgıllıklar tıklıp kalıyor boğazda. Eleman benin içerideki tıkaç eli tüm vücudun kıvranışıyla titreşiyor. Çıgıllıklar ve mavi dil parmaklar arasında eziliyor, yumruğa takılıyor. Perde sarı saçlar terden sırlıklam.

Bu ajanın silahı boş mavi deliğe dalıyor çıkıyor, sürtüne sürtüne, benliğinin bütün derinliklerine işleyene kadar. Sonra serbest atış için geri çekiliyor. Yeniden, derinlere dalıyor. Her keresinde, eleman ben, ağızından çıkan İngilizce "piç kurusu" sözcüğünü çarpıyor zorbanın yüzüne. Soğuk mavi kulağa eğilip çarpıyor, perde sarı saçlara çarpıyor: "Piç kurusu", "piç kurusu", "piç kurusu".

Elektrik mavisi gözlerden göz suyu boşalıyor. Direnen büzüğün mavi yıldızı beyaz bacaklara ince çizgiler halinde kan sızdırıyor. Dağ taş vatanseverlik. İşte büyük Amerikan milleti.

Silah, şişmiş mavi delikten kuru kuru çıkıyor. Eleman benin beyaz şeritten tohumu zorbanın bacaklarından aşağıya kalın damlalar halinde akıyor, onları beyaza boyayarak. Eleman benin bir eli. üzerinde “John 3:16” yazan siyah tuniğin arka kısmına asılıp silahtaki kanı temizliyor, kahverengi dışkı ve beyaz tohum izlerini siliyor. Tunığı pis kokulu bir yığın halinde orada bırakıyor. Kendi tohumunu bırakıyor. Açık sarı zorbayı bırakıyor orada, ayakları ayırık, hava almaya çalışan ağzı açık, anüsü şişip dışarı uğramış. Pis bir akıntı sızdırır halde.

Son bir el hareketiyle, bu ajanın parmakları zorbanın pantolonunun arka cebinden deri cüzdanı çekip alıyor. Kâğıt para destesinin tamamını kendine ayırıyor. Yalnızca domuz köpeğin parasını değil, bütün parayı, sayı sayı parayı. Cüzdanı ayırık bacakların arasına, su içme kabının içine fırlatıyor.

Zorba soluk soluğa, salya ve tükürük arasından, ağzından. “Seni gebertmezsem ben de ne olayım, pigme” sözcüklerini çıkarmaya çalışıyor. Burnunu çekiyor, öksürüyor, tıksırıyor ve yine burnunu çekiyor. Seramik duvara doğru böğürerek, “Beni duyuyor musun, pigme, sen öldün!” demeye çalışıyor zorba.

Eleman benin ağzından politik babamız Karl Marx’tan bir alıntı dökülüyor: “Tarih kendini tekrarlar, birincisinde trajedi ikincisinde fars olarak.” Bu ajan ellerini yıkayıp temizliyor. Spa’dan çıkıp, ellerini göğsünde bağlamış, bir ayağıyla yeri döven domuz köpeğin yanına yürüyor. Ev sahibi erkek kardeş. “Yav. Pigme, içine mi düştün?” diyor. Yüzündeki elektik akımı mor taban çizgileri duruyor. Bacakları arasından sökük cep sallanıyor.

Alıntı: “Tarih kendini tekrarlar, birincisinde trajedi İkincisinde fars olarak.”

Eleman benin eli, kalın para destesini, kan, bok, tohum, ter, pis salya bulaşmış parayı, bir servet tutan tipik Amerikan parasını vermeye hazır.

Üçüncü Rapor

Eleman ben, ajan 67 numaranın üçüncü beyanı burada başlıyor. █████ şehrinin dinsel propaganda üretim ve dağıtım merkezine intikal ediliyor. Tarih █████. Resmi kayıtlara geçsin: Süper-mega denen devasa yiyecek içecek marketleri olan eskinin perakende satış merkezleri iflas etmiş, şimdi kutsal mabetler olarak yeniden doğmuş. Önce yiyecek içecek satılıyor, sonra her türlü ev eşyası satılıyor, ardından jimnastik kulübü olarak yeniden doğuyor, şimdi ertesi bit pazarına dönüşüyor ve en sonunda da... din satılıyor burada.

Bu örnekte, domuz köpek kardeşin bilgilendirdiğine göre, önceden koca bir piramit oluşturacak şekilde dizilmiş balkabağı yığınlarının yerinde şimdi alçıdan, sahte ölü erkek heykeli var; birbirine çapraz tutturulmuş iki kalas üzerinde işkence gören bir adam taklidi ve adamın başıyla ayaklarını sahte kan kırmızıya boyamış. İbadet mabedi berber salonu, özel dondurma tasarımları. İnternet bilgisayarları laboratuvarı hizmetleri de sunuyor Dışarıda ise, park halinde, siyah otomobiller denizi uzanıyor.

Daha önce çiklet, çikolatalı gofret, tuzlu patates cipsi dizili tezgâhlarda şimdi, beyaz silindir parafinlerin yanan sicimlerinde küçük ateşler parlıyor. En çok tat, en ucuz fiyat ve son zamanlardaki en iyi vitamin tedarikiyle övünen parlak renkli kahvaltılık malzemelerinin yerinde şimdi dalından koparılmış gül bitkisinin canlı genital organları, papatya ve kasımpatıların vajina ve penisleri, çeşitli renk ve kokular içinde davetkâr birçok bitki cinsel organı sergileniyor.

Buzdolabı camı ardından, yalnızca belli bir yaşa gelmiş olanlara servis edilen eski, alkollü içecekler mekânında, karındaki gaz sıkışması sonucu çıkan seslere benzer rasgele sesler çıkaran yeni bir elektrikli piyano ve başında da, elleri ve ayaklarıyla bu aleti kontrol eden saygın bir canlı iskelet duruyor. Aynı saygınlıkta bir başka çürümüş hanımefendi gövdesi de Wal-Mart'ın sihirli kapısında beliriyor.

Ev sahibi geniş soluklu inek baba, yaşayan iskeletin, ses klavyesini kontrol etmek için oturduğu yere doğru küçük bir yürüyüş yapıyor. Ev sahibi baba. “Bayan Lilly, değil mi?” diyor. “Size yeni misafirimizi tanıtmak istiyorum” diyor. “Biz ona ‘Pigme’ diyoruz.”

Âdet gereği, eleman benin ayakları hemen yakınında dikiliyor. El, tanıştırlan buruşuk kadavranın elini sıkmak için uzanıyor. Yeni baştan, ekime elverişli toprak haline gelmesi temennisinde bulunuyor ağız.

En saygın öleyazmış kokmuş mumya, bulutlu gözlerini bu ajana dikiyor. Yüzü bölen, kırmızı balmumundan dudaklar arkada gömülü beyaz protez dişleri açığa çıkarırken, “Daha önce karşılaşmıştık” diyor.

Şimdi ertesi, bu ajan, elini açmış gelen bir adam tarafından durduruluyor; parmakları eleman benin parmaklarına dolanıyor. Adam, öldürüp yutmak için keçinin bedenine dolanan bir

yılanın ezici parmaklarıyla kavırıyor elini bu ajanın. Köpeğin farenin belkemiğini kırarken yaptığı gibi kolunu sallıyor. Yırtıcı hayvan bu erkek, bu ajanın elinin katili. “Tanıştığımıza sevindim. Pigme” diyor. “Ben muhterem Tony.”

Eleman benin ağzı, “Sizinle iştiğal etmek büyük mutluluk, hurafelerin hinoğluhin madrabazı” diyor.

Eleman benin ağzı, “Sağlığın nasıl, Şeytan’ın kuklası” diyor.

İbadet lideri, bir kaşını alnına doğru yukarı kaldırıp gözünün üst kısmını geriyor. Şeytan Tony zoraki gülümsüyor. “Bu küçük delikanlı, İngilizce çalışmalı biraz” diyor.

Eleman benin eli cemaat liderinin parmaklarını sıkmaya, ezmeye, kemiklerini sıkıştırmaya, kandan sıırıslıklam olmuş bir bez gibi ezip suyunu çıkaracakmış gibi bileğini bükmeye başlıyor. Sivri diz, *sock-block* hareketiyle ibadet liderinin kaburga kemiği kırılabilirdi. *Butt-bang* hareketiyle muhterem kafatası kırılıp beyin göçertilebilirdi. Bunun yerine, bu ajan yalnızca, “Yeniden buluşmak dileğiyle, lütfen, kötülüğün yalaka yılanı” diyor.

İbadet lideri, öğütölmüş elini kurtarıyor, öbür eliyle ovuşturuyor. Ezik eli beyaza kesen lider, “İzin verirsiniz, bu sabah sürümöze yeni katılan bir kuzuya hoş geldin demek istiyorum” diyor. Gözlerini bu ajana diken şeytan Tony. “Eğer yanılmıyorsam, küçük Pigme, yeni kuzumuz sizin renkli ülkenizden gelmiş” diyor.

Bu kutsal mabette, bütün erkek boyunlarına zorunlu olarak, düğümlü bayraklar dolanmış ve boyunlara düğümlenmiş bu bayraklar iki uzun şerit halinde kemerlere kadar sarkıyor. Bütün kadınlar kafalarını şapka örtüsü altına saklamış. Bu ajan, geniş soluklu inek baba, gıdaklayan tavuk ev sahibi anne, domuz köpek erkek kardeş ve ev sahibi kedi kız kardeş eşliğinde giriyor içeriye. Uzun sıranın sonundaki yere oturmak için kısa bir yürüyüş yapıılıyor.

Zehirli Hıristiyan engereklerinin mevzilendiği bu stratejik istasyonda eleman Ling, ajan 19; eleman Bokara, ajan 54; eleman Sheena, ajan 7 de oturuyor. Bütün elemanların gözleri ibadet mekânını tarıyor, gözlüyor ve kaydediyor. Keskin dişler bileniyor. Kargaşa Operasyonu'na hazırlanılıyor.

Uzakta, sallanan perdenin arkasında, iki gözünü çevreleyen mor halkaları, şişmiş yanaklarından biri üzerinde uykuya yatmış burnuyla açık sarı saçlı, elektrik mavisii gözlü zorba duruyor; gözleri eleman benin üzerine odaklanmış. Bütün kasları nefretten kaskatı kesilmiş. Zorba ağzı bir kıyısından açılıyor içeride kenetlenmiş dişlerini göstermek için. Tek bir ön diş, kenarı çentikli.

Zorba yüzüne boydan boya, seramik karoların izi çizgi çizgi kazınmış.

Sıvışkan kedi, ev sahibi kız kardeş. “Zavallı Trevor” diyor. Kız kardeşin gözleri açıksan saçlı zorbanın üzerinde. “Sanki bir araba kazası geçirmiş gibi görünüyor...” diyor. Ev sahibi kız kardeş gözlerini açık sarı saçlı zorbaya dikmiş bakarken, ciğerlerindeki bütün gazı tek ve uzun bir solukta dışarıya veriyor, omzu çöküyor, başını bir yana eğiyor ve kedi ağız gülümseyerek, “Trevor Stonefield ruh gibi...” diyor.

Açık sarı zorbanın alev saçan gözlerinde hiç kıpırtı yok. Zorba çene kemikleri ağzının iki

kenarındaki kasların gerilmesiyle birlikte kenetleniyor. Çene kemiğinden aşağıya uzanan kan tünelleri derinin altında solucan gibi uzanıyor, şişkin; bu kalın damardan ayrılan ince damarlar boyunda düğümlenmiş, kırmızı ve mavi dar şeritlerle bezenmiş ipek bayrakla birlikte boğazı çepeçevre saran bluzun yakasının altında kayboluyor. Açık sarı zorbanın yüzü kan oturmasıyla oluşmuş mor lekelerle kaplı. Ağzın kenarlarında kan yok; bembeyaz. Kollar iki yanda sallanıyor, dümdüz; yalnızca bluzun kol manşetleri altındaki yumrukları sıkılı. Öyle sıkılı ki kan çekilmiş, bembeyaz.

Kedi kız kardeşin başında, kumaştan örülü sahte petunya genital organlarıyla süslü baş kabı var. Kırmızı renkli, sarı renkli. Taçlanmış saçları birçok hazır vajinayı akla getiriyor. Ev sahibi kız kardeşin gözleri açık sarı zorbanın üzerinde hâlâ, gülüyor hâlâ ve “Trevor yatakta nasıldır acaba...” diyor.

Eleman benin iki omzu da kasılıyor, kulaklarına yaklaşıyor ve bu ajan omuz silkerek, “Piçin göz deliği kabuk bağlamış yara yüzünden daracık kalmış” diyor.

Kedi kız kardeş ani bir hareketle gözlerini bu ajana çeviriyor.

Kız kardeşin gözleri yuvarlanıyor, yüzünün derisi geriliyor, ağzı sarkıyor ve “Senin bilgilerin çerçevesinde, o düzcinsel mi yani?” diyor.

Resmi kayıtlara geçsin. Kedi kız kardeşin dermatolojik bulguları, kız kardeşin, geleceğin elemanının üremesi için birçok geçerli insan yumurtasına sahip olduğunu gösteriyor. Pamuklu iç çamaşırının içinde, şişkin memeleri, geleceğin birçok ajanının besin kaynağını üretiyor. Kırksız, bitsiz, nemli uzun düz saçlarına bakıldığında kedi kız kardeşin hiçbir verisinin hastalık göstermediği yargısı oluşuyor. Kalça işlevselliği tohumları kabul etmeye hazır olduğunu, sonra sürekli döl verebileceğini kanıtlıyor. Rahim çok ama çok tohum istiyor.

Eleman benin silahı bu ajanın pantolonunun içinde şişmeye başlıyor. Testisler sıkışıyor. Eleman ben salyalarını kontrol altına almalı, yutmalı.

Gözlerini başka yere çeviren kedi kız kardeş, “Kim şu *kaltak*?” diyor.

Bu ajanın gözleri kız kardeşin gözlerini izleyerek, açık sarı zorbanın ve çeşitli canlı bitkilerin koparılmış genital organlarının ötesine, dindar insanlara bakıyor. Beyaz silindir parafinler içine gömülmüş sicimlerin yakıldığı, birbirine çapraz iki kalas üzerine çakılı, ellerine ve ayaklarına sahte kan boyanmış, çıplak sahte erkeğin olduğu yere.

Kedi kız kardeşin gözleri sahte işkence gören adamın altına dikiliyor.

Bu elemanın gözleri orada, ağzı yumruk gibi sıkılı, dönmüş bakan, ayakta dikilen, eleman Magda'yı, ajan 36 numarayı görüyor. Magda'nın kahverengi gözlerinden elektrik akımı fişkırıyor; kedi kız kardeşe saldıracak.

Kedi kız kardeş, “Orospularla konuşmak istersin...” diyor. “Şuradaki beni öldürecekmiş gibi bakıyor.”

Magda'nın ellerindeki kilitlenmiş parmaklar kedi kız kardeşi aniden öldürecek. Kansız Tek Vuruşlu Kobra Hamlesi, *bam-slam*, için hazır.

Resmi kayıtlara geçsin: Magda, bu ajan için devletin tek üreme eşi olarak seçtiği ajan, ilelebet ve sürekli. Kapsamlı kromozom testlerinin sonuçlarına göre, yalnızca Magda'nın döllenecek yumurtası doğumdan itibaren en birinci ajan sonucu veriyor. Ajan 36'nın yumurtaları yasal olarak yalnızca eleman benin çiftleşmesi için ayrılmış bulunuyor. Bu ajanın vajinasının üstünde en soylu görev ömür boyu zinadır.

Resmi kayıtlara geçsin: Şu anki şimdi süresince, eleman benin gözleri eleman Magda üzerinde. Magda'nın kahverengi gözleri ev sahibi kedi kız kardeş üzerinde, kız kardeşin gözleri açık sarı morarmış puşt Trevor Stonefield üzerinde, zorbanın gözleri eleman ben üzerinde dikili. Dört kişinin gözleri, ibadet mabedinde, kabaca bir kare oluşturuyor.

Ses, eleman benin kafasının içinde bir ses, bir erkek sesi duyuluyor, "Benim, benim..." diyor.

İbadet liderinin sesi, kedi kız kardeş ve bu ajana bakıyor ve şeytan Tony, "Aşkın Andy Hardy'yi bulduğuna inanıyorum" diyor. Yüzünde yarım yamalak bir gülümseme beliriyor. Gözünü bu ajana açıp kapıyor.

Sonra ertesi, mabedin içi böğürtü gürültüsüyle doluyor. Körüklerin güç verdiği klavyeli enstrüman havayı titretiyor, bütün salon rüzgâr gürültüsüyle doluyor. İbadet eden herkesin ağzı açılıyor, ulumaya başlıyor ve ellerinde tuttukları kâğıt demetinin içindeki sözleri çığlık çığlığa söylüyor. Hava almaya çalışan balık ağzı gibi açıp kapadıkları ağızlardan anlaşılmaz uluma sesleri çıkıyor. Herkes hep birlikte açıp kapıyor ağzını, başlar yukarıya dikilmiş, gözler kan boyalı sahte işkence gören adamın üzerinde. Ay ışığında uluyan birçok köpek gibi. Mabedin havası pis kokulu soluklar yüzünden buğulanıyor. Havlıyorlar. Köpek sürüsü ulurken, bütün gözler sahte ayda, sahte kanda, sahte metal çivide, çıkıntı yapmış sahte erkek ayağında.

Eleman ben gözlerini yukarıya kaldırıyor, peştamaln altına bakıyor ve alçıdan başka bir şey görmüyor. Silah yok. Alçı boyanmamış. Sahte kanlı ayaklar üzerinde eski toz. Keskin çırpılardan yapılmış alçı şapkadan boya kan akıyor, mavi alçı gözlerden su kanıyor.

Sahte erkeğin ayaklarının altında, su dolu bir kap var, büyük bir yıkanma kabı. Orada, beyaz kumaştan bir elbise giymiş eleman Magda duruyor. Beline bir kemer dolanmış. Elbisenin altından çıplak ayaklar görünüyor; boyna dolanan altın zincirli gerdanlığın ucunda, birbirine çapraz iki kalasa çakılı sahte işkence gören adamın metal minyatür heykeli asılı. Eleman Magda'nın soğuk köpek balığı gözleri bu ajanın üzerinde. Çıplak ayakların topuğunun arkasında su kabı duruyor. Temiz suyla ağzına kadar dolu. Önünde duruyor, yüksekte. İbadet lideri, ajan 36'yı kabın kenarına konumlandırıyor.

İbadet lideri avuçlarını açıp iki elini havaya kaldırıyor, uluma duruncaya kadar havayı dövüyor. Böğüren klavye susuyor. "Aziz kardeşlerim" diyor şeytan Tony. "İsa Mesih'in bağına parlak yeni bir kuzu sunmak için bu güzel Pazar günü bir araya gelmiş bulunuyoruz."

İbadet sürerken, Magda kedi kız kardeşe, kedi kız kardeş açık sarı zorbaya, zorba bana bakıyor.

İbadet lideri, "Vaftizci Yahya İsa Mesih'in günahlarını yıkar gibi, bu pagan çocuğun ruhunu kurtaralım" diyor. Bunu derken, şeytan Tony kendi ayakkabısını çıkarıyor. Su kabının kenarına çıkıyor, kendi pantolonunu suyun içine batırıyor. Suyun içine daha da giriyor, su

beline gelene kadar derine. Lider parmağı kendi gömleğinin düğmesini açıyor, boynundaki bayrağı düğmesini açtığı gömleğinin göğsündeki yarığa tıktırıyor, sonra yine yarığın düğmesini geriye döndürüp kapatıyor. İpek bayrak güvende; suyun içinde balık avlamıyor artık.

Eleman Magda'nın yüz kasları seğiriyor, pürüzsüz cildinde dağlar, kanyonlar oluşuyor ibadet liderinin elleri onu arkadan kavrarken, ajan 36'yı arkaya, suya doğru çekip devirmeye çalışırken. Sıçrayabilir, *bam-chop*, Magda ayaklarını havada altına kıvrabilir, Sıçrayan Kanguru Şamar Hamlesi yapıp ibadet adamının göğüs kafesini tuz buz edebilir, su kabından sıçrayıp çıkabilir ve geri çekilebilirdi. Yapabilirdi ama yapmıyor. Ajan 36. ellerin kendisini geriye çekip, suyun içine gömmesine izin veriyor. Ajanın gözleri, akıp giden temiz suyun içinde yukarıya bakıyor, ibadet adamının ağzı hareket ettiği sürece bakıyor.

Sular eleman Magda'yı yutuyor. Ajan 36'yı, geleceğin elemanının resmi rahmini.

Ellerini uzatıp ajanın kafasını suyun içine sokarken, ibadet lideri. "Dua edelim..." diyor.

Eleman Magda'nın ciğerleri havaya hasret, acı çekiyor.

İbadet liderinin ağzı, "Yanlış bir peygamberin düzmece inancına doğmuş bu çocuğu yıkayıp temizleyelim. Ölü bir Muhammed ya da Buda ya da Hindu'nun yanlış yola sevk eden yalanlarını" diyor. "Bu suya dalarak, bu çocuk ölsün ve gerçek tek ebedi Tanrı'nın adıyla yeniden doğsun" diyor. "Bu ölüm boşuna olmasın; bu zavallı çocuk İsa Mesih'le mükemmel bir birliktelik için doğsun yeniden."

Gömüldüğü suyun içinden, ibadet liderinin dudaklarını okuyan eleman Magda'nın kulakları sadece "Ölüm... öldürme... ölüm..." sözcüklerini anlıyor.

Ajan 36 insan kurban mı olacak? Bu ajanın her iki ciğeri de oksijene hasret, yanıyor.

Başka bir Hıristiyan engerek, sıralarda oturan herkese tabak içinde yığılı, parasal kâğıtlar servis ediyor. Birçok nakit paranın kokuşmuş şöleni. Tabaklara yasal bağışlar yığılıyor. Oturan engerekler tabakları besliyor, el çantalarından çıkardıkları kâğıt dolar paralarla. Ev sahibi tavuk anne kemikli pençesini omuz kesesinin içine sokuyor ve bir demet nakit para çıkarıp aç tabağı besliyor. Tabağı ev sahibi babaya geçiriyor. İnek baba aç tabağı kedi kız kardeşe uzatıyor.

Çabuktan da çabuk, eleman Tibor sinsice tabaktan kâğıt bir servet kaçırıyor. Eleman Chernok daha çok parayı yağmalıyor.

İbadet liderinin eli Magda'nın göğsünü suyun içinde tutuyor bastırarak. Lider öteki elini kafasının üzerinde uzatabildiği kadar yukarıya uzatıyor ve tavana doğru açıyor. Kolu tavana uzanıyor, her iki gözü de kapalı. Şeytan Tony'nin ağzını çevreleyen dudaklar. "Tanrının bu zavallı çocuğu önce yok olsun, sonra mükemmelliğe erişip yeniden doğsun" diyor.

İbadet liderinin bedeni su kabının yüzeyine doğru eğiliyor. Liderin ayakları eleman Magda'nın yanında, suyun içinde sabit. Liderin ağzı hareket ediyor ve "Biz yalnızca bu naçiz kuldan, kalbini sizin kanınızın iyiliğine açsın istiyoruz..." diyor.

Şimdi ertesi, ibadet liderinin şeritli ipek bayrağı, sıkıştırdığı lider bluzunun önündeki yarıktan

çıkıyor, düğmeler arasındaki tepildiği yerden dışarıya çıkan bayrak sarkıyor, kayıyor, suya dalıyor, batıyor ve kıvrılarak, havasızlıktan patlayan eleman Magda'nın yüzünü gıdıklıyor. Bu ajanın iki eli birden suyun düzgün yüzeyinden fırlıyor yukarıya, şeritli bayrağı kavrayarak yumruk yapılmış bir halde. İki eli birden, *flash-splashi*, şeytan Tony'yi çekip suyun içine deviriyor. Oksijene aç bırakıyor.

Eleman benin kafasının içinde İngilizce *kan* sözcüğü yankılanıyor. *Ölüm* sözcüğü yankılanıyor ve *kurban* sözcüğü...

Magda, ibadet liderini çekip yatırıyor ve suya gömüyor; ajan 36. kolunu ve bacağını etkisiz hale getiriyor tümenden. Lider çaresiz bırakılıyor. Tutsak, soluk almak için çırpınıyor.

Resmi kayıtlara geçsin: Amerikan Hıristiyan engerekler su kabına doğru hareketlenemiyor bile. Sadece olup bitene tanık oluyorlar çünkü o denli çabuk olup bitiyor her şey. Engerekler su kabının bulunduğu yerin aşağısındaki sıralarda oturuyor, sahte kanlı heykelin aşağısındaki, yanan parafinin aşağısındaki ve demet demet, canlı bitki genital organlarının. Engereklerin oturduğu yerden bakınca, lider erkeğin suyun içine battığı görülüyor. Kayboluyor. Sonra ertesi, su çalkalanıp dalgalanıyor, kabın kenarından taşıyor. Sonra ertesi, suyun yüzeyi dümdüz oluyor. Kabarcık kalmıyor. Engereklerin hiçbiri kıpırdamıyor, sadece bekliyor.

Eleman Bokara aç tabaktan bol miktarda nakit para koparıyor. Eleman Oleg kapitalist milletin dolarlarından oluşan kokuşmuş serveti azaltıyor.

Derine batmış Magda'nın acımasız elleri, *pop-pop*, Öldürücü Barakuda Göz Çıkarma Hamlesi yapabilir, sonra *zip-cfiomp*, Pirana Koparması'na başvurup dişleriyle soluk borusundaki en kalın kan tüneline koparıp açabilirdi.

Eleman benin ağız dudakları muhteşem tiran Mao Tse-tung'tan hayran olduğu bir alıntı yapıyor: "Kadınlar gökyüzünün yarısını kaldırır."

Sonra ertesi, suda kırmızı renkli çiçek açıyor, suda çiçek tomurcukları kabarıyor, su tamamen koyu kırmızıya kesilene kadar. O zaman, bütün Hıristiyan engerekler su kabının kenarına koşuyor ama suyun içinde hiçbir şey görünmüyor artık. Sadece kopkoyu bir kırmızılık. Ne bir dalga ne kabarcık ne de taşma. Şeytan Tony ve ajan 36 gitmiş, yok olmuş, kırmızı sıvının içinde kaybolmuş.

Su kabının zemininde. Magda'nın yumruğu, yakasındaki bayrağı kavrayıp ibadet liderini yere yapıştırmış. O ajanın elleri boğazını sıkıp oksijene aç bırakıyor onu. Kırmızı sıvının yüzeyini yırtıp lideri bir kez havaya kaldırıyor yunus balığı gibi ve tekrar suya daldırıyor. Liderin gözleri yuvalarından uğramış; ağzı ise bulduğu havayı adeta yutuyor. Liderin elleri hava merdivenini tırmanıyor. Beyaz bluzundan kan sızıyor; saçları yüzüne yapışmış.

Şimdi ertesi, eleman Magda'nın kolları kanlar içindeki lideri kabın dibine yeniden çekip alıyor.

İbadet adamı suyun içinde kabarcıklar çıkararak çığlık atıyor. Şimdi ertesi, sessizlik...

Suyun kırmızı yüzeyi duruluyor, kabarcık kalmıyor. Hıristiyan engereklerin hepsi kendi ellerini yüzlerine kapıyor, nefeslerini tutuyor. Su kabının durgun yüzeyi, tamamen hareketsiz, tamamen kırmızı. Artık lider çırpınmıyor.

Artık ibadet lideri görünmüyor. Magda görünmüyor.

Hıristiyan aç para tabağı geliyor, kedi kız kardeş tabağı domuz köpeğe geçiriyor.

“İşe bak. Pigme” diyor domuz köpek erkek kardeş oturduğu yerden, gözlerini kısmış dikkatle kabın kenarına bakarken. Domuz köpek eli kendi pantolonundan kâğıt Amerikan doları çıkarıyor. Ev sahibi erkek kardeş. “Tam da vaftiz havuzuna girmenin güvenli olduğunu düşünüyordum ki...” diyor. Ev sahibi erkek kardeş eli tabağa nakit dolar; kanlı parmak izleriyle kirlenmiş, Trevor'm puşt göt deliğinin ve eleman benin tohumunun kokusuyla ağırlaşmış kâğıt para bırakıyor.

Sonra ertesi, ev sahibi kedi kız kardeş, “iğrenç!” diyor. “Bu koku da ne böyle?” Elini kendi burnunun yakın çevresinde havada sallıyor, gözkapağı derisi açılıp kapanıyor ve gözlerini kısıp bu ajana bakıyor.

Alıntı: “Kadınlar gökyüzünün yarısını kaldırır.”

Kedi kız kardeş. “Pigme, sen *Listerine*'le mi banyo yapıyorsun?” diyor.

Dördüncü Rapor

Eleman ben, ajan 67 numaranın dördüncü beyanı burada, ev sahibi kız kardeşin uyuma mahzeninde otururken başlıyor. Cedarların evi, █████ banliyösü. Tarih █████. Resmi kayıtlara geçsin: Henüz ev sahibi kız kardeşin vajinasına güvenli zorla giriş gerçekleşmedi. Bu ajanın güvenli, Amerikan ulusu sınır ihlali çok kolay.

Şimdiki halde, demir lehiminin ucundan beyaz duman yükseliyor kıvrılarak ve havada şekiller çiziyor. Lehim çubuğu, eski filmlerdeki sigara tutuşu gibi, parmakların arasına sıkıştırılmış. Ev sahibi kız kardeş savuruyor onu ve savururken de, "Hey, Pigme, okul başlayınca..." diyor. "Bilim fuarına gidecek misin?"

Eleman benin ağzı, "Açıkla?" diyor.

Kedi kız kardeş sığağa, işin yüzeyindeki lehim olarak kullandığı kurşun eriyiğine bakıyor gözlerini kısarak ve "Kolay" diyor. Lehimli elektrik devreleri yaparken. "Saçma sapan bir şey icat edersen, onlar da sana bedava şehir gezisi verirler" diyor. Kendi omuzlarını kulaklarına doğru çekiyor, omuz silkiyor ve "Ama bilim nerede olursa olsun tamamen kıyaktır" diyor.

Eleman benin kulağı kız kardeşin sözlerini kapmaya hazır ama anlamını çözmekten uzak. Bu ajan, kız kardeşin, üzerine kahverengi hayvanlar resmedilmiş bir battaniye serilmiş yatağının kenarına kurulmuş, oturuyor. Hayvanların hepsi gülüyor. Kahverengi hayvan, içi helyum dolu uçan sidik torbasının ipini sıkıca tutmuş. Aptal hayvan.

Ev sahibi kız kardeş erimiş kurşun damlatıp içine çekiyor ve burnundan yılan kuyruğu gibi kıvrık duman çıkarıyor.

Ev sahibi kız kardeşin yatak mahzeni, boydan boya alçı kaplı ve sarıya boyanmış. Yerde milyon kere milyon ipe örülmüş sarı kaplama. Pencere dışarıdaki ağacın yapraklarına bakıyor. Leylek kafasına tutturulmuş ışık kız kardeşin oturduğu yeri aydınlatıyor; lehimin eridiği yeri görmek üzere eğilmiş. Ampulün ışığı güçlü.

Kapı duvara kapaklı. Şimdi ertesini, kapının öteki yüzüne, tak tak tak, vuruluyor. Öteki odadaki ses, "Tatlım, birkaç pil ödünç alabilir miyim?" diyor.

Ev sahibi kız kardeşin, kedi kız kardeşin başı eğik, gözleri ise lehim çubuğuna kilitlenmiş. "Nasıl bir şey?" diye soruyor.

Kapı açılınca ev sahibi tavuk anne görünüyor, bir eli diğerini kavramış halde. Anne "Tak tak" diyor. Gözlerini eleman bana dikmiş; yüzünde ise battaniyeye resmedilmiş kahverengi hayvanınki kadar sahte bir gülümseme. Tavuk anne, "İki A, üç A, hangisi olursa" diyor.

Gözünü lehim projesinden bir an bile ayırmayan kedi kız kardeş. "Radyomdakini dene" diyor. "D ölçüsünde ama oldukça yeniler."

Tavuk anne yatağın kenarındaki masaya kadar küçük adımlarla çalım satarak yürüyor. Siyah plastik kutu şeklindeki zımbırtının arkasındaki kapağı pençesiyle çekip açıyor. Kutunun arkasından, bir iki üç derken tam sekiz tane silindir, cup cup, yatak örtüsü battaniyenin üzerine dökülüyor. Silindirler düşüyor ve yuvarlanıyor. Tavuk anne kemikli pençe eliyle toplayıp, sekizini de pantolonunun yan cebine tıktırıyor. Gaga, “Başka yok mu?” diyor.

Dumanın ardında, sıcak metalden yükselen sisin ardında hayalet gibi görünen kız kardeşin yüzü. “Benim Konuşan Ayıcığımıza bir bak” diyor.

Annenin pençeleri, doldurulmuş ayının derisini kaldırıyor. Küçük, yapma bir ayı. Arkasını açınca silindirler ortaya çıkıyor ve tavuk pençeleriyle onlar da kavranıyor. Ayının içi boşaltılıyor. Silindirler pantolon cebinde kayboluyor. Anne, sesini daha bir yükselterek. “Daha başka?” diyor.

Metal sigara tutucusundan halka şeklinde duman yükselirken, sıcak çubuğun ışığında beliren kız kardeşin yüzü hiçbir şey söylemiyor. Sessizlik. Burun, metal dumanı çekiyor. Keskin. Ağız, “Tecavüz alarmıma bak; sırt çantamda” diyor. Lehim dumanını üfleyerek, “Tanrım, Anne, acınacak haldesin!” diyor.

Tavuk anne pencerenin altında, yerde duran çöp kutusuna doğru salınarak ilerliyor. Cebinden küçük bir boru çıkarıyor, alt ucunu döndürüp açıyor ve içindeki iki silindirden kurtuluyor. Pantolon cebi pillerle dolan, ev sahibi anne kapıya kadar ayak sürüyor ve “Teşekkürler, tatlım” diyor. “İkiniz uslu uslu oynayın.” Kapıyı ardına kadar açıp çıkıyor. Ayak sesleri hafifliyor ve kayboluyor.

Yüz geriye devriliyor, kapak derisiyle yarı kapanan gözler havada uçuşan patikalara, beyaz dumandan sarmal kıvrımlara bakıyor yan gözle. Ev sahibi kız kardeş. “İnanamıyorum şu anneme; biri bana tecavüz etse kendisi orgazm olacak” diyor.

Eller, sıcak lehim demiri karşısında eriyen metal boruya dokunuyor. Proje tahtası üzerinde devredeki metale sıvı metal sürüyor. Yılan gibi kıvrılan beyaz dumanı içine çeken kedi kız kardeş, “Bana güven, Pigme, bir süre alt kata inme” diyor. “Annem sikiş tokuş partilerinden birini daha veriyor.” Diyor ki: “Birbirlerini bir zamanlar artık yiyecekler için plastik kaplardan almaya zorlayan o ve arkadaşları, şimdi oturmuş vibratörleriyle test sürüşü yapıyorlar.”

Eleman benin gözleri kız kardeşe dikilmiş, sabit bakıyor. Düz pencere camının ardında, ötesindeki ağacın altında, yolun kenarında eleman Magda dikiliyor; soluğunu tutmuş, kahverengi gözlerini hiç ayırmadan buraya bakıyor.

Ev sahibi kız kardeş. “Havaya girmek için bu seks oyuncaklarını kullanıyorlar” diyor. “Piller de bu iş için.”

Yatakta, zar zor hissedilen bir sallantı oluyor; yatağın yaylarında, odanın tabanında bir tıkırdama. Küçük sallantı, sarı pencere örtüsüne dans ettiriyor. Küçük tıkırtı eleman benin içini titretirken, pantolonun içindeki silaha küçük bir masaj darbesi vuruyor.

Araç olarak kullanılan bıçak çalışma alanının yüzeyinde titreşimlere uyarak ilerliyor, ev sahibi kız kardeşin dirseğini geçiyor, neredeyse düşecek. Bıçağı çalışma alanının kenarından

uzaklaştırıp, “Benim içimi burkan şey, eşit haklar için mücadele etmiş bir kuşağın şimdi alt katta hep beraber kendilerini beceriyor olması” diyor. “Ama büyük ihtimalle babamın kuşağı ve internet için de aynı ithamda bulunabilirim.”

Pencere camının ardında, Magda ağaç kadar hareketsiz. Kök salmış. Bekliyor.

Yeşil ağaç olduğu yerde dikilirken hissedilir bir sükûnetle, bu ajan, “Pek saygın ev sahibi kız kardeş, saygın babanızın işyerindeki pozisyonu nedir?” diyor.

Tekrar omuz silkiyor kedi kız kardeş ve “Bir nevi hükümet işi” diyor. “Yeni bir virüs türü ya da benzeri bir şey geliştiriyorlar.” Dumanı ağızına dolduruyor ve yanmış metal dumanını burun deliklerinden tütürüyor.

Eleman benin dili, bu ajanın yüzü korkmuş, endişeli bir ifade takmıyor, “Muhteşem baba ölümcül virüs mü yapıyor?” diyor.

Çalışma alanını aydınlatan boyunlu ışık, lehim işini gösteren parlak hazne, artık eskisi kadar parlak değil. Hazne beyazdan sarıya dönüyor. Beyaz duman tabakası kaplı oda alacakaranlığa bürünüyor. Şimdi ertesi, tekrar parlak ışık.

Ev sahibi kız kardeşin gözleri ampul gibi pörtlüyor ve “İğrenç! Doğru akımdan alternatif akıma geçtiler” diyor.

Bu ajan. “Açıkla?” diyor.

“Pilli seks oyuncaklarından fişe takılanlara” diyor ev sahibi kız kardeş. Lehim levhası üzerinde diyot bağlantısı, transistör, güç dönüştürücü, gizemli proje, ev sahibi kız kardeş. “Daha iyi bir vibratör yaparsan, Pigme, dünya kapında kuyruk olur” diyor.

Beyaz dumandan ötürü gözlerini kırıştıran kedi kız kardeş. “Beni asıl korkutan, seks oyuncakları yarışında Çinlilerin bizden kaç ışık yılı ileride olduğu...” diyor.

Eleman benin gözleri dışarıda, bu ajanın tohumuna kanal olmak için hazır bekleyen Magda'ya takılıyor. Bu ajanın dudaklarından faşist tiran, deli imparator Adolf Hitler'in bir sözü dökülüyor; “Bireysel mutluluk çağı artık geçmişte kaldı.”

Ev sahibi kız kardeş. “Sizin insanların nasıldır?” diyor. Kız kardeşin saçı arkada toplanmış, tek örgülü bir halat gibi. Kız kardeşin kalçaları çalışma sandalyesine gömülüyor. Kedi kız kardeş, “Yani, çocukluğunuz nasıl geçer?” diyor. “Geldiğiniz yer nasıldır?”

Sonra ertesi, eleman benin elleri sarı kumaştan pencere örtüsünü kavriyor, ortaya topluyor ve böylece dışarıdaki ağacın, Magda'nın görüntüsü kapanıyor. Kayboluyor.

Alıntı: “Bireysel mutluluk çağı artık geçmişte kaldı.”

Şimdi ertesi, çalışma alanını aydınlatan boyunlu ışık kararıp ölüyor. Lehim demirinden beyaz duman çıkmıyor. Lehim soğuyor, kaynak yeri demire yapışmış. Kedi kız kardeş, “Siktir!” diyor. Proje duraksıyor. “Ah bu azgın ev kadınları...” diyor.

Oda önce loş, sonra kapkaranlık oluyor. Eleman ben. “Açıkla?” diyor.

Eleman ben ve kedi kız kardeş çifti karanlık odada oturuyor; ev sahibi kız kardeş. “Tahminime

göre, kısa devre yaptırdılar” diyor.

Ve bu ajan, “Yeniden gözden geçirelim” diyor. “Lütfen, tekrar anlat, ev sahibi babanın çok gizli hükümet, güvenlik işleri nedir?” diyor. “Ayrıntılı anlat, ne olur!”

Beşinci Rapor

Eleman ben, ajan 67 numaranın beyanı burada başlıyor. Tarih █████ █████ operasyon hazırlık laboratuvarı. █████ anavatanı. Resmi kayıtlara geçsin: Burada eleman benin oluşum tarihi anlatılıyor.

Tam bu noktada, zemin katta, penceresiz, standart bir laboratuvar sınıfı hayal edin. Geniş bir çalışma mekânı uzun koridorlara ayrılmış, duvarlar ise içinde hayvanlar bulunan, tel örgülü gümüş kutucuklara, içinde beyaz kemirgenlerin bulunduğu. Sık sık tekrarlanan deneyler sonucu acı çeken tavşanların. Deney farelerinin. Mesai arkadaşlarım hayvanlar üzerinde kimyasalların etkisini inceliyor. Mekân Amerikan alışveriş merkezindeki, yavru hayvanlar fantezi restoranı gibi kokuyor.

Yavru köpecik, Amerikan bifteği demek. Yavru kedi de domuz eti.

Resmi kayıtlara geçsin: Kimyacı eğitime ilişkin kurallar gereği, odaya girerken, bütün elemanlar hep bir ağızdan. “Selam olsun, saygın, pek muhterem eğitmen” diye bağırıyor. Tek bir ses halinde bütün elemanlar, “Lütfen, bize öğrettiklerin için şükranlarımızı kabul et” diyor. Her gün.

Eski bir zamanda, bugün, çok çok bugün evvel, bu ajan tentürdiyot ısıtıyor, alevli gaz ocağı üzerinde cam laboratuvar şişesi içinde tentürdiyot gezdiriyor. Eleman benin bir elinde cam şişeyi iki yanından kavrayan maşa var. Bu ajanın diğer eli, ağzına kadar buz dolu bir metal kap üzerine cam şişede ısıtılmış tendür döküyor ve kristal iyot alkol buharlaşırken ayrışıyor. Buz kabının altında kristal oluşuyor. Eleman benin eli ısıtılmış cam şişeyi tutuyor maşayla, gaz ateşi tıslıyor, diğer el buz kabını tutuyor ve laboratuvar karanlığa gömülürken, bu ajan elsiz kalıyor. Aniden, ışısız. Işıktan, etraftaki mesai arkadaşı birçok eleman. Tibor, Sheena, Ling, Metro, Tanek, yavru hayvan, laboratuvar odası zifiri karanlığa geçiyor.

Arkadan, eleman beni başka eller kavriyor, bu ajanın gözlerini kapıyor. Kapalı karanlık.

Eleman ben arkaya doğru bir topuk hamlesi. Patlayan Eşek hareketi, *kick-sock* yapıp arkadaki saldırganın dizine vurabilirdi. Bunun yerine, bir dişi ses, “Yoldaş eleman, çabuk büyük pikrik asit patlamasının formülünü söyle” diyor. Eleman 36'nın sesi, ajan Magda'nın.

Eleman benin elleri meşgul; biri sımsıcak, biri buz gibi. Bu ajanın ağzı, “Pikrik asit formülü...” diyor. “Yirmi aspirin tableti, yarım kap saf alkol, otomobil aküsünden çalınmış sülfürik asit, üç çay kaşığı potasyum nitrat...”

Kapak eller çinko klorid kokuyor.

Eleman Magda'nın kapak elleri bu ajanın gözlerinden çekiliyor. Ajan 36, bu ajanın koluna yaslanarak kısa bir yürüyüş yapıyor. Magda. “Kesinlikle doğru, yoldaş” diyor.

Tendürün alkolü uçup gidiyor, kalan terk edilmiş iodin kristalleri metal kabın dibinde

donuyor. Kısa sürede, bu ajan onları kazıyor ve topluyor. Çok dikkatli bir şekilde, ev temizleyicisi amonyakla birleştiriliyor ve al sana nitrojen tri-iyodid. Kırmızı-kahverengi kristaller çökeldikten sonra alkolle yıkanıyor. Tekrar eterle yıkanıyor. Sonra insanlığın şimdiye kadar gördüğü en büyük patlayıcılardan biri üretiliyor.

Kahverengi gözleriyle eleman benin yüzüne dikkatle bakan Magda. "Sabitleşip donmak önemli, yoldaş" diyor. "Hareket olmaması" diyor. Ajan 36 kendi parmağıyla yanağını dürtüyor ve "Yoldaş yüzün bu noktası, tozlu yer, beyaz kristal cıva fülminat..." diyor.

Çok tehlikeli, kostik, fazla ısıtılırsa patlar, en ufak bir sallantıda patlar. Cıva fülminat. En eski, en istikrarsız patlayıcı bileşik.

Eleman Magda balerin edasıyla ayak parmaklarının ucunda yükseliyor, yakın bir yere yaslanıyor. Ajan 36'nın soluğu eleman benin yanaklarını yalıyor. Magda'nın yüzünün bu ajanın yüz derisine dokunmasına ramak kalıyor. Sonra ertesi, eleman Magda'nın dili ağzından dışarıya uğruyor ve bu kaygan pembe dil, ıslak parlak dil bu ajanın yanaklarına sulak bir yol çizerek sürtünüyor.

Geleceğin patlayıcı cıva fülminatını temizliyor.

Şimdi ertesi, eleman Magda'nın eli kendi ağzının kenarını kapatıyor ve kadınca bir edayla, ajan 36, tehlikeli bileşimine tampon olacak koruyucu salgıyı sürerken perdeleme yapıyor. Şimdi ertesi, Magda tampon salgısını laboratuvar zeminine tükürüyor, hızla çıkarıyor, *zip-slam*, bileşimi zemine çarpıyor, *flasfi-boom*, patlama betonda bir krater açıyor.

Bütün elemanlar gözlerini dikmiş bakıyor. Laboratuvar faresi viyaklıyor. Beton parçaları yağmuru bütün ajanların tepesine yağıyor; pis bir duman kokusu çöküyor. Magda, "Kendini bırak, gevşe, yoldaş artık güvende" diyor. Tekrar tükürüyor; salgı bu defa patlamıyor.

Magda'nın bıraktığı soluğu sodyum hidroksit kokuyor. Kurşun asetat katkılı. Asetik asitli dudaklar ölümcül bir kimyasal tepkime yaratabilir; bu ajanın dudaklarındaki sodyum bikarbonatla ilişkiye girerse patlayabilir.

Şimdi ertesi, bütün elemanlar hep bir ağızdan, tek bir sesle "Selam size, saygın, pek hürmetli eğitimci" diyor. Sınıf laboratuvarın kapısı artık duvara kapaklı değil. Sallanan kapı saygın kimyager eğitimci, meşhur öğretmeni, parlak lideri ortaya çıkarıyor. Birleşik ses dalgası, bütün elemanlar, hep bir ağızdan. "Kabul et, lütfen, öğrettiğin bilgelik için şükranlarımızı" diyor.

Eğitimci baş selamı veriyor.

Elemanlar hep birden baş selamı veriyor.

Şanlı lider bir beyaz kemirgenin işgal ettiği tel bölmeye kadar kısa bir yürüyüş yapıyor. Liderin eli yaylı kapıyı açıyor, kemirgeni ense derisinden kısıtıyor ve tel bölmenin dışına çıkarıyor. El, çırpınan kemirgeni omuz hizasına kadar kaldırıyor ve yüzünü görsünler diye bütün elemanlara doğru dönüyor. Laboratuvarın çalışma alanına gömülmüş, hiç çıkıntı yapmayan boş su kabının kenarına kadar yürüyor. Su kabının ortasında, zeminde bir tahliye deliği var. Kabın üst kenarında ise sıcak ya da soğuk suyun fışkırmasını sağlayan, metal döner

düğmeli bir tıkaç.

Bütün elemanların gözleri fal taşı gibi açılmış. Magda, Ling, Tanek, Chernok; hepsinin.

Hürmetli eğitimci beyaz kemirgeni boş su kabına koyuyor, tahliye deliğinin yanına. Eğitimci, “Şimdi manzarayı kafanızda canlandırın” diyor. “Eve gelmiş ve düşüp evin su haznesine sıkışmış bu vahşi kemirgeni bulmuşsunuz.”

Eğitmen eliyle kemirgene yön veriyor; o ise çelikten su haznesinin içinde pembe pençeleriyle tutunmaya çalışıyor. Kemirgen biraz tırmanıyor, sonra gerisingeri kabın zeminine düşüyor. Kemirgenin havaya dikilmiş burnu seğiriyor. Pembe gözler yukarıya, su haznesinin dışına bakıyor.

Parlak eğitimci “Küçük pis hayvan uzun süre kapana kısılıp kalmış...” diyor. “Çok aç, çok susuz, çok yorgun...” Eğitimci her bir elemanın, Metro ve Tibor ve Mang'ın yüzüne bakıyor ve “Küçük hayvan kendini korumak için kıvrık kuyruğunu gerer. Sallar. Korkuyla titrer...” diyor.

Su haznesinde, beyaz kemirgen titriyor. Korkudan pısıyor. Hayvandan, tahliye deliğine tek bir damla sarı sidik damlayıp yuvarlanıyor. Kemirgen, kulakları başının arkasına yapışık, öyle duruyor. Kendini olabildiğince küçültüyor.

Eğitmen, elini hazneye uzatıyor, parmakları kemirgenin sırtındaki beyaz kürkü okşuyor. Okşarken, “Küçük hayvan sadece hayatta kalmayı arzuluyor” diyor. “Taşıdığı hastalık için aynı şey geçerli değil.” Kürkü okşarken, “Küçük hayvan pis; ama buna rağmen içgüdüsel olarak yeniden üremeyi planlıyor” diyor.

Saygın eğitimci boğulma hareketini gösteriyor ağzıyla. Yüzünü bir o yana bir bu yana sallıyor ve “hayır” anlamına gelecek şekilde yeniden başını sallıyor.

Pek saygın eğitimci diyor ki, bugünün birinde insan tanrısal örneği takip etmeli. Bağışlama eylemi, diyor eğitimci, tanrı gözünde bir küfürdür. Tanrı böyle bir bağışlamada bulunmaz. Bağışlayan eleman kendini en yukarıya, tanrının üstüne yerleştirmiş olur, diyor. Hayal kuran benlik tanrıdan daha çok bilgiye sahiptir.

Muhterem eğitimci diyor ki, en tepedeki tanrı bütün yaratıkların acı çekmesine hükmetmiş, hastalıktan telef olmasına ya da kanlar içinde kalıp feryat etmesine ve sonra bugünün birinde ölmesine. Masumken acı çekmek ve ölmek ancak trajedidir. Ne günah ne suç var ortada; demek ki yok olmak hak edilmemiş. Böyle bir israf tanrıya karşı gelmektir.

“Herkes önce acı çekip sonra öldüğünden” diyor eğitimci, beyaz kemirgenin kürkünü okşarken, “her eleman bugünün birinde kendi yok oluşunu hak etmelidir.”

Tanrının gelecekteki kötülük eylemlerini haklı çıkarın. Tanrının yaptığında sadizm yoktur, aksine büyük bir bilgeliktir hüküm veren.

En tepedeki tanrı sadece doğru davranışı model alır. Büyük bilge eğitimci şöyle diyor: “Herkes kendi gibi varlıkları, tanrının herkese yaptığını yapıp, yıkmalıdır.”

Eğer eleman hep köpeği tekmeliyorsa... eğer üretken eşine şaplağı basıyorsa... eğer eleman diğerini bıçağı sokup öldürüyorsa, bu tanrının hareketini doğru taklit etmektir. Ve bugünün

birinde, yok olma anında, ki bu kalbin patlamasıyla ya da zehirli gıda almakla olabilir, bu yok oluş trajedi olmadığı gibi, tanrıyı inciten büyük bir israf da değildir. Aslında, büyük günahla yok oluş o denli büyük zevktir ki tanrı için!.. Ne kadar günah, ne kadar suç olursa, diyor eğitimci, tanrı, elemanın yok oluşuna o kadar sevinecektir.

Eğitmenin eli su düğmesini çeviriyor, açılan tıpadan hazneye su yürüyor. Önce, soğuk su. Sonra ertesi, buhar çıkmaya başlıyor, kaynar su. O kadar kaynar ki haznenin çelik tabanı sıcaktan kararıyor. Kemirgen sıcak sudan, yanan zeminden kaçmaya çalışıyor. El, su düğmesini sonuna kadar döndürüyor ve daha fazla su, daha sıcak zemin. Kemirgen çaresizce haznenin kaygan zeminine tutunmaya çalışıyor; sırtüstü düşüyor, cıyaklıyor. Kemirgen tırmanıyor ve düşüyor. Düşüyor ve cıyaklıyor.

Muhterem liderin eli çalışma alanının altına monte edilmiş elektrik düğmesine uzanıyor. Parmak, elektrik düğmesine dokunuyor ve tahliye deliğinden bir kükreme sesi yükseliyor. Titreten bir patırtı, metal dişlerin gıcirtısı geliyor delikten. Aç kara delikten.

Beyaz kemirgen çelik duvarlardan geri yuvarlanıyor, kayıyor, öğüten delikten kaçıyor. Kemirgenin ayakları gözün göremeyeceği bir hızla koşmaktan kan kırmızı.

Muhteşem eğitimci bir elini kaldırıyor; açık elin avuç içi tüm elemanlara dönük. Yemin ya da ant eli. Kutlu eğitimci, "Oy ver" diyor. "Şimdi şu an, elle, oy ver. Hastalıklı asalağı yok etmeli miyiz?"

Eleman Ling ve Chernok'un eli evet anlamında kalkıyor hemen. Tibor ve Mang'ın eli de.

Eleman benin eli aşağıda hâlâ. Soluk, ciğerlere hapsolmuş. Kalp kası kemirgeninki gibi mücadele ediyor, kaburga kafesinin içinde savaşıyor. Burun çekiliyor, delikleri açılıyor; bu ajanın gözlerinden su akıyor ama. Kafasının içinden diyor ki, *kemirgenin yaşamasına izin ver.* Diyor ki, *lütfen.*

Eleman Magda'nın eli evet demek için kalkıyor. Bütün elemanların gözü bu ajanın üzerinde.

Saygın eğitimci tam zalim tiran, acımasız kral Adolf Hitler'den alıntı yapıyor: "İnsan neden doğa kadar acımasız olmasın, anlamıyorum."

Bu elemanın eli kalkıyor. Birlik halinde tam bir "evet". Tek bir ses.

Bugün, yetenekli eğitimci diyor ki, bu suç Batılıların "vaftiz", ilk deneyim dedikleri şeydir. Bugün suç işleyen buradaki bütün elemanlar, tanrıyı hoşnut ediyor. Pis günahkârlar. Zalim muhteşem kendinin çılglık çılgılığa yok oluşu kazanılıyor. Bugün rastlantı sizin işkenceli yok oluşunuzu –bir uçağın çakılmasından ya da nükleer zehirlenmeden– tayin ediyor; sonra bellekteki birçok kişisel suç rahatlatacak, elemanı sonsuza dek teskin edecek. Önemli, saygın eğitimci, "Buradan sonra, en tepedeki tanrıdan sizi öldürmesi büyük zevkini dileyin" diyor.

Bugün şu andan sonra, ölmeyi hak ediyor.

Şimdi ertesi, beyaz kemirgen kayıyor, savruluyor, tahliye deliğine yuvarlanıyor. Gıcırdayan metal dişlere yem oluyor. Ölüyor.

Alıntı: "İnsan neden doğa kadar acımasız olmasın, anlamıyorum."

Œimdi ertesini, kemirgenin ciyak ciyak çığlığı da kesiliyor. Sadece metal hazneye akan suyun patırtısı kalıyor. Œahane bilge eğitmen iki eli suyun altına gelecek kadar eğiliyor. Elleri kavuŒuyor suyun altında, sabunu kucaklıyor, temizce yıkanıyor.

Kara tahliye deliğinden, tırmanan buharın beyaz fısıltısı yükseliyor. Ne viyaklama ne hayvan kokusu. Beyaz kemirgen siliniyor.

Altıncı Rapor

Eleman ben, ajan 67 numaranın altıncı beyanı burada başlıyor. Bugün ilk kez zorunlu eğitim oturumuna katılıyor. ■■■ kamu eğitim kurumu. Orta düzey. ■■■ derslik. Tarih şimdiki zaman. Resmi kayıtlara geçsin; Amerikan eğitim aygıtı yerli gençliğin kendine olan saygısını bütünüyle tahrip etmeye ve onları aşağılamaya yarıyor. İnsan itibarını gözden düşürmeyi hedefliyor. Görev düzenlemesi insanın kendine olan saygısını yıkmak üzerine kurulmuş.

Resmi bir örnek vereyim: Dersin konusu Gençlik Korosu ve Dans Topluluğu olarak belirlenmiş ve birçok potansiyel parlak genç, şarkı söylemeye zorlanıyor. Eleman benin kafasını zonklatan şarkılar söylemeye. Uyku döşegine sığmayacak kadar büyük ayaklardan şikâyet ediyor. Anlamsız, şapşal bir şarkı. Sonraki şarkı, eski zamanlarda bir gün dışarıda bir yerlerde isimsiz bir at çiftliğine ziyarete ilişkin. Bütün öğrenciler mecbur, istisna yok.

Deney yapılacak yavru hayvan yok. Nitrogliserinle oynamak yok. Bu ajan, öğretmene, “Bu boyundan kafalar neden bu kadar çok, gereksiz sanat ve müzik yutup duruyor? Devlete hiçbir yararı yok bunun!” diye sorduğu için büyük saygı topladı.

Resmi kayıtlara geçsin; Şimdiki Amerikalı öğretmen kapıda beliriyor, öğrenciler ayağa kalkmıyor ve hep bir ağızdan. “Selam, saygın, pek hürmetli öğretmen. Lütfen, bize verdiğin bilgelik için şükranlarımızı kabul et” demiyor.

İlk sınıf oturumunda, eleman benin ayakları kendiliğinden kalkıyor yukarı, ağız selam veriyor, sınıf sessizliğe gömülüyor. Öğretmen göz bakıyor. Bütün sınıf bu ajana göz bakıyor.

Sınıfın arkasından bir ses. erkek sesi. “Siktir git, Pigme” diyor

Başka bir ses, dişi sesi, “Pigme, götümü yala sen” diyor.

Ardı sıra herkes gülme yapıyor.

Eleman benin eli sivri kalemi fırlatabilir, Kirpi Atışı, *zing-jah*, yapabilirdi. Kalem hızla öğrencinin alnına saplanırdı mızrak gibi ve beyne zarar verirdi, eğer yaşıyorsa... bitki.

Resmi kayıtlara geçsin: Kedi kız kardeş, eleman benle aynı sınıfta. Ev sahibi kız kardeş erimiş lehim dumanı kokuyor; parmak uçlarında kırmızı yanıklar, tende de yanık izleri var. Kedi kız kardeşin gözleri çepeçevre tahriş olmuş, dallı kan tünelleri açığa çıkmış; belli ki zehirli lehim dumanı kızdırmış.

Ek olarak. Gençlik Korosu ve Dans Topluluğu var. Trevor puştı. Ayrıca, eleman Magda.

Öteki odalar, koridor boyu, öğlen yemek mekânı; eleman benin gözleri Tibor, Mang. Chernok. Tanek, Otto ve Vaky'ye tanık oluyor. Bütün ajanlar bu şapşal şiirsel sözlere eşlik ediyor kafa sallayarak; yoz Batı şiirinin değersiz dili bulaşmış. Amerikan şiiri ve müziği, devleti korumak için hayat feda etmeyi kutlamıyor. Parlak nükleer silahın, bol buğdayın ve ışıldayan fabrikanın

şanlı geleceğini müjdelemiyor. Hayır. Ne yapıyor? Çoğu Amerikan şarkısı yalnızca üreme için zorunlu, hoyrat eylemlerden hoşlanmayı destekliyor, ses geçirmez otomobil arka koltuklarında bir araya gelen rasgele eşlerin yumurtalarıyla spermlerinin karışmasına izin veriyor.

Amerikan yapısı eğitim asıl olarak üreme için eşlerin tanışması işine hizmet ediyor. Oturumlar süresince, birçok hayat dolu dişi garkıyor, dedikodu dolu konuşma üzeri konuşma yapıyor. Kırpış kırpış gözkapağı derisi en uygun potansiyel erkek yönüne dönük. Kaslı eril gençler, tohumları hedeflenmiş, sırf çalım leş bulutları, pis atletik taşıyıcılardan kapılmış kasık mantarı enfeksiyonu.

Herkes saçma şarkı söylemek zorunda; yoksa eğitim yok, ileri fizik yok, talim terbiye yok. Zorla söylenen şarkı, yağmur damlalarının hızlı düşüşünün yarattığı ışık dalgalarının renkli tayfinin tepesinde bulunmanın nasıl arzulandığına ilişkin. Şarkının aslı, farmokolojik kompleksle işbirliği halinde çalışan kapitalist eğlence makinesinin kurbanı bir piyonu, kederli azize Judy Garland'ı anlatıyor.

Şarkı söylemiyorsa, bütün gençlik yoksulluğa mahkûm. Gelişme ya da kendini gerçekleştirme ihtimali yok.

Gençlik Korosu ve Dans Topluluğu gösterisi sırasında, zorunlu olarak sıralar halinde insan setleri yapmaya, beyin yıkayıcı şarkılara katılmaya zorlanan eleman Magda arkamdaki sıradan kulağıma eğiliyor ve "Yoldaş" diye fısıldıyor. "Kargaşa Operasyonu'nun ilk safhasını sen mi başlatıyorsun?" diyor.

Eleman benim dudakları şarkının sözlerini söyler gibi bükülüyor ama şarkı söylemiyor, onun yerine. "Hayır, yoldaş" diyor.

Organik kimya ya da nükleer parçacık, akışkanlar mekaniği eğitimi almak yerine, birçok saçma şey: Resim yapmak, voleybol. vals yapmak, şiir yazmak, yakantop, saçma sapan şarkılar söylemek, birçok yanlış notaya basıp keman ve piyanoya işkence etmek. Bütün bugün tam gün birçok yararsız şey. En kötü işkence de gençliğin telef oluşunu seyretmek.

Boşa giden en kötü zaman: Bu saçma şarkı eleman benim kafasını ne kadar da meşgul ediyor. Şarkı uzak güneşsel bedenden nasıl yan yana salınıldığına, sonra aysı bedeninin cam kap içinde barınacak ışıklar yansıttığına ilişkin... Saçma şarkı bütün gerekli bilgiyi akıldan alıp götürüyor. Gençlik Korosu ve Dans Topluluğu Amerikan gençliğini tahakküm altına alan bir komplo; onları geleceğin köle işgücüne dönüştürüyor, et burgerler kızartırken milyon tane aptal şarkı söyleyecek ve kızarmış Fransa patateslerini kaynar yağ kabının dibine batıracak olan.

Magda kulağıma, "Eleman Chernok şu an itibariyle birçok Amerikan dışisini döledi" diye fısıldıyor. "Eleman Mang kendi ev sahibi annesine tohumunu ekti" diyor.

Magda ilk aşamanın çok yakında tamam olmasında ısrar ediyor. "Yoldaş, sen kendi kız kardeşini döledin mi?" diye soruyor.

Resmi raporlara geçsin: En aptal şarkı etkisi, eleman benim kafasından Mandarin Çince'sinin düzensiz fiillerinin boşalması. Aptal şiir, ileri alan kalkülüs denklemleri kavrayışını eziyor, yok

ediyor. İran malı KH2002 orta namlulu saldırı silahını söküp takma ve kullanma bilgisi siliniyor. Ateşlenen Ukrayna Vepr saldırı silahının saniyede kaç tur yapabildiği artık hatırlanmıyor.

Resmi raporlara geçsin: Eleman benin kafasının içi diyor ki, *hayır, bu ajan kedi kız kardeşle zina yapmayacak*. Bunun yerine kendi statüsünü hatırlatıyor, sert bir yanıt vererek. “Yoldaş ajan otuz altı?” diyor. “Kendi işinize bakın; şu an itibariyle siz Amerikan tohumu taşıyor musunuz?”

Karşılık yok. Sadece böğüren, kalabalık Amerikan prens ve prensesleri. Üçüncü Dünya emeği ürünü berbat parlak giysiler içinde, kokular sürünmüş. Plastik telefon aletinin titrettiği pantolon, cevap bekliyor. Öteki genç, İngilizce harfli sözcükler yazmak için klavye kullanarak mesaj yolluyor.

Aptal şarkının sesine boğulmuş, Eleman Magda fısıltıyla, “Hayır, Amerikan tohumu kabul etmedim daha...” diyor. “Ama almak için büyük bir plan üzerinde çalışılıyor.”

Hemen önündeki sırada, ev sahibi kız kardeşin sırtı ve ensesi görünüyor. Erimiş kurşun metal buharının kokusu geliyor. Toplanmış saçlar sırta uzanıyor.

Arkadan. Magda. “Öncelik önceliklidir; her bir kişi Amerikan çıpa bebek yaratmalıdır” diyor. Meşhur radikal anarşist Mikhail Bakunin’den bir alıntı fısıldıyor: “Yıkma arzusu aynı zamanda bir yaratma arzusudur.”

Önde, kedi kız kardeşin pantolonu titriyor. Kız kardeşin eli telefonu çıkarmak üzere cebine dalıyor. Gözler İngilizce yazılı mesai sözcüklerine bakıyor. Telefonu tekrar pantolon cebine sokuyor.

Magda fısıldıyor ve sıcak nefesi kulak yalıyor: “Çabuk ol, pompalayan Tavşan Manevrası, *squirt-squirt*, yap ve tohumunu ona ek!”

Alıntı: “Yıkma arzusu aynı zamanda bir yaratma arzusudur.”

Şimdi ertesi, kedi kız kardeş bana bakmak için boynunu çeviriyor. Bakmak için omuzdan geriye uzanıyor boyun ve ev sahibi kız kardeş, “Pigme” diyor, şarkı gürültüsünü bastırmak için daha yüksek bir sesle bağırarak, “Trevor Stonefield ağzımı arıyor...” Kendi elini kullanarak, kedi kız kardeşin parmağı kendi alnına dokunuyor, göğüs kafesine dokunuyor, sol delta kasma, sağ delta kasına dokunuyor –batıl inanç hareketi– ve eli, ağır kalaslar taşıyarak güya işkence gören adamın şeklini anlatıyor. Gözleri açılıyor ve “Yakantop oynarken gözünü Trevor’dan ayırma, tamam mı?” diyor.

Yedinci Rapor

Eleman ben, ajan 67 numaranın yedinci beyanı burada başlıyor. Ev sahibi kız kardeşin uyku odasının ortasında. Evin içinde bir kutu. ■■■■■ banliyösü. Tarih ■■■■■. Resmi kayıtlara geçsin. Bugünün gecesi, ev sahibi kedi kız kardeş bütün ışığı absorbe ediyor.

Ev sahibi kedi kız kardeş yüzüne siyah boya uyguluyor; beyaz dişleri parlatsın diye ağzının, gözlerinin etrafına, katbekat siyah sürüyor ve beyaz göz yanıp sönüyor. Kız kardeş aşağılayıcı zenci taklidi yapmaya hazırlanıyor. Kollar ve bacaklar siyah bluz ve siyah pantolon içinde. Ayaklarda siyah rügan. Siyah bluz dik yakalı. Kız kardeşin gözleri kendi elinde tuttuğu aynadaki kendi gözlerine dikilmiş.

Eleman benin gözleri kız kardeşin hareketlerini yutuyor ve yüzünün ortadan yok oluşunu takip ediyor. Şimdiki bugün, bu ajan tekrar kız kardeşin battaniyeye örtülü yatağının kenarına rahatça oturmuş. Kahverengi, dokunmuş hayvanlar hep gülümsüyor. Aptal hayvan.

Uyku odasının pencere dışı, bugünün gecesi. Gökyüzü uydu ayı göstermiyor. Uzak güneş sistemlerinden iz yok.

Şimdi ertesi, duvara kapaklı kapı açılıyor, domuz erkek kardeş ortaya çıkıyor.

Gözü aynadaki kendi siyah yüzünde, ev sahibi kız kardeş. “Oha, kapıyı çalmak yok mu?” diyor.

Ev sahibi erkek kardeş. “Bu geceki dans için mi süsleniyorsun?” diyor.

Kız kardeş gözünün kenarındaki boyayı yayıyor. Aynayı yandan yüzüne tutuyor, gözler kendi görüntüsünü yakalamak için yana kayıyor.

Domuz köpek erkek kardeşin gözleri eleman ben üzerinde sabit. Ev sahibi erkek kardeş yatağa bir tekme atıyor ve “Senden ne haber, Pigme? Yeni bir yedinci sınıf zırvasına hazır mısın?” diyor. Domuz köpek gözlerden biri kapanırken yüzünün yarısı çarpılıyor. Göz kırılıyor. “Kendine şöyle ateşli, koca memeli bir hatun bul” diyor.

Bir el aynayı kaldırıyor. Karşısındaki kız kardeş eli, siyah boya bulaşmış. Kedi kız kardeş, “Anne ve baba daha cızlamı çekmedi mi?” diyor.

Domuz köpek erkek kardeş, “Onlara yine aşırı doz mu verdin?” diyor.

Ev sahibi kız kardeş elleriyle yüzünün iki yanındaki saçları taraklayarak arkaya atıyor, düzlüyor. Sentetik kauçuk tutak yardımıyla saç tellerini topluyor. Elleriyle saçlarını yeniden sıkıca taraklıyor, saçları kafa derisine yapışana kadar ve yeniden sentetik kauçuk düğüm. Kedi kız kardeş önündeki dolabın kayan bölmesini çekiyor; içerisi, memeleri desteklemek için yapılmış, yıkanmış giysi dolu. Yine içeriye, kız kardeşin kasıklarını ve kalçalarını sıkıca sarması için, ince naylondan yapılmış iç çamaşırı yığılmış. Sarı renkli. Üzerine papatyanın genital organları resmedilmiş. Kız kardeş. “Pigme” diyor, “sen Model Birleşmiş Milletler’e mi

gideceksin?”

Domuz köpek erkek kardeş. “Hayır, Pigme burada” diyor. Kendi elini yumruk yapıyor ve bu ajanın delta kasına vuruyor ev sahibi erkek kardeş. “Pigme'nin tek istediği güzel ikiz kuleleri avlamak.”

Eleman benin ağzı, “Tanımla?” diyor.

“İkiz kuleler işte canım; bilmiyor musun?” diyor ev sahibi erimek kardeş. “Malafatı yağlamak, başını tutmak, ağzına vermek...”

Eleman benin ağzı. “Tanımla?” diyor.

Ev sahibi erkek kardeş iki eliyle kendi göğüs kaslarını avuçlarken, parmakları görünmeyen bir şeyi eziyor, parmakları gevşerken gözleri kapanıyor, dili altdudaklarını yalıyor ve “Kazaktan fırlayan ayvalar işte!” diyor.

Kedi kız kardeş kayan bölmenin içine dalıyor, siyah bir kumaş parçasını bulup çıkarana kadar kasık giysilerini karıştırıyor. Siyah koyun ipliklerinden yapılmış, birçok fiyonk dikili bir baş kabı çıkarıyor. Saçlarını sarması için fiyonklu baş kabını çekip uzatıyor, bütün başını siyaha çeviriyor. Siyah bir beden. Bugünün gecesi gibi, kız kardeş büsbütün siyah. Dışarıya kadar siyah. Bölmedeki meme destekleri arasından, ellerinin şeklinde dikilmiş siyah giysileri çıkarıyor, parmaklarının arasına geçiriyor, ellerini de siyaha büründürüyor.

Ev sahibi erkek kardeş kendi elini tabanca şekline sokarak parmağını bu ajana çeviriyor, “Güven bana, Pigme. Model Birleşmiş Milletler tam bir toplumsal intihar” diyor. Gözleri kız kardeşin üzerinde, yarım ağız gülerek, “Model Birleşmiş Milletler'den daha sakat bir şey varsa o da siktiriboktan bilim fuarıdır” diyor.

Kedi kız kardeş uyku odasının penceresine kadar kısa bir yürüyüş yapıyor. Siyah kaplı elleri kapaklı pencere çerçevesini kavriyor, açmak için çekiyor. Taze oksijen giriyor içeri ve cırcırböceğinin çiftleşme çağrısı. Kız kardeş siyah ruganlı ayaklarını pencereden dışarı uzatıyor, pencerenin pervazına ata biner gibi oturana kadar. Dışarıdaki ayağı ağaç uzvuna dayanmış, dışarıdaki eli ağaç yaprağını kavramış, biraz heyecanlı, kız kardeş siyaha boyalı yüzünü bu ajana ve domuz köpek erkek kardeşe çevirip gözlerini diyor. “Çaldın mı onu?” diyor.

Domuz köpek. “Yakala!” diyor. Ev sahibi erkek kardeşin kolları ileriye salınıyor ve eli nesneyi serbest bırakmak üzere parmakları açılıyor. Yeşil nesne uçuyor, ıslak yeşil nesne ışıpta parlıyor, uyku odasını geçiyor yay çizerek, tavan arasına kayıyor, arkasında bir iz bırakarak aşağıya doğru iniyor, ta ki ev sahibi kız kardeşin siyah eli onu, smack-grab, yakalayana kadar.

Ev sahibi kız kardeş. “Siz oynak memişlerin keyfini çıkarın çocuklar” diyor.

Onun yerine, eleman benin kafasının içinde zalim imparator bulunmaz madrabaz Adolf Hitler'den bir alıntı dolaşiyor: “Büyük yalancılar aynı zamanda büyük sihirbazlardır.”

Sonra ertesi, kız kardeş pencereden kayıyor, gecenin içinde kayboluyor. Geride eşine çığırın cırcırböceğinin sesi kalıyor. Kız kardeşin gölgesi gölgeler içinde, ışık yokluğunda kayboluyor. Şimdi ertesi, normalde ev sahibi annenin kullandığı otomobilin motoru çalışıyor, marş bobini harekete geçiyor, yakıt içten yanıyor, sürüş itkisi ikiz kafa lambalarını yakıyor. Kaldırımdan

iniyor. Trafik duruş göstergesinde, kafa lambası sağ köşeyi izlemek üzere işaret veriyor.

Domuz köpek bedenini eğip kafasını dışarı penceresinden, siyah oksijen deliğinden geçiriyor ve "Araba srmemelisin" diyor. "Sen daha kanaman olacak yaşa bile gelmedin."

Alıntı: "Büyük yalancılar aynı zamanda büyük sihirbazlardır." arpıp yakalanan yeşil nesne, alıntı nesne, parlak ıslak yeşil cam. yapay insan protez gözü.

Soğuk siyah oksijenin içinde, otomobilin parlayan ikiz kırmızı ışığı uzaklaşıp kayboluyor.

Sekizinci Rapor

Eleman ben, ajan 67 numaranın sekizinci beyanı burada başlıyor. Eğitim kurumunun karartılmış spor salonunda düzenlenen öğrenci eşleşme ritüeline katılıyor bu ajan. ████████ bugününün gecesi. Tören şarkısını ████████ söylüyor. Resmi kayıtlara geçsin: Amerikan ailesi dışı yeniyetmelerin ilk deneyimleri için sonsuz çoklukta saçma sapan adlar icat ediyor.

Resmi kayıtlara geçsin: Bu ajanın yüz derisi bol miktarda, liberal kokulu gargara ihtiva ediyor.

Bu eşleşme ritüeli süresince, basket salonunun ahşap zemininden başlayarak süslenmiş tüm mekânı, loş bir ışık altında, gürültülü müziğe rağmen, ergenlik öncesi rasgele cinsel üremeyi teşvik ediyor. Domuz köpek erkek kardeş, dişilerin karşı duvarın dibinde dizildiklerini göstermek için parmağını uzatıyor. Karşıya giriş veriyor. Toplaşmış ortaokul kızları, gözyuvarlarıyla ateş eden genç erkeklerden oluşan infaz mangası önünde diziliyor. Ev sahibi erkek kardeş parmağını uzatıp, "Ayvalar... memişler... ikizler... kuleler" diyor. "Parti yastıkları... göğüsler... memeler."

Yakınlarda dolaşan eleman Tibor'un, o ajanın kan oturmuş mor benekli boynunu diş ısırıkları bir çelenk gibi sarıyor. Eleman Mang yine aynı şekilde mor benekli spor bir gerdanlık takmış. Yine eleman Ling'in boynu da derin diş izleri taşıyor.

"Bilim fuarına mı katılmak istiyorsun sen?" diye soruyor domuz köpek, "işe süper-mega kuvvetli kadın azdırıcı sıvı icat ederek ve bunu ponpon kızlarda deneyerek başlayabilirsin." Parmağını uzatarak sürdürüyor: "Bluz tavşanları... eğlence topları... silikonlar... yastıklar..."

Karşıdaki kızların arasında sıraya girmiş eleman Magda kendini erkek beğenisine sunuyor.

Ev sahibi erkek kardeş, "Süt yapıcılar... şeytanın oyuncakları... can simitleri..." diyor. Domuz köpek parmaklarını birleştirip birbirine sürtüyor, böylece hızlı kayma yaratıyor, *smp-pop*, çiftleşme dansı müziğinin ritmine uygun ses çıkıyor.

Aradan bir erkek öğrenci dişiyeye yaklaşıyor, üreme için yeterli bir eş olduğunu göstermek için karşılıklı dönme teklifi yapıyor, sakat olmadığını kanıtlamak için de hızla dönüyor. Yavruya miras kalacak bir genetik bozukluk yok. Hamilelik süresince yüklü dişiyeye bakacak kadar canlı ve eşgüdümlü olduğunu gösteriyor. Yetişkin olana kadar yavruya bakacak kadar. Dişiler, hamile bırakılmak için geçerli bir canlı olduğunu göstermek amacıyla derisini ve saçını gösteriyor övünerek, yüzünü en simetrik halde boyuyor. Birbirine benzer sık sık doğum yapacak kadar sağlıklı olduğunu anlatıyor böylece.

Salonun en karanlık köşesinde Trevor Stonefield sert sert ileri geri yürüyor; açık sarı zorba burnu yana yatık kalmış, kendi yanağına yaslanmış, uyuyor. Gizleniyor.

Domuz köpek erkek kardeşin eli gizlice kendi pantolon cebine dalıyor, küçük bir silindir kap üretiyor. El bu silindiri kendi yüzüne getiriyor ve ev sahibi erkek kardeş dil kaslarını

göstermek için ağzını açıyor. Elin parmağı silindirin yüzeyine bastırınca silindir kutunun içinden ağız deliğine pis mentol kokulu bir duman püskürüyor, dil kasının üzerinden derinlere. Pis mentol kokulu nefesiyle, ev sahibi erkek kardeş, “Tamam, Pigme, sen şimdi benim kanat adamımsın...” diyor. “Söyle bakalım, sürüden kimi ayıracağız?”

Eleman benin ağzı, “Kimi” diyor. Bu ajanın parmağı Magda'nın olduğu karanlık alanı gösteriyor. Ajan 36'nın kahverengi gözleri domuz köpeğin üzerinde. Magda, Kargaşa Operasyonu'nun ilk aşamasını tamamlamak için hamile bırakılmak istiyor.

Trevor serserisi oyalanıyor, daireler çiziyor, öldürücü bakan gözleri sürekli eleman benin üzerinde geziniyor.

Domuz köpek kendi gözleriyle Magda'yı yakalıyor, dudağını büküyor ve “Hadi ordan!” diyor. “Şuna baksana sen; on üç yaşında şişirme bir cinsiyet değişimi geçirmiş gibi...”

Eleman benin yumruğu yüzünde patlayabilir, *bang-bam*, Tepen Kanguru hareketi yapabilir, lafını ağzına tıkayabilirdi ve derken, mavi gözlerde yıldırım çakardı.

“Ayrıca” diyor domuz köpek, “duydum ki muhterem Tony'nin gırtlığına basmış bu kız.”

Şeytan Tony.

Trevor puştı yakın tehlike arz ediyor. Perde sarı saçları onun pis kolonya kokusunu alacak kadar yakın. Mavi gözlerinden elektrik saçıyor.

Sonra ertesi, domuz köpek yürüyüp gidiyor ve alanı geçip, teklif için dişilere yaklaşıyor.

Şimdi ertesi, eleman Metro bu ajanın yakınına uğruyor, kalın bir deste Amerikan doları veriyor: Gizli teslimat. Ardından eleman Tanek, Pazar günü ibadet mabedindeki yiyecek tabağından aldığı kâğıt paraları teslim ediyor.

Bu ajan eller, yasal kazancı kendi pantolonunun gizli cebine saklıyor. Eleman benin ayakları domuz erkek kardeşi izleyerek küçük bir yürüyüş yapıyor. Bu ajan fedakârlık yapıp üretken eşine teklif götürecektir. Gözler, dizilmiş dişileri süzüyor ve kendi kafasının içinde, bu ajan alıntı yapıyor. Saygın asi, yılmaz devrimci Che Guevara'dan bir alıntı: “Biliyorum burada öldüreceksin beni. Ateş et, korkak. Yalnızca bir erkeği öldüreceksin.”

Eleman benin ayakları muhtemel eşinin, Mongol siması veren brakisefal kafa yapılı, küçük burunlu, fırlak elmacık kemikli dişinin önüne yürüyor. Bu ajan yüzüne mutlu bir gülümseme şekli veriyor ve müziğin gürültüsünü bastırmak için bağırarak, anlaşılır bir şekilde. “Pek saygın potansiyel doğurgan taşıyıcı, genital çiftleşme öncesi hazırlık oyunlarını birlikte yapalım...” diyor.

Mongol şimali dişi, olmayan kaşlarını çatıyor, bu ajana üst solunum yollarını, burun deliklerini göstermek için yüzünü kaldırıyor. Dişi el, göğüs hizasına kadar uzanan saç buklesini itiyor, saçları omuzdan arkaya atıyor. Burun delikleri açılıyor ve dişi, “Uza, yavşak!” diyor.

Sonra ertesi, bu ajan mezosefalik kafa yapısına sahip, geniş burun delikleri olan, elmacık kemikleri çekik bir zencimsi dişiye yaklaşıyor. Eleman benin eli açık bir halde dişiye uzanıyor ve “Dişi tür, insan embriyosu yaratmadan önceki çiftleşme dansını yapmamıza izin verir

misin?" diyor.

Eleman benin ağızı yeterli kromozoma sahip olduğunu temin ediyor. Böylece kimse bozuk bir canavar döl endişesi taşımaz.

Saygın zencimsi dişi ağızını gererek çizgi haline sokuyor. Yüzünü bir oyana bir bu yana çeviriyor, tekrar aynı hareketi yapıyor ve başıyla "hayır" diyor.

Sonra ertesi, bu ajan beyaz tenli, dolihosefalik kafa yapılı, geniş köprücük kemikli, çekik elmacık kemikli bir dişiye uğruyor. Eleman benin ayakları inatla yere basıyor; dişi yüze bir adım mesafede, soluğunu hissederken, bu ajan elleri belinde, yumrukları kalça kemiğine dayanmış bir halde, "Muhterem hanımefendi, eğlence balonları..." diyor. "Bol miktarda canlı erkek tohumu kabulünüzün koşulu olarak üstün anatominizi göstermenizi teklif ediyorum."

Şimdi ertesi, *swipe-pow*, beyaz tenli dişi elini eleman benin özünün bir yanağına şaklatıyor, kan oturmasına yetecek kadar şiddetli ve bu ajanın yüz derisi dişinin elinin kemik yapısının hatlarını gösterecek şekilde kabarıyor.

Şamarın şaklama sesi, loş salonun her köşesine erişecek kadar havada tekrarlanıp ilerliyor. Bütün genç dişi gözler eleman benin üzerine dikiliyor. Madam İkiz Kuleler. Madam Memiş. Madam Parti Yastıkları. Hepsi ellerini ağızlarına kapak yapıp fısıldaşıyor. Parmaklarını düzleştirip bu ajana uzatıyor. Madam Bluz Tavşanları gözünü bu ajana dikiyor, boyalı ağızını açıyor ve kusma taklidi yaparcasına uzun parmaklarını ağızına sokuyor. Madam Taze Ayvalar, "Siktir git, salak!" diyor.

Eleman benin gözleri, domuz köpeği görmek için salonu tarıyor ve sadece ev sahibi erkek kardeşin törensi çiftleşme dansıyla meşgul olduğunu görüyor. Genital organlarını eleman Magda'nın genital bölgesine sürterek.

Sonra ertesi, eleman benin omurga kemiği bir basınç hissediyor; özel yapım, 38 kalibrelik, kısa namlulu, özel alaşımli kabzası bulunan bir tabancanın namlusu bu ajanın on ikinci omuruyla bel kemiği arasını dürtüyor. Arkadan, bir erkek sesi, eleman benin kulağına fısıldayarak, "Sen ve ben, Pigme, park alanına, hemen şimdi..." diyor.

Trevor serserisinin sesi. Leş gibi kolonya kokuyor.

Kısa namlu, açık sarı zorbayla bu ajanın arasında sıkışık, loş alanı boydan boya geçmek için kısa bir yürüyüş yapıyor, Madam Şen Torbalar geçiliyor. Madam İkiz Kuleler geçiliyor. Madam Tombul Memeler geçiliyor ve "Çıkış" kapısına geliniyor.

Eleman ben bacakları üzerinde zıplayıp, havada dönüp, tekmeyi yapıştırıp, *zing-blam*, Leopar Fırlaması hareketi yapıp, Trevor'm elindeki silahı bir yana, göğüs kafesi kırılan Trevor'ı bir yana savurabilirdi. Bu ajan ıssız bir yere gelinceye kadar sabrediyor sadece, taze oksijeni içeri alan kapıyı çeviriyor, cıvalı güvenlik lambasının cılız, buğulu ışığına çıkıyor. Boşta duran otomobillerin asfaltlanmış deposuna. Bugünün gecesi. Kısa namlunun kemikteki basıncı kalkıyor, böylece bu ajan yüzünü dönüp saldırganın gözüne bakabiliyor.

Güvenlik lambası, gümüş kabzalı tam otomatik tabancayı aydınlatıyor. Trevor puştı, "Komik bir şeyler yapmaya kalkma sakın..." diyor. Açık sarı perde saçlarını yüzünün üzerinden

savuruyor arkaya. Zorba eli tabancayı döndürüyor, kısa namlu kendi kalp kası üzerine dayanıyor. 38 kalibrelik özel yapım silah kendi göğsüne ateş etmek üzere hazırlanırken, Trevor puştı. “Burada söylediğim şeyleri kimseye söylemiyorsun ve yemin ederim...” diyor. Trevor'ın parmağı tetiğe hafifçe bastırıyor, horoz kalkıyor.

Trevor, “Ağzından tek bir kelime çıkarsa, kendimi öldürürüm” diyor.

Resmi kayıtlara geçsin; Olan şey mutlak gerçek.

Mermiyi kendini tahrip etmeye yöneltmiş olan Trevor bu ajana ne kadar meftun olduğunu anlatıyor. Alışveriş merkezindeki spa odasında, zorla kötüye kullanıldığı andan itibaren. Böylesine bir tutku yaşamamış o zamana kadar. Kendi kontrolünün dışında kullanılmış ve götürülmüş... Sınırları genişlemiş...

Açık sarı zorba birçok beyanda bulunuyor. Bu ajana uğruna ölecek kadar hayranlık duyduğunu ilan ediyor. Birçok böyle duygusal şeyler işte. Cömert yalvarma sözcükleri sel gibi akıyor. “Okulda 'selam' ya da herhangi bir şey demek zorunda değilsin” diyor. “Bunu anlarım.”

Trevor normal tipik bir beyaz ırk erkeği... dolikosefalik kafa yapısı, küçük burun delikleri, uzun kemikli burun... tabii yüzünün yanağına yan yatmadan önce. Göğüs, bel ölçüleri normal. Kendi göğüs kafesine silah doğrultan elin parmaklarından kan çekilmiş sıklıktan. Puştun sesi vızıldıyor da vızıldıyor. Kolonya, gecenin oksijenini kirletiyor. Spor salonunun içlerinden müzik sesleri sızıyor. Puşt ses hâlâ vızıldıyor.

Resmi kayıtlara geçsin; Eleman benin kulakları söylenen şeye gerçekten dikkat etmiyor. Durmasını bekliyor sadece. Trevor soluk alsın diye.

Zaman geçti, Trevor Stonefield'in ağzı durdu, ses kesildi. Sessizlik. Silahın namlusu yine gömleğin göğüs cebine dayanıyor, kendi kalp kasını tahrip etmek üzere. Mavi gözler yanıt almak için yanıp tutuşuyor.

Eleman benin ağzı diyor, aşk yok. Diyor, zorba aslında Stockholm sendromu yaşıyor. Bu kadar güçsüz, bu kadar çaresiz kalmayı kabul edemiyor; bu yüzden saldırganıyla ittifak kurarak tepki veriyor. Zalimin kimliğine bürünüyor. Tipik kurban psikolojik mekanizması. Hiç kuşkusuz, Trevor'ın kendi babası da kötü davranıyor, böylece güçlü bir baba oğul bağı doğuyor. Nefret etme riskine giremeyecek kadar tehdit altında. Acımasız dayak sahici aile bağı davranışı haline dönüşüyor. Şiddet ile aşk eşanlamlı oluyor.

Eleman benin sesi yatıştırıcı çıkıyor, Trevor puştunu hain toplumun mamul bir ürünü olarak var olduğu ve o denli derinlere işlediğinden kişisel tarihi tarafından nasıl motive edildiğinin farkında bile olmadığı konusunda bilgilendiriyor. Trevor Stonefield bundan sorumlu değil, hayvan bir piyon sadece o. Bilinçsiz kukla. Batı sisteminin kurbanı.

Şimdi ertesi, bu ajan yüzüne mutlu bir ifadeyle gülücük yapıyor, sesli sesli kahkaha atıyor karından. Açık sarı zorbaya neşelen diyor. Ona gelecekte böyle zorla sahip olacak başka birçok eşkıya olduğunu söylüyor. Dayaktan zarar görmesi için önüne sonsuz sayıda fırsat çıkacağını. Yabancıların her zaman sadizmden hoşlandığını, hâkimiyet kurduğunu.

Eleman ben. Trevor'a, bu ajana gerçek sevgi duymadığını söylüyor. Aksine, puştun yalnızca

acımasız güç kullanımını seven serserinin teki olduğunu. İşkence gören bütün kölelerin efendilerine karşı gizliden gizliye aşk beslediğini anlatıyor.

Güvenlik lambasının ışığı tabanca namlusunu parlatıyor. Işık, Trevor puştunun gözünden süzülerek yavaş yavaş yüzüne doğru akan göz suyunda yansıyor; her iki mavi göz de su akıtıyor. Yüz kasılıyor; bedeni tümünden titrerken derin bir soluk veriyor. Kasılan ağızdan sözler fırlıyor; "Sadece öylesine takılamaz mıyız?"

Resmi kayıtlara geçsin. Tanrı modeli, tek doğru davranış biçimidir. Herkes kendi hemcinslerine tanrı herkese nasıl davranıyorsa öyle davranmalıdır. Bugünün gecesi, bu ajan bir kere daha gelecekteki kendi çığlık çığlığa acımasız yok oluşunu kazanıyor.

Bu ajan, çokça özürleriyle, Trevor'ın götü için daha fazla tohum harcayamayacağını bildiriyor. Gelecekteki döllerini yüklemek için korunacak onlar. "Kişisel alma" diyor.

Sonra ertesi, eleman benin ayakları olduğu yerde dönüyor. Bir ayak diğerinin peşinde, adım adım, Trevor ve mermiyi geride bırakıp uzaklaşıyor. Kendi yüzü geriye bakmadan, sesini omzundan geriye atarak, bu ajan saygın asi, yılmaz devrimci Che Cuevara'dan bir alıntı yapıyor: "Ateş et, korkak. Yalnızca bir erkeği öldüreceksin."

Eleman benin ayakları yürümeyi sürdürüyor. Soluk, ciğerlerinde tutulmuş, eleman ben silahın patlamasını bekliyor.

Dokuzuncu Rapor

Eleman ben, ajan 67 numaranın dokuzuncu beyanı burada başlıyor. Öğrenci eşleşme ritüeline katılımın ardından, ikamet ettiğimiz eve yeniden kavuşuyoruz. ■■■ hattındaki otobüsle eve naklediliyoruz. ■■■ hattına aktarılıyor. Son bölüm ise ■■■ umumi ara yolu izleyerek kısa bir yürüyüş. Resmi kayıtlara geçsin; Eleman benin omurgasında Trevor Stonefield'in tabanca cephanesi yok.

Dönüş yolu boyunca, sık sık büyük subay Lenin gibi birinin, bir Amerikan savaş kahramanının anıtına rastlıyoruz. Çok sayıda afiş bu en bilge Birleşik Devletler savaş kahramanının resmini sergiliyor. Dönen anıtlar. Asılan resimler soylu bir Amerikalı albaya ait. Tarihi yeniden yazan, bu cesur Albay Sanders'm resmine dalma, kurban edilen etin kokusu eşlik ediyor Hiç sönmeyen ateşin alevi rüzgâra kızarmış etin hoş kokusunu salıyor.

Yine resmi kayıtlara geçsin; İkamet edilen evin yapısı kendi başına bir muamma.

Bu ajan ev sahibi ailenin ikamet ettiği evin ilk kapı kilidini açınca, eleman benin gözleri hızla hareket eden bir gölgeye çarpıyor. Sessiz gölge ev sahibi ailenin bahçeli evinin çevre kenarını izliyor. Gölge, *Castanea deniata*'nın^{3} alt organını tutmak üzere zıplıyor kendini yukarı doğru çekerek bir sonraki daha yüksek organa çıkıyor. Yapraklar arasına saklanan gölge *Castanea dentata*'nın ana gövdesinden daha yukarıya kayıyor. Sonra ertesi, kedi kız kardeşin uyku odasının penceresine yakın bir yere tünüyor

Böylesine sinsice tırmanan şey eleman Chernok olmalı. Eleman Ling gibi gizli kamuflej yapıyor. Belki de, tohum yerleştirmek için şiddet uygulayan eleman Tanek.

Eleman benin ikiz bacağı Uçan Ağaç Sincabı hareketi, *zooni-grab*, yapmak üzere sıçrayabilir, gölgenin izini yakalayabilir ve uyuyan ev sahibi kız kardeşe ani dölleme saldırısını engelleyebilirdi.

Yalnızca şimdi ertesi, gölge, ay uydusunun aydınlatmasıyla, o donuk sulu ışıktaki pervazın ortasında benliğini sunuyor. Uğursuz denemeyecek bir kimliğin yüzü beliriyor. Hırlı ya da hırsız değil. Aksine, sinsice içeriye giren kol ve bacağın sahibi kedi kız kardeş. Siyah bluz ve pantolon giymiş, yüzü siyah boyayla sıvanmış kedi kız kardeş görünüyor pencerede.

Eleman benin kafasının içinde, ideoloji despotu, ateşli hatip Leon Troçki'den bir alıntı dolaşiyor "Ayaklanma bir sanattır, bütün sanatlar gibi kendi yasaları vardır."

Kız kardeşin büyük omuz çantası bilinmez bir yükün ağırlığıyla sarkıyor. Başlangıçta kız kardeş pencerenin içinde gözden kayboluyor. Şimdi ertesi, yük çantası uyku odasına taşınıyor. Bütün bu süreç boyunca hiçbir ses çıkmıyor; ne bir dal çatırdaması ne de bir yaprak hışırtısı. Ne de çevreden bir köpek yaygara koparıyor. Uyuma odasının içini aydınlatan bir alet de yok.

Alıntı: “Ayaklanma bir sanattır; bütün sanatlar gibi kendi yasaları vardır.”

Olay, ay uydusunun sayısal konumuna göre, beyan verme zamanında, yirmi dört saniye hata payıyla. 1:07'de oluyor. Resmi kayıtlara geçsin.- Ev sahibi ailenin ikametgahı karanlık kalıyor. Kız kardeşin yarı açık penceresi duvara kapaklanıyor. Bu ajan dışarıda bekliyor, kilidi açıyor, içeriye giriyor.

Onuncu Rapor

Eleman ben, ajan 67 numaranın onuncu beyanı burada başlıyor. Bu ajan eski █████ saldırı sporu idmanlarını hatırlıyor. █████ Savaş Galerisi. Dövüş provası, birçok yıl öncesine tarihleniyor. Resmi raporlara geçsin: Burada yine eleman benin oluşum tarihi anlatılıyor.

Eleman benin eğitiminin ilk derslerinin uygulaması.

Burada standart savaş galerisi düşünülecek: Bütün duvarlar ayna kaplı. Pencere yok. Beton zemin eskiden kalma kan lekeleriyle bezenmiş. Bütün elemanlar tek bir uçan tekme darbesinden ibaret Uçan Sırtlan, *lash-pow*, idmanı için hazır. Özellikle eleman Pavel, ajan 43. Savaş galerisinin geniş salonunda boğuşma boyunca çıkan sesler yankılanıyor. Rakibin kasları üzerinde durmaksızın çalışan kemiklerin boğuk sesi duyuluyor. Galeride, elemanların dökülen terlerinin pis kokusuna, kan lekelerinden geçilmeyen zeminin eskilere dayanan tarihine bulanmış dezenfektan klorin kokusu karışıyor.

Eleman benin tekme atmaya hazır, kalkmış ayağı eleman Magda'nın kafatasını dağıtmak üzere havada savruluyor. Magda saldırı hamlesini savuştururken, bu ajanın kulağını patlatmak üzere kendi Uçan Sırtlan hareketini yapıyor. Bu ajan çakılıp kalıyor: kulak ise zil sesinde.

Florasın lambasının parlak ışığı ve cızırtısı, homurtusu altında, boğuk darbeler iniyor arka arkaya; eleman Tang eleman Chernok'a tekme savuruyor. Eleman Sheena eleman Ling'e tekme savuruyor. Eleman Pavel, eleman Boban'la, ajan 11'le boğuşuyor.

Resmi raporlara geçsin: Birbirine rakip iki elemandan hiçbiri çan eğrisi görünüşü vermiyor. Eleman Pavel'in havada uçan tekmeleri her keresinde kaim bir tahta parçasını kırabilir. İki elini de aynı maharetle kullanabilen Pavel sert beton tuğlayı tek bir *swing-hash*. Fil Vuruşu hareketiyle tuz buz edebilir. Eleman Pavel'in her uçan tekmesi Dönen Kurt hareketidir: Göz açıp kapayana kadar kafaya tosla, beli yokla, gözü dürt, havada takla atıp yerine dön. Hiçbir ajan yanına yaklaşamaz.

Resmi kayıtlara geçsin: Eleman Boban'ın tam tersi bir yeteneği var: sürekli tereddüt. Herhangi bir darbe alırsa, "Özür dilerim" der. Kasıklara bir tekme, "özür dilerim". Soluk borusuna bir kesme, "özür dilerim". Rakibin yüzüne Kırbaçlayan Vaşak, *slash-scratch*, darbesi, "özür dilerim". Eğer bir darbe alıp sendelemişse, Boban, ajan 11, yüzünü buruşturur, iki elini göğüs kafesi üzerinde birleştirir, akmak üzere olan suyu tutmak için gözlerini kısar. Sıktığı dişlerinin arasından Boban. "İyi darbe, yoldaş" der. Kendi acısıyla boğuşurken, "Tebrikler" der. Tıpkı Dalmaçya köpekleri gibi, oturmuş kan izleriyle benek benektir derisi. Topal bacağıyla sekerek yürür. Yüzü dikiş izleriyle doludur boydan boya. Boban'ın ön dişleri hiçbir zaman tam olmamıştır.

Pavel sınıfın en birincisidir. Boban ise en sonuncusu.

Pavel parlak kurttur. Boban ağlak güvencin.

Boban domuz yavrusu gibi viyikleyip dururken. Pavel yumruk jndiriyor, tekme sallıyor. Ajan 43 eziyor, ajan 11 yere yapışiyor. Sonra ertesi o kadar yapışiyor ki en yeni kan izlerini ekliyor zemine. Pavel, ayağının topuğunu kullanarak vuruyor. Kıvrık dizinin kemiklerine vererek bütün ağırlığını eziyor, eziyor. Ağzından kan sızan, başındaki açılmış yarasından kan akan eleman Boban. “Özür dilerim... özür dilerim... özür dilerim...” diyor. “Çok iyi darbe. yoldaş” diyor.

Her darbesiyle yeni bir yara açılıp kan boşalıyor ama Pavel durmuyor, vuruyor, eziyor, çiğniyor.

Eleman Magda eleman benin gözünü karartmak için bir dirsek darbesi vuruyor. Eleman Tibor eleman Tanek'in boynunu büküyor. Bütün elemanlar duvarları kaplayan aynalarda görünüyor. Hepsinin ayakları çıplak. Pantolon ve üstlükten ibaret siyah üniformaların kemerlerinde resmi tabancalarının kılıfı asılı. Yüzlerinde karanlık savaş ifadeleriyle bütün elemanlar havaya tekme atarken, ajan 11'in. Boban'ın kan dolan ağzından zemine daha fazla kan akıyor, dişler dökülüyor ve o. salya kan karışımı kusmuşun arasından, “Olağanüstü bir hamle, eleman Pavel” diyor.

Eleman Magda, eleman benin genital organlarına kavalkemiğini geçirmek için kabarıyor; biliyor çok acı verecek, hatta mide muhtevası dışarıya çıkacak. Eleman benin üreme silahı acıyla yanarken, bu ajanın ağzı, “İyi iş, yoldaş” diyor. “Yara, elemanın bütün gelecek neslini tehlikeye atıyor” diyor.

Şimdi ertesi, eleman Pavel Uçan Sırtlan hamlesini kesip Boban kıyımına son veriyor. Pavel yerdeki elemanın tepesine dikiliyor, derin bir nefes alarak kendi göğsünü balon gibi şişiriyor. Eleman Pavel horozlanıyor, “Ha ha!” diyor. Ölümcül elleri gözün göremeyeceği bir hızla havayı kesip doğruyor. Kendi yumruğunu kendisi havaya kaldırıyor. Kabaran horoz, “Bana kıracak daha fazla kemik getirin!” diyor.

Yeni şimdi, kapı duvardan ayrılıyor. Savaş galerisinin kapısı en tanınmış saldırı eğitmenini ortaya çıkarmak için yana çekiliyor. Lazım geldiği üzere, tüm uçan tekmeler duruyor ve bütün elemanlar hep bir ağızdan. “Selam, en saygın, hürmetli eğitmen” diyor. Tek bir ses halinde. “Lütfen, bize öğrettiğin bilgelik için şükranlarımızı kabul ediniz” diyor.

Resmi kayıtlara geçsin: Boban selamlama sesi çıkarmıyor.

Pavel'in ayağı eleman Boban'ın göğüs kafesini dürtüyor. Yine tekmeliyor. Boban'ın gözkapığı derisi pır pır açılıp kapanana, dudaklarından fısıltı halinde “Selam, çok saygın...” sözü dökülene kadar, tekrar tekrar tekmeliyor. Ses kesiliyor.

Eğitmen baş selamı veriyor.

Bütün elemanlar baş selamı veriyor.

Pek saygın eğitmen galerinin içine doğru kısa bir yürüyüş yapıyor. Saygın eğitmen, gözleri her savaşçı elemanı tek tek görsün diye başını çeviriyor o taraftan bu tarafa. Savaş galerisinin iç kısımlarına doğru ilerliyor, elleri arkada birleşik, yüz kemikleri sert. Ayakkabısının zeminde çıkardığı sestten başka ses duyulmuyor. Bütün kalp atışları hep birlikte ayakkabı takırtılarıyla

uyum içinde atana kadar yürüyor. Sonra ertesi, ayakkabı duruyor. Bütün kalpler duruyor.

En saygın savaş eğitmeni, gözleri eleman Pavel'i yakalasin diye başını çeviriyor. Çenesini öne çıkarıyor eğitmen ve "En yüksek statünün zevkine varmışsın, yoldaş" diyor. "Bütün bu elemanların sınıfındaki en üstün eleman olduğuna karar vermişsin" diyor.

Kanlı ellerini arkasında birleştirmiş olan eleman Pavel'in göğsü kabarıyor, kabarıyor ve başını azıcık öne eğip selam veriyor.

Gözler kaymış, zeminde iki büklüm kıvrılmış kanlar içinde yatan ajan 11'in kıcı titriyor. Bilge eğitmen elini uzatıyor ve "Silahını bana ver. yoldaş Pavel" diyor.

Bütün elemanlara, yarı otomatik, çift basmalı tetik, içten tepmeli yükleme, bel kılıflı, boş kovanları çoklu kullanıma uygun on beş mermi alan şarjörüyle dokuz milimetrelik Beretta tabanca dağıtılır. Namlu hızı saniyede 2130.3 feet'tir. Eleman Pavel kendi kılıfının emniyet mandalını çözüyor, tabancayı çıkarıyor ve eğitmene uzatıyor.

Sakin, donuk siyah Beretta'yı alan saygın baş eğitmen; iyicil yönetici, inatçı diktatör Augusto Pinochet'den alıntı yapıyor: "Bazen demokrasi kanla yıkanmalıdır."

Saygın eğitmen, silahı iki büklüm yerde yatan Boban'a çeviriyor; tetik tık ediyor boşluğu alınırken.

Gözlerini kisan eleman Boban'ın bedeni kıvrılıyor, büzülüyor, Kendi kalp kasının etrafında dertop oluyor. Burun delikleri suyu tutmak için havayı çekiyor. Üniforma kan içinde.

Eleman Pavel'in ağzında mutlu bir gülümseme beliriyor. Her bir parlayan dişini ortaya çıkarıyor. Ağzı kulaklara vardırıan gülümseme gözlerini çizgiye çeviriyor.

Gözleriyle tanıklık eden elemanların hiçbiri soluk almıyor, hepsi ciğerlerinde tutuyor havayı. Ter damlalarının biriktiği deriler su içinde kalıyor.

Sonra ertesi, silah boşalıyor. Ses karşılık veriyor. Kokulu duman yükseliyor.

Aynı anda şimdi. Pavel'in sırttan kellesi patlıyor. Mermi kafatasını geçiyor, kafasının içindeki açık gri muhtevayı boşaltıyor, aynadan duvara çarpıp etrafa sıçratıyor. Sıçrıyor eleman Magda'ya, eleman Chernok'a. bu ajana. Sıcak damlalar halinde gri süngersiler, eleman Pavel'in eski düşünme makinesi.

Pavel'in iskeleti yamuluyor, salya sümük ağlayan Boban'ın yanına külçe gibi yığılıyor.

Silahtan fırlayıp bir yay çizdikten sonra düşen sarı mermi kovani beton zemin üzerinde, çın çın, ses çıkardıktan sonra zıplayıp tekrar düşüyor, tekrar çınıyor, çın çın.

Pavel'in bütün o eğitimi, bütün bilgi ve deneyimi, her hatırası, zafer düşleri, pişmanlıkları, sevgisi ve nefreti, öğrendiği her şeyin tarihi, trigonometri denklemleri, kimliğiyle birlikte bütün kişiliği, hepsi patlayıp saçılıyor. Bütün o beceri ve yetenek. Geçmiş ve gelecek. Bütün ince planlar, talim ve terbiye. Tuzla buz oluyor, dağılıp gidiyor. Bütün eski neşe ve hüznün, yarılan kafatasından dışarı uğrayan gri et parçalarıyla birlikte çıkıp gidiyor.

Saygın saldırı eğitmeni dizini büküyor ve zemine düşen kovani geri almak için eğiliyor.

Resmi kayıtlara geçsin: Eğitimci duyuruyor, devlet destansı kahraman istemiyor diye. Spotlara ismini yazdırmak ve alkış almak için kişisel şöhret yaratmak boş. Eğitimci nutuk çekiyor devletin en çok istediği performans ortalama performanstır diye. Dikkat çekmenin, gösterinin hiçbir yararı olmaz. Soytarılığa yer yok. En iyi çabayı göster, ortalamayı yakala. Tırmanan egoyu bastır. Sıradan ol. Görünmez.

Gereken, kendi benliğini silmek. Yoksa devlet yapar bunu.

Ders sırasında, eğitimci tek tek elemanların yüzüne bakmak için başını çeviriyor. Herkesle göz teması kuruyor. Sonra ertesi gözlerini Pavel'den artakalan yığına döndürüyor. Gözbebeklerini, kanlı bir et yığını halindeki Boban'dan yana çeviriyor.

Beton zemin üzerinde ajan 11 titriyor. Ödü bokuna karışmış Eleman Boban'ın pantolon paçasından sarı bir sidik damlası süzülüp düşüyor yere. İki dizini birden göğsüne yapıştırıp, kendini ne kadar küçültebilirse o kadar küçültmeye çalışıyor.

Şanlı eğitimci silahın namlusunu eleman Boban'ın titreyen ense köküne doğrultuyor. Sonra ertesi, namlu parlıyor. Bam! Duman.

Alıntı: "Bazen demokrasi kanla yıkanmalıdır."

Kalan son kanlar da ajan 11'i terk ediyor. Son nefesini verirken, dudağı kıpırdıyor eleman Boban'ın ve fısıltıyla, "Çok çok tebrikler, saygın eğitimci" diyor. Soluğuyla birlikte kendi hayatını da bırakırken, "Mükemmel bir atış" diyor.

Boban'ın akan kanı... ihtişamlı Pavel'in patlayan gri parçacıkları... eleman Magda'nın, eleman Tanek'in, eleman benin yüz yanaklarından aşağıya yol yol süzülen soğuk ter damlaları... Bu ajanın dizleri kendiliğinden bükülüyor ve eğilince, eli yerdeki sarı metal kovanı alıyor. Parmak titriyor. Eleman benin avcu kavradığı boş kovanın sıcaklığını hissediyor.

On Birinci Rapor

Eleman ben. ajan 67 numaranın on birinci beyanı burada başlıyor. Bu bugün, zorunlu eğitim oturumuna katılıyor. Devlet eğitim kurumu █████ öğrencileri arasındaki çarpışmada yer alıyor. Tipik sözlük sözcüklerini oluşturan İngilizce alfabe harflerini sıralama çarpışması, zorunlu. Heceleme savaşı █████ salonunda yapılıyor. Tarih mevcut şimdi. Resmi kayıtlara geçsin: Bütün Amerikan gençliği helak oluyor, *coordinate* ya da *transpire* sözcüklerinin harflerini sırasıyla söyleme uğraşı uğruna telef ediliyor.

Amerikalı bütün öğrenciler savaş alanından çekilmiş, dinleyici sıralarında yerini almış. Bu sözcük muharebesine ancak tanık olabilecekler. Elemanlar Magda, Ling, Chernok, Oleg. Bokara, Mang, Tibor, Tanek ve bu ajan dışında kimse yok sahnede.

Eleman Mang kararlı adımlarla ilerleyip mikrofonun önünde dikiliyor, sahnenin ışıkları üzerinde, eğitmenin verdiği “Steatopygia” sözcüğünü tekrar söylüyor. Sonra harfleri sıralıyor. “S-T-E-A-T-O-P-Y-G-I-A.” Baş selamı veriyor ve sözcüğü tekrar ediyor. “Steatopygia.”

Seyirciler arasından müthiş bir inleme sesi yükseliyor. Bir erkek öğrencinin sesi bütün salonda çınlıyor “Şu boktan şeyi bitirin gitsin!”

Erkek ve kadın, bütün salon koro halinde bağıyor: “Evet evet” diyor. “Lanet şeye bir son verin artık!”

Sahne ışıklarının gerisine yerleşmiş saygın eğitmenler grubunun başı, birçok cilt kitabı dizmiş önüne, soracağı bir sonraki kelimeyi seçiyor parmağıyla. Diğer tanınmış eğitmen, parmağını geriyor ve kendi pörsük dudağına koyup, salondakileri sessizliğe davet etmek üzere şışşt sesi çıkarıyor. Öteki saygın eğitmen çenesini eğiyor ve ağzını neredeyse mikrofona yapıştırıp. “Bir sonraki yarışmacı” diyor. “Lütfen, 'retromingent' sözcüğünü heceler misin?”

Sahnede, eleman Magda, mikrofon önünde yerini alıyor. Kollarını arkada bağlamış, ayaklar ayırık, rahat pozisyonu alıyor ve “Pek saygın eğitmen, eğer sözcüğü tekrarlıyorsanız size büyük şükran duyacağım...” diyor.

Eğitmen, “Retromingent” diyor.

Eleman Magda'nın gözü parlak sahne ışıkları altında hiçbir kırılma eğilimi göstermiyor; ne kırılma ne göz suyu. “En büyük saygılarımla, pek sayın eğitmen, en hürmetli eğitmenin telaffuzunu düzeltmem izin verirseniz eğer...” diyor, “tam doğru telaffuz biçimi... 'retromingent'.” Sözcüğün harflerini tek tek sıralamaya geçiyor.

Öğrencilerin oturduğu sıralardan bağırış çağırış sesleri yükseliyor. “Biri yangın alarmına bassın. Kurtarın bizi buradan” diyen sesler geliyor.

Bu ajanın yanında dikilen eleman Chernok eleman benin kulağına eğilip, ulu kral şef Benito Mussolini'den bir alıntı fısıldıyor “Başkalari tarih yazarken eli kolu bağlı oturmak utanç

vericidir*

Trevor öldü, *aneurysm* sözcüğüne kurban.

Kedi kız kardeş savaş alanını *coagulopathy* sözcüğüyle terk etti.

Resmi kayıtlara geçsin: Yarışmanın devam ettiği 6.21 saat boyunca, eğitimci takımı sık sık, listelerine yeni İngilizce sözcükler eklemek için kütüphaneye çekilmek zorunda kalıyor. En saygın eğitimci, duyulmaması için elini mikrofonu kapak yapıp ağzının bir kenarından, meslektaşlarına, "Hıçkırarak ağlamak için... Eve gitmek istiyorum, ne zaman olursa" diyor. "Şu çaylağın defterini dürelim."

Domuz köpek ev sahibi erkek kardeş, *phthisis* gibi basit bir sözcükle saf dışı kalıyor.

Hürmetli eğitimci, gözbebekleriyle koca bir cildin sayfalarını tarıyor, en zor, en çok sayıda harfli sözcüğü bulmaya çalışıyor.

Sözcüğünü bekleyen eleman Oleg dirseğiyle bu ajanın boşluğunu dürtüyor, başıyla dışı öğrenciyi gösteriyor, söz konusu gencin beş haftadır lütuftan yoksun olduğunu söylüyor. Bu ajanın kaç Amerikan yumurtasını dölediğini öğrenmek istiyor.

Sonra ertesi, en saygın eğitimci, gözleriyle doğrudan eleman Tanek'i hedef alıyor ve "Lütfen *oocephalus*'u heceler misiniz?" diyor.

Eleman Tanek ağzını mikrofonu yapıştırmak için eğiliyor, hürmetli eğitimciden *oocephalus* sözcüğünü bağlamı içinde bir cümlede gömülü kullanmasını rica ediyor.

Pek hürmetli eğitimci kendi başını açılmış parmaklarının içine alıp iki eliyle sarıyor. Gözleri kısılıyor, yüzü önündeki mikrofonu eğiliyor ve "İşte sana cümle, çocuğum; 'Oocephalus, heceleme çok zor siktiriboktan bir sözcüktür.'" diyor.

Öğrenci sıralarından kıpırtılar arasından zayıf bir kahkaha sesi yükseliyor.

Eleman Oleg dirseğiyle bu ajanın böğrünü dürtüyor durmaksızın ve "Deri kısa pantolon almak nereden mümkün?" diyor.

Bu ajan, tekrar et, diyor.

Tanek, harfleri sıralıyor.- O-O-C-E...

Oleg, Model Birleşmiş Milletler'e kaydolmuş. Çok sayıda öğrenci, dünya hükümetlerinin delegeleri taklidi yapıyor, bütün devletleri temsil ediyor, mevcut bir küresel meseleyi tartışmak için toplanıyor, diye anlatıyor. Nutuk atıyor. Oy hesabı yapıyor Yaptırım kararı alıp cezalandırıyor. Eleman Oleg. Almanya delegesini temsil ediyor. Chernok. İtalyan diplomatı oynuyor. Magda. Fransa'dan yana takılıyor. Bokara, göstermelik İspanya milleti. Ling yoz, kötü, despotik İrlanda. Oleg hiçbir Amerikalı öğrencinin Batılı ülkeleri temsil etmeyi istemediğini iddia ediyor. Amerikan gençliği kararlı bir biçimde Üçüncü Dünya devletlerinin temsilcisi olmayı arzu ediyormuş; ırkçı etnik gruplarıyla emperyal güçlerin eline düşmüş, kendi kendini yönetmeye can atan küçük eski sömürgelerin temsilcisi olmayı. Bunu takiben bütün milletlerin iştirak ettiği disko dansıyla karşılıklı sevgi dünya barışı sergileniyor. Bireysel beden sınırları değiş tokuş ediliyor.

Tanek. harfleri sıralıyor: P-H-A-L...

İzlerken bile, birçok genç dişinin göğsü şişiyor, memeler irileşiyor, gebelikten bluzlar kabarıyor. Resmi kayıtlara geçsin: Bu ajan hamile bırakmadı kimseyi henüz. Model Birleşmiş Milletler'e kayıt olmadı. Sadece, nonoş Trevor Stonefield'in aşk dolu gözbebeklerinin saldırısına hedef oluyor.

Tanek, harfleri sıralıyor: U-S.

Örgütlenmiş sürü, övgüye layık eğitmen; hepsi eleman Tanek'in başarısı karşısında derin bir inleme sesi çıkarıyor. İzleyici sıralarından her türlü kötü söz yükseliyor ve hepsi umutsuzluk içinde koltuklarına yığılıyor külçe gibi. Küçük kişisel telefonlarının klavyelerine gömülüp yazmayı sürdürüyorlar. Kollarını kırıp saatleri üzerindeki rakamları okuyorlar.

Eleman Oleg'in dirseği ısrarla bu ajanın kaburga boşluğunu deliyor. Oleg tekrar. "Kısa pantolon?" diye soruyor. Tanek, Porte **kiz** delegesi rolü kesiyor. Eleman Mang Büyük Britanya delegesini taklit ediyor.

Alıntı: "Başkaları tarih yazarken eli kolu bağlı oturmak utanç vericidir."

Bu ajanın ayakları mikrofonun bulunduğu yere yaklaşıyor. Başını arkaya atıyor ağzı ses yakalayıcıya yaklaşsın diye. Elleri direği çeviriyor, böylece başının üzerinde kalan teleskop mikrofon en alt seviyeye geliyor. Eller arkada birleşmiş. İngilizce baraj sözcüğünü beklerken yerinde çakılı bekliyor.

Parlak eğitmenin parmağı kaim cildin sayfalan arasında bir yere gelip duruyor, dudakları yavaşça bir sözcüğü çıkarmaya çalışıyor, yeni okumaya başlayan bir çocuk gibi. Okumayı yeni söküyor. Eğitmen, "Pheo... chroma... cy... torna" diyor. Gözlerini sahneye çeviriyor ve tekrarlıyor: "Pheochromocytoma."

Resmi kayıtlara geçsin: Hıh! Hiçbir zorluğu yok, çok kolay bir sözcük, harflerini sıralamak çocuk oyuncağı. Ama bu ajanın gözleri izleyicileri süzüyor ve nefesini ciğerlerinde hapis tutuyor. İzleyiciler gözlerini açmış bakıyor; parmakları, bu ajan başarısız olsun diye batıl inançlarının işaretini yapıyor. Kedi kız kardeş artı bütün öğrenciler eleman ben harfleri sıralarken tökezlesin diye çıldırıyor.

Bu ajanın ağzı. "P-H-E-O..." diyor.

Eğer harfleri zar zor çıkarırsa, kahraman yapar kendi kendini. Aziz. Gençleri özgürlüğüne kavuşturan, hayatlarını iyileştiren Fidel Castro ve Musa gibi.

Eleman benin ağzı, "C-H-R-O-M-O..." diyor.

Tek bir ses çıkıyor; sahne ışıklarının gerisinden genç bir erkek bağıriyor: "Doğru telaffuz et şunu, göt sileceği; sen lanet olası ölü bir pigmesin."

Bu ajanın ağzı, "C-Y..." diyor.

Resmi kayıtlara geçsin: Ölüm tehdidi bağırtısının tanınmış eğitmenden çıkması imkân dahilinde değil.

Sonra ertesi, izleyici sıralarından bir nesne uçuşa geçiyor. Karanlık şey sahne ışıklarına girince beliriyor, düşüğe geçiyor, *baw-pow*, sahne zeminine çarpıyor pat diye ve bu ajanın ayaklarının ucuna kadar geliyor kayarak. Atılan uçan nesne, İngilizce bir sözlük.

Eleman benin ağzı tamamlıyor: "T-O-M-A."

Garip bir uğultu kopuyor. Sahne ışıkları, yağmur gibi yağın çeşitli nesnelere. Sözlük, Ansiklopedi, Sahneye birbiri ardına iniyor. *Jane Eyre* romanı. *Çavdar Tarlasında Çocuklar*. Gençlik Korosu ve Dans Topluluğu'nun söylediği şarkıların kitabı.

Amerikan gençliği isyan başlatmayı seviyor.

Şimdi ertesi, yangın alarmının sireni ortalığı yıkıyor.

On İkinci Rapor

Eleman ben, ajan 67 numaranın on ikinci beyanı burada başlıyor. ████████ şehrinin dinsel propaganda dağıtım merkezine ulaşıyor. Şehir dışı ████████ topluluğu. Tarih ████████ Resmi kayıtlara geçsin: Şeytan Tony yine ortalıkta yok.

Resmi kayıtlara geçsin: Topluluğun ibadet mabedi, sırtüstü çıplak yatan bedenlerin yapay güneş altında yaralandığı bronzlaşma kutusu hizmeti veriyor. Kurutulmuş kahve çekirdeğinden sonsuz çeşitlilikte içecek sunuluyor. Direnme talimi yoluyla kas yapma amaçlı makinelerin dizili olduğu bir galeri bulunuyor. Bütün bunlar yapıldıktan sonra, bireyin ahlaki ihlali yine burada affediliyor. Sonraki haftanın bugününe kadar sinema filmleri kiraya veriliyor. Kiralık filmleri geri bırakma kutusu yoksul kutusunun yanına konmuş.

Alçıdan, taklit ölü adam kırmızı boya kanıyor. Yanan parafinden pis bir koku yayılıyor. Çeşitli canlı bitki genitallerinin bayıltıcı kokusu. Eskiden olduğu gibi, bütün erkekler zorunlu olarak boyunlarına ipek bezden, düğümlü yoz bayrak bağlıyor. Bütün kadınlar başını örtüyor. Bağırma makinesini kontrol etmek için kadim papağan Bayan Lilly oturuyor. Eleman benin dudakları selam veriyor ve “En iyi selamlarım size, kutsal can verilmiş leş” diyor. “Bu bugün, şahane beyniniz ne kadar kokuşmuş.”

Yaşlı papağan, gülümseyen yüzünü kırıştırıyor ve karşılık veriyor: “Siktirolgitsenigidiküçükyabancıvelet.”

Ev sahibi baba sunağa çıkıyor, boş su kabının yanında yerini alıyor. Kap, eleman Magda'nın şeytan Tony'nin elinin altında boğulma girişimi sonucu boşaltılmış. Su yok ve boş kabın etrafı sarı şeritlerle çevrilmiş ve sarı şeritlerin üzerine İngilizce harflerle defalarca DİKKAT DİKKAT DİKKAT... yazılmış. Kabın duvar tarafına, iç kısma, eski su seviyesini işaretlemek için kan rengi bir çizgi çekilmiş. Boya kanayan adamın olduğu yerin hemen altında, geniş soluklu inek baba. “Muhterem Tony'nin hızla iyileştiğini duymaktan mutlu olacaksınız” diyor. “Cemaatimizin iyi sıhhiyelerinin bildirdiğine göre, bağırma sonucu çıkan 'mukoza altı gırtlak hemoroidi' dedikleri bir rahatsızlığı varmış.”

Şeytan Tony suyun dibine gömüldü, eleman Magda'nın kilitlemiş ellerinde sıkıca çakılı kaldı. Sesli çığlık attı, sonra baloncuklu çığlık attı, sonra ertesi kanlı çığlık attı.

Yakınlarda yerinde oturan bu ajan fısıltı halinde bir ses duyuyor. Kedi kız kardeş. “Hey Pigme, bana büyük, harbiden büyük bir kıyak çekmek ister misin?” diyor.

İbadet mabedinin karşı ucunda, uzaktan, Magda gözbebeklerini bu ajana ve ev sahibi kız kardeşe dikiyor.

Kedi kız kardeş fısıldayarak, “Gelecek hafta Model Birleşmiş Milletler olacak, biliyorsun” diyor. “Kimse Amerika Birleşik Devletleri olmak istemiyor... Sen olur musun?”

Resmi kayıtlara geçsin: Bu ajana genel kurulda, güvenlik konseyinde, Amerika'yı temsil etmesi, politika oluşturması teklif ediliyor.

Fısıltılar yanık lehim kokusu saçarken, erimiş kurşun, kız kardeşin sır projesinin devrelerini bağlıyor. Fısıltı. "Harbi kıyak" diyor. Ev sahibi kız kardeş elini kaldırıyor ve parmakları geriliyor yemin ederken ya da oy verirken olduğu gibi. "Yemin ederim, sana borcumu ödeyeceğim, hem de büyük bir zevkle" diyor.

Bu ajan koşullu olarak Birleşik Devletler adına delege olacak, ev sahibi kız kardeşi borçlandıracak. Büyük iş.

Kedi kız kardeş, "Ayrıca, Bayan Matthews sana Sosyal Çalışmalar dersi için ek kredi verecek" diyor. "Ayrıca, sonrasında. Dünya Barışı Dansı yapacağız birlikte."

Belki de, kıyağın karşılığını ödemek, yükümlülüğünü yerine getirmek için ev sahibi kız kardeş eleman benin tohumlarını saklamak üzere vajinasını açacak. Bu ajan, Kargaşa Operasyonu'nun birinci safhasına ait görevini yerine getirmiş olacak. Belki de, bütün ümitlerin ötesinde bir ümit, imkânsız bir rüya gerçekleşecek ve kedi kız kardeş bu ajanla ritüel dansı yapmayı düşünecek.

Kız kardeş konuşmayı sürdürüyor: "Ben Swaziland olarak katılıyorum. Birleşmiş Milletler biraz politik olması dışında tam bir Cadılar Bayramı gibidir" diyor. "Kardeşim. Seylan olarak yer alıyor. Kimse Seylan hakkında hiçbir bok bilmediği için kafasına göre takılacak; öyle düşünüyor."

Mabedin karşı ucunda Magda'nın dudakları sözcükler oluşturuyor ve çekici dev adam, göz kamaştırıcı faşist Benito Mussolini'den bir alıntı yapıyor sessizce: "Milletlerin kaderi üreme güçleriyle yakından alakalıdır."

Kedi kız kardeşin teklifini kabul edecek... ancak kedi kız kardeş bu ajana gelecek gizli kaçışta kendisiyle birlikte gelmeye izin verirse. Eleman ben de yüzünü siyaha boyayacak, simsiyah elbiseler giyecek, gelecek bugün planlanan pencereden kaçış gecesinde gizli göreve katılacak.

Kedi kız kardeş. "Bilmem ki..." diyor, başını bir o yana bir bu yana yuvarlıyor ve sonra "hayır" anlamına gelecek şekilde kaldırıyor: "Bu biraz yasadışı..."

Uzaktan, eleman Magda'nın göğüsleri daha kabarık, daha yuvarlak görünüyor: kazağını dolduruyor. Uğursuz bir sihir, ajan 36'nın memelerini şişiriyor.

Alıntı: "Milletlerin kaderi üreme güçleriyle yakından alakalıdır."

Kedi kız kardeş fısıldayarak, "Yemin etmelisin..." diyor. "Eğer birine söyleyecek olursam düşüp öleyim diye yemin et." Ev sahibi kız kardeş, "Gerçek şu ki... ben bir casusum" diyor.

Kedi kız kardeş yüzünü öne, sonra arkaya deviriyor ve başım "işte böyle" der gibi sallıyor. "Şimdi, yemin et" diyor.

Eleman benin dudakları elinin içine tükürüyor, sonra tükürüğü kedi kız kardeşin eline yayıyor. Bu ajan, eğer el sıkışma mührü basılırsa, Amerikan ulusunu temsil etmeyi kabul edecek.

Uzun şimdi bekliyor ve şimdi ertesi, şimdi ertesi kedi kız kardeş gözlerini tükürük havuzuna

dikmiş, bekliyor. Nihayet şimdi, tükürük kaplı elini uzatıyor. Kedi kız kardeş ılık ve ıslak sıvı bulaşık parmaklarıyla bu ajanın elini kavırıyor.

On Üçüncü Rapor

Eleman ben, ajan 67 numaranın on üçüncü beyanı burada başlıyor █████ şehrinin banliyösünde düzenlenen Model Birleşmiş Milletler genel kurul salonu. Genel kurul oturumu █████. Tarih █████ Resmi kayıtlara geçsin: Amerika Birleşik Devletleri delegesi olan eleman ben geleneklere uygun olarak, üzerine mavi, beyaz ve kırmızı parlak pul süsler raptedilmiş, sığır çobanlarının başını örten on okkalık, geniş terekli Amerikan şapkası takıyor. Ayaklarında bu sığırcı oğlanların mesleğine uygun naili çizmeler var. Ev sahibi anneden ödünç alınmış. Deve kuşu derisinden. Bunun dışında üzerinde İngilizce “İsa'ya Ait” sözleri basılı, siyah bir kumaş tunik. Kuzey Amerikalı obez endomorfik beden tipine uygun olarak kocaman dikilmiş. Tunüğün etek kısımları eleman benin dizlerinin üstünde dalgalanıyor rahatça.

Bu ajan, Model Birleşmiş Milletler'in genel sekreteri olarak tayin ediliyor.

Resmi kayıtlara geçsin: Salondaki bütün diğer delegeler kendi yerel topraklarını temsil eden rengârenk kostümler sergiliyor. Bayan Malavi delegesi pembe tül den bir harem altlığı giymiş ve altlık o kadar ince ki içindeki siyah deriden tanga bikinisi belli oluyor. Geleneksel siyah popo kılları popo yarığında kendini gösteriyor. Gabon'un beyaz tenli erkek delegesi daşiki giymiş: üzerinde siyah plastikten birçok böcek, soluk yüzünde kauçuk çikletten yapılmış karasinekler yapışık. Katar'ın beyaz tenli erkek temsilcisi omza asılan ve üzerinde sayısız makineli tüfek mermisi dizili olan bir palaska takmış. Sarı saçlı, beyaz tenli gencin yumruğu Siyah Güç selamı vermek üzere havaya kalkıyor.

Üçüncü Dünya'nın hepsi beyaz genç delegeleri, taklit hayvan dişlerinden gerdanlıklar takıyor ve önceden dümdüz olan saçlar şimdi rastalı, bukleli, kıvrır kıvrır... Çeşit çeşit afro saç modeline göre yapılmış. Küçük burunlu, beyaz tenli, hepsi Avrupalı atalarının bütün izlerini taşıyan bu delegeler bugün üzerinde GUYAN, PERU, GAMBİYA, MYANMAR, EKVATOR GİNESİ yazan plakaların çakılı olduğu masalarda oturuyor. Ellerini yelpaze olarak kullanarak serinlemeye çalışıyorlar. Saç örgüleri kendi omuzlarını döverken, olmayan çeçe sineklerine kış kış yapıyor, sıtmadan şikâyet ediyorlar. Taze içme suyunun kalitesini tartışıyorlar. Çocuk ölüm oranlarını karşılaştırıyorlar.

Tavanda skor levhası asılı. Duvardan, topların sokulduğu, örgülü, dipsiz basket ağı sarkıyor. Altın sarısı zeminin basketbol tahtaları, siyah derili ayakkabıların topuk izleri, patinaj yaralan olmasın diye cilalı. Eşleşme dönüşleri ritüelinin yapıldığı aynı salon burası.

Kiribati'nin dişi delegesi bacaklarını aralayıp, Tuvalu'nun erkek delegesinin üzerine oturmuş. Her ikisi de yapay hayvan kaplanın edepsiz derisinden kumaşlara bürünmüş, eski püskü peştamal giymiş ve tükenmezkalemle çizilmiş taklit Senegal sembolü dövmeleleri biri diğerinin baldırına geçiriyor.

Nepal'in delegesi hanımefendi, yüzünün tamamını tülle kaplamış; göğüslerini gizleyen sutyeninde altın paralar parıldıyor. Oynak kalçalarını sallıyor. Bütan delegesi beyefendi,

saçının düşümlerine hayvan kemikleri sokuşturmuş, beline ottan etek dolamış, elindeki mızrağı sallıyor. Başka bir kadın delege hindistancevizinden sutyen takmış. Bir başkası sarı giymiş, öteki kimono. Bir başka beyefendi, Gandhi gibi sarınmış. Öteki, Nehru ceketini giymiş. Turban takmış. Konik kuli şapkası örmüş biri başına. Ekose kumaştan etek giymiş, salınarak yürüyor biri.

Her delegenin yanında doğurgan partneri var. Delegeler üreme buyruklarını yerine getiriyor.

Ticaret anlaşması imzalanıyor. Barış görüşmesi yapılıyor. Gümrük harçlarının aşağı çekilmesi için pazarlığa oturuluyor.

Bir diğer delege, Las Vegas şov kızları tarzı, tepesi tüylü şapkasını sallıyor, Brezilya yazılı masada oturuyor. Öteki delege genel kurul salonunun koltukları arasından geçiyor, kendi burkasının eteklerine takılıp tökezleyerek. Bir başka delege, tepesinde insan kellesi takılı bastonuyla yürüyor; yüzüne siyah, beyaz, sarı savaş boya sürmüştü.

Amerikan gençliğinin normal kabile dövmeleeri; kulağa, burna, dudağa çok sayıda piercing yalnızca bugün gayet uygun görünüyor. Kostümlere aksesuar olmuş.

Platformun üzerinde bu ajan tokmağını vuruyor, *pat-pat*, vuruyor. *pat-pat*, vuruyor tokmağı, *pat-pat*, genel kurulda düzeni sağlamaya çalışıyor.

İtalyan delegesi eleman Chernok, Venezüella delegesi hanımefendinin kulak memesini emiyor. Oleg, Bavyera usulü kısa pantolon giymiş. Eleman Ling, Meksika delegesi hanımefendinin poposunu avuçluyor.

Platformun üstünden, Gençlik Korosu ve Dans Topluluğu'nun konuşlandığı yerden, eleman benin viyaklayan sesi boş yere dünya kongresinde düzeni sağlamaya çalışıyor.

Eleman Magda kafasına siyah bir bere geçirmiş, eline uzun bir baget ekmek almış ve dudağının üstüne kalemle siyah bir çizgi çekerek bıyık yapmış kendine. Magda platforma yaklaşıyor, benden bir adım ötede duruyor, gözlerini bu ajana diyor ve "İyi günler, yoldaş, acil olarak muazzam ehemmiyette bir konu tartışılmak zorunda" diyor. O ajanın gözleri eleman benin dizleriyle aynı hizaya geliyor. Magda öne doğru eğiliyor ve baget ekmekle bu ajanın dizini dürtüyor. Böyle dizime vurarak Magda, "Hemen" diyor. "Bir olay söz konusu, az sonra olacak."

Resmi kayıtlara geçsin: Aynı şimdi, kedi kız kardeş yaklaşıyor, kalçalarına tam oturmuş bir şal, belinin bir tarafından bağlanmış ve şalın sallanan püskülleri arasından, tamamıyla açıkta kalan bacağı kasığına kadar görünüyor. Başının üzerinde kırmızı bir turban sarılı olan kız kardeşin kulaklarında boğumlu altın küpeler asılı. Türbanının tepesinde plastikten taklit muz, kauçuk üzüm, sahte elma ve bir sürü meyve yığılı. Kıvırdığı kalçalarında püsküller sallanırken başının üzerindeki meyveleri dengede tutmaya çalışan kedi kız kardeş sahnenin dibinde, eleman Magda'nın yanında bitiyor. Ev sahibi kız kardeş iki elini de kaldırıyor ve meyveleri iki yandan tutup düzeltirken gözlerini bu ajana diyor. Kedi kız kardeş, "Trick or treat!^[4]" diyor. "Bil bakalım... ben kimi temsil ediyorum." Aynı şimdi. "Ben *Küba*'yım" diyor.

Eleman Ling'in ağız boşluğu Türkiye'nin ağız boşluğuyla kavuşuyor.

Magda'nın göz suyu geliyor ve tek bir damla yanaklarından aşağıya akıyor. Siyah bıyığın kalem çizgisini bozuyor. "Lütfen" diyor.

Şimdi ertesi, kedi kız kardeşin plastik ananası titremeye başlıyor. Kız kardeş parmaklarını muzların arasına sokuyor, küçük siyah aleti çıkarıyor. Kişisel telefonu. Gözleri üzerindeki düğmelere kilitleniyor ve "Bu da Sri Latke" diyor.

Magda. "Sri Lanka" diyor.

"Her neyse" diyor, kedi kız kardeş, düğmeli klavyenin üzerinde gezinirken parmakları. "Sri Lanka, Afganistan'ın en büyük zulumü gördüğünü ve Fas'ın kemiklerini ayıracağını söylüyor." Gözleri İngilizce metinlerin aktığı ekranda, "Ve bu o kadar çılgınca ki... Falkland Adaları Yeni Zelanda'yla kavga ediyor ve güvenilir kaynaklardan duyduğuma göre, Namibia'nın ürkütücü yarak siğilleri var..." diyor.

Magda. "Affedersiniz ama Küba'dan rica ediyorum, dedikodu üretmesin" diyor. "Yoldaş Küba, delege sıralarındaki yerine geçse iyi olur."

Kedi kız kardeş. "Sen otur yerine" diyor. Gözleri telefonda. "Tatlım, bu hiç de dedikodu değil" diyor. "Buna küresel dünya politikası derler!"

Zaire delegesi hanımefendi, parmaklarını arasına geçirmiş, rastalı sarı saçlarıyla oynuyor. Akan kahkahası sağlıklı dişlerini ortaya çıkarıyor, uzun düz boyun kasları beliriyor.

Kendi sesine en üzgün ve acılı tonu yükleyen bu alan, "Amerika Birleşik Devletleri'nin yurttaş halklarının resmi yetkili temsilcisi olarak" diyor, "birinci görev, milletlerin bu saygın kurumu önünde özür dilemeyi zorunlu..." Milletlerin temsilcisi bu arkadaşlar öpüşüyor. Klavyelerinden anında mesaj yolluyor ona buna. Her iki kulaklarına birden taktıkları kablolardan müzik dinliyor.

Eleman benin elleri on okkalık baş kapağını çıkarıyor, iki eliyle kavıyor, kendi göğsüne yapıştırıyor ve "Bu Amerika milleti gereğince kendisini dünyanın bütün dertlerinin kaynağı kötücül tiran, en bencil ahmak süper güç olarak tanır..." diyor.

Romanya delegesi hanımefendi elini kulağına yandan kapak yapıyor ve öteki elini sallayarak delegeleri sessizliğe davet ediyor. Polonya delegesi beyefendi her iki kulağından da müzik kablolarını çıkarıp dinlemeye hazırlanıyor.

Mikrofon vasıtasıyla çoğalan eleman benin büyük sesi, "Amerika Birleşik Devletleri toplam dünya nüfusunun yalnızca yüzde 4.6'sını oluştururken, küresel enerji kaynaklarının yüzde 75'inden fazlasını tüketiyor" diyor.

Çek Cumhuriyeti delegesi beyefendi, Haiti delegesi hanımefendinin ayvalarını avuçlamayı kesiyor.

Eleman Magda platforma tırmanmak için kısa bir yürüyüş yapıyor, eleman benin omzunun gerisine yanaşıyor ve bu ajanın kulağına fısıldayarak, "Diyalog başlatmak çok büyük hayati önem arz ediyor, yoldaş" diyor.

Toplantı salonu sessizliğe bürünürken, eleman benin sesi yüksek perdeden çıkıyor, eleman

benin dudakları mikrofonun metal örgülü yüzeyine dokunmak için bükülüyor, ses tonu yükseldikçe yükseliyor ve “Şu an burada olan delege arkadaşlar, kışlarınızı bulduğunuz en uygun yere yerleştirin lütfen” diyor.

Bir ses bağırarak karşılık veriyor, bir erkek sesi: “Siktir git Sam Amca!”

Platformun alt kısmında bir yerde, üzerine birçok gülen hayvan, yüzen balonlar tutan aptal hayvan resmi basılmış uyku kumaşına toga oluşturacak şekilde sarmalanmış, video kamerayı kendine maske yapmış bir delege dikiliyor. Yüzü kameranın ardına gizlenmiş erkek sesi mırıltı halinde, “*Milletler Çıldırıyor adlı* bir video filmi çekiyorum” diyor. Kamerayı eğince Toga delegesinin yüzü ortaya çıkıyor. Yüz, ev sahibi domuz köpek erkek kardeşe ait. Başını parlak, altın kaplama metal yapraklardan yapıma, taklit bir çiçek tacı çevreliyor.

Domuz köpek delege, “Güyan şimdi memeleri açıp kapadı benim için” diyor. “Bir muz cumhuriyetine göre, kız tam bir afet!”

Bir kol boyu uzakta Magda, “İsa'ya Ait” tuniğini tutup çekiştiriyor ve “Büyük dikkat talep ediliyor, yoldaş” diyor.

Domuz köpek delege. “Pigme, küçük adam, bir duyuru yap, bu oturumlarda kıyafet serbestliği olsun” diyor. “Ben birkaç Etyopya görüntüsü yakalayacağım” diyor ve ekliyor: “O küçük cadaloz acayip seksi.”

Toplantı salonunun uzak köşesinde cadaloz delege Filistin dil kaslarıyla tükürük değiş tokuşu yapıyor. İki ülke de karşılıklı olarak kilitlenmiş; elleri bir diğerrinin bluzunun ve pantolonunun içinde kaybolmuş.

Jamaika delegesi beyefendi bol çikolata parçalı, ceviz ve haşhaş katkılı kek servisi yapıyor.

Cezayir delegesi kişiye özel, sarı metalden yapılmış nargilesini taşıyor. Nargilenin haznesinde su fokurduyor; sarı ağızlığın gerisinde uzanan ahtapot kolları gövdeye ulaşıyor. Cezayir delegesinin etrafı birden delegeler tarafından sarılıyor, ahtapot kolları uzanıp ağızlara giriyor, Cezayir delegesi közü harlarken suda baloncuklar fokurduyor. Kordan yoz duman kıvrıla kıvrıla yükseliyor, delegelerin ciğerlerinden çıkıyor; *Cannabis sativa*'nm^[5] iğrenç kokusu.

Eleman Magda bu ajanın kulaklarını havayla doldurarak, “En büyük aciliyetle iletişim zorunlu...” diyor. Taze şişirilmiş parti yastıklarını, bluz tavşancıklarını, ayvalarını kullanarak bu ajanın omzuna dokunuyor.

Domuz köpek, kamerayı kendi yüzüne dayıyor ve merceğin arkasından boğuk bir sesle, “Sen. Kanada!” diyor. Kalabalığı kamerayla tarayarak delegelerin üzerine odaklanırken, bir yandan da, “Salla şu oynak kuzey yarım küreyi!” diyor.

Eleman benin yükseltilmiş sesi telefon zili çınlaması, fokurdayan nargile, telaşlı sesler, Sudan delegesinin Ürdün delegesinin suratında patlayan şamarının sesi, atılan kahkahalar ve çığlıklar arasından, bu ajan yoğun kenevir dumanı içinden, duyuru yapıyor: “Şimdiki bu bugün küresel önemi olan meseleleri tartışmak için buradayız.” Devam ediyor: “Atmosfer sıcaklığının artışı, büyüyen ozon deliği, Amazon ormanlarının kesilmesi, canavar pandanın kökünün kazınması, dinsel infazların durdurulması, nükleer artış, salgın cinsel hastalıklar ele

almamız gereken konular.”

Burka giymiş delege eteğini kaldırıyor, açık sarı kıllı bacaklar ortaya çıkıyor. Burkanın altındaki, çöl operasyonlarında kullanılan, sık kıllı bacakları tamamen sarsın diye on dört çift girişli deliklere geçirilmiş bağcıklarıyla askeri savaş botları görünüyor.

Delege arkadaşlar muhabbetlerine, elleşmeye, haşhaşlı kek yemeye devam ediyor. Rusya delegesinin eli usulca kendi tuniğinin altına kayıyor, pırıl pırıl bir şişe votka çıkarıyor. Delege milleti yavru kuşlar gibi çırpınıyor, bütün kafalar geriye yatırılıyor ve Rusya her açık gırtlaktan aşağı votka boca ederken Çeneler sonuna kadar açılıyor.

Eleman benin ayağından, bu ajan sığır çobanı çizmesini çıkarıyor, çizmeyi sallayıp masaya vuruyor ve çizmenin masaya çarpan topuğu mikrofonda bir ses patlamasına yol açıyor. Hoparlörler kulakları patlatırcasına çoğaltıyor sesi. Masaya çarpan çizme topuğu, bum sesi, bam sesi, genel kurul salonunda delegeler kendi aralarında iletişime geçemeyecek kadar, bam bam bam, sesi çıkarıyor.

Toplantı salonu sessizliğe gömülene kadar çizme bamlıyor

Magda'nın fisıltısı kesilene kadar. Tunik çekiştirme bitene kadar.

Yalnızca eleman benin sesi kalana kadar.

Büyük muhteşem Amerika Birleşik Devletleri'ni temsil eden biri olarak bu delege özür diliyor. Amerikan milletinin toplam dünya nüfusunun yalnızca yüzde 3.6'sını oluştururken, dünya enerji kaynaklarının yüzde 95'ini tükettiğini muazzam bir pişmanlık göstererek duyuruyor. Her on Amerikan yurttaşından yedisinin ölümcül derecede obez, ayrıca kör, ayrıca eli ayağı sakat olduğunu üzüntüyle ifade ediyor. Zengin Amerikan ekonomisinin Afrika kölelerinin kemikleri üzerinde yükseldiğini pişmanlıkla anlatıyor Yerli halkların soyunu kuruttuğunu. Etnik göçmenleri sömürdüğünü. Kadın yurttaşları boyunduruk altına aldığı ve askere aldığı erkekleri emperyalist savaşta kurban ettiğini.

Muazzam Amerikan yurttaşları adına konuşan bu delege Birleşik Devletler aleyhine yaptırım uygulaması gerektiği duyurusunda bulunuyor. Bu milletin hemen, yoz kitle kültürü ihracına son vereceğini bildiriyor. Anayasal eyaletlerin hemen ayrılacağını, şu andan itibaren elli küçük derebeylik yaratılacağını, Montana Milleti, Arizona Milleti, Florida Milleti gibi, birbiriyle savaşan elli böcek krallık...

Devamında, bütün denizaşırı borçlar affedilecek. Yaptırım gereği, Fort Knox'ta istiflenen bütün altınlar şerefli Üçüncü Dünya milletlerinin sevgisini kazanmak için dağıtılacak. Ayrıca, bir iyi niyet göstergesi olarak, el üstünde tutulan Amerikan çocukları işe yarasınlar diye hayat boyu köle olarak denizaşırı ülkelere gönderilecek.

Birleşmiş Milletler salonu sessiz; ortam sadece leş gibi votka ve esrar kokuyor. Kulaklar dinliyor.

Büyük öfke gösteren bu delege, eski Birleşik Devletlerin mevcut bütün liderlerini ya kanını akıtarak ya da şenlik ateşinde yakarak işkenceyle öldürdüğünü ilan ediyor. Kokuşmuş hain federal başkandan parkmetreye bakan hain kukla hizmetçiye varana kadar. Cesetleri

sokaklarda sürüklenmeden ya da kafaları sivri kazıklara geçirilmeden önce hepsi işkenceden geçirilen.

Şimdi ertesi, eleman benin soluk soluğa duyurularına, yeni bir soluklanma için bir ara vermek gerekiyor, bu boşlukta, Magda araya giriyor.

Belki mikrofon son sesine ayarlanmış. Belki salon çok sessiz. Magda fısıltıyla konuşuyor ama sesi salonun her köşesinde bangır bangır inliyor. Magda, "İsrar ediyorum, dinle, yoldaş..." diyor.

Bütün delegeler kulak kesiliyor birden. Magda'nın sesi, "Karnım kocaman oldu çocukla..." diyor.

Arjantin delegesi, Japon delegesi, Myanmar delegesi esrar dumanını ciğerlerinde tutuyor bir an ve atık duman bir kahkaha olarak patlıyor. Şimdi ertesi, bütün salonda aynı kahkaha duyuluyor. Kahkaha ardına kahkaha, dalgalar halinde sahneyi sallıyor. Komik duruma düşüp küçüldükçe küçülen eleman Magda'nın pis ağız kokusu, kahkaha, eleman beni tüketiyor.

Genel kurul kahkahadan kırılıyor. Tebrikler geliyor kahkahayla.

Şimdi ertesi, burka giymiş delege kendi eteğini bir eliyle tutarak geliyor. Delege örtüyü tümünden kaldırıyor ve altındakiler ortaya çıkıyor: Dizlere kadar uzanan ve diz altında katlanmış pantolon, bir gövde ve Trevor Stonefieid'in yüzü. Tokaya yakın bir yerde kemere sokulmuş şey, Cold DA çıplak namlulu, 38'lik, iki inç kabzalı otomatik tabanca. Trevor'ın parmağı özel yapım silahın tetiğinde.

Eleman benin kulağına eğilen Magda; ileri görüşlü hırçın lider, kahraman Vladimir Lenin'den bir alıntı fısıldıyor: "Silahlı bir insan silahsız yüz insanı kontrol edebilir."

Namlunun ağzı ışıldıyor. Patlama yankılanıyor. Barut kokusu etrafa yayılıyor.

Aynı anda şimdi. Sri Lanka delegesinin kafası patlıyor.

İkinci namlu ışıması ve sarı rastalı Zaire delegesinin kafası patlıyor. Sonra ertesi, Doğu Timor'un fesi patlıyor. Mısır turbanı Brezilya tüylü başlığı patlıyor.

Milletlerin o en değerli eğitimi, bütün kültürleri ve mirası bayram olarak kutlanan her tarihsel olayı, geleceğin çocukları. Medeniyete katkısı. Devlet ideolojisi, dili, kanunları; hepsi patlıyor. Toz duman olup dağılıyor. Tanrı kavramı, etik, yerli estetik. Ülkenin bütün en iyi idealleri, dumanı tüten gri et parçası oluyor, turbandan, afrodan ya da mücevher kaplı taçtan dışarı uğruyor, dağılıyor.

Delegelerin aklı duruyor. Çığlık çığlığa kaçışıyor delegeler. Öteki delegeler kahkahada kalmış, votka geçiriyor ya da kan çanağına dönmüş gözlerle esrar dumanı öksürüyor.

Domuz köpek, bu pogromu kameraya alıyor. Kedi kız kardeş meyveli başını sokacak yer arıyor; muzlar, plastik ananaslar delege masasının altına sığınıyor ve parmaklar telefonun klavyesine yazıyor polis toplamak için. Magda sahnenin gerisine sığınmış, fetus yüklüken saldırganı etkisiz hale getirmek için Sıçrayan Sırtlan, Maymun Ezmesi ya da Leopar Fırlaması hareketi yapıp yapamayacağını düşünüyor.

Alıntı; “Silahlı bir insan silahsız yüz insanı kontrol edebilir.”

Bütün bunlar olurken, Trevor çıplak namlusu genç arkadaşlarını silmeye devam ediyor.

Eleman benin gözleri Magda'nın bluzu içindeki yüke, genişleyen kalçalara takılıyor ve bu ajan, “Yoldaş, esas gerçekten hamile misin?” diyor.

Ve Magda. ajan 36, yüzüne belli belirsiz bir gülümseme konduruyor, baget ekmeğiyle, bıyığını kirleten göz suyunu siliyor ve siyah mürekkep beyaz ekmeğe yayılıyor. Ekmek lekeleniyor. Bütün bunlar olurken. Magda'nın yüzü önce öne sonra arkaya, önce öne sonra arkaya düşüyor ve başını sallayarak “evet... evet... evet” diyor konuşmadan.

On Dördüncü Rapor

Eleman ben, ajan 67 numaranın on dördüncü beyanı burada başlıyor. █████ kutlaması esnasında eski bir resmi geçit töreni anımsanıyor. Yüce yüksek kumandan █████ gözetimde. █████ eyalet merkezinde piyade ve topçu askeri birliklerin toplu geçişi. Çok uzun yıllar önceye dayanan bir vaka. Resmi kayıtlara geçsin: Eleman benin oluşum tarihi anlatılıyor burada.

Bu ajanın en önemli ilk taliminin altı çiziliyor.

Burada muazzam ulusal savunma aygıtı anlatılıyor; şehrin ana bulvarı bir uçtan bir uca, çelik paletlerinin uğultusu her yeri titreten sayısız muharebe tankı tarafından geçiliyor. Belçika yapımı Leopard 1A5 savaş tankı. Tank Tipi 99, 96, 59 Çin Halk Cumhuriyeti kaynaklı. Sonu gelmez bir sıra halinde beton yolu paletleri altında eziyorlar. Tank Zülfikâr MBT İran işi. M48 Patton Lübnan'dan gelmiş. K2 Kara Panter tankı Kore Cumhuriyeti menşeli.

Başkentin en büyük bulvarında yurttaşlar yolun kenarına çekilen kordonun arkasına dizilmiş, tezahürat yapıyor. Ana caddenin müsrifçe döşenmiş kaldırımlarında, sonuna kadar açılmış ağızlar geriye doğru atılmış, tek bir ses halinde çığlık atıyor ve yalnızca dişler görünüyor. Birçok el havaya uzanmış, parmak uçları bir köpük denizi, mavi gökyüzüne kaldırılmış sayısız şanlı milli pankart

Gökyüzü mavi; güneşin saygısını gölgede bırakacak hiçbir bulut yok.

Resmi kayıtlara geçsin: Eğitimden geçen bütün elemanlar kuşağı katılıyor törene. Eleman Tanek. Eleman Magda. Eleman Mang. Baton kullanan birlik liderinin işaretine uyuyor herkes hiç sektirmeden. Lider; ileri, marş komutu veriyor, standart sekize beş yürüyüşü; her sekiz adımda beş yarda gidiliyor. Standart adım 22.5 inç. Tankın, topçu roketinin hızına göre ayarlanmış.

Sonsuz savaş tankı sırasında. Alman yapımı 90 mm kalibreli Kanonenjagdpanzer anti-tank topu da yer alıyor. Eski Sovyetler Birliği malı 152 mm'lik ISU-152 anti-tank silahı çok gösterişli. Sovyet 2S4 Tyulpan 240 mm kalibreli boru tipi havan topu da.

Yürüyüş boyunca gösterişli taarruz bombalarının rampaları tüm heybetleriyle uygun adım ilerliyor. Menzili çok uzun Güney Afrika yapımı Rooikat 76'lar başka bir rampalı saldırı silahı; bunlar geniş bir alanı taramakta kullanılıyor. Arka arkaya, heyecan verici, çelikten silah ve cephane gözlerin önünden geçiyor.

Gönüllerine böylesine büyük bir güç özlemi ekilmiş elemanlar şanlı ürünler olarak uygun adım ileriye yürüyor. Biçilmeye hazırlar.

Yurttaş kalabalığı, elleriyle kavradığı kordonun gerisinden, İsviçre yapımı otuz iki milimetrelik çift namlulu Oerlikon uçaksavar topunu seyrediyor. Bir yurttaş bayılıyor. Göğüsler gururla kabarıyor. Yüzler, tezahürat yapan dişlerle parlıyor. Bütün eller bayrak

sallıyor havada.

Ufukta, kara bir nehir gibi akıp gelen piyade birliği görünüyor; ileriye attıkları sol pantolon bacakları dalgalanan siyah bir akıntı görüntüsü veren on binlerce asker. Sonsuz sayıda siyah sağ pantolon bacağı ileriye adım atarken siyah bir nabız gibi atıyor. Asker sürüsü tek bir siyah sütun olarak ilerliyor. Sayı ötesi, dizi dizi. 5ayma ötesi asker. Ayaklar hep birlikte inip kalkarken siyah bir nabız gibi atıyor ve atıyor ve atıyorlar. Omuzlarda aynı sayıda sayısız tüfek. Olgun ve parlak bu muhteşem asker hasadı, devasa yürüyüş kolu, birlik komutanı tribünlere dönüp hazır ol emrini verince selam çakıyor.

Sonu gelmez miğferler, esin kaynağı havan topları, arazi silahları, kuşatma toplan ve asil savaş tankları uzanıyor ufka doğru, karşısında ilerleyecek, ona karşı koyacak bir düşman bırakmayacak şekilde.

Gözetim tribününe yaklaşıyor, bu devletin sınırsız parlak liderlerine, umman kadar engin bilgili devlet adamlarına ev sahipliği yapan. Eleman Oleg, eleman Chernok ve eleman Vaky uygun adım yaklaşıyor. Hepsi tamı tamına 22.5'lik adımlar atıyor. Eleman tabanları, gıcırdayan savaş tanklarının hemen önünde. Eleman botları, arkadaki, tepelerine bir kule gibi dikilmiş, kocaman, Botswana yapımı FV101 Akrep tankının gölgesinde kayboluyor.

Bu kadar gürültü ve şamatanın ortasında, gururla tezahürat yapan sayısız yurttaş, sesleniyor, kordonu zorluyor, milyonlarca millik maraton yarışının bitiş çizgisine çok az kalmışken. Soluk soluğa kalmış yurttaş, elleriyle kavradığı kordonun gerisinde gergin beklerken geçittekilere doğru hamle yapıyor. Yurttaşların dişleri ve saçları geçen hafif top arabalarına sürtünüyor; yüzler ilerleyen top rampalarından kurtulmak için kaçırılıyor.

Tüm bu şamatanın ortasında bir ses, "Oleg" diyor. "Oleg, bak buraya!"

Kısa bir uzaklıkta, kenar kordonunu sıkıca tutmuş, tıpkı eleman Oleg'in ağzı gibi bir kadın yurttaş ağzı bağıyor. Kadın yurttaşın mavi gözleri Oleg'in mavi gözlerini yansıtıyor. Kadın, "Canım, Oleg'im" diyor.

Kadının yanı başında, yine kordonun gerisinde bekleyen erkek yurttaş dikkat çekmek için ellerini sallıyor. Erkek, sahte hayvan postundan dikilmiş ve içi doldurulmuş bir çanta taşıyor. Çantaya bir çift siyah düğme göz tutturulmuş, minyatür sahte bir ayıya benzesin diye burun ve ağız dikilmiş. Yurttaş erkek, küçük ayıyı sallıyor ve "Oleg" diye bağıyor. "Sen hayattasın!"

Eleman Tibor, eleman Ling, eleman benin içinde bulunduğu birlik bu densiz erkek ve kadın yurttaşın olduğu yere yaklaşıyor. Yürüyüş kolu üniforma içinde. Bellerde dokuz milimetrelik, yarı otomatik, çifte dokunmalı tetikli, iç tepkimeli Beretta'lar. Ayaklarda cilalı siyah botlar. Hepsi uygun adım. Hepsi tek bir vücut halinde yürüyor.

Çılgın kadın başını kordonun altından uzatıyor, çizgiyi ihlal ediyor, yolun kaldırım taşları boyunca elleri ve diz kapakları üzerinde emekleyerek ilerliyor ve "Bekle" diyor. Çılgın erkek kordonun altından takip ediyor elinde sahte ayı çantası. Erkek yurttaş, eleman Oleg'in tıpkısı saçlar sergiliyor. Aynı beyaz ten, burun, köprücük kemiği, her yanakta aynı çıkık elmacık kemiği. Aynı Oleg soluk benizi. Densiz erkek kendini yola atıyor ve "Bulduk seni" diyor.

Bütün elemanların gözü birlik komutanının batonunda; tempo işaretlerini izliyorlar. Herkes 22.5 inçlik adımlar atıyor. Elemanın topuğunun hemen arkasından tank paletlerinin kulakları sağır eden uğultusu yükseliyor. İleride, tribünde durmuş, geçenleri izleyen sınırsız devlet büyüklerinin yargılayan bakışları.

Deli kadın ve erkek kaldırım taşları üzerinde sürünüyor, su oluşunu geçmek için elleriyle çabalıyor, ayağa kalkmaya çalışıyor. Çırpınıyor, ağlıyor. Elde ayı çantası. Densiz erkek ve kadın hareket eden çelik dağlardan, Umman malı Chalienger 2 savaş tanklarından kurtulmaya. Somali yapımı MI Abrams'ın ezip geçen paletleri arasından kayarak geçmeye çalışıyor. Çıldırılmış yurttaşın paltosunun önü açılmış, etekleri kanat çırpıyor. Yurttaş elleri uzanıyor. Ukrayna yapımı T-84 Oplot savaş tankını geçiyorlar koşarak.

Sonra ertesi, kafadan sakat kadın ve erkek, eleman Oleg'i kavriyor, soluk soluğa, siyah üniformaya yapışıyor. Deli kadın, gözlerinden akan sular yanaklarından aşağıya sel gibi boşalırken, "seni deney yapmak için aldılar" diyor. Oleg'e yapışmış, deli tumbul dudakları eleman Oleg'in yüzünde damgalamadık yer bırakmıyor. "Onlar aldılar seni ve öldüğünü söylediler" diyor.

Densiz kadın Oleg'e yapışmış, onu bırakmıyor. Densiz erkek İcadına yapışmış, onu devlet elemanlarının saflarından çekip çıkarmaya çalışıyor. Yürüyüş kolundan ayırmaya.

Resmi raporlara geçsin; Oleg büyük direniş gösteriyor. Karşı saldırıya geçip, ayağını sallayarak, *zing-blam*, Zıplayan Sırtlan hareketiyle deli kadını pataklıyor. Yumrukları densiz erkeğin suratında patlıyor. Ajan 68 dirseğiyle, *bam-cram*, Zımbalayan Panda hareketi yapıyor. Kafa atarak, *bam-wfiam*, Toslayan Koç hareketini tatbik ediyor ve ayrıca, bunları yaparken her sekiz adımda beş yarda giderek, uygun adım yürümeye devam ediyor.

Şimdi ertesi, deli kadın sahte ayıyı gösteriyor. Dügmeler **dikilerek** yapılmış kara gözler ortaya çıkıyor. Yapıştırılmış ağız. Yurttaş erkek, dikilmiş, yapay ayı postunu gösteriyor ve "Wolfy'ni getirdik sana" diyor. "Wolfy'yi hatırladın mı?"

Deli kadın, Oleg'in savaşı kol ve bacaklarını tutmakta zorlanıyor. Sıçrayan Kobra. Çarpan Tazı hareketi yapan. Oleg'in bedeni ilerlemedikçe kimse ilerleyemiyor. Bütün elemanlar donup kalıyor. Bütün toplar ve tanklar gıcırdayarak tümünden hareketsiz kalıyor.

Muazzam kas gücü, yekpare, muazzam, devlet yıllık resmi gözetimine yaklaşıyor. En yüksek rütbeli devlet adamları bekliyor.

Aynı anda şimdi, eleman Oleg'in soluk mavi gözleri sahte ayı üzerinde donup kalıyor. Oleg'in ayakları kımıldamıyor. Hiçbir uzvu Zımbalayan Panda hareketi yapmıyor.

Kadın ve erkek yurttaş, kandırılmış elemanı kavriyor, siyah üniformayı deli kollarıyla sarıp sarmalıyor.

Oleg duruyor, birlik duruyor. Birlik duruyor, tanklar duruyor. Venezüella yapımı AMX-30 duruyor. Model 1877, İtalyan işi taarruz silahı duruyor. Çelik paletler, kaldırılmaları koca gölgesinde bırakan dev aletler duruyor. Sessizlik... Devletin güç ve kudretinin muazzam aygıtlarının işleyişine tek bir kadın ve erkeğin deliliği çomak sokuyor. Acımasız, zırlı, çelik

kaplı tankların paletleri dönmeyi durduruyor; iki densiz yurttaş yolda tek bir genci kucakladı diye her şey duruyor.

Kalabalık yurttaşlar kordonu bıraktı, tezahüratı kesti. Eller bayrak sallamıyor artık. Mavi gökyüzü yalnızlığa terk edildi, sırf, aptal ağız soluk soluğa kalmış, yapışkan kadının öğütücü benliği çılgın erkek ve kurban Oleg'le kaynaşsın diye. O eleman, ajan 68. sevgi dolu hareketlerin saldırısı altında, okşamaların ağır şiddetine maruz kalıyor.

Muhteşem muazzam askeri makine gücü, muntazam yürüyüş halindeki birlikler, hepsi olduğu yerde çakılı kalmış durumda.

İki uzak ufuk arasındaki şimdiki mevkide, her şey duruyor. Bu geniş alan içindeki, sırtlarında bazukalar, ağır silahlar ve cephaneler taşıyan sonsuz sayıda asker bakakalıyor öylece. Kalabalık sessiz yurttaş tanıklık ediyor buna.

Sonra ertesi, azimli yürüyüş kolu lideri, donmuş eleman safları arasından ilerliyor. Mahir birlik komutanı, erkek yurttaşın ensesine biniyor ve adam etkisiz hale gelene kadar *pinch-spueeze* yapıyor. Aynı hareketi kadın yurttaş üzerinde de tekrarlıyor. İki densiz yurttaş, külçe gibi, kaldırımın kenarına yığılıyor. Birlik komutanı. Oleg'e bağıyor. "Dikkaaat!"

"Elemanlar" diyor, birlik komutanı, bütün yürüyüş kolu duysun diye bağıarak. "Devletin şu iki hastalıklı hücre birimine bakın dikkatle" diyor. "İki zararlı beden varlığına bizzat şahit olun."

Deli birey kanser gibidir, devleti kirletir, herkesi mahvedecek tehlikeli hastalık yayar. Kesip atılmalı. Devlet korunmalı. Enfeksiyon temizlenmeli.

Eleman Oleg'in gözü, mavi gözler, sahte ayıya kilitlenip kalmış. Siyah düğme gözler ve yapıştırılmış ağız, densiz kadının yanında, kaldırımın üzerinde yatıyor.

Bilge birlik komutanı, "Selam dur!" diye bağıyor.

Eleman Oleg tabanca kılıfının kayışını gevşetiyor, saniyede 2130.3 feet hız kapasiteli, on beş mermiyle dolu Beretta'sını çıkıyor. Oleg'in mavi gözleri mavi gökyüzü kadar boş. Bulutsuz bir donuk mavi.

"Zararlı, tehlikeli organizmayı reddet" diyor, birlik komutanı.

Deli kadın omuzlarını kaldırıyor, dirsekleri üzerinde doğrulup gözlerini eleman Oleg'e diyor. Densiz çirkin kadın yüzünün bütün siması ne kadar tanıdık. Aynı ağız. Aynı göz. Akılsız ağız açılıyor ve "Canım benim..." diyor.

Şapşalca laflar.

Aynı anda şimdi, namlu parlıyor. Ses yankılanıyor. Barut kolcusu yayılıyor.

Yüz dağılıyor. Tehlikeli sözler yok ediliyor. Kafada açılan delikten bütün pislik dışarıya uğruyor ve sahte, doldurulmuş ayının her tarafına bulaşıyor. Taklit post, firar eden kanla yıkanıyor. Sırılsıklam oluyor. Post çantanın düğme gözleri, yapıştırılmış ağız kanla doluyor, kırmızıya boyanıyor.

Kararlı birlik komutanının gözbebekleri, deli kadının ölüsünü inceliyor. Komutan eğiliyor,

cesedi kurcalıyor ve ölüyü geniş caddenin kenarındaki su oluğuna kadar sürüklüyor. Birlik komutanı, cesedi tekmeleyerek oluğa yuvarlıyor ve usta komutan, büyük yönetici, şahane lider Benito Mussolini'den bir alıntı yapıyor: "Anelik kadın için neyse, savaş da erkek için odur."

Sonra ertesi, deli erkek silkinip kafasını kaldırıyor, zıplayıp ayağa dikiliyor ve kaçmaya başlıyor. Zihinsel hasta adam dirsekleriyle kendine yol açarak ve kendi dizlerini kullanarak kaçıyor ve muhtemelen, çılgınlık mikrobunu herkese bulaştırıyor.

Eleman Oleg diz çöküp nişancı duruşu alıyor ve bir kolunu destek yapıp donuk Beretta'yı tuttuğu sabit kolunu uzatıyor uzaktaki hastalıklı hedefin işini bitirmek için. Kalabalığı yarararak uzaklaşıyor hedef. Namlu sabit. Hedefi izliyor.

Şimdi ertesi, namluda bir parlama. Ses yankılanıyor. Duman çıkıyor. Deli erkeğin beyni dağılıyor, tıpkı Oleg'inki gibi saçları, sarı saçları dağılıyor ve sıcak, gri et parçaları yurttaşların üzerine sıcıyor.

Kalabalıktan kulakları sağır eden bir sevinç çılgılığı yükseliyor. Şanlı birlik komutanı işaret veriyor, baton tutan el yeni yürüyüş temposunu gösteriyor. Adım uzunluğu 30 inç. Beşe altı; yani daha hızlı yürünecek. Beş yarda altı adımda alınacak. Bekleyen zafere doğru daha hızlı yol alınıyor. Geçmiş tarihin zavallılığı, başarısızlığı daha hızlı terk ediliyor. Her otuz inç ileriye taşıyor her otuz inç, her otuz inç ışıltılı parlak geleceğe atılıyor.

Tören yürüyüşü esnasında, eleman benin gözü, burnu tıpkı bu ajanın burnuna benzeyen yabancı bir kadına takılıyor. Güvenlik kordonunun arkasındaki yabancı ağız bu ajanın ağzının aynadaki yansıması sanki. Eleman benin adı yabancı kadının ağzında takılıp kalıyor. Tıpkı gözlerle bakıyor. Kafasının içinde, eleman benin sesi gizlice. "Lütfen" diyor, "kurtarmaya yeltenme."

Eleman benin gözleri, ileri çıkmaya yeltenen kadını uyarıyor kulakları kendisinininkine benzeyen kadını. Yabancı erkeği de elini sallamasın diye uyarıyor. Yabancı adam da, eleman benle aynı yüzü sergiliyor; aynı burun, aynı göz, aynı ağız ve aynı saç rengi. Olası üreme kaynağını korumak için, bu ajan başını başka tarafa çeviriyor. Kaşlarını çatıp sert bir ifade takınıyor; gözler tam karşıya bakıyor.

Şimdi ertesi, şimdi ertesi, şimdi ertesi, sayısız on bin postal yeri dövüyor. Adımlar, doldurulmuş ayıyı eziyor. Sıra sıra elemanların yeri göğü inleyen postalları kara düğme gözleri, ölü delinin kanı bulaşmış gözleri çiğniyor. Her adımda, doldurulmuş ayının içindeki kanı boşaltıyor, postu yere daha çok yapıştırıyor. Her sıra ayıyı daha çok eziyor, daha çok kurutuyor. Savaş tanklarının paletleri ile beton zemin arasında kalıp çiğnenen ayı son kanını veriyor, boşalıp düzleniyor. Daha küçük, daha ince parçacıklara ayrılıyor hiçbir zaman varolmamış hale gelinceye kadar. Siliniyor.

Gökyüzünü denetleyen Fransa imalatı Rafale C savaş uçakları dalışa geçiyor. İsveç malı JAS-39 Gripen savaş jetleri, paralel çizgiler çiziyor. Şahane AIM-9 Sidewinder füzelerine gebe.

Postallar yeri dövüyor, bulvarın üzerinde kanlı izler bırakıyor.

Şanlı postallar gri maddeyi eziyor, postu çiğniyor, ne uzak ne yakın tarihte böyle bir şey hiç görülmemiş hiç duyulmamış gibi.

Alıntı; “Anelik kadın için neyse, savaşı da erkek için odur.”

Eleman benim postalı, bu ajanın dahil olduğu tüm kuşak uzak ufuklara doğru yürüyor, uygun adım, marş, marş, uzaktaki, gözle görünmeyen noktaya doğru her altı adımda beş yarda katederek.

On Beşinci Rapor

Eleman ben, ajan 67 numaranın on beşinci beyanı burada başlıyor. Cedar ailesinin, televizyon aygıtını seyretmek için tasarlanmış yeraltı bölmesinde oturuluyor. Büyük █████ metropoliten sınır bölgesinin semt konutları. Tarih █████. Birçok yastıkla doldurulmuş, kumaş kaplı geniş sıralarda arkaya yaslanılmış, ev sahibi domuz erkek kardeşle Model Birleşmiş Milletler'de çekilen belgesel video görüntüleri analiz ediliyor. Amerikan televizyonu şebekesinin █████ programından gelen sayısız telefona cevap verilmiyor.

Resmi kayıtlara geçsin: Amerikan haber medyasının ağzı salyalı çakalları bu konutun dışında her tarafı sarmış. Kapının dışına dolmuş birçok gazeteci sırtlan, kameralarını sırtlamış acımasız uydu iletişim sistemleriyle bekliyor. Asalak akbabalar uçuşuyor. Durmaksızın çalan zile tahammül ediliyor.

Domuz köpek erkek kardeş şu an yayımlanmakta olan çeşitli haber görüntülerini gözden geçiriyor. Farklı kötülük yuvası şebekeler arasında kayıyor. Hepsi. Model Birleşmiş Milletlerde olanları takiben göz suyu döken yurttaşları gösteriyor. Brezilya delegesinin ölü bedeni görünüyor. Üzerine beyaz kumaş örtülmüş ve örtü kırmızıya boyanmış. Beyaz kefenin bir kenarından, Brezilya'nın kafa giysisi, gökkuşağı renklerinde papağan tüy kanatları, dağınık bir halde kendini gösteriyor.

Eleman benin kafasının içinde, aydınlanmış peygamber şanlı şehit Richard Nixon'dan bir alıntı dolanıyor: “Haber söz konusu olduğunda, basında kimse dost değildir; herkes düşmandır.”

Resmi kayıtlara geçsin: Oturma yerinin güvertesinde yastıklara yaslanmış bir başkası, geniş soluyan inek, ev sahibi baba oturuyor. Ve gıdaklayan tavuk, ev sahibi anne. Ev sahibi anne-baba ikilisi şuursuz bir halde sere serpe yayılmış: Boyun kasları başı dik tutamıyor, baş omza yaslanıyor; dudaklar sarkık ve ağzın kenarından salyalar akıyor ince bir şerit halinde. Şuursuzca, içeriye sürekli sıvı girerken, dışarıya sesli tükürük çıkıyor.

Ev sahibi erkek kardeş dirseğiyle, uyuyan babayı dürtüyor, erkek kardeş ve bu ajana yer açmak için yastıkları kurtarıyor. Domuz köpek erkek kardeş, gümüş renkli küçük kutunun yüzeyini kaplayan düğmelerin üzerinde parmaklarını gezdiriyor. Kutunun küçük ucunu televizyon aygıtına doğrultup düğmelere basmayı sürdürüyor. Hiçbir şey olmuyor. Televizyon seyretme aygıtının cam yüzeyi simsiyah, hiç resim yok. Karanlık sürüyor.

Ev sahibi erkek kardeş kutuyu ters çeviriyor ve parmakları ince kapakçığı açarak altın renkli silindirleri ortaya çıkarıyor. Silindirleri yerinden oynatıp serbest bırakıyor ve “Teşekkürler, anne...” diyor. Küçük silindirleri işaretparmağıyla başparmağı arasında tutuyor ve gözleri kapalı ev sahibi annenin burnunun dibinde sallıyor. Tavuk annenin uyuklayan kapalı gözleri önünde pilleri sallayan ev sahibi erkek kardeş. “Bize böyle bitik piller bıraktığın için, teşekkür ederiz” diyor.

Şimdi ertesi, normal bugünde, ev sahibi babanın anne üzerinde uyuduğu uyuma bölmesine gitmek üzere kısa bir yürüyüş yapıyor. Domuz köpek erkek kardeş dizlerini kırıyor ve ev sahibi anne babanın yatağının altına uzatıyor elini. Diz çökmüş halde, iki eli de yatağın altında, derinlere uzanıyor ve geniş, düzgün köşeli bir kutu çıkarıyor. Canlı mavi renkli plastik kutunun üzerine canlı kırmızı, canlı sarı ve portakalrengi desenler basılmış. Yuvarlak şekilli cehennemden içinden uçarak geçen, benekli kaplan hayvanı resmi. Öteki resim, yoz Batılı resmi kıyafetleri; kuyruklu ceket ve uzun şapka giyiyor, kırbaçıyla havayı dövüyor. Öteki resim, yüzü beyaza boyalı, kırmızı koca burunlu, komik bol kıyafetler giymiş, klasik bir çizgi karakteri. Komik karakterler havaya halkalar atıyor ve bunlar bir süre havada asılı kalıyor.

Ev sahibi erkek kardeşin yüzünde yarım gülümseme beliriyor. İşaretparmağıyla kutunun üzerine pıt pıt vuruyor ve "Güya bu benim *oyuncak kutum*" diyor.

Erkek kardeşin elleri kapak mandalını kurcalıyor, menteşeli üst kapağı açıyor ve içinden sürüyle küçük füze, ufak tefek bir sürü bomba çıkıyor. Pürüzsüz yüzeyleri, pembe, sarı, beyaz renkleriyle plastik ve belki de kauçuk füzeler. Bazı füzelerin yüzeyinde yivler, pürüzler göze çarpıyor. Bazı füzelere birçok kayış sağlanmış. Bazı bombalar kısa havan mermisi gibi abartılı çapıyla diğerlerinden ayrılıyor. Bazı bombalar uzun, incecik, filinta gibi. Ev sahibi erkek kardeşin elleri uzun füzeyi, topçu mermisini seçiyor, iki ucundan, burun ve kuyruğundan kavriyor, ters yönlerde çeviriyor. Domuz köpek, füzenin orta yerindeki gizli eklenti yeri görünene kadar çeviriyor, çeviriyor ve füzenin iki yarı eşi birbirinden ayrılıyor. Erkek kardeş bir parçayı sallıyor ve füzenin içinden silindir piller çıkıyor.

Resmi kayıtlara geçsin: Eleman benin eli bir füze seçiyor, pembe plastikten, tutunca kayıyor. Parmak uçlarına, tarih içinde biraz kurumuş yapışkan bir sıvı bulaşıyor. Füzeyi kurcalarken, bu ajan tabanında bir düğmeye dokunuyor. O aynı şimdi, füze canlanıyor. Sonsuz küçük titreşimlerle füze öyle bir canlanıyor ki eleman benin eli bırakıyor ve füzeyi diğer silahların, cephane koleksiyonunun içine düşürüyor. Bu ajanın ayakları, füzelerin tamamı patlamadan önce hızla geriye kaçıyor.

"İyi iş Pigme" diyor ev sahibi erkek kardeş, "dolu bir pil buldun." Erkek kardeş titreyen füzeyi kaldırıyor, ikiye ayrılana kadar çeviriyor ve pili dışarı çıkarıyor. Titreme duruyor. Artakalan füzeyi elinde tutan erkek kardeş. "Bu, anneme geçen Noel aldığım hediye" diyor. Füzeyle birlikte, kutudaki diğer anti-tank savaş başlığını da göstererek. "Kız kardeşim de şunu almıştı" diyor. Öteki füzeyi, koca füzeyi, Çek malı 99 Antos hafif havan mermisiyle aynı boyuttaki füzeyi göstererek, "Bunu daha önce. Anneler Günü'nde ikimiz vermiştik" diyor.

Bütün o havan mermileri ve kartuşlar ağır bir dişi cinsel organı kokusu yayıyor.

Erkek kardeş kırık füzeyi topluyor, silindir pili pantolon cebine indiriyor. Parlak mavi kutuyu kapatıyor ve "Babam içinse, bir yıllık. Neredeyse Ergen Latin Peri Kızları Web Sitesi özel üyeliği aldık" diyor. Kutuyu yatağın altına, eski yerine sürüyor ve "En azından böylece evde olduklarını biliyoruz... orada burada başlarını belaya sokmalarınsa..." diyor.

Ev sahibi anne ve babanın şuursuz bir vaziyette yattığı, televizyon aygıtının bulunduğu yeraltı bölmesine kısa bir yürüyüş yapıyor ve orada ev sahibi erkek kardeş, yüzeyi düğmeli küçük gümüş kutunun içine giriyor, silindiri sokuyor, kapağı yerine yerleştiriyor. Domuz köpek

erkek kardeş, kutu klavyesi üzerinde parmaklarını gezdiriyor. Televizyon seyretme aygıtı parlıyor, aygıtın yüzünde dişi gencin, Güyan delegesinin resmi beliriyor; delege, elleriyle kendi daşiki etek ucunu kaldırıyor. O kadar kaldırıyor ki bir çift leziz tombul meme görünüyor. Delege, gövdesini bir o yana kıvrıyor bir bu yana ve tekrar o yana, bu yana kıvrıldıkça, yeni kabaran bluz tavşanları hipnotize edici bir şekilde sallanıyor.

Şimdi ertesi, televizyon, oelege Trevor Stonefield'ı burkasım çıkarırken gösteriyor. Şimdi ertesi, Ruanda delegesinin kafası haşhaşlı kek tüketiyor. Sayısız insan dişi bezeli bir gerdanlık takmış yanaklarına, bütün yüzüne kırmızı, sarı ve mavi renk savaş boyası sürmüş. Sonra, delegenin başı patlıyor. Delegenin rüyaları, korkuları, önyargıları, hayranlıkları; hepsi beyaz tenli kafatasında açılan delikten etrafa saçılırken görüntü donuyor. Düşünme makinesinin tamamı dışarı firar ederken delegenin ağzı haşhaşlı keki ıslatıp yumuşatır pozisyonda kalakalıyor.

Gümüş kutuyu televizyon aygıtına doğru tutan domuz köpek erkek kardeş. “Küçük Pigme, bu bant benim için servet kapısının anahtarı” diyor. “Kennedy'nin beyninin dağıldığı o Zapruder filminden daha büyük bir altın madenine bakıyorsun şu anda.”

Aynı anda şimdi, bir ses, bir dişi sesi yükseliyor karanlık kapı aralığından ve “Araya çocuk pornosu koymuşsunuz, ne kadar kötüsünüz...” diyor. Sesin arkasından kedi kız kardeşin yüzü çıkıyor, siyaha boyanmış. Üstüne de siyah tunik ve pantolon geçirmiş. “Hiçbir haber başlığı yeniyetme ayvalarının önüne geçemiyor” diyor ev sahibi kız kardeş. “Gelecek yılı bir pedofille aynı hücrede geçirmezsensiz şanslısınız derim.”

Domuz köpek, düğmelerle oynuyor; Ruanda delegesinin kafatası bir uçtan öbürüne delinirken büyük pembe parça, kulak kanalından fişkırıyor. Düğmelerle oynuyor ve delegenin parçaları toplanıyor, birleşiyor, kafatasına geri dönüyor, delege yeniden gülüyor, kek yiyor, dişten gerdanlığını sallıyor ve gerdanlık, aşırı gelişmiş çıplak göğüs kasları üzerinde dans ediyor. Yeniden düğmelerle oynanıyor ve yeniden delegenin kafatası patlıyor. Toplanıyor, patlıyor. Toplanıyor, patlıyor. İleri, geri. İleri, geri.

“Kes şunu” diyor, kedi kız kardeş. Ev sahibi kız kardeş şuursuzca yatan ev sahibi annenin yüzünü incelemek için eğiliyor. Kız kardeş, “Onları uyuttun mu?” diyor.

Düğmelerle oynayarak kafatasını patlatan, bluz tavşanlarını hoplatan ev sahibi erkek kardeş, “Tek yapmam gereken bu memeleri kesmek” diyor. Bir yandan küçük gümüş kutu üzerindeki düğmelere basarken, “Toplamda, bana on altı uyku hapi borçlusun” diyor.

Şimdi ertesi, kedi kız kardeş kendi pantolon cebinden küçük bir silindir çıkarıyor ve bir ucu parlak bir ışık saçana kadar silindiri parmaklıyor. Gözkapağı derisini açık tutarak, ev sahibi kız kardeş parlak ışığı ev sahibi annenin ortaya çıkan gözbebeğine yöneltiyor. Orada, ev sahibi annenin iris tabakası ne genişliyor ne daralıyor. Kedi kız kardeş her iki parmağını birden annenin boynunun yanma bastırıyor ve “Nabızı zayıf ve düzensiz, yarak kafalı” diyor. Parlak ışık solmaya başlıyor, daha da soluyor ve kararıyor. Ev sahibi kız kardeş silindiri iki tarafa hızla sallıyor. Parmak, düğmeyle oynuyor ama ışık oluşturmuyor. “Teşekkürler. anne, el lambamın pillerini de arakladığın için” diyor.

Aynı anda mevcut şimdi, ev sahibi babanın pantolonunun apış arasında, genişleyen koyu bir sıvı izi beliriyor. Ev sahibi kız kardeş kendi yüzünü ekşitiyor, burnunu sıkıyor kendi eliyle, oflayıp puflayarak küçük bir soluk alıyor ve "Babamız altına yaptı..." diyor. "Altını değiştirmeyi düşünüyor musun?"

"Geçen sefer" diyor, ev sahibi erkek kardeş, "her tarafına pudra serp diye bağırdın."

Televizyon aygıtı, Trevor Stonefield'ı, Colt'un tetiğini işletirken ve cepbane harcarken gösteriyor. Colt DA, kısa namlulu, 38'lik, iki inç kabzalı ağızdan ateş saçıyor. Duman üflüyor. Fesli delege dağılıyor. Konik amele şapkası, atomlarına ayrılıyor.

"Geçen sefer" diyor, kedi kız kardeş, "işiyen annemdi ve ben değiştirmek zorunda kalmıştım."

Televizyonun yüzünde beyaz tenli, iri memeli Etyopya delegesi beliriyor ve delege iki elini kaldırıp afro tarzı saçlarına sokuşturduğu kemikleri düzeltirken neşeyle zıplıyor.

Düğmeli kutu üzerinde parmaklarını gezdiren ev sahibi erkek kardeş. "Daha şimdiden, gelecek hip-hop videolarında benim çektiğim görüntüyü kullanmak isteyen altı plak şirketi ağızımı arıyor" diyor. "Bunu, koduğumun hiçbir haber kanalına koklatmam."

Televizyon aygıtının üzerinde Trevor Stonefield görünüyor, yüzü iki yandan, açık sarı saçlarıyla perdelenmiş. Gözler elektrik mavisi.

Kedi kız kardeş, "O pislik beni ananasımdan vurdu" diyor.

Aygıtta görünüyor: Özel Yapım Colt'tan çıkan mermiler ev sahi kız kardeşin başındaki turbanın üzerinde duran birçok sahte ananası parçalayana kadar yolunda ilerliyor. Ananas, sonsuz sayıda sarı küçük plastik parçasına ayrılıyor. Ev sahibi kız kardeşin televizyon görüntüsü şuursuz bir yığın gibi çöküyor olduğu yere.

Ev sahibi erkek kardeş, televizyon izleme aygıtının içindeki simlere bakarken, "Zavallı Trevor, alemin en büyük bastırılmış homosuydu" diyor.

Müteakip şimdi, şimdi ertesi, şimdi ertesi, eleman benin gözleri, ev sahibi erkek kardeş ve ev sahibi kız kardeşin gözleri sadece aygıtı gözlemliyor. Hızlı bir bindirmele sallanma ve sonra yere düşen ölü beden. Önce bingirdayan, sonra kana bulanana taze ayvalar. Alnına kurşun yiyen, Cayman Adaları delegesi beyefendi. Kirpi oklarından örülmüş zırhından mihlanan, Bermuda delegesi beyefendi.

Ev sahibi baba pantolonuna işemeye devam ediyor. Ev sahibi annenin ağzının kenarından gümüşrengi, yapışkan ince bir salya şeridi firar ediyor.

Elini kendi siyah pantolonuna sokan kedi kız kardeş ufacık bir ayna çıkarıyor. Kız kardeş tekrar eğiliyor ve babanın burun deliklerini görecektir şekilde tutuyor aynayı. Ev sahibi annenin burun deliklerine yöneliyor sonra aynayı ve kız kardeş, "Sınırdalar ama yaşayacaklar" diyor.

Gözbebekleri, izleme aygıtından hiç ayrılmayan ev sahibi erkek kardeş, "Şans dışarıdaki gazetecileri yalayıp geçti" diyor.

Kedi kız kardeş bu ajanın konuşlandığı yastıklı oturağa kadar kısa bir yürüyüş yapıyor. Kız kardeş kendi pantolonundan küçük bir kavanoz çıkarıyor, kapağını çevirip kaldırıyor ve her

iki parmağını da içine daldırıp çıkarıyor. Parmakları siyah boya alıyor ve eleman benin yüzünün yakınında havada duruyor. Kedi kız kardeş, “Demek öyle. Pigme, iyi bir ajan olmak için ne gerekiyorsa sende var diye düşünüyorsun, öyle mi?” diyor.

Kedi kız kardeş siyah boyayı yüzüne bir tabaka olarak yayıyor ve bu ajanın yüz derisi kayboluyor. Kedi parmaklar eleman benin gözlerinin çevresine dokunuyor, bu ajanın dudaklarının çevresinde dolanıyor. Kedi kız kardeş. “Bir casus sinsisi olmalı” diyor “Sen sır tutabilir misin?”

Kız kardeş, bu ajanın yanaklarının derisini okşuyor.

Televizyon aygıtı, Yeni Zelanda delegesinin dans eden şeytani ikiz toplarını gösteriyor.

Eleman benin silahı pantolonunun içindeki sınırlı yere sığmıyor, büyüyor.

Kedi kız kardeş, “Pigme, iyi bir casus gibi, aklından geçenleri gizleyebilir mi?” diyor.

İzleme aygıtı. Trevor Stonefield’i silahına yeni, dolu bir şarjör takarken gösteriyor.

Kedi kız kardeş siyah boyayı eleman benin burnunun altına sürerken, “Pigme bu noktada acımasız olabilir mi. kalpsizce ilerleyebilir mi?” diyor.

Televizyon, bu ajanın küçük görüntüsünü kürsünün gerisinde çömelip büzülürken gösteriyor. Eleman Magda'nın küçük görüntüsünün üzerinden atlarken. Sonra ertesi, bu ajanın görüntüsü kendini ileriye doğru fırlatıyor, havada dönüyor, tam bir takla atıp yere konuyor, iki elini birden platformun kenarına bastırarak sıçırıyor, hızla ileri uçuyor, tam *swish-zonk*, Atlayan Vaşak hamlesi yapıyor. Vaşak, kurşun yağmurundan kurtulmak için salvolara başvuruyor. Tam hedefte Trevor Stonefield duruyor ve vaşağın her iki ayağı birden açık sarı kafaya bindiriyor. Dizleri gevşetip hızla Trevor'ın kafatasından çekince boyun kemiği, omuriliğe bağlantı yerinden ayrılıyor. Tok bir ses, ani çabuk ölüm. Kafa kopmuş. Atlayan Vaşak düşen bedenini yere konduruyor. Trevor'ın gövdesi seğiriyor, gözyuvarları şaşkınlıktan kocaman açılmış. Alışveriş merkezindeki erkekler spa'sında taciz edilen aynı açık sarı beden. Kafa boyundan ayrılmış, ölü. Çevrede üzerinden kırmızı kan damlayan balon bombaları. Ölü delegelerin savrulmuş kadvraları. Trevor Stonefield durduruldu. Bütün endişe, bütün coşku ve özlem, bütün sevgi ve düşmanlık... silinip gitti.

Eleman benin yüz derisi, siyaha boyanmış, iptal. Bu ajan, “Lütfen, bu Trevor'ı o denli kötü bir birey yapmaz” diyor.

Medya daha şimdiden Trevor Stonefield'ı yazılı tarihin en şeytani kötü insanı olarak damgaladı.

Alıntı: “Haber söz konusu olduğunda, basında kimse dost değildir; herkes düşmandır.”

Şimdi ertesi sırasında, domuz köpek erkek kardeş kutuyla oynuyor. Trevor'ın boynu dönüp kırılmıyor. Bütün delegelerin kafataslarından dışarıya uğrayan gri et parçaları yerine geri dönüyor. Herkes neşeli yüzüne kavuşuyor. Bu ajan, sığır çobanlarını akla getiren mahmuzlu çizmeleriyle kürsüyü dövüyor. Salonda Magda'nın sesi yankılanıyor: “Karnım büyüdü çocukla...” Kahkaha patlıyor. Sonra, erkek kardeş düğmelerle oynuyor: Herkes ölü. Herkes canlı. Herkes ölü. Bütün kanlar toplanıyor. Bütün kanlar akıyor. İleri, geri. İleri, geri. Kedi kız

kardeş talk pudrası kutusunu almak için çıkarken erkek kardeş düğmelerle görüntüleri ileri geri oynatıyor.

On Altıncı Rapor

Eleman ben, ajan 67 numaranın on altıncı beyanı burada başlıyor. ■■■ hattında yol alan, kamu sevk aracında oturuyor. ■■■ numaralı yolda. ■■■ otobüsünde. Taşımacılığın başlama noktası ■■■.

Resmi kayıtlara geçsin: Mevcut sevk aracına giriş sırasında araç kaptanı gözlerini, yüz derilerine siyah boyalar sürülmüş eleman benin ve kedi kız kardeşin üzerinden ayırmıyor. Zenci kaptan kontrol dümeninin başında oturuyor, ödemeleri alıyor, yol boyunca inme yerlerini duyuruyor. Kedi kız kardeşin siyah boyasına tanık olan kaptan. “Siz ikiniz ne yaptığınızı sanıyorsunuz?” diyor.

Sevk aracına adım atarken kaptanın yanındaki algaç içine bozuk paraları saydıran kedi kız kardeş siyaha boyalı yüzüne geniş bir gülümseme konduruyor ve “Ne?” diyor. Ev sahibi kız kardeş trapez kasını daraltıyor ve böylece omuz silkmek için trapez kası yukarıya çekilip kulaklara yaklaşıyor. “Sen daha önce hiç *pandomimci* görmedin mi?” diyor.

Kamu sevk aracındaki diğer yolcular, su katılmamış proleter sadece kendilerine liderlik edecek aktivist beyin bekleyen sınıf kiniyle patladı patlayacak, emekçi kaslı vücutlar. Örtündükleri kumaşların rengi çeşitli berbat havaları yansıtıyor. Pantolonlar sağanak yağmur rengi. Bluz ve tunik koyu bulut rengi. Araçta beraber sevk edilen yolcuların yüz derileri zulümden ötürü buruş buruş. Bu ajanın, herkesi görmek için, örtü kaplanmış oturağın üzerine çıkması gerekiyor sadece. Belki sağ yumruğunu havaya kaldırıp sallaması. Sonra ertesi, kurtuluş vaktinin geldiği duyurulur. Eleman benin sıkı disiplini kontrolü sağlar; böylece mayalanmış cahil ırgatlar şanlı devrim eylemi için benliklerini feda edecektir. Anında yolcu yoldaşların ayaklanması, safra demagog dışarı atılana kadar araç kaptanının vahşice ele geçirilmesi gerekecek; sonra kalabalık idareyi ele alır... önce kamu sevk aracının, sonra yoldan çıkmış ulusal devletin idaresini...

“Yerinize oturun, lütfen” diyor kaptan. “On dört numaralı batı otobüsüne Lincoln Park durağından bindiniz.”

Resmi kayıtlara geçsin: Ev sahibi aile konutundan kaçış sürecinde, ev sahibi kız kardeş ve bu ajan pencere pervazından süzüldü, uydu alıcıları ve olayları çarpıtma araçlarıyla merak içinde evi gözetleyen medya asalaklarından kaçmak için.

Havada yüzen küçük portakalrengi ışıkların her birini sigara dumanı izliyor. Birçok ölüm taciri gazeteci zombi gibi bekliyor. Kaynar suda demlenen öğütülmüş kahve çekirdeklerinin kokusu yayılıyor üzeri kapaklanmamış kâselerden. Medya çakalını aydınlatmak için tek bir ışık yanıyor. Ceket ve gömlekten bir üniforma giymiş, dik saçlardan bir kask geçirmiş başına, elinde mikrofonuyla çakal gözlerini parlayan ışığa dikmiş, “Arkamda Cedar ailesinin evini görüyorsunuz, uzak ihtimal kahraman, yabancı değişim öğrencisinin kaldığı...” diyor. “Siktir!” diyor. “Baştan alalım şunu.”

Başka bir el feneri eyleme geçiyor, yeni bir medya akbabası görünüyor ve sırtları ev sahibi ailenin konutu önünde yerini alıyor. Işığa gözlerini kısarak bakan, ışıkta konuşan üniformasız bir akbaba, “Yabancı bir değişim öğrencisinin bugün bir saldırganı durdurduğuna ve birkaç düzine öğrencinin hayatını kurtardığına inanılıyor...” diyor.

Ev sahibi kız kardeş, kana susamış bu leş kargalarından kurulmak için konutu uyuma odasının penceresinden boşaltıyor; yaprakları kavrayarak geçtiği *Castanea dentata*'nın en uç kolunda zor dengesini sağlayan bu ajana yol gösteriyor. Gölgeye dalıp sessizce sürünerek daldan dala, sonra bir başka daldan gövdeye ve oradan da bir *Ouercus mbra*'ya⁽⁶⁾ geçiş yapıyor. Kolları takip ediyor, sonra yaprakları kavriyor ve ardından bir *Juglans idçra*'ya⁽⁷⁾ geçiyor ve çakal sürüsünün projektör ışıkları ile uydu ihanet sistemi civarından uzaklaşana kadar sürüyor bu geçişler.

İlk kamu sevk aracına yerleşiliyor, Amerikan proletaryasının sayısız dizi ve dirseği arasına ve yollardaki çukurlar yüzünden savrulan, kaykılan, yan yatan araçta, ev sahibi kız kardeş siyah boyalı yüzüne talim yaptırırken kedi gözler bana takılıyor ve “Şu küçük arkadaşın... Fransız mı?” diyor. “Onu gerçekten yüklemişler mi?”

Ani bir şimşek çakabilirdi. *Wfiam-crack*. Dirsek kemiği sivri bir mızrak gibi havada süzülüp. Süzülen Kartal Çift Hamlesi, *bonk-conk*, kedi kız kardeşin alın çatının sağında ve solundaki yumuşak noktalara inebilirdi. Sert bir darbe, *zing-cruncfi*, siyah saç tabakasına çekiç gibi saplanabilirdi. Sonra onu soyabilir. Zorla açabilirdi, kuru, pürüzlü, hassas yerlerini bir bir ve *fiumpy-fiumpy*, silahının damlayan ucunu bakir vajinanın dar deliğine zorla sokabilirdi.

Belki suçlanacak tek şey sevgi yüzünden, eleman benin elleri ev sahibi kız kardeşi yere çarpmadı, bilincini başından alıp şişkin aletiyle giriş yapabilecek. Pompalayan Tavşan Manevrası, *squirt-squiri* ile, Amerikan yumurtaları üzerine testislerinin muhtevasını boşaltıp saçabilecekken.

Belki gerçek derin sevgi, vajinaya sahibinin rızası olmaksızın girmemekle tanımlanıyor.

İkinci kamu sevk aracına yerleşiliyor ve ev sahibi kız kardeş “Bu bizimkilerin en kötü kâbusudur, benim şimdi iri bir döl yumurtlamam” diyor.

Siyahlara bürünmüş, siyah ayakkabı giymiş kedi kız kardeş eskiden yatakta uyurken kelleyi yaslamak amacıyla kullanılan kumaş torba taşıyor elinde. Beyaz kumaş torba, helyum balonu üzerine resmi çizilen aptal hayvan şeklinde. Beyaz kumaşın içi boş, neredeyse boş. puf diye sönyüyor. Torbanın alt köşesinde yuvarlak, sallanan, eğrilen, küçük ve ağır bir nesne var.

Ev sahibi kız kardeş, elini kendi cebine daldırıyor ve yeni bir siyah boya kutusu çıkarıyor. Çevirip, kapaklanmış haline son veriyor. Parmak ucuyla siyah kaşıklayan kedi kız kardeş. “Sana rötuş yapmalı” diyor. Kedi kız kardeşin parmak uçları eleman benin yüzüne uzanıyor. “Kapa gözlerini bakayım” diyor kedi kız kardeş.

Braille alfabesi okuyormuş gibi, kedi kız kardeşin parmak uçları eleman benin yüz yanaklarını okşuyor, onların üzerinde geziniyor, onlara masaj yapıyor. Nazik daireler çiziyor. Kaygan parmak bu ajanın dudak çevresini sayısız kere yalıyor. Islak kaygan parmak geniş alında kayıyor, göz kapağının sıkıca kapalı derisini gıdıklıyor. Siyah boya tabakasını yayıyor. Eleman

benin derisi, bütün yüz derisi, dokunuşlarla buluşmak için can atıyor. Kapalı gözlerin karalığında, sadece kedi kız kardeşin soluğunun bal kokusu, kedi kız kardeşin sesi var. Kamu sevk aracı sallanıyor.

Deride parmakları dolaşan ev sahibi kız kardeş, "Senin şu küçük arkadaşın... adı Maria mıydı ne?" diyor.

Eleman benin dudakları düzeltiyor: "Magda."

Üçüncü kamu sevk aracına yerleşiliyor ve ev sahibi kız kardeş, "Sen daha çok, verdiğimiz bir ödün oldun" diyor. "Yani aslında ben, bizimkilerin kesinlikle oralarda bir yerlerde, kır gerillası mıdır nedir birilerini bulup işi pişireceğime ve eve melez bir torun getireceğime inandığı, Uganda ya da Tanzania'ya değişim öğrencisi olarak gitmek istemiştim" diyor. "Verdikleri ödün seni almak oldu" diyor. "Gözünü açabilirsin artık..." diyor.

Kedi kız kardeş kendi gözkapaklarını indiriyor ve çenesini aşağı düşürüp yüzünü bu ajana bir armağan olarak sunuyor. "Şimdi sıra sende..." diyor.

Dördüncü kamu sevk aracına yerleşiliyor ve ev sahibi kız kardeş, "Buralarda kimsenin, karnı şişsin diye Tanzania'ya gitmesi gerekmiyor" diyor. "Bizimkilere hiç anlatmadım ama bir vakitler gençlik toplantısında muhterem Tony bana sarkmış, özel tür bir "nah çıkarma teklifinde bulunmuştu" diyor. "İşte o gün bugündür ben tecavüz alarmı taşıyorum..."

Şeytan Tony.

Eleman benin eklemli parmakları kız kardeşin yüz derisini keşfediyor, her yanağın yüzeyini düzleyip cilalıyor, ağzın kenar çizgilerini takip ederek dolaşılıyor, kapalı gözkapaklarının ardında belli belirsiz bir duygu kıpırtısı hissediliyor, parmak uçları her bir burun deliğine giriyor kenarları yalayarak, ileri geri, her keresinde daha derine dalarak giriyor, çıkıyor. Tava gelmiş ev sahibi kız kardeş ıslak tıksırıyor, *hapşuuu*, hapşırıyor. Tıksırıyor yeniden, *hapşu*.

Kedi kız kardeşin boyun derisine kan hücum ediyor. "Ne?" diyor. "Sen beni burundan mı beceriyorsun yoksa?"

Kamu sevk aracının zenci kaptanı aracı durduruyor, harekete geçirdiği kapı metal duvar içinde büzüşüyor ve kaptan, ses yükseltici mikrofondan duyuruyor; "Bu hattın sonu" diyor. "Bütün mim sanatçıları lütfen insin."

Aracın çevresindeki geniş gece her şeyi içine alıyor. Cırcırböceklerinin çiftleşme çağrısı duyuluyor. Kurbağa sürüsü vıraklıyor. Araç kaptanı bu ajanla kedi kız kardeşi, birbirine bağlanmış zincirlerden oluşan parmaklığın çevrelediği bir kaldırım kenarında bırakıyor; oyulmuş hendekte durgun su birikmiş, birçok ot bitmiş. Parmaklık yolumuzu kesiyor, sonra kapı. Kapının ötesinde geniş, asfalt kaplı düz bir alan.

Arabadan arındırılmış bu geniş alana gelince ev sahibi kız kardeş dizlerini büküp sırtını kamburlaştırıyor koşuya başlayacak gibi ve bir çitin arkasında gözden kayboluyor. Yaklaşılan bina kırmızı tuğladan yığılmış. Girişindeki İngilizce tabelada TIBBİ RADYOLOJİ KURUMU yazıyor. İki büküm kız kardeş, kelle yastığı, kumaştan torbayı sıkıca kavramış. Torbaya elini sokuyor, içinden plastik para kartı büyüklüğünde beyaz bir kart çıkarıyor. Sert plastikten kart,

inek ev sahibi babanın yaylı bir zımbırtıyla göğüs cebine tuttuğu kart. Sallanan plastik üzerinde Donald Cedar adı yazılı. Portakalrengi noktadan güvenlik seviyesinin dokuz olduğu belli. Manyetik okuyucudan geçiriyor kartı. Okuyucu. Amerikan endüstrisinin tipik biyolojik zehrini gösteriyor.

Ev sahibi kız kardeş, “Bu romantik bir akşam yemeği değil” diyor. “Bu Casus 101 eğitimi.”

Kız kardeş eğilerek yürüyor, gölgelerin karanlık kenarlarından süzülüyor, kameraların taradığı alanın dışından. Ev sahibi kız kardeş fısıltıyla, “Beni senin casus akıl hocan olarak düşün” diyor.

Duvarın ıslak tuğlalarına yapışık halde, sürtünerek binanın kapalı giriş kapısına gelince kız kardeş elini torbaya sokuyor. Elinde yuvarlak, yeşil bir nesne beliriyor. Kedi kız kardeş, sert plastikten kartı duvara kapaklanmış kapılara gösteriyor. Sonra ertesi, yuvarlak yeşil nesneyi kapının yanındaki mercek kutusuna yerleştiriyor. Hiçbir şey olmuyor.

Yeşil nesneyi parmaklarıyla düzeltip merceklere göre yeniden ayarlayan kedi kız kardeş, “Babam uyanmadan şu şeyi eve geri götürmemiz gerekiyor” diyor.

Yeşil nesne, camdan yapılma yapay insan gözü protezi. İnek babanın kocaman gözüyle aynı. Gözün beyazı ev sahibi kız kardeşin siyah parmak izleriyle kirleniyor.

Cam gözün üzerinde azıcık yapışkan madde var, kurumuş akışkan bir şey; ev sahibi annenin sahip olduğu füze ve cepanelerin yüzeyindeki yapışkan maddenin aynısı. Bakteri kaynaşan kurumuş protein tabakanın altında kalan donuk cila.

Şimdi ertesi, göz yeni bir konuma yerleştiriliyor ve kilitli kapı yana kayıp kapaklı halinden kurtuluyor. Kapı mandalı açılırken takırdıyor, takırtı homurtuya neden oluyor. Kız kardeş, kapının kenarını sımsıkı kavrayıp açıklığı genişletiyor ve bina içinde, florosanla aydınlatılmış, sonsuz sayıda çok gizli odanın sıralandığı salon açığa çıkıyor. Bu şimdide, eleman benin ayakları bir Kangu Tekmesi, *wfi-am-bam*, savurabilir, kız kardeşin kafasını kırıp beynine zarar verebilir ve federal hükümet bilgisinin içine girebilirdi. Kargaşa Operasyonu'nu başlatabilirdi.

Kedi kız kardeş kendini açılmış kapıdan içeri sokuyor, bir an duraksıyor ve “Sen hâlâ casus eğitimi gören biri olduğundan, gözcülük yapmalısın” diyor.

Resmi kayıtlara geçsin: Bu ajan, şahane bir ulusal kahraman olan kutsal güzel Evita Peron'un bir sözünü anımsıyor; “Hayattaki en büyük korkum, unutulmak.”

Bu ajanın kapının dışında kalması gerekiyor, herhangi bir birey yaklaşıyor mu diye çevreyi kolaçan etmek için.

Ani bir hamleyle kız kardeş boyalı dudaklarını eleman benin dudaklarının yüzeyine bastırıyor. Yapışkan siyah boya anında bulaşıyor. Yumuşak baskı ve sıcak yapışkan birlikte. Şimdi ertesi, bu temasın anısı kazınıyor. Kedi kız kardeşin tadı. Ballı salya. Keskin lehim dumanı, erimiş kurşun kokusu.

Alıntı: “Hayattaki en büyük korkum, unutulmak.”

Kumaş torbayı sallayan ev sahibi kız kardeş. “Bilim fuarı projem için bazı ıvır zıvırı araklamak

zorundayım” diyor. Yüzünde yarım bir gülümseme beliren kız kardeş soruyor; “Nasıl oluyor da *her zaman* gargara ilacı Listerine kokuyorsun?”

Aynı şimdi, ev sahibi kız kardeş kapıyı yana kaydırıyor ve kapı yeniden duvara kapaklanıyor. Kız kardeş sert plastik kartı, yapay gözü alarak muhtevası bilinmeyen birtakım malzemeyi arayıp bulmak ve sonra kaldırıp getirmek üzere içeri süzülüyor. Bu ajanı da dışarıda yalnız başına, soğuk rüzgârın bitmeyen akışı, cırcırböceklerinin bitmeyen çiftleşme çığlıkları arasında bırakıyor. Bugünün gecesi. Eleman benin dudakları kendi dudaklarını yalıyor ve böylece, kaybolmuş sevginin geride kalan tadını alabiliyor.

On Yedinci Rapor

Eleman ben, ajan 67 numaranın on yedinci beyanı burada başlıyor. █████ kentinin dinsel propaganda dağıtım merkezine ulaşıyor. Sebt █████. █████ mezhebi. Resmi kayıtlara geçsin: Bu ajanın, Model Birleşmiş Milletler'den sonra ilk defa kamuya açık bir yere gidişi söz konusu.

Normal dizilişe ek olarak, sahte ölü erkek heykeli, çatılmış iki kalas üzerinde, sahte alçıdan, işkenceye uğrayan erkek, el ve ayakları kırmızıya boyayan sahte kan... canlı çiçeklerin genital organlarının kokusu... sicimlerinden yanan, beyaz silindir parafinler, birçok küçük zayıf ışık kaynağı. Bu bugün, bütün bunlara ek olarak bir yığın medya çakalı, havlayan av köpekleri, daire çizen akbabalar, yüklü kameralarını doğrultan seğirtik burunlu sırtlanlar, eleman benin gözyuvarını çıkaracak gibi uzatılan mikrofon. Ölümcül medya parazitleri bağıyor, gülümseme istiyor, o yana bakmamı, bu yana bakmamı, ciddi durmamı istiyor. Flaşlar bu ajanın retinalarını dağılıyor.

Yozlaşmış dejenere Amerikan medyası bu ajanın imajını işliyor, bu ajanın sesini duyuruyor sonsuz kere yeniden üretilecek bir ürün olarak, insanları otomobil almaya ve soda tüketmeye zorlayacak sinsi pazarlama stratejisi olarak faydalanmak üzere Her zaman satın al, her zaman tüket.

Ev sahibi ailenin otomobilini korumaya verdiği asfalt alanın ortasından başlayarak, medya çakalları inek babayı, tavuk anneyi izliyor; domuz köpek erkek kardeşi, kedi kız kardeşi ve bu ajanı izliyor. İbadet mabedinin girişine varıncaya kadar peşinden ayrılmıyor hiçbiri.

Mabedin içinde kapı kenarında, Wal-Mart'ın deri mumyası Doris Lilly dikiliyor.

Geniş soluklu inek babanın gömleği terden sıırıslıklam; ağzı büyük bir oksijen kütlesini yalayıp yutuyor ve kusuyor. İbadet mabedinin içine ulaşan İnek yüzünü kan basıyor ve kor gibi oluyor yüzü. Bu arada bir eli, kalp kasının bulunduğu sarkık göğüs bölgesini avuçluyor. Tavuk anne kendi kemikli pençelerini sallıyor, kendi yüzüne serin rüzgâr essin diye.

Mabedin ileriye çıkık sahnesine sıra sıra, içinde çeşitli Birleşmiş Milletler delegesinin, kurtçukların besini, toprağın bakterisi olmadan önce kadavralarının bulunduğu süslü kutular dizilmiş. Bıngıl bıngıl sallanan duyarlı yağ torbaları yok artık. Haşhaş tüketmek yok. Zaire delegesi hanımefendi, mevcut şimdi, ipek beyaz bir elbise giymiş, üzerinde sonsuz sayıda küçük inci dizili ve solgun elleri göğsünün üzerinde, kırmızı ve beyaz renklerdeki orkidenin canlı ve narin genital organlarını tutuyor. Delege ölüleri, altı yumuşak destekli ve pembe renkli kumaş döşeli kutunun içine iyice yerleştirilmiş.

Doğu Timor delegesi beyefendi, ölü eliyle bir topu kavramış; yüzünün yanakları pembe boyanmış. Mısır delegesi beyefendinin iki eline birden Hıristiyan İncili yerleştirilmiş, boynuna sonsuza dek düğümlemiş ipek bayrak sarılmış. Brezilya delegesi merhum hanımefendinin elleri, ucunda, artı işareti şeklinde bağlanmış kalaslara çakılı ölü adam asılı,

boncuklu bir gerdanlık kullanılarak birbirine tutuşturulmuş.

Mabedin ilerine kadar sızmuş medya sırtlanları halka oluşturuyor: Tehdit edici kameralar ormanı, sürekli gözleri kamaştıran, gözleri kr eden ışık patlamaları, kayıt yapan videoların hiç sönmeyen ışıkları. Yüze dayanan mikrofonlar.

Mabedin içinde konuşlanmış eleman Tanek. eleman Ling ve eleman Vaky.

Uruguay delegesi, Hindistan delegesi ve saygın Madam Bıngıl Memeler yine yerlerini almış.

Resmi kayıtlara geçsin: Şeytan Tony henüz huzura çıkmadı.

Sayırsz kamera ışıgının ısıttığı ve aynı Şekilde sayırsz mikrofonun dinlediği, geniş soluklu ev sahibi baba aile sırasının ortasındaki yerini boşaltıp l kutularının bulunduğu ibadet sahnesine kadar kısa bir yürüyüş yapıyor. Boya kanayan alçı adamın altına geçiyor. Ev sahibi baba zgn bir sesle konuşmaya başlıyor: "Bir cemaat olarak bugün hepimiz çok büyük üzüntü içindeyiz..."

Trevor Stonefield'in ls sergilenmiyor. Stonefield sülalesinin hayatta kalan fertleri de yok ortalıkta.

İbadet sunağına çıkmış ev sahibi inek baba. "ok değil, kısa bir süre önce, bize genç bir adam geldi, kir pas içinde, yırtık pırtık elbiseli, yerlerde, ilkel mutfak ateşinde pişirilen domuz gibi kokan bir ocuk" diyor. "Bu ocuk bir yetim olarak, umutsuzluğun, uzun tarih içinde yanlış politik yönlendirmelerin ve başarısız toplumsal deneylerin bir ürünü olarak geldi" diyor. "Bu bodur ocuk, kabuk bağlamış yara bere içindeki; uğraşıp didinmekten omuzları çökmüş, kötü beslenme ve kıtlık yüzünden bir deri bir kemik kalmış, seyrek saçlı, okuma yazma bilmeyen ve şaşkın... bu ocuk... Yo hayır, burada aklınıza ilk geleni gözünüzde canlandırmadan önce beni dinleyin. Bu ocuk kurtarıcımız, efendimiz, Nasıralı İsa Mesih değildi..."

Bütün kamera ışıkları dönüyor, eleman benin yüzüne odaklanıyor.

"Bu bedbaht insan kalıntısı" diyor, ev sahibi baba, "hoyrat bir sosyalist bürokrasi tarafından gözden çıkarılmıştı..."

Sayırsz kamera altında sahneyi seyreden bu ajanın yanaklarının derisi yükselen kan basıncının etkisiyle kırmızıya dönüyor harareti artıyor.

Konuşmasını sürdüren ev sahibi babanın giderek yükselen sesi. "Bizim bu çelimsiz, şaşkın, zavallı çocuğu gözden çıkaran ulus, zgr düşünceyi yasaklayan ve tutkuyu cezalandıran hain bir ulustur. Baskıcı bir ideoloji ulusudur" diyor. "Bu, zgr düşüncenin ve Hıristiyan yardımseverliğinin zerresini bile kabul etmeye yanaşmayan duygusuz, vahşi bir diktatörlüktür..."

Cemaat yeleri arasında yurttaş sıkışık oturmuş, omuz omuza; yüzler sık sık öne doğru eğiliyor, sonra arkaya yaslanıyor ve başlar evet anlamında tekrar ne eğiliyor.

Geniş inek baba, "İşte bu korkmuş ocuk, bu korku dolu işkenceler altında inleyen ülkeden katı... ama yalnızca altı ay için" diyor. "Bu titreyen, sıska ocuk, bu kırılğan, savunmasız ocuk, devlet yetimhanesinin mahveden eziyetinden katı; çünkü bir Hıristiyan misyoner

bıkıp usanmadan onun ve onun gibi çulsuz yetimler için altı aylık özgürlük ve bolluk ayarlamak için çalıştı.”

Eleman benin ayak kasları esneyebilir, oturan zevatın üzerinden zıplayıp Model Birleşmiş Milletler'deki gibi Atlayan Vaşak, *Swish-zonk*, hareketini yapabilir ve bütün bu ibadet cemaatinin kellesini gövdesinden ayırabilirdi. Bu ajan bütün dişlerini, Kamçılaman Aslan, *rip-roar*, hareketi yaparak bir paket halinde medya haydutlarına gösterebilirdi.

Sürdürüyor, ev sahibi baba sonu gelmez sözlerini ve “Aylar süren müzakerelerden sonra, Hıristiyan sevgisinin bu temsilcisi yanına aldığı yükü kutlu Birleşik Devletlerimizin şahane kıyılarına ulaştırdı...” diyor. “Ancak ne yazık ki acı ve umutsuzlukla geçen bir hayatın içinde yalnızca kısa süreliğine açılan bir sevinç penceresi olarak...”

Bir yanımda oturan domuz köpek erkek kardeş dirseğini kırarak kemikli sivri ucunu bu ajanın kaburgalarına batırıyor ve fısıldayarak. “Anneme baksana...” diyor.

Tavuk ev sahibi annenin başı kendi omzu üzerinde yana yatmış, gözleri ise bebeklerinin yalnızca minik kara noktası görünecek denli kısılmış. Gözkapağı derisi titreşiyor, kapanıyor, aniden açılıyor. Kayıp kapanıyor. Tavuk ağzı gırtlaktan horlama sesi yayıyor.

Geniş geniş nefes alarak, ev sahibi baba, “Bu acı çeken çocuk bizimle yaşamaya, bizim şarkılarımızı söylemeye ve bizim evimiz ve kilisemizle sevgi bağları kurmaya geldi. Çocuklarımızla ders çalıştı ve çocuklarım onu kucakladı, ona arkadaşlık etti” diyor. “Bu kaba, eğitimsiz, okuma yazması olmayan çocuk bu vızıldayan arı kovanında kendine bir yer edinmeye geldi. Amerikan danslarından zevk almaya geldi ve bunda o kadar başarılı oldu ki Model Birleşmiş Milletler'de bizim Birleşik Devletler'imizi temsil etmek üzere seçildi...”

Bu ajanın karşı tarafında oturan kedi kız kardeş kişisel telefonunun üzerindeki düğmelerde parmaklarını dolaştırıyor.

Sunakta kendine ayrılan yerde ev sahibi baba, “Şimdi, şöyle düşünebilirsiniz: Bu cahil, geri kalmış çocuk toplumumuzun kendisine bağışladığı cömert armağanların; tıbbi bakım, besin değeri yüksek yiyecekler, güvenli ve rahat bir yuva, parasız eğitim, dinsel rehberlik ve sevgi gibi armağanların karşılığını hiçbir zaman veremez... Ne var ki bu çocuk bu borcu çoktan ödedi” diyor.

İnek baba gözünü bu ajana diyor. Bütün cemaatin gözbebekleri bu ajanın üzerinde toplanıyor.

Eleman benin yumrukları Tokatlayan Panda, *bam-blam*, hareketiyle bütün bu kalabalığı bilincinden yoksun bırakabilirdi. Müteakiben sonra, Pompalayan Tavşan Manevrası uygulayıp kendi tohumlarını uygun alıcılar arasında paylaştırabilirdi. Sonra mabetten çıkar. Öğlen gıdası arar. Tanınmış savaş kahramanı Albay Sanders'in anıtını ziyaret ederdi.

Ev sahibi baba, “İşte bu düşkün, kir pas içindeki zavallı, güzel İsa'nın aracı oldu” diyor. “Bu çelimsiz, sefil yetimin heba olmuş kalıbını kullanarak İsa Mesih çılgın bir katili durdurmak için harekete geçti.” Sesini daha da yükselterek, “Yalnızca, bu cılız, bodur, zavallı kukla bedenini iplerini elinde tutan yüce Tanrı'mız Trevor Stonefield'in ruhunu ele geçirmiş şeytana cezasını

verebilirdi” diyor ve bağılıyor: “Çocuklarımızın hayatını kısa kesen şeytandı; ama daha fazla zarar vermeden şeytanı alt eden İsa'ydı.”

Şimdi ertesi, ses kesildi. İbadet mabedi sessiz. Hazır bekliyor.

Kameralar ortamı kavuruyor. Ses ekipmanları bir şeyler duyma beklentisi içinde. Sessizliği, yine ev sahibi babanın, neredeyse fısıldayarak söyledikleri bozuyor ve “Kurtarıcımızın kutlu temsilcisi olarak, bu sefil çocuk cemaatimizde sürekli bir yer edindi. Kalplerimizde kalıcı bir yer” diyor. Sesini yükseltiyor ve ekliyor: “İşte bu düşünceyle, bu çocuğun, Cedar ailesinin tam ve sevgili bir üyesi olarak bizimle kalmasını teklif ediyorum.”

Kameranın gözleri altında, uyuyla küresel izleyici kitlesine, bütün dünya uluslarına, ifşa edilen inek baba, “Buradan duyuruyorum. Niyetim, ailemizin Pigme dediği bu yabancı değişim öğrencisini yasal olarak evlat edinmektir” diyor.

Bütün cemaatin yüzünde tüm dişlerin sergilendiği bir gülümseme beliriyor. Geniş gülümseme elmacık kemiklerini sıkıştırıyor, gözleri kısıyor.

Yemin etmek ve kararlılık göstermek için elini açarak kaldıran inek baba, “Karım ve ben onun koruyucusu olmaya beraber karar verdik” diyor. “Oğlumuz ve kızımız onun kan kardeşleri olacak” diyor. “Ve hiçbir şey; ne uluslararası politika ne diplomatik çocuk kaçırma suçlamaları ne de bürokratik formaliteler, bizi yolumuzdan alıkoyamayacak. Bu sefil, hasta yetimi, bırakın da sıcak kucağımıza alalım. Bugünden tezi yok, bu çelimsiz cahil çocuk bize ait olacaktır...”

Resmi kayıtlara geçsin: Burada giderek yükselen bir sahiplik anlamına tanık olunuyor.. Eleman ben yerel dini cemaatin sponsor olduğu değişim öğrencisi rolüne geçiş yapıyor. Yardımseverlik programı, yaşayan insan kadavrası Doris Lilly tarafından organize ediliyor. Sonraki adım, besleme çocuk oluyor. Sonra evlatlık çocuk. Amerikan kapitalizminin her adımda giderek artan mülkiyet dili.

Saygın Madam Bingil Memeler dolgun gülücüğünü bu ajana yöneltiyor, kasıklarının istekli olduğunu anlatmak istiyor. Vajinal sıvının kaygan ıslaklığını gösteriyor. İstekle açılmış vajina dudaklarını.

Yalnızca eleman Tibor, eleman Sheena, eleman Magda gülmüyor, hiç.

Zaire, Doğu Timor, Mısır ve Brezilya kadavraları gülmüyor. Eklembacaklıların gıdası.

Sunağın tepesindeki yerinden, Birleşik Devletler'in şiddete dayalı saldırgan kültürünün çok sayıdaki ölü kurbanının arasından, ev sahibi baba bildiriyor: “Evet. Tanrı en parlak, en güçlü, en sevgili evlatlarımızdan birçoğunu aramızdan aldı ama bizim, kendimizin kurtarabileceği bir kader mahkûmu, atılmış zavallı bir çocuk verdi bize...”

Aynı şimdi, ibadet cemaatinde, yurttaşların her biri her iki avcunun içini çılgınca birbirine vurmaya başlayınca, büyük bir gürültü patlaması yaşanıyor. Yurttaşların her biri boşalan göz sularını siliyor, bolca su emmiş silme bezi parçalarıyla. Burun deliklerinden akan sümükler yüzünden zorla soluk alıp veriyorlar. Açık ellerini birbirine vuruyorlar. Şimdi ertesi, açık kolları, sivriltilmiş tırnaklarıyla saldırıya geçiyorlar. Bu cemaatin taşkın yurttaşları bu ajanı tuzağa düşürmek, soluksuz bırakan kucaklama dalgaları içinde hapsetmek, ona ölümcül tutku

ateşi sunmak istiyor.

On Sekizinci Rapor

Eleman benin, ajan 67 numaranın on sekizinci beyanı burada başlıyor. Oluşum yılları █████ sırasında gerçekleşen en kötü şeyi hatırlıyor. █████ bölgesinin en üst eğitimci vasisinin hoşgörülü bilgeliği aracılığıyla bu ajana iletilmiştir. Trajedinin vuku bulması bu ajanın çocukluk yıllarına kadar uzanıyor.

Resmi kayıtlara geçsin: Burada, eleman benin ilk çocukluk yılları yeniden naklediliyor. Bu alanın ilk eğitimlerinin önemini pekiştirmek için.

Burada, takvim doğumundan dört yıl sonra her bireyin mesleki geleceğini belirlemek için yapılan akademik sınavların ilk turu gösteriliyor. Geçmiş bugüne başlarken bu ajan sayısız benzer aile biriminin kaldığı ve art arda dizilmiş çok sayıda dairenin bulunduğu beton apartman kulelerinden birinde, iki kız kardeşin yanı sıra, erkek ve dişi ebeveynle birlikte ortaya çıkıyor. Dairenin penceresinden, kilitlenmiş trafikteki araçları, birbirine benzer, sayısız beton bina çatısını, çatılardaki, yıkandıktan sonra kuruması için asılmış nemli çamaşırları tepeden görüyor. Gergin ipte bol miktarda bluz, pantolon, gömlek, tunik görünmez rüzgâr müziğinde dans ediyor. Sayısız güvercin çalım atarak geziniyor.

Kapı komşusu bina sakinleriyle birlikte dar bir koridorda endişeli yüzlerle, ortak tuvaletin sırasında beklenen anlar anımsanıyor. Sıkışan sidik torbasını aklından çıkarsın diye, erkek ebeveyn bu ajana sorguya çekiyor: 3 kere 12 kaç eder? *Licorice* sözcüğünün harflerini sırala. Periyodik tablodaki elementleri say... Böylece tuvalet sırası gelinceye kadar suyu tutmak mümkün oluyor.

İlk yemeği tüketme sırasında, haşlanmış tahıl tanelerini çiğnerken. eleman benin sesi ezilen yiyeceğin kütürtüleri arasında, *“...niyobyum, nitrojen, nobelyum, osmiyum...”* diyor.

Aile dairesinden ayrıldıktan sonra, sınav yerine varmak için kısa bir yürüyüş yapılan yolda erkek ebeveyn buyruklarına devam ediyor: Şimdi insan yapımı elementleri say. Dişi ebeveyn eleman benin saçını düzeltiyor. Küçük kız kardeşler arkadan geliyor. Bu ajanın sesi, *“...rutherfordyum, dubniyum, seaborgiyum...”* diyor. Erkek ebeveyn talep ediyor: Şimdi izotopları say. Dişi ebeveyn tükürüp ıslattığı mendille bu ajanın yüzünü siliyor. Yol boyunca birçok böyle aile, gelecek bugün mesleklerini seçecek çocuklarının yanında yürüyor. Mimar, marangoz ya da kaynak planlamacısı falan olacak... Birlikte sınavın yapılacağı, penceresiz, sert görünümlü bir dış cepheye sahip enstitüye geliniyor; dışarıda yalnızca, giriş kapısına uzanan bol basamaklı bir merdivenin iki yanındaki sütunların altında duran nöbetçi erler görünüyor.

Dişi ebeveynin yüzü bu elemanın yüzünün hizasına gelinceye kadar eğiliyor.

Erkek ebeveyn sıkması için elini uzatıyor bu ajana. Temennide bulunmak, şans dilemek amacıyla.

Dişi ebeveynin yüzündeki büzülmüş dudaklar hatırlanıyor; sevgi gösterme ifadesi olarak

dudaklarını bu ajanın yüz derisine dokundurma hareketi yapmayı teklif ediyor.

Ancak bu ajan geri çekiliyor. Çok sayıda akranı var etrafta. Böylesine zayıf bir duygusallığa tanık olma ihtimali bulunan çok sayıda insan var. Bunun yerine, dişi ebeveyne sıkması için elini uzatıyor.

Dişinin yüzünde yarım bir gülümseme beliriyor. Eli kabul ediyor.

Eleman benin ayakları merdivenleri tırmanıyor, o gün kendisiyle birlikte sınava girecek benzer çocuklarla birlikte. Her biri hayatlarının dördüncü yılına gelmiş sel gibi çocuk akıyor merdivenlerden yukarıya. Geleceğin hekimi olacak çocuklar. Geleceğin makine mühendisi. Eğer sınav kötü geçerse, gönderilip reddedilecek emekçiler. Tuz madenlerine mecbur edilen. Yüksek merdivenleri soluk soluğa tırmanan çocuklar fısıltıyla kendi kendilerine sayıyorlar: "Volkanik, metamorfik, tortul..." Burun çeken çocuklar itilip kakılıyor kalabalık tarafından. Ötekiler fısıltıyla sayıyor: "Kümülüs, stratus, sirrus..."

Yakınındaki çocuk acımasız tanrı, çılgın peygamber Adolf Hitler'den bir alıntı yapıyor kendi kendine fısıldayarak: "Kim gençliğe sahip olursa, geleceği de kazanır."

Merdivenin en üst basamağını da çıkıp binanın büyük giriş kapısına varınca, başını geriye çeviren eleman benin gözleri ebeveyninin görüntüsünü yakalamak istiyor. Böyle bir şansı yok. Mümkün değil. Bu kadar uzaktan bütün ebeveynler bir kütle olarak görünüyor. Seçilebilen bir ebeveyn yok. Yokuşlu merdivenin ayak kısmında, toplu halde gri bir kalabalıktan başka bir şey görünmüyor. Aynı cinsten çapulcular sürüsünden başka.

Aşağıdan bakıldığında, bu ajan da benzer çocuk kalabalığı içinde kaybolmuş olsa gerek.

Alıntı: "Kim gençliğe sahip olursa, geleceği de kazanır."

Şimdi ertesi, bu ajan ilerleyerek açık kapıdan giriyor kendi kuşağından çocuklar sürüsüyle birlikte. Kaçınılmaz geleceğe açılan yolda akranlarıyla birlikte kapıdan maziden arınarak geçiyor ve eleman benin dudakları sessizce dua ediyor "Radyum, radon renyum, rodyum..." Hepsi koridorun kursağında yutulunca arkalarındaki kapı geçmişlerini tamamen dışarıda bırakarak kapanıp kilitleniyor.

On Dokuzuncu Rapor

Eleman ben, ajan 67 numaranın on dokuzuncu beyanı burada başlıyor. █████ şehrinin perakende ürün dağıtım merkezine varılıyor. Mal çıkış merkezi numarası █████. Tarih █████. Resmi kayıtlara geçsin: Ev sahibi Cedar ailesinin tam üyesi olmak için gerekli yasal evlat edinme henüz tamam değil. Amerikan birey kültürü içinde özümsemeye karşı her türlü direniş gösteriliyor. Bu, kendi iktidarını sürdürmek için oligarşinin ruhuna işlemiş geleneksel yöntem olan, yurttaşları farklı dinlere bölme yöntemidir. Bir de buna farklı kültürler zenginliği diyorlar. Her yurttaş tek başına kalıncaya kadar parçala. Her bir oy değersiz hale gelinceye kadar. Tek başına kalmış birey kutsandır özel olduğu için... aslında, güçsüz bırakılmıştır.

Ancak devletin amaçlarına adanmışlık yurttaşın gerçek gücünü bağışlar. Devlet görevi ve ideali, çaresiz bireyi, şanlı bir varoluş nedeni olan soylu bir kimlik haline getirir.

Alışveriş merkezine gelince, sihirli sessiz kapı kenara çekiliyor, dışarıdan gelene yol vermek üzere duvarın içine giriyor. İçeriye girince, ayakta dikilen, üzerinde "Wal-Mart'a Hoş Geldiniz" yazan kırmızı bir tunik giymiş köle kadın Doris Lilly ortaya çıkıyor. "Size nasıl yardımcı olabilirim?" diyor.

Bu ajanın ağzı gülümseme hareketi yapıyor, yüzü memnuniyet ifade eden bir göz temasıyla şekilleniyor. Bu ajan. "Pek saygın kadim anne... pek yakında gerçekleşecek kendi elden ayaktan düşmesiyle ve yitip gitmesiyle cesaretle yüzleştiği için övgüyü hak ediyor" diyor. "20 Mule Team Borax^{8} nerede satılıyor?" diyor ve ekliyor: "Burada diş taşı kremi satılıyor mu?"

Resmi kayıtlara geçsin: Wal-Mart içinde, nöbetçi devriye görevi üstlenmiş, sayısız kırışıklıkla yarılmış deriyle kaplı kuru iskelet, saygın yaşlı yurttaş gözlerini bu ajana diyor ve "Vay, şuna bak..." diyor. "Bu bizim küçük kahraman değilse ne olayım."

Eleman benim ayakları, övgü düzen iskeletin önüne gelip duruyor, bu ajan yardım talep ediyor ve nerede klorik asit bulabileceğini, ayrıca kanal temizleyicisini nereden temin edebileceğini soruyor.

"Aman tanrım" diyor, en saygın çürük kadavra. Tırtıklı parmaklarını budaklı yüzünün her iki yanına birden sırayla diziyor ve genişçe açılmış gözleriyle ağzı son derece etkilenmiş olmaktan ötürü şaşkınlık ifadesi alıyor. "Sakin bana masum çocukların hayatını kurtardığını ve pencereleri..." diyor.

Wal-Mart'ın gözle görünür iç mekânında, eleman Tibor, eleman Mang var. Ayrıca en şahane Bayan Parti Yastıkları, Malavi delegesi hanımefendi. İflah Olmaz Madam Eğlence Torbaları, Nepal delegesi hanımefendi.

Eleman benim pantolonunun içinde Trevor Stonefield'in boku, bu ajanın yapışkan tohumları ve kısmen, açık sarı zorbanın ıslak kanı bulaşmış kâğıt Amerikan paraları saklanmış, duruyor.

“Temizlik malzemeleri” diyor, saygıdeğer ölü-etli mumya, “on beşinci reyonda.”

Eleman benin ayakları, parlak renkli mürekkep bovalarıyla üzerlerine yazı ve resim basılmış paket labirentinin kenarında kısa bir yürüyüş yapıyor. Bol bol çok sayıda fazla fazla nesne raflar boyunca dizilmiş, yok olmadan önce tüketilmek için yalvaran parlak yüzleriyle. En yeni. En güçlü tat. Zamanı geçince çöpe atılmalarına birkaç gün kala değerleri azalıyor.

Eleman benin gizli düşünme makinesi şiddetli kinik, sosyalist avukat Johann Most'un bir alıntısını ezbere söylüyor ve kafatasının içinde. “Amerika'ya bakan her göz şunu görecek: Aptallık, yozlaşma ve önyargı gücüyle yürüyen bir gemi.” diyor.

Sonra ertesi, ayartıcı tumbul memeli Gambia delegesi hanımefendiyle karşılaşılıyor bu ajan. Dolikosefal kafa biçimiyle övünen beyaz tenli dişi, bir elini kaldırıyor, parmaklarını kendi koyu renkli saçları arasında dolaştırıyor, lülelerini kıvrıyor, çekiyor ve böylece kendi üstün sağlığını, gergin tenini, kuvvetini gösteriyor. Çökük elmacık kemiklerindeki kocaman gözlerini ortaya çıkarması, birbirine benzer çok sayıda canlı dölü olduğunu gösteriyor. Dişi delege ağzını tıpkı tıkalı genital organ dudakları gibi yapıyor ve “Selam” diyor. “Buraya geldiğini bilmiyordum...”

Eleman benin kafatası karşısındakini tanımak için ileriye uzanıyor sadece. Durduğu yerde kalakalıyor.

Eleman benin aklından, bu ajan gizlice, “... galyum, germanyum, altın...” diyor.

“Çoğu zaman” diyor, Gambiya delegesi hanımefendi, “Spring Vista Parkway'deki Wal-Mart'a giderim ben.” Kendi saçlarını çekiştirirken, tıkalı genital organ yüzsel dudakları, “Bugün kendi kendime, yeni bir Wal-Mart deneyeyim dedim... ve işte buradayım!” diyor. “Ne kadar garip, değil mi?”

Periferik bakışlarıyla etrafı kolaçan etmekte olan eleman Tibor manzarayı gözlüyor. Gözetim altına alıyor durumu. Tibor tipik Amerikan tuniği giymiş, etek kısmı dizine kadar geliyor ve siyah renkli tuniğinin üzerine İngilizce sözcükler basılmış: “Mustache Rides 50 cents.”

Gambiya delegesi, “önceki gün hayatımı kurtardığınız için teşekkür ederim” diyor. Elinin ince parmakları lülelerini tarıyor. Karşı taraftaki elin ince parmakları ise küpesine dokunuyor, küpeyi çene kemiğine doğru çekiştiriyor, sonra nazik soluk borusundan aşağıya doğru, süt bezlerinin arasındaki yarığa uzanıyor. El yarıktaki kalakalıyor ve delege, “Belki bir gün birlikte bir şeyler yaparız, ne dersin?” diyor.

Etrafı kolaçan eden bir başkası, ev sahibi domuz köpek erkek kardeş dişi delegenin arkasında dikiliyor, domuz köpek dilini çıkararak alay ediyor, dil kasının pembe ucunu delegeden tarafa sallıyor. Sonra kendi ellerini kendi göğüs kasları üzerine kapaklayarak süt bezleri taklidi yapıyor, parmakları kendi görünmez süt bezlerini buruyor, sıkıyor.

Eleman benin sesi en diplomatik tona bürünüyor. “Pek muhterem en büyük bayan...” diyor. “Anlaşılan, siz zaten daha önce hamile kalmış.”

Elin saç telleri arasında dolaşan parmakları donup kalıyor. Bayan Gambiya, “Hııı?” diyor.

Eleman benin başı uzaktaki eleman Tibor'un bulunduğu yöne doğru eğiliyor. O ajanın boyun

kaslarında halka şeklinde lekeler, deride dış ısırığı izleri görülüyor. Tibor'un bagaj sepetinde pişirme sodası ve temizlik tozu var.

Dişi delegenin gözleri Tibor'u görünceye kadar takip ediyor. Delege. "Haa, şu!" diyor. "Dün Cebir II'yi atladım ve Aile Planlaması'na gittim." Delegenin parmağı ayrılma yerinden yukarı kalkıp Tibor yönünde küçük küçük titrek işaret yapıyor.

Tibor'un parmakları karşı titrek işareti yapmıyor.

Eleman benin ayakları on beşinci reyonu keşfetmek üzere yürüyüşünü sürdürüyor. Kargaşa Operasyonu için gerekli olan sodyum hidroksit damıtmak için sudkostik zorunludur. Çinko klorit elde etmek için kalay eriyiği.

Yeni şimdi, eleman Metro bu ajana çok büyük miktarda Amerikan doları banknotu teslim etmek için yanaşiyor. Eleman Sheena dini yiyecek tabaklarından kaldırdığı çok sayıda kâğıt parayı bağışlamak için yanaşiyor.

Giderek uzaklaşan uzak bir mesafeden. Gambiya delegesi hanımefendinin sesi bu ajanın peşinden geliyor. Madam Gambiya, "Ne zaman istersen..." diyor. Daha da uzaktan, zor duyulur ses. "Belki okulda görüşürüz ha?" diyor.

Şimdi ertesi, domuz köpek erkek kardeş yandan bu ajana sokuluyor. Bir adım daha yaklaşan ev sahibi erkek kardeş, "Sen adamın dibisin, Pigme" diyor. "Bundan sonra, başın ateşli, ıslak anacıklardan kurtulmaz artık."

Ev sahibi erkek kardeş, bu mevcut şimdi, yetkili mercilerin, kafası kopuk mevtanın. Trevor Stonefield'in cesedi başında otopsiyi nasıl sonuçlandırdıklarını anlatıyor. Normal olmayan davranışı açıklamak için, açık sarı saçın kellesi ortadan kesiliyor, tümör olup olmadığını araştırmak için beyin çıkarılıyor. Katledilen zorbanın her uzvu parçalanıp bölünüyor. Olası cevabı bulmak için zavallı beden parça parça ediliyor. Ölü suçluyu zararsız hale getirmek için yapılan Amerikan ritüeli kanı akıtmak, bütün yaşamsal organları ayırıp bölmek. Boyalı eti tümünden parçalarına ayırmak.

Ev sahibi erkek kardeş, "Küçük adam, bana milletin kafasını nasıl kopardığını öğretmelisin!" diyor.

Eleman benin ayakları yürüyüşünü sürdürüyor, içinden gizlice sayıyor: *Hafniyum... helyum... holmiyum...*

Domuz köpek. "Sanırım, kız kardeşim artık saf dışı kaldı çünkü senin de kız kardeşin olacak" diyor.

Eleman ben düşünme makinesi içinden gizlice, sessizce sayıyor: *İridyum, demir, iodin...*

Şimdi ertesi, cömert göğüslü. Haiti delegesi hanımefendi bu ajana yaklaşarak, standart çiftleşme davranışı gösteriyor: Pantolonun kemeri aşağı çekilerek göbek altı açıkta bırakılmış; kalçalar arasındaki boşluğu dolduran pembe renkli tanga iç çamaşırının ipi görünüyor. Beyaz tenli dişi yüz hatları temiz dişlerin sıralandığı diş yuvasını en az derecede yansıtacak şekilde. Dişi delege yüzünün cilalı dudaklarını ayırıyor ve "Selam. Pigme..." diyor.

Eleman benin ayakları yürüyüşünü sürdürüyor.

Domuz köpek erkek kardeşin ayakları duruyor. Haiti delegesinin yanına gelip dikiliyor ve "Hey, ateşli fıstık!" diyor. "Asıldığın benim yeni erkek kardeşim."

Resmi kayıtlara geçsin: Erkek kardeş falan değil. Henüz evlat edinme gerçekleşmedi. Resmen gerçekleşmedi. Belki hiçbir zaman gerçekleşmeyecek.

Yürüyüşüne devam eden bu ajan kendi omzunun üzerinden yanıt veriyor ve "En saygın hanımefendi..." diyor. Yürüyüş sürerken, "Siz zaten halihazırda, Mang'in üretken tohumlarının taşıyıcısı değil misiniz?" diyor.

Arkadan, uzaklaştıkça sesi zayıflayan dişi delege. "Tamam Okuldaki sağlık görevlisine gittim..." diyor. Daha da zayıflayıp duyulmaz olan ses. "O sabah-sonrası plan B haplarından aldım..." diyor.

Eleman benin kafasının içinde, bu ajan gizlice saymayı sürdürüyor: *kalay, titanyum, tungsten...*

Domuz köpek erkek kardeş, Haiti delegesi hanımefendi, ikisi de eleman benin peşinde geride kalıyor.

Küçük yürüyüş on beşinci reyonda, naftalin kokusu yayan naftalin toplarıyla dolu paketlerin oluşturduğu duvarda sonlanıyor. Magnezyum hidroksit elde etmek için şişeler dolusu magnezyumlu süt raflarda dizilmiş bekliyor. Alüminyum sülfat için sayısız çeşitte şap. Amonyum hidroksit için su katkılı amonyak. Fenol için karbonik asit. Sodyum borat damıtmak için boraks. Bilim fuarı projesi için gerekli bütün malzemelerin içeriklerini ihtiva eden her şey bol miktarda mevcut burada.

Kargaşa Projesi hayata geçiyor. Kitlese bozgun.

Şimdi ertesi, ses, arkadan gelen dişi sesi, "Tebrikler, yoldaş!" diyor. Eleman Magda, tekerlekler üzerinde yuvarlanan, gümüş tellerden örülü büyük sepetin başında, sesinden sonra beliriyor. Magda krom kantaşı seçiyor, sepetin içine atıyor ve "Üstün zihinsel parlaklık gösterdiniz" diyor.

Magda asetik asitin etkin yapıtaşını barındıran sirke alarak sürdürüyor işini, sirke şişesini tekerlekli sepetin içine atıyor ve "Bir avuç gülünç, aptal Amerikan çocuğunun hayatını kurtardınız..." diyor. "Kısa bir zaman sonra milyonlarcasını öldüreceğimiz çocuklardan..."

Alıntı: "Amerika'ya bakan her göz şunu görecektir; Aptallık, yozlaşma ve önyargı gücüyle yürüyen bir gemi."

Tibor yaklaşıyor, kol uzvu yemek sodası, mısır şurubu, klorlu temizlik suyu gibi cephaneler dolu sepeti taşıyor. Öfke saçan gözlerini bu ajana diken Tibor, "Böylesine becerikli ajan bu kadar çok alkışa layık görülür" diyor. Tibor'un eli yarı-otomatik Beretta şeklini alıyor, işaretparmağı otuz beş milimetrelik namlu yerine geçiyor. Yoldaş, etten silahını eleman benin kafatasının ek yerine doğrultuyor.

Tibor, "Yoldaş, belki en iyisi eleman Pavel'in zihinsel anlatısını yeniden ziyaret etmek" diyor. "Her zaman en parlak ateş ilk söndürülmesi gereken ateştir." Aynı şimdi, Tibor güya silahını

boşaltıyor, kurgusal mermisini yolluyor, böylece bu ajanın gri et parçasını siliyor.
Eleman ben, pandomimle ne kolay siliyorsun, diyor.

Yirminci Rapor

Eleman ben, ajan 67 numaranın yirminci beyanı burada başlıyor. █████ hattındaki en yakın kamu sevk aracı, █████ endüstri parkı sahası. Birleşik Devletler █████ federal departmanı ile anlaşmalı çalışan özel işletmeye varmak için uzun bir yürüyüş. Çok gizli █████ örnekleri alıp kaçırma özel amacı.

Resmi kayıtlara geçsin: Kamu sevk aracında otururken, ev sahibi kız kardeş siyah boyalı saçlarını birden eleman benin yüz derisine sürüyor. Bu ajan muhterem Fransız demograf Alfred Sauvy'nin gösterdiği derin gerçekleri kabul ediyor, modern dünyada yoz ve kokuşmuş kapitalist tehlikeyle soylu sosyalizmin nasıl masum Üçüncü Dünya'yı idare etmek ya da kurtarmak için kıyasıya savaştığını anlatıyor yüksek sesle. Kamu sevk aracı içindeki bütün proleterleri bilgilendirmek için eleman benin sesi gümbür gümbür çıkıyor ve Üçüncü Dünya'nın, eski köle sömürgelerinin doğal kaynaklar üzerindeki kapitalist açgözlü iştahın kurbanı olduğunu, bunların petrolü çaldıklarını, boksit çinko madenlerini talan ettiklerini, bunun yerine masum halk üzerine yoz kitle kültürü ürünlerini boca ettiklerini duyuruyor herkese. Sahtekâr kapitalistlerin yerel ekonomilere, rafine şeker gibi Hollywood film starları gibi, ısıtmalı otomobiller, SPAM, diş macunu, tuvalet kâğıdı. Biyonik Adam, kalıcı perma gibi çok sayıda çürütücü zararlı soktuğunu haykırıyor.

Kedi kız kardeşin kulakları dikkat kesiliyor. Ev sahibi kız kardeş bu ajanın yüzüne siyah boya sürüyor özenle, parmaklarını bu ajanın yüzünde gezdirerek ve 1952 yılında Sauvy'nin duyurduğu politik gerçekleri kabul ediyor. En meşhur duyurusu, "Üç Dünya, Bir Gezegen" adını taşıyordu.

Eleman benin silahı, bu ajanın pantolonunun içindeki şey sıkıntı verecek kadar şişiyor.

Eleman benin müjde veren sesi bangır bangır bağırarak bütün zengin ülkelerin nasıl doğuştan kötü olduğunu anlatıyor. Diyor ki, tersine, bütün yoksul ülkeler masumdur ve hepsi son derece bastırılmış iyiliğin kaynağıdır. Ek olarak, 1980 tarihli o müthiş Brandt Raporu hiçbir tartışmaya yer bırakmayacak biçimde, Kuzey Yarımküre'nin doymak bilmeyen petrol tüketicisi canavarlarının, özel olarak Kanada, Birleşik Devletler, Britanya ve Avustralya'nın, Zambiya, Sovyetler Birliği ve Suudi Arabistan gibi Güney ülkelerini kıtlıktan kırdığını gösteriyor. Eleman benin çınlayan sesi, çatallaşıp cırlayana kadar, daha da yükseliyor ve bu ajan, "Bu kamu sevk aracını bu kadar düşük ücretle uçuran petrol..." diyor, "bu petrol aslında aborijinal çocuktan emilen yoksul kanıdır."

Manifesto bu kadar cesurca sunuluyor.

Bu ajanın çene kemiği meydan okurcasına yukarı kalkıyor. Kabul bekliyor.

Kedi kız kardeş, eleman benin sükûnete kavuşan dudaklarının kenarına boya sürüyor. Bu ajanın derisi kuru boyadan ötürü geriliyor. Yumuşak dokunuşlar, masaj. Küçük daireler. Yağlı

parmak uçlarının sonsuz küçük okşamaları. Kaygan, kız kardeş parmağı bu ajanın ateş gibi yanan alnında dolaşıyor.

Mis kokulu dolgun göğüsler o kadar yakın ki... Ev sahibi kız kardeş parmak ucuyla dokunurken. "Biliyor musun, çok güzel gözlerin var senin..." diyor.

Eleman benin başı, gecenin iç aynasında kendi gözbebeklerinin aksini görebilmek için boynunu çeviriyor cama. Kamu sevk aracının camı yalnızca bu ajanı, siyah boyaya batmış kapkara gözlerini yansıtıyor.

Ev sahibi kız kardeş bu ajanın dudağına parmak ucuyla dokunuyor ve kedi kız kardeş, "Benim erkek kardeşim olman ne kadar da kötü..." diyor.

Kamu sevk aracının oturan kaptanı aracı durduruyor, kapıyı metal duvar içinde kaybolacak şekilde harekete geçiriyor ve ses yükseltici mikrofonla ilan ediyor: "Son durak" diyor. "Bütün pandomimciler dışarı lütfen."

Ev sahibi kız kardeş ve bu ajan kamu sevk aracından çıkarken, araç kaptanı mürekkepli kalem tutan elini uzatıyor. Uzatılan elde kaleme iliştirilmiş beyaz boş sayfalar da var. "Sen o çılgın orospu çocuğunu öldüren çocuksun, değil mi?" diyor kaptan ve ekliyor: "Bana fotoğrafını verme inceliğinde bulunur musun acaba?"

Hedefe giden yolda karanlık bir ortamı boydan boya geçerken, çiftleşen cırcırböcekleri, vıraklayan koca kurbağaların sesi arasında, bu ajan *Le Defi Américain* adlı Fransa neşriyatıyla ilgili dersini veriyor. Entelektüel eliti Birleşik Devletler'in hareket tarzı hakkında nasıl uyardığını; Kodak, Gillette, General Motor gibi birçok çokuluslu şirketin dişlerini bütün yerküreye geçirip ne kadar zenginlik varsa hepsini nasıl emdiğini, Amerikan milletinin egemen ailesinin midesine indirip onları nasıl şişmanlattığını, bağlı ülkeleri kaynaklarından ve yerel kültürlerinden mahrum bırakırken, kendisinin nasıl bir parazit gibi yaşam enerjisi kazandığını açıklıyor.

Mevcut şimdi, endüstri parkının çevresi zorlu bir yolculuk sonucu aşılp, birbirine bağlı zincirlerden oluşan sınır çitine geliniyor. Koyu karanlık geceye göz gezdiriliyor. Araçların yokluğunda asfalt yol adımlanıyor ve çok başlı direğin tepesindeki kocaman elektrik ampulünün ışığıyla yıkadığı, tuğladan örülü uzak binanın yanına geliniyor. Asfalt alan beyaz boyalı çizgilerle tembel Amerikan burjuva profesyonellerinin sayısız arabasına uygun bölümlere ayrılmış. Şimdiki şimdi, hazırda otomobil yok.

Eleman benin kınayıcı sesi Birleşmiş Milletler Ticaret ve Gelişme Konferansı'nın yayımladığı aydınlık, bilge Pearson Raporu'na göre Batılı ülkelerin hesabında birikmiş duran borç listesini sayıp dökmeyi sürdürüyor...

"Şiiiişt" diyor, etrafı kolaçan eden kedi kız kardeş. "Kes sesini bir dakika, tamam mı?" diyor.

Kız kardeş duruyor, elleri boşluğa kalkıyor usulca, parmakları gecenin karanlığını hissetmek için açılıyor devriye gezen muhafızların sesini duymak için serin rüzgârı dinliyor. Video kamerayla belge kaydeden olası tanık gözler aranıyor.

"Sen acemi casussun" diyor, ev sahibi kız kardeş, parmağını doğrudan bu ajanın yüzüne doğru

uzatıp sallayarak. Kız kardeş, parmağıyla burnuma dokunup. "Sessiz olman gerekiyor" diyor.

Baskı hissetmeksizin denileni yapmak tek doğru politik ideolojidir.

Yanlışı sürdürmeksizin ev sahibi kız kardeşin dünya görüşüne katıl.

Gizlice, bu ajan kafasının içinden saymayı sürdürüyor *Amerikyum... antimon... argon...*

Alt primatların iki büklüm duruşuyla yürüyor, başı testere dişi şeklinde inip kalkarken en büyük binanın otları biçilmiş bahçesinin ortasından ilerliyor. Üzerinde İngilizce Tıbbi Radyoloji Enstitüsü yazılı giriş kapısının önüne gelip duruyor.

Sıklıkla fethedilmesi mümkün kız kardeş, biçilmiş otların üzerinde bilinçsiz doğrulurken, cenin taşıyan tatlı gözleriyle bakarak eleman beni ödüllendiriyor.

Şimdi ertesi, binanın kapısına varan kız kardeş, omzuna attığı kumaş torbanın içine daldırıyor elini ve ev sahibi babanın sert lastikten isim kartını ve yeşil renkli camdan, takma insan gözünü çıkarıyor. Kedi kız kardeş kartı kapının kenarındaki kutunun üzerinde dolaştırıyor. Gözü kutudaki lenslere odaklıyor. Aynı anda şimdi, binanın kapısı, trak diye açılıyor, öfkeli bir vınlama eşliğinde. Ev sahibi kız kardeş serbest kalan kapıyı kenarından tutuyor ve ittirip kırmızı renkli yığma tuğla duvara kapaklıyor.

Eleman benin sesi yalvarıyor, bırakma beni, yalnızca gözcülük görevi verme bana, diye. Bu ajan bilim fuarı projesi için gerekli malzemeyi ve kaynakları bulup kaldırma harekâtında kedi kız kardeşin yanında olmayı teklif ediyor.

Bu ajan merhamet dileyen bir ses çıkarıyor, sözcükler kısılmış gırtlığından bir düdükten kaçarmışçasına hızlı ve tiz çıkıyor. Yüz kasları bitkin düşmüş, alın pul pul olmuş siyah boyadan ötürü sertleşmiş ve iki gözü kocaman açılmış bir halde, parlayan su birikmiş teniyle eleman benin soluk borusu yutkunuyor, âdemelması gulp sesi çıkarıyor. Parlayan koca gözler, biftek olarak yenen Amerikan eniklerinin gözleri gibi.

Ev sahibi kız kardeş bu ajanın tatlı yüz ifadesine bakıyor. Kız kardeş gözlerini kısıyor, etrafa hızla göz gezdiriyor ve "Tamam, hadi!" diyor. Elini kumaş torbaya daldırıyor ve içinden, parmaklarının üzerine gerilerek geçen plastik deriler çıkarıyor. Plastik derileri bu ajana verirken. "Tak şunları eline de her yere parmak izi bırakma bari" diyor.

Kapı mandalı sinirli bir şekilde vınıyor hâlâ. Duvardaki eski yerine kapaklanmak için sabırsızlanıyor.

Kız kardeş her iki eline de aynı plastik deriden geçiriyor. Bu ajana yol gösteriyor ve böylece kapıdan zorla giriş yapılıyor. Bırakıyor kapı yerine kapaklansın ve böylece vınlama kesiliyor.

Şu an şimdi, eleman benin zaferi. Birleşik Devletler savunma biriminin en aşırı çok gizli servisine zorla giriş yapıyor. Askeri gücün müsrif, yoz ve lüks endüstri kompleksi ele geçiriliyor. Sonsuz bilgisayar ekranı dört renk görüntüsüyle böbürleniyor. Çeşmeler yutmak için soğuk su dağıtıyor. ERKEKLER başlıklı spa merkezi. Bol miktarda, tekerlekler üzerine oturtulmuş sandalye, her tarafa dönebilecek şekilde ayarlanmış. Zemin zengin gri halıyla kaplı. Şeytani mühendisin, hain biyokimyacının kötü emellerine hizmet edecek lüks içinde yüzen bir oyun sahası burası.

Kedi kız kardeş hemen yürüyüşe geçiyor ve bu ajanı da şık, gri çadır bezi kaplı birçok bölme ayrılmış bir labirentin içinden geçiriyor, hedefi şaşdırmamak için de yanlış adım atmamaya çalışıyor. Her yazı masası, özel olarak çitlerle ayrılmış bir lüks alanı Çadır bezinden yüzeye raptedilmiş seçilmiş fotoğraflarda, gereksiz yere icat edilmiş bol miktarda oyun şeyleri arasında boğulan obez anne babalarının kollarında debelenen obez Amerikan bebeleri görülüyor. Hayvan, köpek ve kedi, yani biftek ve pirezola fotoğrafları. Yer yer lekeli, seramikle kaplanmış toprak kaplar, kuru kafein kalıntıları ve "Dünyanın en büyük babası" palavrası yazan sırlı dış yüzeyleriyle.

Bir dolaba, gri metal boyalı uzun dolap kapılarının yanına gelen ev sahibi kız kardeş kumaş torbayı bu ajana veriyor. Eleman benin ellerinin torbanın ağzını sonuna kadar açık tutması talimatı veriliyor. Ev sahibi kız kardeş kapının kulbunu kavıyor ve "En büyük ganimet bu kapının arkasında..." diyor.

El, kapı kulbunu kıvırıyor. Metal kapı kapaklandığı yerden yön değiştirerek çekiliyor. İçeride kalın kâğıttan küçük paketler, hafif karton kutular kendini gösteriyor. Kız kardeş her pakete zorla giriş yapmaya koyuluyor, içlerindeki keşfediyor ve hazır bekleyen kumaş torbaya aktarıyor.

Belki hata.

Dolaptaki malları kaldırırken kedi kız kardeş, "Trevor Stonefield'in otopsi sonuçlarını duydun mu?" diyor. "Babam eyaletin bazı tıp adamlarından almış haberi" diyor. "Var ya, birileri onu taciz ediyormuş... Trevor'ı, yani; ama bizden birileri değil..."

Kesinlikle hata. Kumaş torbada toplananlar, sadece her renkten mürekkepli kalem. İçinde, kâğıt tutturmak için kullanılan krom renkli kıvrılmış teller bulunan küçük paketler toplanıyor. Amerikan tel zımbaları mühimmatı. Makas. Bir başka mürekkepli kalem.

Kedi kız kardeş. Trevor'ın otopsisıyla ilgili konuşmayı sürdürüyor: Kalın bağırsakta yakın tarihli bir travma tespit edilmiş. Rektumda kısmi yırtık. Yok olmaya yüz tutmuş hemotom. Trevor'ın anüsünün yumuşak dokularında sürtünmeye bağlı çatlaklar. Bütün göstergeler, yakın tarihli geçmişte cinsel istismara işaret ediyor.

Tıpkı beyaz kemirgeni yutup çiğneyen su kabı gibi. Pavel gibi tıpkı. Tanrılar ancak doğru davranışa hayat hakkı tanır; kötü şeyi savaşıla, zelzeleyle ve kasırgayla yok eder. Bütün insanlar, geleceği korkunç tanrısal ölümle haklı çıkarmalıdır.

Ev sahibi kız kardeş kumaş torbaya paket paket boş bilgisayar disketi boca ediyor. Yapışkan etiket. Grafik kâğıdı tabletleri. Mekanik tükenmezler. Sakızımsı siliciler.

Aynı şimdi, yakın bir yerde nükleer füze rampası kodlan bulunuyor. Amerikan askeri birliklerinin stratejik manevralarına ilişkin ağız sulandıran detaylar. Geleceğin en bilimsel askeri silahlarının ilk prototiplerinin planları. Bol miktarda en yüksek savunma sırrı, hepsi.

Ev sahibi kız kardeş, biraz daha mürekkepli kalem, grafik kâğıdı kaldırırken. "Polis, Trevor'ın götünü siken kimse, her yerde onu arıyor..." diyor.

Bu arada, göz kamaştırıcı nükleer izotoplar depo edilmiş özel bölmeler görünüyor. Plütonyum.

Strontiyum. Nefis bir radyoaktif elementler mönüsü. Gizlice bu ajan saymayı sürdürüyor. *Uranyum... radyum... einsteinyum...* Bol miktarda ölümcül kimyasal biyolojik, kültür örneği.

Anthrax. Ebola. Sarin.

Giriş için, yalnızca sert plastikten isim kartı, yeşil renkli protez göz yeterli. İkisi de kedi kız kardeşin pantolonunda saklı.

İnce kumaştan torba patlayacak kadar geriliyor. Mürekkepli kalemler, zımbalar, yapışkan etiketler, boş disketler, çerçöp dolu ağzına kadar. Süprüntü.

Bu ajan, bebek enik sesi çıkararak, kız kardeşe buradan çıkma; ağız değiş tokuşu yapacak, tükürükleri birbirine katacak kadar ıssız görünen, nükleer madde depolama yerine gitme teklifi yapıyor. En çok gizli kasa dairesine çekilerek karşılıklı zevk yaratmayı. Orada kedi kız kardeş ile bu ajanı kuryum, hassiyum, lawrenciyumdan oluşan zengin bir sofraya bekliyor.

Kedi kız kardeş, dolabın kapısını kapatıyor, kulbu indiriyor. Gözlerini bu ajana çeviriyor ve "Pigme..." diyor. "Şunu kafana sok: Seninle benim, ikimizin de babası aynı olacak, dolayısıyla yiyişemeyiz ve onun başını belaya da sokamayız!" diyor ve ekliyor: "Anladın mı?"

Eleman benin içinde gizli bir ses, kafatası içinde, eğlenceli monark, iyi huylu kral Mao Tse-tung, "Yemekten sonra sıçmaya ihtiyaç duymak yemenin vakit kaybı olduğu anlamına gelmez" diyor.

Eleman benin plastik derilere geçirilmiş elleri demir kadar ağır çalıntı kalemleri, posta pullarını yükleniyor. Bu ajan gizliden gizliye, kafasının içinden, açık sarı zorbaya fiili livata yüzünden polisin kendisini tutuklayacağını geçiriyor. Ölümcül bilim fuarı projesini boş ver. Kargaşa Operasyonu'nu engelle.

Fiili livatadan ceza yemek eleman benin ömür boyu livatacılarla dolu bir yere kapatılması demek oluyor. Amerikan adaletinin saçmalığı işte!

Yakınlarda bir yerde, baştan çıkarıcı radyoaktif polonyum 210, iridyum 192, sezyum 137 izotopları hazır bekliyor. Zarif talyumun zehirli hazinesine uzansam dokunabileceğim. Kedi kız kardeşin hoş kokulu göğüsleri kadar yakın, sonuna kadar zenginleştirilmiş toryum. En muhteşem zafer bileşimi işte.

Alıntı: "Yemekten sonra sıçmaya ihtiyaç duymak yemenin vakit kaybı olduğu anlamına gelmez."

Yalnızca zaten şimdi, kedi kız kardeşin dolgun kalçası geri çekiliyor. Geri adım atıyor ve "Sizin orada insanlar ne yapar, ben söyleyemem ama burada..." diyor, "erkek ve kız kardeşler birbirlerinin üzerine atlamazlar." Ev sahibi kız kardeşin nefis kışını gizleyen pantolon kumaşı geriliyor ve çıkış işareti yönünde, gizlenerek ve hızlı adımlarla yürüyüş başlıyor.

Yirmi Birinci Rapor

Eleman benin, ajan 67 numaranın yirmi birinci beyanı burada başlıyor. █████ şehrinin dini propaganda dağıtım merkezi yeniden ziyaret ediliyor. İbadet mabedinin dışı, █████ adlı, yazılı basın kuruluşunun medya çakalları ordusu tarafından kuşatılmış. Bekleşenlerden, kablo yayını yapan █████ adlı televizyonun kalabalık genelevini temsil eden çok sayıda parazit var. Ayrıca █████ adlı radyo şebekesinin leşçi akbabalarının istilasası da devam ediyor.

Resmi kayıtlara geçsin: Bugün, Trevor Stonefield'tan kalan parçaların defnedilmesi amacıyla toplanılıyor. Ritüel gereği Trevor'ın cesedi önce sergileniyor, sürüngen, bakteri ve mikropların besini olmadan önce.

Medya çakallarının leş kavgasının yanı sıra, yol heyecanlı yurttaşlar alayı tarafından işgal edilmiş, mabedin girişi tamamen tutulmuş. Sap yerine geçen ağaç değneklere çakılı karton levhalar ormanı yükseliyor; kartonların üzerine İngilizce harflerle KATİLLER BAĞIŞLANMAYI HAK ETMİYOR sözleri yazılmış öteki işaret kartonunda TREVOR İÇİN GÖZYAŞI DÖKMEYECEĞİZ yazısı okunuyor. Kartonları sallayan, tezahürat eden, sürekli "Trevor Stonefield, cehennemde yan!" diye bağırarak korkunç bir kaos hüküm sürüyor. Yurttaş anneler, yurttaş babalar ve çocuklar, mabedin önünde sürekli elips çizerek yürüyor ve bağırıyor-"Trevor Stonefield, cehennemde yan!"

Tırnakları boyalı, havalı dişi sırtlan, Arapça dört rakamına benzer süslenmiş mikrofonu kavriyor ve sırtlan yerini alır almaz kamera mercekleri hemen onun üzerine odaklanıyor. Tektip iş kadını üniforması giymiş, yüzü bütün kusurlarını silecek şekilde boyanmış dişi sırtlan gözlerini kameraya diyor ve "Bugün bile üzgün, öfkeli aileler bu sorunlu genç adamın cenazesini protesto ediyor dışarıda. Eyaletin yetkili uzmanları yakın tarihli otopsi sonuçları üzerinde araştırmalarını sürdürüyor..." diyor. "Adli tıp sonuçları bu okul baskıncısının kendisinin de şiddetli bir cinsel saldırının kurbanı olduğunu kanıtlıyor."

Dişi sırtlan, bildirisinin yayını kesip, yüzüne bir gülücük konduruyor ve "Saçım güzel görünüyor mu?" diye soruyor. Eli pantolonundan düz bir şey çıkarıyor ve sonra o şeyi ikiye ayırıp küçük bir ayna yapıyor. Kendi suretini gözden geçirdikten sonra. medya sırtlanı, "Farlarım aşırıya kaçmamış, değil mi?" diye soruyor.

Coşkun gazeteci insanlık trajedisinin pis kokusuna bayılıyor. Leş yiyiciler dünya tarihinin anüsünden taşanlarla şölen yapıyor.

Karnavalın kıyısında dolaşırken, düzensiz kargaşanın olumsuz duyguları ateşlediğini gören eleman ben usulca ibadet mabedinin içine giriş yapıyor. İbadet mabedinin tamamına ebedi bir alacakaranlık hâkim. Loş iç mekânda, silindir parafinler yanmıyor, üreme organlarını sergileyen canlı bitkilerin iç bayıltıcı kokuları duyulmuyor. Az sayıda cemaat mevcut. Çürük mumya Bayan Lily yok. Sadece kapağı açık, ipekli mavi kumaş döşeli yumuşak tabutun içinde yatan bir ceset ve alçıdan ayağının altında kırmızı boya kanayan sahte ölü adam. Ölünün

gözkapağı derileri gözlerine kapaklanmış. Trevor Stonefield. Normal ibadet zamanları giyilen türden bir gömlek giyip arkasına yaslanmış, boynunda düğümlenmiş ipek bayrakla. Açık sarı perde saçları, bir yastığa gömdüğü başında yüzünü çerçevesiyor. Karo çiniler gibi yüzü kesen mor çizgiler, cesedin yüz pudrasının arkasında belli belirsiz görünüyor.

Tabutun arkasına konuşlanmış erkek ara vermeden İngilizce sözcükler sıralıyor. Şeytan Tony. Anlaşılmaz mırıltılar halinde dualar çağılıyor: Ebedi hayat... ilelebet... masum... suçu yok...

Dinleyici sıralarının en önünde, Trevor Stonefield'ın erkek ve dişi ebeveyni. Baştan ayağa siyah giyinmişler. İkisinin de yüzlerinden, kullanılıp atılan kâğıt mendillere sümük akıyor. Dışının yüzü, siyah renkli başörtüsünden aşağıya sarkan aynı renkli balık ağının arkasına saklanmış.

Yoldan içeriye tezahürat sesleri süzülüyor. Bağırtilar tekrarlanıyor aynı şekilde: "Trevor Stonefield, cehennemde yan! Trevor Stonefield, cehennemde yan!"

Mabedin içindeyse, şeytan Tony'nin ürkek sesi, eleman Magda'nın saldırısı esnasında zarar gören kısık sesi. Mukoza altı gırtlak kanaması. Sloganlar atan kalabalığın şamatası baskın çıkıyor. Vızıldayan şeytan Tony, açık sarı zorbayı yoldan çıkmış, çılgın, delinin teki olarak lanetliyor. Trevor'İa, bir Batı kavramı olan Şeytan'dan türeyen iblisler tarafından ele geçirilmiş diye alay ediyor. Dönüp dolaşıp, tanrının bu ölü delikanlının özrünü kabul edeceği ve acıyıp onu bağışlayacağı umudunu dile getiriyor.

Gizliden gizliye, eleman benin sesi kendi kafasının içinde, iyi kalpli imparator, şen şakrak yönetici Benito Mussolini'den bir alıntı dillendiriyor; "Azizlerin tarihi esasen çılgın insanlar tarihidir."

Her insan tanrının inayetiyle onun payına düşen gelecek işkenceyi, hain yok oluşu kazanmalıdır. İnsan diz çökmüş, kavuşturduğu ellerine anlaşılmaz bir dilde dualar okurken bile; en iyicil, en nazik olduğu, böylesi iyi hallerinde bile, tanrı, prostatına kanser tohumları ekebilir, en sevdiği evladının çocuğunu öldürmesi için bir kaçık gönderebilir. Tanrı vermekten hoşlandığı o dayanılmaz kader acısını haklı çıkarırken insanın günahını arzular.

İnsanın suçu tanrının suçunu hafifletir. İnsanın hainliği tanrının daha büyük hain uygulamalarını mümkün kılar.

Kuşatma altındaki mabedin dışında insanlar öfkeyle bağırıyor: "Trevor Stonefield, cehennemde yan!"

İçeride sıkışıp kalmış, açık sarı zorbanın anne babası utanç içinde eziliyor. Şeytan Tony, Batılı Tanrı'dan, artakalan zarar görmüş, kusurlu ölü için bağışlama talep ediyor.

Eleman benin ayakları ibadet mabedinin arkalarında bir yerde dikiliyor; bu ajan öfkeyle utanç arasında gidip geliyor. Kafasının içinde bu ajan sessizce saymayı sürdürüyor: *Actinyum... alüminyum... amerikyum...*

Aslında, tanrı belki zorbayı katletmesi için aziz bir ruhu gönderiyor. Tanrı yurttaşın hata yapmasını tercih ediyor. Doğru olmayan eylemlerinin getirisi eğitim kazanmak oluyor. Zengin hayat deneyiminin en iyi kanıtı, potansiyel olarak hiç geçmeyen pişmanlık duygusu

yaratmaya yönelik en başarılı teşebbüs. Pişmanlık en büyük armağandır. Pişmanlık en tatlı başarıdır; kendini en iyi kanıtlamış yurttaş bu fırsatı yakalar, hep büyüme ve sürekli gelişme yoluna girer.

Eleman benin pantolonunda katlanmış halde, Trevor'ın dışkısı ve kanıyla kirlenmiş Amerikan nakit kâğıt para destesi saklı duruyor. Bu ajanın tohumu da bulaşmış. Parasal birimi küçültmek zorla fiili livatanın ötesinde bir mesele. Bu ajanın eli kirli paradan bir parça alıyor ve yumruğunun içinde saklıyor.

Şimdi ertesi, şeytan Tony'nin vızıldayan sesi anlaşılmaz bir şeyler söyleyerek kesiliyor. Mabet beklenti doluyor, dışarıdan gelen gürültü azalıyor: "...cehennemde yan..." Şeytan Tony'nin yüzü arkaya doğru dönüyor; gözleri bu ajana dikiliyor.

Alıntı: "Azizlerin tarihi esasen çılgın insanlar tarihidir."

Şeytan Tony'nin gözleri bekliyor, aynı anda Stonefield ailesi başlarını bu ajandan yana çeviriyor. Erkek ve kadın ebeveynin Kırışıklıklar içindeki yüzü, gözlerinden kanayan suyun yeni kanallarının oyuklarıyla çökmüş, kor gibi olan yüz derisi mor-kırmızıya çalmış.

Kirli dolarlar eleman benin sımsıkı kapanmış yumruğunda duruyor. Mabedin arka tarafındaki yerini koruyor bu ajan. Erkek ebeveyn kendini kaldırıyor, dizlerini düzleştirip dikiliyor. Gözü bu ajanın üzerinde çakılı erkek ebeveynin yüzü akan suyla parıldıyor. Erkek kendi elini kaldırıyor ve bu ajanın ilerlemesini teklif edercesine havada sallıyor. Tabuta yaklaşıyor, faninin kadavrasına, şeytan Tony'ye.

Trevor'ın, eskiden yana yaslanan burnu şimdi dümdüz ileriye uzanıyor. Elektrik mavisi gözleri ebedi uykuya dalmış. Perde sarı saçlar aşırı taramadan yol yol olmuş. Saçlar budanmış, büyük tanrıyla gerçekleşecek buluşma için.

Eleman benin düşünme makinesi harıl harıl çalışıyor. Bu ajanın kafatasının içine yerleşmiş gri et parçası etik meseleyi, itiraf etme yükümlülüğünü tartıyor. Olası sonuçlarını, duygusal anları, şaşkınlığı, acı çeken Stonefield ailesinin zihinsel altüst oluşunu. Erkekler spa merkezinde ayaklarını ayırıp gerçekleştirilen vahşice anal saldırıyı da belki açıklamak gerekecek. Zorba Trevor'ın açıkladığı, Stockholm sendromuna dayandırılabilir, sevgi sözlerini itiraf etmek de. Model Birleşmiş Milletler'deki o meşum patlamaya neden olan her faktörü açıklamak gerekir.

Sonra ertesi, belki bu ajan saygın kedi kız kardeşin sevgisini kaybedecek.

Belki Kargaşa Operasyonu soylu görevi suya düşecek.

Cedar Ailesi Takımı'nın hayranlığı boşa çıkacak.

Bütün topluluk içindeki her bir yurttaşın saygısı yitirilecek.

Eleman ben kafasının içinden sessizce saymayı sürdürüyor; *Antimon... argon... arsenik...*

Şimdi *ertesi*, bu elemanın ayakları ileriye, ölüye ve mateme *doğru*, ilk adımlarını atıyor.

Yirmi İkinci Rapor

Eleman ben, ajan 67 numaranın yirmi ikinci beyanı burada başlıyor. █████ oluşum yılında gerçekleşen en kötü olay hatırlanıyor. █████ tarihindeki terörist saldırıyla ilintili aile faciası. █████ belediye alanı içinde masum yurttaşların katli.

Resmi kayıtlara geçsin; Burada yine ilk çocukluk tarihi anlatılıyor. Bu ajanın erken yaşlardaki eğitiminin önemini pekiştirmek için. Eleman benin hayatını şekillendiren, temeldeki bu feci travmadır.

Burada anlatılan, her genç yurttaşın hangi meslek dalında ilerleyeceğini belirleyen akademik sınavın ilk turunda geçen bir sahnedir. Giriş kapısında ailelerinin yanından alınarak Geleceği Kurma Bakanlığı'nın içinde tecrit edilen çocuklar, art arda dizilmiş sayısız metal sıralarda oturuyor. Bu ajanın erkek ve dişi ebeveyni onu en son, girişe uzanan merdiven yokuşunun alt basamağında görüyor. Devasa merdivenleri, ilerledikçe her basamağı bu ajanın diz boyunu daha çok geçen merdivenleri tırmanan eleman ben her adımda dizlerini göğüs hizasına kadar kaldırıp bir üst basamağa dayanarak bedenini yukarıya çekiyor. Aynı kuşaktan sürü halindeki çocuklar dik yokuşu çıkmak için büyük bir mücadele veriyor ve merdivenlerin sonuna geldiklerinde kafalarını çevirip aşağıya bakınca bütün anne babaların, ayrı yüzleri olmayan sıradan insan kalabalığına indirgendiğini keşfediyorlar.

Sonra ertesi, bütün çocuklar uzun koridorlardan geçirilerek, sürekli olarak sağa dön, sola dön, bekle komutları eşliğinde, binanın derinlerine götürülüyor. Konuşma yok. Üzerindekileri çıkarmak yok.

Gizliden gizliye bu ajan kafatasının içinden sayıyor. *Nobelyum, osmiyum, oksijen...*

Yankılanan ayak seslerinden başka sesin duyulmadığı bir yolculuğun sonunda çocuklar pencereleri olmayan, okyanus kıyısında yer alan bir plajdaki sonu gelmez dalgalar ya da ufuk kadar sonsuz sayıda sıranın art arda dizildiği bir mahzene varıyor. Muazzam genişlikteki iç mekân metal sıralar denizi. Çıt çıkmıyor. Yeni emirler gelene kadar konuşmak yasak.

Eleman benin sırasının üstü, kendisinden önceki konukların oyarak yazdığı, bu ajanın anne ve babasından da öncesine uzanan Arapça rakamlarla tahrif edilmiş. Belki, önceki muzaffer, muhterem ataların kırdığı rekorların yılları kazanmış sıraya. Belki de, yaygın yıkıcılık örneği: geçmişte sınavın başlamasını beklerken can sıkıntısından patlayan çocukların bıraktığı izler. Bomboş oturmanın şaşkınlığıyla. Gelecekteki kariyerin belirleneceği, dehşet içinde beklenen bugünde. Hekim mi yoksa ölü çukuru kazıcısı mı olacak... Geceleri aydınlatan bir mühendis mi yoksa zavallı bir paspasçı mı olacak diye.

Masanın üzerine derin çizgilerle, oyularak, bilge yönetici, soylu general Adolf Hitler'den bir alıntı kazanmış: "Muzaffer olan asla sorgulanmayacaktır, şayet gerçeğin ne olduğunu kendisi söylüyorsa."

Belki devlet gizlice, sınavı bekleyen öğrencileri bu esnada izliyor. Belki sayısız gizli kamera var. Çocuğun emirlere uyup uymadığını, sabırla oturup oturmadığını, huysuzluk yapıp yapmadığını kaydediyor, yazıyor. Eller yanlarda; gözler ileriye baksın. Ya bu ya da... eğer çocuk sorun çıkarıyor, yaramazlık yapıyorsa, ona uygun tek kariyer sakatat temizlemektir.

Birçok uzun şimdinin, yavaş şimdinin, geçmek bilmeyen şimdinin ardından, çok sayıda denetçi ekibi giriş yapıyor. Her sıra dizisi boyunca uzun bir yürüyüş gerçekleştiriyor, sınav kâğıtlarını dağıtıyor, birçok boş kâğıt veriyor. Her çocuğa ucu açılmış, tek bir kurşunkalem düşüyor. Denetçiler komut veriyor; Sınavı bitiren her çocuk, ayağa kalkacak, büyük salonu girdikleri kapıdan terk edecek, sınav kâğıtlarını çıkış kapısında bekleyen denetçiye verecek.

Kariyer sınavı şöylesine tipik bilgiler talep ediyor; De Moivre'nin Teoremi'ni açıklayın. Açısal devinirlik denklemini uygulayın. Çokdüzlemsellik formülünü kullanarak alan hesabı yapın. Avrami denklemini gösterin. Biot-Fourier denklemini. Dönüşsel kinetik enerji denklemini. Manganezin atom ağırlığını yazın. Reykjavik şehrinin enlem ve boylamını yazın. En aptal çocuğun zekâ düzeyini aşan hiçbir şey sorulmuyor. Basit görev. Büyük çaba gerektirmiyor. Sadece temel bilgilerle sınırlı sorular.

Selsius'u Fahrenheit'a çevir. Foot-pound ölçülerini Newton metre ölçülerine çevir.

Feuerbach Teoremi'ni kullan. Sylow Teoremi'ni.

Denklemlerde endişe edilecek bir şey yok. Ghent Anlaşması'nın imzalandığı tarihi yaz. Dünya ile Ay, Dünya ile Mars, Mars ile Jüpiter arasındaki mesafeyi.

Eleman benin düşünme makinesi sınavı çabucak bitiriyor, bütün sorulara doğru cevap veriyor. Kalkıyor ve kâğıdını denetçiye teslim ediyor. Şimdi ertesi, uzun koridor boyunca yeni bir denetçinin peşi sıra gidiyor. Neredeyse bütün çocuklar hâlâ masalarında oturuyor, kafalarını kaşıyor, tahta kalemlerin gövdelerinde diş izlerini bırakıyor, başlarını önlerindeki kâğıtlara gömüyor. Başka çocuklar, kafatasları sıranın üzerindeki kıvrılmış kollarının üzerine düşmüş, uyuyor.

Neşe içindeki bu ajan anne babasına kavuşmak için hızla yürüyor, onlara sınavın nasıl basit olduğunu, her soruya nasıl doğru cevap verdiğini, muhtemelen hekim, mühendis ya da büyük bir kimyacı olacağını anlatmak için. Gelecekte büyük prestij sahibi olacağını, anne babasına güvenli bir statü kazandıracağını anlatmak için. Belki kendi özel tuvaletleri olacağını. Belki özel otomobil hakkı kazanacaklarını... Öyle heyecanlı ki bu ajan yolun yeni, daha küçük bir salona çıktığını fark etmiyor. Oturması emrediliyor tekrar. Bu sırada çok daha az sayıda kendi yaşıtı çocuk var. Daha sonra isimlerini öğreneceği bu çocuklar: Magda. Oleg. Ling. Tibor. Odadakilerin hepsi dört yaşında, kendisi gibi. Mang. Pavel, Boban, Sheena ve Bokara. Sonra Vaky. Metro, Sasha, Chernok, Tanek, Vigor... Hepsi daha sonra eleman benin yoldaşı olacak.

Resmi kayıtlara geçsin: Çocukların hiçbiri konuşmuyor. Oturmuş bekliyor, eller yanlarda, başlar dik.

Sonra fark edilecek ki, odadaki bütün çocuklar kariyer sınavında mükemmel sonuçlar almış.

Odanın kapısı duvarda kapaklı duruyor.

Gizlice bu ajan kafasının içinden, sessizce, küçük duasını okuyor: *Samaryum, skandiyum, selenyum...* Çamaşırların; bluz, pantolon, tunik, hepsinin görünmez rüzgârın müziğinde dans edişini yeniden görmeyi ne kadar da çok istiyor. Sayısız güvercinin çalım satarak yürüyüşünü.

Ne var ki, sonra ertesi, kapı duvarda dönüp açıklanıyor ve içeriye, gömleğinin kalbinde sıra sıra dizilmiş altın madalyalarıyla ve kızıl renkli rozetleriyle, üst düzey muhafız üniforması giymiş bir devlet görevlisi giriyor. Belinde dokuz milimetrelik, yarı otomatik Beretta tabanca. Cilalanmış siyah deriden iki postal ışıldıyor odanın içinde. Postallar girer girmez huzurdaki çocuklar kalkıp hazır ola geçiyor.

Yönetici muhafız, üniformasının baş kabını çıkarıyor, dirseğiyle bedeni arasına sıkıştırıyor, odanın içinde yürürken gözlerini hazır olda bekleyen öğrencilere diyor. “Tebrikler” diyor muhafız. Kendi elini pantolonunun içine daldıran muhafız dörde katlanmış bir kâğıt çıkarıyor. Elindeki kâğıdı katsızlıyor. Beyaz kâğıt üzerine sözler basılmış. Muhafız, kâğıtla kendi gözlerinin önünü kapattıktan sonra okumaya başlıyor: “Burada, en umut vaat eden yurttaşlar, devletimizin gelecek muhteşem kuşağını kanıtlamış bulunuyor.”

Yönetici muhafız, diğer öğrencilerin çoğunun sınavı tamamlamak için nasıl uğraştığını, böylelerinin devletin geleceği için sınırlı beceriler sunacaklarını anlatıyor. En iyileri, bir ihtimal, sadece nükleer fizikçi ya da uçak mühendisi falan olabilecek.

“Ancak” diyor, yönetici muhafız, elindeki kâğıttan okumayı sürdürerek, “bu odadaki çocukların arasından birileri, şu tarihte fiiliyata geçirilmiş devletin bütün geleceğini kontrol edecek. Bu odakilere devlet ve partinin en tepe noktalarındaki pozisyonlarda tam yetki verilecek.”

Sonra ertesi, büyük bir üzüntüyle kötü haberi veriyor. Yönetici muhafız, Amerikan milletinin bizim barışçıl şahane medeniyetimizin daimi ana düşmanı olduğu büyük gerçeğini açıklıyor. Yoz, kokuşmuş Amerika'nın. Muhafız, yakın tarihli geçmişte Birleşik Devletler teröristlerinin bizim masum yurttaşlarımızı hedef alan saldırılarına ilişkin istatistiki bilgiler veriyor. Sık sık yakın tarihli. Amerikan intihar bombacılarından bahsediyor. Yıkıcı yakıcı Hollywood filmlerinden.

“Bizim en potansiyel liderlerimiz olarak” diyor, yönetici muhafız elindeki kâğıttan okuyarak. “Lenin, Mao ve Peron'un yüce bilgeliğine kafataslarınızı açık tutmalısınız.” Muhafızın sesi giderek gürleşiyor, yükseliyor ve “Kafataslarınızın içini Hitler, Stalin ve Troçki'nin saygın yol göstericiliği için boşaltmalısınız” diye okuyor.

Bugünün sabahından sonra, huzurdaki bütün çocuklar devlet tarafından evlat ediniliyor. Hükümet onları muhteşem birer ergen olarak yetiştirecek.

“Bugünden itibaren” diyor, yönetici muhafız, “Hiçbir zaman yalnız olmayacaksınız, kafanızın içinde.”

Geleceğe ilişkin bütün düşünceler sadece ve sadece devletin öğrettikleri olacak. Kısacası, aydınlatılmış ideolojik eğitim.

Bugünün sabahında, diye okuyor sesli olarak yönetici muhafız, başkent şehrimizin merkezi bu

tarihe kadar görülmüş en büyük Amerikan terörist saldırısına tanık olmuştur. Kariyer sınavının yapıldığı sıralarda, Amerika Birleşik Devletleri kaynaklı yabancı teröristler kirli nükleer araçlarını patlatarak sayısız insan öldürdü, birçok sektörü kirletti. Huzurda bulunan çocukların anne babalarının da zayi olduğu bildiriliyor. Acımasız Amerikan şeytanları tarafından katledildiler. En değerli aile ilişkileri Birleşik Devletler'in gizli askeri eylemleriyle parçalanıp yok edildi.

Yönetici muhafız, üzerinde harfler basılı olan kâğıdı yüzünün önünden çekiyor, katlıyor, pantolon cebinin derinlerine atıyor. Muhafız. “Matem yok!.. Devletimizin en şerefli şehit atalarının çocuklarından beklediği, yalnızca yılmadan çalışmak, çalışmaktır” diyor ve ekliyor “Böylesine başarılı bir sınav için sizi kutluyorum.”

Alıntı: “Muzaffer olan asla sorgulanmayacaktır, şayet gerçeğin ne olduğunu kendisi söylüyorsa.”

Bu ajan yakın bir tarihte, akranlarının önünde komik duruma düşmemek için, dışı ebeveyninin dudaklarını nasıl reddettiğini, nasıl sadece elini kavradığını hatırlıyor.

Yönetici muhafız, üniformasının baş kabını kellesinin üzerine yerleştiriyor ve “En önemlisi, devletin bu Amerikan şeytanlarından intikam almak için harekete geçmesidir” diyor. “Beni takip edin.” Muhafız arkasını dönüyor ve çıkıyor. Peşi sıra Tibor, Chernok. Vaky, Magda... bütün elemanlar sonraki gelecek ailelerine katılmak üzere ilk adımlarını atıyor. Yönetici muhafızın standart 22.5 inçlik, her beş adımda yirmi yarda olan muntazam adımlarını takip eden elemanlar yeni ölümcül intikam görevine doğru yürüyüşe geçiyor.

Yirmi Üçüncü Rapor

Eleman ben, ajan 67 numaranın yirmi üçüncü beyanı burada başlıyor. █████ kamu kurumunun zorunlu eğitim oturumuna katılıyor. Sınıf dönemi █████. Eğitimci Koç █████ tarafından yönetilen fiziksel eğitim dersi. Resmi kayıtlara geçsin; Amerikan eğitim ritüelleri üstün zekâlı gençlerle üstün fiziksel yeteneği olan gençleri birbirinden ayırma konusunda özellikle etkili. En iyi örnek, “yakantop” adı verilen ritüel. Burada bütün erkekler, doğurgan dişi akranlarının tanıklığında, eğlencelik bir savaş yapıyor.

Ritüelin başlangıcında, fiziksel olarak üstün erkekler savaşta kendilerine eşlik edecek en iyi erkekleri seçiyor ve böylece dişilerin yakın takibi sürerken, en üstün birinciden üreme için en az arzu edilen sonuncuya doğru bir sıralama oluşuyor. Sonra ertesi, İkiye ayrılan erkekler karşı orduya şiddetli saldırılar gerçekleştiriyor ve rakiplerini şişirilmiş kauçuk sidik torbasıyla dövüyor.

Bu kavga dersi süresince, üstün kas güçleriyle övünen erkekler, üstün zekâlarıyla övünen ancak boy-kilo oranı, vücut kitle endeksi ve yapı olarak düşük değerlere sahip erkekleri haşat ediyor.

Yakantop ritüelinin sonuna gelindiğinde, dişiler hangi erkeğin en arzu edilir fiziksel nitelikler taşıdığını artık kesin olarak öğrenmiş oluyor. Iskartaya çıkan yenik erkekler, zayıf üreme gücü gösteren yurttaşlar kendilerini seçmeye zorlanıyor ve böylece eşlerini tohumlayıp yeni döller vermek yerine, saldırı güçlerini satranç kulüplerine yöneltmeye, cinsel tutkularını bilim derneklerine yoğunlaştırmaya teşvik ediliyor. Müzakereye ya da münazaraya. Model roket derneğine. Cinsel üreme hakkı verilmeyen bu erkekler kendilerini daha fazla eğitime vererek üstün zekâlarını özgür bırakıyorlar. Aynı bu zaman sürecinde, üstün fiziksel genetik taşıyan erkekler üstün fizikli dişileri dölleme yoluna gidiyor.

Bütün toplumun yararı için, zekânın fiziksel güçten ayrılması en hayati ayrımdır.

Bu zor iş, yakantop savaşında bütünüyle çözüme kavuşturuluyor.

Resmi kayıtlara geçsin: Bu bugün öncesinde, eleman ben yakantop ordusunun daimi kadrosuna seçiliyor. Orduların kaptanları karşılıklı geçip bu ajanın katılımı üzerine ateşli bir müzakereye girişiyor. Kaptan, “Eğer siz Pigme’yi alırsanız, biz de bir kör-topal alırız” diyor.

Bütün bunlar olurken, akran dişi grupları izliyor, iğrenme ifade eden abartılı yüz ifadeleri sergiliyor: İki parmaklarını kullanarak burunlarını sıkıp burun deliklerini kapatıyor, dil kaslarını ileriye uzatıyor ve parmaklarıyla bu ajanı işaret ediyorlar.

Bu bugün hariç, böyle bir görüntü sergilenmiyor.

Bu bugün, en kalabalık erkek grubunun çoğunluğu siyah kumaştan, üzerinde İngilizce olarak “İsa'ya Ait” yazılı tunikler giyiyor. Bu ajan, doğruyu anlatıyor. Çok sayıda erkek akran, eleman

tuniğiyle aynı tunikten giyiyor. Oyun arenasına gelen erkek öğrenci bu ajana yaklaşıyor ve "Hey sen, Pigme, adamım" diyor. "Benim takımında oynayacaksın, tamam mı?"

Erkek takım oyuncularını toplarıırken, üretken dişiler oyun arenasının karşı kıyısında, uzaktan gözlüyor. Erkekler arasında, siyah tunik giymeyen bir tek eleman ben değil; eleman ben giymiyor ama eleman Tibor, Oleg, Chernok da giymiyor. Siyah tunik giyenler bu ajana yaklaşmıyor. Çok yıllar önce bugün kariyer sınavında seçilmiş, geçmiş acı bugünde Amerikan teröristleri tarafından yetim bırakılmış elemanlar, eleman Ling, Mang, Tanek uzakta dikilmiş, bu ajana bakıyor.

Aynı şimdi süresince, Brunei eski delegesi beyefendi bağırıyor: "Pigme, insanların bacaklarını nereden kırdığını göster bana!"

Öteki delege. Burundi delegesi, "Hayır" diyor, "önce dirseğinle herkesi nasıl yere serdiğini öğret bize."

Kenardaki kalabalık seyirciler arasından Laos delegesi beyefendi. "Pigme, küçük adam, tek bir seręeparmasını kullanarak herifleri nasıl geberttiğini göster bize" diyor.

Derin bir soluk alıp göğsünü şişiren eleman benin sesi iyicil diktatör, tutkulu kral naibi İdi Amin'den bir alıntı yapıyor; "Politika boks maçına benzer; rakibini nakavt etmeye çalışırsın."

şimdi ertesi, kapı oyun salonunun duvarından açıklanıyor ve yakantop dönemi eğitmeni, açıklanan kapıda görünüyor.

Amerikan eğitmen kapıda görünür görünmez, öğrenciler hep birlikte ayağa kalkıyor ve hep bir ağızdan, tek bir ses olarak. "Selamlar, saygın en hürmetli eğitmen. Lütfen bize öğrettiğin bilgellik için şükranlarımızı kabul et" diye bağırıyor.

Bütün Amerikan gençliği böyle bağırıyor; erkek ve dişi, hepsi. Tek istisna bu ajan.

Hemen bütün öğrenciler, bu savaşçı ajanın hangi takıma gireceği üzerine iddiaya giriyor, şişirilmiş kauçuk sidik torbası savaşında kendi yanlarında bu ajanı görmek istiyor. Münakaşayı sonlandırmak amacıyla, geleneksel ritüele göre davranılarak bozuk para havaya atılıyor, yuvarlanan metal paranın yerde alacağı son tutuma, yazı ya da tura gelmesine göre karar veriliyor. Kapitalist ülkelerde, her şeye paraya bakılarak karar veriliyor. Toplaşan her iki ordu da, benim dışımda, fiziksel türünün en iyi örneklerinden kurulu. Ordular oyun alanı arenasının iki karşı duvarında yerlerini alıyorlar.

Fiziksel eğitim dersi veren eğitmen kendi yüzündeki dudakları arasına gümüş renkli, metal bir salyangoz sokuyor. Eğitmen salyangoza soluk verince hayvan tiz bir ses çıkarıyor ve aynı anda şimdi sidik torbası havalanıyor.

Oyun alanının her yanı kauçuk sidik torbasının çarpma sesleriyle çınılıyor. Zeminin basketbol tahtası üzerinde zıplayıp yuvarlanan torbanın sesiyle. İnsan derisine çarpan kauçuk, deriyi sıyıran kauçuk sesiyle. Gıcırdayan tabanları zeminin cilasına sürtünüp havlayan atletik ayakkabıların sesiyle. Kořan ayakların, kovalayan ayakların, saldıran ayakkabıların gök gürültüsüyle. Torba, çığlığın peşinden yıldırım hızıyla fırlıyor, satrań kulübünün başkanının yüzünün derisini yüzüyor. Omuza kamçı izi. şişmiş kıpkırmızı kamçı izi koydurursan, Ulusal

Liyakat Hocası oluyorsun.^[9]

Bu ölümcül torba salvoları arasında Bahreyn eski delegesi beyefendi. “Küçük dostum, bana şu geriye tepme hareketini öğretsene...” diyor.

Öğrenmek istenen, Patlayan Eşek, *kick-sock*, hareketi.

Myanmar eski delegesi topu fırlatarak bu ajanı koruyor ve “Hey, Pigme, bana öteki tekme işini göster” diyor.

Öğrenmek istenen, Uçan Sırtlan, *lash-pow*, hareketi.

Mücadelenin ortasında, yakıcı torba patır patır inip kalkarken hiç durmadan, şaha kalkmış savaş füzeleri hızını artırırken, eleman Tanek bu ajanın dirseğinin yakınında yerini alıyor. Tanek'in yalnızca eleman benin duyabileceği kadar kısık, fısıldayan sesi, “Dikkat et, yoldaş” diyor. “Amerikan şeytanlarının aptal hayranlıkları aklını başından almaya başlamasın.”

Sonra ertesi, görünmez torba, eleman Tanek'in yüz yanağında patlıyor. İşin kuralı gereği ajanın kendini savaşın dışına çıkarıp oyun salonunun kenarına çekilmesi gerekiyor.

Akran elemanın gözleri bu ajanı suçluyor.

Eleman benin elleri şişirilmiş torbayı temin ediyor. Kollar torbayı rakip takım askeri, okulun en iyi ordusunun bir üyesi olarak tanınan eleman Otto'ya savuruyor şimşek gibi. Torba, Otto'yu düşürüyor. Göğüs kafesinden darbe alan eleman, basketbol tahtası üzerinde yerde kıvranıyor; acıyla sıkıca kapanmış gözlerden su kanıyor. Eleman benin ordusu büyük bir sevinç gösterisi yapıyor. Bütün takım arkadaşı askerler açık ellerini bu ajanın kürek kemiklerine çarpıyor. Takımdan bir akran askerin parmakları eleman benin saçlarını karıştırıyor ve asker, “Kim tutar seni, Pig-can!” diyor.

Hiç vakit geçirmeden, yeni torba kavranıyor, eleman Bokara'yı vurmak için savruluyor hızla. Vuruşun etkisiyle o ajanın göğüs kafesi çıt sesi çıkarıyor. Eleman Bokara kendi benliğini kucaklıyor ve sırtüstü yere devriliyor.

Bu hareketi gören dişiler çığlık atıyor. Dişiler kalabalığının içinde dikilen eleman Magda üzgün gözlerle bakıyor ve elleri kendi düz karnını okşuyor. Yeni hormonların akınına uğrayan süt bezleri şişmiş.

Yoldaş elemanların ölümcül bakışları altında bu ajan, ışık hızında kaçan torbayı yakalıyor, kavriyor ve roket gibi eleman Ling'in alnına çakıyor. Torbanın çarpmasıyla o ajanın burnundan bol miktarda akışkan kırmızı kanın etrafa saçılması bir oluyor. Torba bir yana savruluyor ve kan izi basıyor zemine, kan izi basıyor, kan izi basıyor basketbol tahtası boyunca.

Ev sahibi domuz erkek kardeş gümbür gümbür bağıriyor, işte benim kardeşim be!” diyor. “Zimbala şu *yabancıları!*”

Eleman Ling savaş alanı dışına taşınıyor. Mücadele devam ediyor. Sayısız yakıcı torba saldırısını savuşturan eleman benin ayakları domuz köpek erkek kardeşin yanına yaklaşıyor. Ağır ateş altında. “Saygın erkek kardeş” diyor, üzerine gelen toptan kurtulurken. “Sekiz tane

Rohypnol uyku hapi tedarik edeceksin ve sana Tokatlayan Panda eğitimi verilecek” diyor bu ajan. “Erkek kardeş en birinci yenilmez yapılacak.”

Sonra ertesi, takım arkadaşı, Kongo eski delegesi beyefendiyi kurtarmak için bu ajanın elleri havada uçarak torbayı yakalıyor yarı yolda. Bu delegeye, “Bilim fuarında kullanmak üzere altmış santimetre küplük çelik bir metal kutu getiriyorsun” diyor. “Karşılık olarak Çarpan Kobra Hızlı Ölüm manevrası öğretim sözü veriliyor sana.”

Torbayı fırlatıyor ve rakip askerleri bertaraf ediyor; savaş alanının altını üstüne getirerek birçok kayba neden oluyor. Bu ajan, üç kilo potasyum nitrat gübresi verecek ilk kişiye Uçan Kuzgun Çifte Vuruşu hareketini öğretecek. Sıçrayan Kanguru Şamar Hamlesi öğretecek patlayıcı fünyesi tedarik eden kişiye. İstedğin kişinin kafasını bedeninden ayıran, Atlayan Vaşak hareketi, pille çalışan zaman ölçme aygıtı karşılığında verilecek.

Arka plandaki çok sayıda kayba, kauçuk torbanın ağır havan topu kıvamında bombardımanına rağmen, bu ajan Ekvator Ginesi eski delegesi beyefendiye okul laboratuvarındaki amonyum hidroksiti alıp nitrojen tri-iyodid çökeltmesi görevini, Mali eski delegesine çiçekleri damıtarak sülfür elde etmesi görevini veriyor. Savaşın hayhuyu içinde. Peru delegesine 17.67 ons en saf sodyum peroksit elde etmesi görevini veriyor.

Savaş fırtınası tüm hızıyla devam ediyor. Soylu askerler, kahramanca eylemleriyle ölüm pratiğini yaşıyor. Gençlik, öldürmeyi öğrenmek için iştahlı, sıraya giriyor. Çok sayıda ayakkabının gıcırdayan tabanları. Hızlı topun sert vuruşu. Şiddet için yanıp tutuşanlar.

Şimdi ertesi. Mozambik eski delegesi beyefendi. “Pigme, adamım” diyor, kolunu kıvrıp dirseğini uzatırken. “Şimdi, kır hadi kolumu!” diyor. “Gelecek dönem bir *Silas Marner* sınavım var.”

Delegeden zaman ölçme aygıtı talep ediliyor.

Mozambik, “Saatli radyom işe yarar mı?” diye soruyor.

Aynı anda şimdi, delegenin ince kolunu kavrayan eleman ben, *bam-blam*. Koca Leylek ölüm Tekmesi hareketiyle çekiç gibi dövüyor kolu, kınları kemik genç kolun yırtılan derisinden dışarı uğruyor. Kemiğin kırılma sesiyle birlikte kas dokusu şişiyor ve gözleri bunları görür görmez delege asker gözbebeklerini kafatasının gerisine doğru yuvarlıyor. İskelet dizleri üzerine kıvrılıyor, boynuyla karnı katlanıyor, basketbol tahtası üzerine yığılıyor. Bilinç yok. *Silas Marner* yok.

Alıntı: “Politika boks maçına benzer; rakibini nakavt etmeye çalışırsın.”

Saygın eğitimci gümüş salyangoza üfleyip tiz sesli gürültü yapıyor. Zıplayarak seyahat eden torbanın Ling'in burnundan akan kanla damgaladığı tahtadan askerlerin eline ve yüzüne kırmızı bulaşmış, kan lekesi basılmış.

Yakantop savaşı, çiftleşme dansı töreninin yapıldığı yerde yapılıyor. Model Birleşmiş Milletler de aynı yerde toplanıyor. Beton duvarlarda Trevor Stonefield'in silahından çıkan kurşunların delikleri, çentikleri duruyor. Bu salonunun uzak köşesinden gazi Tibor, gazi Otto, gazi Bokara ve Ling bu ajana gelecekte yapacakları saldırıları düşünüp kendilerine sabır dileyerek bakıyor.

Şimdi ertesi, iki takımdan da sayısız asker, Antigua, Latvia, Lesotho eski delegeleri, Nauru, Namibia, Nijerya delegeleri, *Silas Marner'den* hiçbir şey anlamayan ve sınavlardan ödü kopan herkes sıraya giriyor, eleman benin yumrukları *bam-blam* darbesiyle hepsini sakat bırakıp kurtarsın diye.

Yirmi Dördüncü Rapor

Eleman ben, ajan 67 numaranın yirmi dördüncü beyanı burada başlıyor. Ev sahibi Cedar ailesinin yemek masasının etrafında oturuyor herkes. Şükran Günü adlı Amerikan tatil yemeği yenecek. Huzurdakiler: geniş soluklu inek baba, domuz köpek erkek kardeş, tavuk anne, kedi kız kardeş. Ev sahibi ailenin bütün fertleri cömert yiyecek masasının etrafında bir çit oluşturacak şekilde el ele tutuşuyor. Dinsel büyü sözler okunuyor. Cömertçe boğazlanan düşman yurttaşlar için şükranlar dile getiriliyor. Bu ülke Kuzey Amerika'nın aborijinal halkını yok etmesiyle övünerek kutlama yapıyor.

Resmi kayıtlara geçsin; Eleman benin bağırsakları Birleşik Devletler hanesinin tipik yemek düzeninin besinlerini mideye indirmekten sürekli bozuk çalışıyor. Albay Sanders'm pişirilmiş kas dokuları yeniyor. Bunun gibi daha sayısız çeşit et var. Aklın almayacağı kadar çeşitli peynirler, dokular, daha az hisli varlıkların biriktirilen laktik salgısı; hepsi yeniyor. Birleşik Devletler yurttaşlarının bağırsakları ağır yük altında işliyor. Bütün dünyanın her yerinden gelen, mısır, pirinç, buğday, patates gibi nişastalı yiyeceklerin yükü altında. Her yurttaşın her zaman yemesi bekleniyor ve bağırsaklar sürekli sunulan sonsuz yenilikleri hoşgörülle karşılıyor: eritme peynir, dim sum, Wellington bifteği. Bağırsaklar lazanya, burrito ve bol yağlı, krema dolgululu ev sahibi keklerinin sürekli tehdidi altında.

Tanrının yarattığı her güzellik eninde sonunda Amerikan ağızından giriyor, iç organlarından geçiyor ve götünden çıkıyor.

Ek olarak, yiyecek endüstrisi sürekli olarak yeni menü seçenekleri sunuyor piyasaya ve her biri her an yeni bir işkence çığırkanlığı yapıyor: ince kıyılmış çiğ at eti, bin bir türlü kremalı şekerlemeler, aspartam. Sürekli mikrodalga bombardımanına tutulan mısır çekirdekleri patlıyor. Elektrikli fırınlar hiç boş durmuyor ve katı buzdan yapılmış pizza böreği yükleniyor.

Bir deri bir kemik pençesini uzatıyor tavuk anne, eleman benin yüzünün yanak derisini kapıyor, iki parmağının arasına kısıtıyor ve "Pigme'ye söyledim, istediği etnik yemeği pişirebilir, mutfağında bir keçi boğazlamamak koşuluyla tabii" diyor.

Bugünün akşamı daha gelmeden, eleman benin sesi, olabildiğince en mütevazı tonda, bu ajanın doğduğu ülke kaynaklı bir yemek hazırlamayı teklif ediyor. Ev sahibi tavuk anne yemek pişirme akşamının ortasında bırakıyor bu ajanı. Kiler bol miktarda, çarpışan yiyecek maddesiyle dolu ağızına kadar.

Eleman benin yüzü, yeniyetmelik duygu halleri eğitimi projesinden geçer not alabilecek, müşfik bir ifadeye bürünüyor. Aptal Amerikan çocuğunun yalvaran miskin gözlerinin en iyi taklidini tatbik ediyor. Gayet mantıklı olarak, ev sahibi anne nasıl daima böyle nefis yemekler yapıyorsa, sürekli mutfakta hapis hayatı sürüyorsa, bu kadir kıymet bilir ajan da ev sahibi aileyi emmek yerine, karşılığını vermek istiyor. Şükran Günü'nde toplu halde tüketilecek yiyecekler hazırlıyor.

Ritüel yemeği başlatan domuz köpek erkek kardeş kendi ağzına et dolduruyor, fırında pişirilmiş kas liflerini çiğniyor.

Elindeki çatalı kaldırıp çatalın ucuna yüklediği bifteği yüzüne yaklaştırarak inceleyen ev sahibi anne kendi burnunu ileriye uzatıp eti solumaya başladığı sırada, “Duydunuz mu?” diyor, “Glen’i Trevor’a tacizde bulunmaktan tutukladılar.” Kendi gövdesini ev sahibi babadan yana kaydırıyor ve fısıldayarak, “Cinsel taciz” diyor.

Gıdaklayan tavuk anne. “Glen Stonefield kilisede milletin karşısına nasıl çıktı, bebeğinin tabutuna sarılıp nasıl ağladı, anlamıyorum” diyor. “Sizin anlayacağınız, Trevor vahşice fiili livataya uğramış.”

Leziz tüketilebilir yiyecekler bol miktarda sodyum klorür içeriyor. Nefis soslu biftekler, çiftlik yağlarıyla döllenen patates çubukları pirinç taneleriyle karıştırılmış ve hepsinde aşırı oranda sodyum klorür var. Bolca su içme arzusu, her türlü içeceği lıkr lıkr mideye indirme açlığı yaratan şey sodyum klorür.

Domuz köpek mideye indiriyor, kedi kız kardeş, inek baba ve tavuk anne: bütün ev sahibi aile sulu şölene katılıyor.

Sodyum klorür katkısı, su açlığını tetikliyor.

Burun delikleri bifteğin hassas kokusuyla genişleyen anne, yüklü çatalını gagalıyor ve “Sanırım, otopside Trevor’ın yaraları olduğu ortaya çıktı” diyor. “Göt deliğinin içinde” diyor. Ağız içinin tavanı ile tabanı arasına çatal uzanıyor ve etle buluşuyor ağız. Dişler tek bir kas lifini, kırmızı bifteğin kas kirişini ısıyor. “Ve yaralar ya da her neyse... taze görünüyormuş” diyor.

Ev sahibi baba çataldan yayılan kokuyu içine çekerken, “Bu fena olmamış ama benim bu zamana kadar yediğim bifteklerle hiç benzemiyor” diyor.

Bu ajan açıklıyor, eleman benin, doğduğu yerde hiç biftek tüketmediğini anlatıyor. Bu ajanın kültüründe, bifteğin yalnızca evin maskotu olarak kabul edildiğini söylüyor. Sevilen ev hayvanları olarak.

Domuz erkek kardeş çatalını dolduruyor, tabakla ağzının arasında, tam ortada tutup bakıyor. Ev sahibi erkek kardeşin gözleri et lokma üzerine dikilmiş, “Bu, *biftek* mi?” diyor. Domuz köpek gözlerini bu ajana çevirip dik dik bakıyor. “Bunu *sen* mi pişirdin?” diye soruyor.

Sinsi kedi kız kardeş. “Neden bu kadar *tuzlu* bu?” diye soruyor

Açıklıyor bu ajan, nasıl ilk başta biftek bulması gerektiğini kimlik kartı madalyası boyunluğu çıkardığını, Kuş Kanadı Boyun Kıvrıma. *zing-wring*, hareketiyle ani, sancısız ötenazi uyguladığını, anında ölüm sağladığını anlatıyor. Sonrasında biftek kalıntısını hazırladığını, pençeleri koparıp attığını, eti sosa ve baharata buladığını, tavada kızarttığını, dört yüz derecede fırında pişirdiğini anlatıyor. Taze biberiyeyle.

Geniş soluklu inek baba, zoraki gülümseyen gözlerini kısarak bu ajana, “Senin İngilizcenin biraz daha ilerlemesi gerekiyor diyor. “İneklerin pençesi olmaz, onlarınki toynaktır...”

Ev sahibi erkek kardeşin trapez kası geriliyor, omuzları kalkarak kulaklarına yaklaşacak şekilde yukarı seğiriyor. Ev sahibi erkek kardeş bifteği tüketmeyi sürdürürken, “Unutma, küçük adam, çıplak ayakla bizim oğlanları nasıl öldüreceğimi öğreteceksin bana” diyor. Şimdi ertesi, yüz sendeliyor. Boyun sallanıyor. Omurilik eğiliyor ve domuz köpek yüzün burnu et sulu patates püresi yığınının içine dalıyor derinlemesine. Gövde karaya çarpmış, kafatası et suyuna batmış, derin derin soluk alıp vererek komaya girmiş gibi bir uykuya dalıyor. Uykuya geçmeden önce et suyu arasından anlaşılmaz bir sesle mırıldanarak, “Umarım, bu Wilson'ın bifteğidir” diyor. “Çim biçme makinesinin onun bokuna çarpmasından bıktım artık.”

Sonra ertesi, tavuk annenin başı eğiliyor, düşüyor, sivri çenesi yemek masasının örtüsüne dayanıyor. İnek babanın başı yavaş yavaş kayıyor, daha aşağıya kayıyor, sonunda kendi kirli tabağına iniş yapıyor.

İçme suyunun içine bol miktarda yoğun flunitrazepam içeren renksiz Rohypnol hapları katıldı toz haline getirilerek.

Suya renksiz bir sıvı olan GHB, gamma hidroksimutirik asit eriyiği, katıldı.

Bol miktarda, beyaz toz halinde ketamin hidroklorid eriyiği katıldı.

Kedi kız kardeşin gözkapakları açılıp kapanıyor. Kapak derisi kapanıyor, aniden açılıyor, kırışıp kapanıyor yeniden. Ev sahibi kız kardeşin boynu omzuna düşüyor, yüzü yana kayıyor, yanağı masanın üzerine yapışıyor. Kız kardeşin dudakları anlaşılmaz bir şeyler söylüyor, horluyor, bir şeyler söylüyor. “Pigme, seni hain...” diyor. “Eğer hamile olarak uyanırsam, kıcına öyle bir tekme basarım ki...”

Kız kardeşin kafatasını çepeçevre saran sık saçlarını okşayan eleman benin dudakları usta haberci, öncü lider Malcolm X'ten bir alıntı söylüyor. “Gelecek ona bugünden hazır olanlara aittir.”

Eleman benin eli kedi kız kardeşin pantolonunun içine dalıyor, kot kumaşının sıkı sıkıya sarıp ısıttığı dişi kalçalarına. Bu ajan aydınlatma silindirini çıkarıyor, tetiğiyle oynuyor ama parlaklık üretmesini sağlayamıyor. Sallıyor, silkeliyor ama parlaklık ürettiremiyor. Lambası bozulmamış. Pilinin bittiği tahmin ediliyor.

Kız kardeşin pantolonundan siyah boya merheminin kavanozu çıkarılıyor.

Sonra ertesi, görev, aile masasının altına girilmesinde ısrar ediyor, eleman benin dizleriyle ellerinin üzerinde yürümesinde. Döşeme boyunca, masa örtüsü kumaşının altına gizlenmiş bir halde. Ev sahibi annenin dizlerinin arasına gelinceye kadar ilerleme sürüyor, sonra eleman benin kafatası annenin eteğinin içine girip kayboluyor. Eleman benin parmakları ev sahibi annenin iç çamaşırının dantel süslü kenarını kavrayıp çekiyor, yetişkin üreme organının dış yüzeyini açığa çıkaracak şekilde yana kaydırıyor. Eleman benin omuzları annenin kalçalarını daha geniş üzerine bindiriyor ve böylece bu ajanın parmakları vajinal deliği daha iyi keşfediyor. Bol miktarda doğal sümükle yağlanmış bir halde hazır beklediğini keşfediyor. Vajinal mahzenlerin derinlerine dalan parmak, küçük bir titreşim yayan, cilalı kaygan plastikten orta boy bir füze keşfediyor. İç dokuların verilerinden, kalp kaslarının zayıf ve düzensiz kasıldığı sonucuna varılıyor. Kaygan plastik füzeyi çıkarmak için içerideki basıncı

yenmek, tamamen serbest kalıncaya kadar et kanalından çekmek gerekiyor. Açık sarı renkli plastik füze tamamen tahliye ediliyor. Ortasındaki kaynaşma çizgisi ortaya çıkıp uzayarak ikiye ayrılıncaya kadar füzeyi çeviriyor bu ajan. Silindir pilleri ele geçiriyor.

Bitmiş pilleri füzeye sokuyor. İki yarıyı bitleştiriyor ve çevirip kaynaştırıyor. Füzeyi ev sahibi annenin doğum kanalı içine, gizli yerine sokup yerleştiriyor.

Tetiğini ayarladığı elindeki aydınlatma silindiri güçlü, geniş bir ışık yaratıyor. Piller geçerli!

Bu ajan bir kaşık seçiyor ve hemen bu metal kaşığı tuniğinin aşındırıcı koluna sürüyor ki cilalanmış kaşık en çok yansıtıcı olsun. Kaşığı eleman benin yüzünü gösterecek şekilde içbükey olarak tutuyor, yüzüne siyah boya sürerken içbükey görüntüsüne bakıyor. Siyah boyayı ağzının kenarlarına sürüyor bu ajan. Gözlerinin etrafına siyah boyayı yayarken, bu ajanın kaşıktaki içbükey görüntüsü siliniyor. Eleman benin görüntüsü yok oluncaya kadar sürüyor.

Şimdi ertesi, eleman ben iki parmağını kedi kız kardeşin boynunun yanına uyguluyor. Kız kardeşin kalbinin zayıf kan pompaladığını, yavaş attığını tespit ediyor. Parmakları boyundan çekince, kız kardeşin derisi üzerinde iki oval siyah boya lekesi kalıyor, bu ajanın kıvrım çizgilerinin kalıbıyla. Parlak metal kaşığı kedi kız kardeşin burun deliğinin altındaki düzlüğe götürüp uyguluyor bu defa. Hafif soluk akımıyla hafif bir buğulanma tespit ediliyor ve hâlâ hayatta olduğu kanıtlanıyor.

Bu ajanın sıkıca büzülmüş dudakları, yumruk gibi sıkılı dudak kasları kilitleniyor. Dudakların yumruğunun basıncı kedi kız kardeşin dudaklarını eziyor. Uyuyan ev sahibi kız kardeşin dudaklarının etkisi yumuşak. Geriye çekilirken bu ajan, 'İnsanın hayatta her şeyden zevk almasını sağlayan tek şey.. sonunda ölecek olmasıdır' diyor. 'Kedi kız kardeşin milleti, yalnızca en popüler olanı belirlemek için sonu gelmez bir rekabet içinde' diyor. 'Bütün Amerikan yurttaşları kendi ülkesinin diğer tüm yurttaşlarının arzulayan sevgisini, şefkatini ve ilgisini esir ediyor.'

Hayranlık alışkanlık olmuş. Acil ihtiyaç, her yönden gayret.

Eleman benin gözleri siyah boya uygulamasını gözlüyor: Eleman benin dudakları bulaşmış, kedi kız kardeşin üzerinde siyah renkli dudaklar yaratmış. Sonraki gelecek olay, kedi kız kardeş inceleyecek, orada siyah öpmüş dudaklar keşfedecek.

İstese, bu ajan kolayca omzuna alıp kız kardeşi uyku platformuna taşıyabilir, bütün giysilerini çıkarabilirdi üzerinden. Giysilerinden ayrılmış savunmasız vajinanın karşısında eleman benin hazır silahı olurdu. Ev sahibi kız kardeşin göğüs uçları ve vajina dudakları bu ajanın sonsuz sayıda, siyah boyalı öpücükleriyle damgalanabilirdi. Uykudaki vajinaya tohumlar yerleştirilebilirdi.

İstese, eleman benin çene kemiği özellikle arka azı dişini ısırır arka dişin boşluğuna yerleştirilmiş siyanür kapsülünü patlatabilir, ağız boşluğuna akıttığı siyanürü ev sahibi kız kardeşin budaklarından içeriye aktarabilirdi.

Kedi kız kardeş ölümün kıyısında gidip geliyor, kız kardeş kalbi beyinde zarara göz kırpacak

kadar yavaşlıyor, bu kadar ağır müsekkim şimdiki mevcut durumda bu ajanın durumu bildirmesinin güvenli olacağına delalet ediyor. Eleman benim dudakları kırmızıyı öpüyor, kendi siyah izini bırakıyor geride ve bu ajan. “Keşke kız kardeşin sevgisi kazanılabilse...” diyor.

“O zaman, bu ajan hiçbir zaman başka aşk istemez...” diyor.

Kedi kız kardeşi hamile bırakmak yerine, siyanür suikastı yerine, eleman benim ayakları uyuyan ev sahibi babanın yanına kadar kısa bir yürüyüş yapıyor. Bu ajanın parmakları inek babanın kafasındaki saçların arasında dolaşıyor ve ev sahibi babanın kellesini masadan kaldırmak için aniden çekiyor saçları. Bir engel olarak, kafadaki saçlar kurtulup bu ajanın elinde kalıyor. Saç tutamının yapay olduğu ortaya çıkıyor. Çözüm olarak, eleman ben iki parmağını burun deliklerine sokup kanca gibi kullanıyor ve kelleyi masadan kaldırıyor. Babanın ağzı gümbür gümbür horulduyor. Babanın gömleğinin göğsü açıkta kalınca, bu ajan güvenlik kartını aşırıyor.

Eleman ben kanca gibi kullandığı bir eliyle kafayı yukarı kaldırırken, öteki eliyle, parlak metal kaşığı, protez gözün alt kenarına kısıki gibi yerleştiriyor. Kaşığın sapını gözbebeği ile babanın kafatasının et yuvası arasına daldırıyor. Kısıki kaşığı giderek daha derine sokup oynatıyor bu ajan, sürekli artan bir basınç uyguluyor elindeki aletle ve basınç, gözbebeğinin çıkıntı yapmasına neden oluyor. Kaşığı kürek gibi kullanarak gözbebeğinin kaçmasını sağlıyor; hafif bir itme hareketiyle yuvasından dışarıya uğramaya hazır. Göz çok gerçekçi: Çıt diye çatlayınca kırmızı kan için sayısız tünel görünüyor. Yeşilin her tonunu yansıtan iris tabakası.

“Pigme?” diyor bir ses. kadın sesi.

Ev sahibi babanın yapay gözü neredeyse serbest kalıp yerinden çıkmak üzere. Gözbebeğinin kritik kopuş anı öncesinde son bombe yapma hali.

Kedi kız kardeş kafasını hafifçe kaldırıyor masadan, odaklanmak için gözlerini kısarak bakıyor kız kardeş ve siyah dudakları, “Bu onun iyi gözü...” diyor. Gözkapağı derisi kayıp kapanmadan önce son bir çabayla. “Ötekini dene...” diyor kedi kız kardeş. “Bok çuvalı” diyor. Ev sahibi kız kardeş, başı yeniden masanın yüzeyine yapışırken, zor anlaşılır bir şekilde, “Bana da biraz yazıcı kartuşu aşır, tamam mı?” diyor. Sonra ertesi, kayıp gidiyor, müsekkimin etkisiyle derin bir uykunun kucağına dalıyor.

Belki de bu, kedi kız kardeşin bana olan aşkının ilk ağızdan itirafıdır.

Eleman ben en kötü büyük gizli sırrını açık ederken ev sahibi kız kardeşin bilinci yerindeydi belki de.

Alıntı: “Gelecek ona bugünden hazır olanlara aittir.”

Sonra ertesi, kaşık ev sahibi babanın karşı gözünde yerini alıyor. Gözbebeğinin kenarıyla göz yuvası arasında derine dalıyor. Kaşık sapına basınç uygulanıyor.

Kafasının içinden eleman ben gizlice saymayı sürdürüyor. *Strontium... plütonyum... uranyum...*

Aynı anda şimdi, protez cam göz yerinden fırlıyor ve su bardağının kenarına çarparak havada uçuyor, uyuyan domuz erkek kardeşin kafasından sekiyor, bol sodyum klorürlü, ezilmiş patates sosunun ortasına sıçrıyor ve yeşil gözbebeği oradan bu ajana bakıyor küçümseyerek.

Yirmi Beşinci Rapor

Eleman ben, ajan 67 numaranın yirmi beşinci beyanı burada başlıyor. Geçmiş oluşum yılı █████ gizli eğitimi anımsanıyor. O bugün, en muhterem mareşal █████ tarafından sinsi savaş stratejisi dersi veriliyor. Anavatan █████ dünya gücü olsun diye, bütün elemanların genital organlarının gizli casusluk faaliyetlerinde nasıl kullanılacağı anlatılıyor.

Resmi kayıtlara geçsin: Burada erken çocukluk tarihi tekrardan hikâye ediliyor. Bu ajanın ilk eğitiminin öneminin anlaşılması için, o geçmiş şimdinin doğumdan sonraki sekizinci yıl olduğu unutulmasın.

Meşhur mareşale göre, Amerika Birleşik Devletleri yetişkinlerinin hemen hepsi istisnasız olarak çocuklarla cinsel ilişkiye girişmekten büyük zevk alıyor. Amerikan yurttaşı, taze çocuk genital organı tüketmeye can atan, ağzı salyalı bir pedofil.

Saygın seçkin meşhur mareşalin mevcut dersi süresince bütün öğrenciler tüm dikkatini vermiş, onu dinliyor. Geniş açılmış ayaklarında siyah renkli postalları yere çakılı ve üniformasının pantolon paçaları kural gereği, bağcıklı postallarının içine sokulmuş. Saygın mareşalin elleri arkada kavuşturulmuş. Üniformasının siyah üstü, kalp kasından başlayarak dizi dizi altın madalyayla süslü. Kalın metalle kaplı. Cesaret madalyalarıyla. Acıya dayanma madalyalarıyla. Pek saygın mareşalin sesi gümbür gümbür inletiyor ortalığı ders anlatırken. Gözkapağının derisi hiçbir kıpırtı hareketi yapmıyor.

Dikkat kesilmiş oturuyor Magda. Tanek, Otto, bütün ajanlar, Tibor. Bokara. Ling. Eski şimdi, mareşal salona nüfuz etmek için kısa bir yürüyüş yaparken, bütün ajanlar tek bir ses halinde. "Selam, en saygın muhterem eğitmen" diyor.

Ses dalgası birleşiyor ve bütün elemanlar tek bir ağızdan, "Lütfen, bize verdiğiniz bilgelik için şükranlarımızı kabul edin" diye bağıyor.

Mareşal baş selamı veriyor.

Bütün elemanlar baş selamı veriyor.

Saygın mareşalin açıkladığına göre, eski geçmiş tarihte bütün Amerikan yurttaşlarının hepsi gizli eşcinselmış. Hepsi, kendileri gibi aynı cinsten yurttaşların deliklerinde gizlice mastürbasyon yapmaya can atarmış. En birinci hoşlandıkları şey, özelde karşılıklı olarak birbirlerini aşağılamakmış. Bu yüzden, hükümetin içine sızmanın, başka birey üzerinde iktidar sağlamanın en birinci yöntemi, elemanın Amerikalıyla fiili livata ilişkisine girme zorunluluğu. Sonra ertesi, ilişkiyi takiben, o yurttaş, gizli bir sapkın olduğunu ifşa etmekle tehdit ediliyor. Bu eski stratejide, kurbandan gizli devlet bilgilerini ve nakit parayı getirmesi isteniyor. Herkesin gözünde fiili livatacı olma korkusundan, kendisinden ne istenirse istensin yerine getiriyor.

Bu derin dersi verirken, tanınmış büyük mareşalin elleri kendi kemer tokasıyla oynuyor. Serbest bırakıyor tokayı. Deri kemeri pantolonun belinden tümenden çekip çıkarıyor. El parmakları, pantolonun belinin içine sokulmuş tuniğinin kumaşını kavıyor. Tuniğinin etek kısmını çekip pantolondan kurtarıyor ve tuniğin kırışık alt ucu serbest kalıyor.

Saygın meşhur mareşal, acı verici sayısız ihlal olayı anlatarak veriyor değerli dersini. Muazzam sayıda Amerikalı senatör, eyalet valisi, genelkurmay başkanı tarafından işlenen aşağılayıcı çiftleşme örnekleri saymakla bitmez.

Kalp kasının üzerini kaplayan altın madalyalar bu takdire şayan mareşale böylesine aşağılık hareketler karşısında dayanma gücü veriyor.

Simdi ertesi, büyük mareşalin dizleri gevşiyor ve gövdesi eğiliyor elleri postallardan birinin bağcıklarını çözebilirsin diye. Elleri ikinci postalinin bağcıklarını çözüyor. Saygın mareşal ayaklarını kaldırıp ileriye doğru hızla savuruyor ve postallarının ikisinden de kurtuluyor.

Modern çağlardan bu yana, diye açıklıyor meşhur büyük mareşal, sefil Birleşik Devletler ülkesi böylesine yoz ilişkileri bağrına basıyor. Amerika, fiili livata gösterisi için sık sık yapılan çok büyük halk yürüyüşleriyle övünüyor. Artık utanma yok, korku yok: tarihsel ifşa etme tehdidi artık para ve bilgi sızdırmak için etkili bir yol olmaktan çıkmış durumda.

Bilge büyük mareşalin el parmakları pantolon düğmelerini açıyor ve ayaklar önceki hareketi tekrarlayarak üniforma pantolonundan kurtuluyor. Buruşukluğunu düzleyip pantolonu dikkatlice katlıyor ve postallarının üstüne yerleştiriyor. Postalları ve pantolonu bir kenara bırakıyor.

“Önemli” diyor, çok meşhur mareşal, üzerinde sadece üniformasının tuniği, altında iç çamaşırı olarak bikinisiyle. İç çamaşırı bikini açık zeytin renginde. Yoğun kılla donanmış, bacak yarıklarını açıkta bırakıyor. “Amerikan anüsünün her parmakla uyarılması sonrasında, her eleman daima ellerini temizlemelidir...” diyor.

Bütün elemanlara, ince plastikten el kaplaması tavsiye ediyor. Renksiz ve kokusuz jelatin yağlar tavsiye ediyor.

Büyük mareşal, Amerikan şeytanlarının nasıl mümkün olan her türlü genital eylemden hiçbir tiksinti duymadığını anlatıyor. En meşhur sinema yıldızlarının bile göt deliklerinden içeriye kemirgenler sokup eğlendiğini. Birleşik Devletler engereklerinin bütün genital organlarının, deliklerinin ve falluslarının yüzeyinde sonsuz sayıda yumru ve kabarcık olduğunu, üst derilerinin tıpkı deniz yaratığı, deniz şakayığı, deniz hıyarı gibi, yoğun ve pis kan dolu zührevi pütürcüklerle kaplı olduğunu anlatıyor.

“Böylesine sık tacizin bir sonucu olarak” diyor meşhur general. “Amerikan delikleri her daim hastalıktır ve her zaman mikrop taşır.”

Pek saygın büyük mareşal bikinisini henüz daha bütünüyle çıkarmıyor.

Tanek plastik el kaplamalarını, jelatini uzatıyor ve elden ele geçirilerek bunlar Otto'ya ulaştırılıyor, Sheena'ya, Oleg'e. Vaky'ye... ve bütün elemanlar tam teçhizatlı oluncaya kadar sürüyor dağıtım.

Eleman benin düşünme makinesinin içinde, gizlice sayıyor bu ajan, sesini çıkarmadan: *Karbon... seryum... sezyum...*

“En önemlisi” diyor büyük mareşal, “güçlü uyarma için üretral süngersi dokuyu ya da prostatın yerini hızlı ve çabuk tespit etmektir.” Genital organlarını örten bikinisiyle oynayan büyük mareşal, “Amerikan ulusu arzu kültürünün pençesinde kıvranıyor...” diyor.

Derste anlatılana göre, Birleşik Devletler'de arzuyu kışkırtma yönündeki bütün çabalar istek uyandırıyor; talebi artırıyor. Her bugün, iğrenç Amerikan mahlukatı istemediğin kadar bol şey sürüyor piyasaya. İstemediğin kadar başarı formülü. İstemediğin kadar bol seçenekli din, meslek, hayat tarzı. Seçim yapmak artık imkânsız. Varılan sonuç mutluluk değil, sürekli yeni bir şeyin peşinde koşmak. Yeni bir mal ya da mülkün, yeni bir deneyimin, yeni bir üretken eşin.

Parmaklarıyla bikinisinin esnek bel lastiğini çekiştiren büyük mareşal bu anavatanın üstün doğasını açıklıyor. Burada devlet hiçbir seçeneğin kalmamasını teşvik ediyor. Her yurttaşın olası bir seçim şansını sınırlıyor. En basit ve en iyi konut, eğitim, kariyer ve eş seçimini sağlıyor. Bilge, bilgili devlet yetkilileri hiçbir yurttaşın fırsat bunalımına, sürpriz ya da yüksek beklenti stresine girmesine izin vermiyor. Böylelikle daha büyük mutluluk sağlayan bu anavatan bütün yurttaşlarını tek doğru yaşamın yegâne yoluna sokuyor. Bütün hayat enerjisi tek en soylu amaç uğrunda harcanıyor. Ne geniş bir çeşitlilik kargaşası ne kişisel seçimin yarattığı karışıklık söz konusu.

“Gelecek bugün” diyor pek saygın mareşal. “Amerikan başkanına saksafon çekerken kullanılmak üzere, yüz yanağı içinde kondom saklamanın doğru yolu gösterilecek. Böylelikle başkanın tohumunun patlaması kontrol altına alınmış olacak. Ayrıca giyim kuşamı korumanın da en etkili yoludur bu.”

Büyük mareşal; yüce askeri general, cesur kahin İdi Amin'den bir alıntı yaparak, “Kurşundan daha hızlı koşamazsınız” diyor.

Bu bugün, mareşal ellerini elastik bikinisine geçiriyor. Ayağını kaldırarak bir kalçasından çıkarıyor; sonra öbür kalçasından çıkararak sarkan tuniğin altından sallanan en görkemli genital organı sergiliyor. Göğüs yine eskisi gibi birçok altın madalyayla kaplı. Amerika'da başarılı olabilmek için, elemanlar en üst cinsel deneyimlere katılma hususunda başarılı olmak mecburiyetinde. Despotik Amerika Birleşik Devletleri'nin şeytani kültüründe, ajanlar en üst arzuların heyecanına itiraz edebilecek bir statüye erişmek zorunda.

Saygın mareşalin boynu dönüyor. Omzu dönüyor. Bütün bedeni dönüyor ve böylelikle eğitim gören bütün elemanlar toplu halde bütün bedeni, mareşalin pörsümüş götünü görme şerefine nail oluyor.

Bu ajan kısa nefes alıyor, kısa nefes veriyor ve bunu hızlı hızlı yapıyor. Kalp kası hızlı hızlı kıpırdanıyor. Eleman benin elleri titriyor, küçük küçük seğiriyor. Gizli bir korkuyla, bu ajan sayıyor içinden, sessiz: *Kobalt... bakır... kuriyum...*

Bu bugün, ders konusu prostat. Sonraki bugün, klitoris. İkinci sonraki bugün, meme uçları. Dudakları uyarma çalışmaları. Göt deliğini uyarma. Sapkın penis ve vajinayı en etkili şekilde

hizmete sunma yolları. Amerikan zalimlerinden intikam almak için bütün elemanlar, bütün pedofilleri mutlu edip bilgi ve para sızdırma dersinde uzman olmak zorunda.

Bütün elemanlar lider mareşalin kırışık büzüğüne, küçük büzük çembere tanık oluyor. Kıç kasını sıkıyor mareşal. Sonra bırakıyor ve kırmızı renkli kasları kıpırdanarak tüm haşmetiyle ortaya serilecek şekilde gevşetiyor kıçını. Tekrar sıkıyor, gevşetiyor, açıyor.

Eleman benin iç organları deviniyor, kasılıyor. Özofagus, sindirim organından gelen keskin asitle doluyor. Âdemelması bu mide salgısını yutma çabasıyla yerinden uğruyor.

Bu anavatan, seçeneksizliğin mutlak özgürlüğünü yaşıyor. Yalnızca kaçınılmaz görev var: Ölüm.

Eleman benin ayakları bir hamlede masanın üzerine sıçrayıp, öldürücü Kanguru Tekmesi, *thug-thump*, hamlesi yapabilir, büyük mareşali komaya sokup, bu ajanın sınıftan kaçmasını sağlayabilirdi. Devleti kurtarabilirdi.

Alıntı: “Kurşundan daha hızlı koşamazsınız”

Bu ajan ilelebet, bu tuzağın sağladığı rahatlıktan zevk almaya yazgılı.

Büyük mareşal bugünün dersi olan, görkemli giriş için, çömelip pembe, büzüşük dokusunu ortaya çıkarırken bütün öğrenciler hızla plastik el kaplamalarını takıyor. Aynı anda şimdi, büyük mareşalin sesi, ismini söyleyerek ilk gönüllü ajani çağırıyor.

Yirmi Altıncı Rapor

Eleman ben, ajan 67 numaranın yirmi altıncı beyanı burada başlıyor. Bu ajan canlı, Gençlik Korosu ve Dans Topluluğu işkencesine katılıyor. Kitle kıyım silahı █████ kurulmasına başlanıyor. Kazanılan başarı ölümcül nörotoksin █████ yağması için fırsat sağlıyor. █████ yöntemiyle etkin dağıtım yapılıyor. Resmi kayıtlara geçsin: Şimdiki şimdi, yüksek sesle propaganda dizelerini böğürürken bu ajan sınıf arkadaşlarının neşeli yüz ifadelerini taklit ediyor maymun gibi. Bütün dizeler tarım ülkesi Birleşik Devletler'in, bol miktarda kenar süsüyle çirkinleştirilmiş tekerlekli taşıtları çekmek için at gücü kullanan ilkel çevre Oklahoma'yı yönetmesine övgüler düzüyor.

Bu ajan, ses tonuna göre sıralanmış öğrenci gruplarının arasında bir yerde duruyor. Sırası belirlenirken bu ajan, dayanıklılığı ölçülmek üzere cırlak ağızlı dişi öğrencilerin yanına yollanıyor. Eleman benin sesi, verilen emre göre, yalnızca her dizenin en tiz, en cırlak yerinde bağırarak. Kenar süsleriyle kirletilmiş, parlayan bir taşıt betimleniyor. Bal kuzular, Suaygının gözbebekleri kadar hızlı büyüyen yüksek buğday başakları. Çılgın saçma sapan dizeler. Böylesi delice sözleri böğürürken kaş çatmamak emrediliyor.

Resmi kayıtlara geçsin: Bugünkü Amerikan haber neşriyatları en büyük harfli mürekkep baskılı sözcüklerle Trevor Stonefield'in erkek ebeveyninin devlet tarafından, kendi oğluna fiili livatada bulunmak suçlamasıyla, tutuklandığını duyuruyor. Kaba baskılı neşriyatın verdiği resimlerde, Glen Stonefield, yasa memurları tarafından bağ içine alınırken gözlerinden bol miktarda su döküyor. Dişi Stonefield da yine göz suyu döküyor, ayaları açık dişi ellerini erkeğin iki yanağına bastırıyor, dişi ikiz baldır kasları parmakları üzerinde yükselirken dengeyi sağlamak için kasılıyor, yumruk gibi sıkılmış dudakları aynı anda erkek ebeveynin dudaklarıyla temasa geçiyor. Erkek Stonefield bağları yüzünden gergin. Dişi eller son ana kadar erkek yüzü güvenceye alıyor.

Oklahoma eyaletinin niteliklerini bağırıp dururken, eleman ben bu fotoğrafın olduğu gazeteyi katlayıp pantolonuna saklıyor. Bu ajanın parmakları dokunarak okuyor; dişi ve erkek ebeveynin kederli mürekkep yüzlerini hissediyor. Eleman benin dudakları, kafasının içinde gizlice, acımasız lider, zalim tiran Adolf Hitler'den bir alıntı yapıyor: "Önemli olan hakikat değil, zaferdir."

Savrulan mısırlara, duruşları heykelleri andıran sığırlara yakılan övgü dolu ağıtlardan boğulurken, fısıltı halinde bir ses, "Pigme?" diyor.

Dişi sesi, ev sahibi kız kardeş, sinsi kedinin sesi, "Öteki gece?" diyor, "Şükran Günü gecesi..." Kız kardeş bu ajanın hemen arkasında, cırlak tiz sesli dişi sesler grubunun ortasında dikiliyor. Kız kardeşin tatlı soluğu bu ajanın kulağını okşuyor.

Kız kardeşin sesi. Kansas şehrinin harikalarıyla, ne kadar modern olduğuyla övünen bir sürü kuru gürültünün arasında kaynıyor. Herkes hep bir ağızdan çılgık çılgıya söylüyor. Amerikan

küstaahlığı. Yedi kattan ibaret binaya gökdelen diyerek bu kadar çalım satıp gururlanmak. Tuvaletler nasıl konutların içine alınmış da bokları toplamak için evin dışına çukur kazılmıyormuş da filan... Neşeli Amerikan gençliği, yakın tarihli böbürlenmeleri bangır bangır bağırarak anlatıyor.

Böylesi zorunlu kutlamaların propaganda sağanağı altında sıkıntıdan patlarken, kedi kız kardeş. "Yani, istediğim yazıcı kartuşunu aşırđın mı?" diye soruyor.

Kafasını döndürüp kedi kız kardeşle göz teması sağlamadan ajan kellesini önce öne düşürüyor, sonra geriye atıyor ve bunları tekrarlayarak kafa dilinde "evet" diyor. Parmak, pantolon içinde gizli; Stonefield ebeveyninin ıslak yüzlerinin fotoğrafını kusuyor. Ayrıca, bu ajanın kabarıp kalkmış silahını da.

Kız kardeşin tatlı soluğu, "Sanırım, bütün o uyuşturucularla ağabeyimin beynine zarar verdin..." diyor. "Ancak ağabeyim söz konusu olunca, bunu söylemek de kolay değil ya!.."

Bu ajanın çevresine çok sayıda böğüren kelle, canlı üretken dişi kellesi diziliyor. Norveç eski delegesi, Palau eski delegesi hanımefendi. Zambia delegesi. Zencisi. Mongolu. Beyaz tenlisi. Madam Parti Yastıkları. Madam Tombul Memeler. Pek değerli dişi yumurtaları hazinesi istiflemiş her vajina, erkek tohumları için can atıyor. Pesten tize geçerek. Kansas şehrinin kültürel gelişimini anlatan şarkılar çığırın bu sıra sıra dişilerde geleceğın asker, doktor, politik eleman, mühendis orduları baskılanmış, duruyor. Giysi namına bir şey olmaksızın yapılan o yoz burlesque dansına övgüler düzen dişilerde. Kamu telefonuna övgüler düzen.

Amerikan liberal kültürü işte bu kadar kötü, bu kadar şeytani. Amerika Birleşik Devletleri bu kadar boşa böbürleniyor.

Sonra ertesi, öteki dişi ses fısıltıyla, "Dikkat et, yoldaş!" diyor.

Bu ajanın hemen arkasında dikilen eleman Magda'nın sesi bu. Kedi kız kardeşin kullandığı kulağın karşıtına eğilen Magda, "Kargaşa Operasyonu öncesinde, mutlaka ölümcül nörotoksin kullanma testi yapılmalı..." diyor.

Aynı şimdi, kedi kız kardeş. "Beni öptün mü sen?" diyor. "Yani ben uyurken..."

Magda'nın sesi, nefes nefese, "öldürücü zehrin etkisini ölçme konulu testin sonucu açıklanmalı" diyor.

Bir yandan kedi kız kardeşin soluğının plastik çikletli tatlı kokusu geliyor, öte yandan yoldaşın çürük dişinin kokusunu taşıyan Magda'nın soluğu.

Aynı anda şimdi, kedi kız kardeş. "Yani, uyandığında dudaklarım siyahtı da..." diyor.

Propaganda şarkısını mırıldanan gençlerin arasında sayısız erkeğın kolu kırılmış, bir uzvu askıya alınmış; hepsi ağır cam elyafı katmanlarına sarılı. Erkek öğrencilerin hepsi bu ajana, cam elyafından yeni uzuvlarının üzerine. "En iyi dostuma..." ya da "Benim tayfanın bir numaralı üyesine" gibi mesajlar yazmayı teklif ediyor. Sıvışan sakat gençler böylelikle bu ajanın bilim fuarı projesi için elementler tedarik edebilecek. Sakat gençlik bomba sevk araçları, patlayıcı malzemeler, yakıcı yanıcı maddeler sağlayacak. Her biri farklı bir element, zaman ölçüm aracı ya da kahverengi paketleme kaynağı bulup buluşturuyor. Hiçbir öğrenci,

metal kutu, saatli radyo, potasyum nitrat, yapışkan bant gibi, her biri son derece masum bu parçaların oluşturacağı bütüncül amacı tahmin edemez.

“Bir başka konu da şu...” diyor kedi kız kardeş, “annem vajinasında siyah parmak izleri bulmuş ve beni suçluyor.”

Gizlice, bu ajan kafasının içinden, saymayı sürdürüyor sessizce: *Kalay... titanyum... tungsten...*

Ev sahibi kız kardeş. “Eğer annemin pillerini aşırıdıysan, temizlemen gerekirdi orayı...” diyor.

Magda'nın soluğu, “Dikkat et, yoldaş!” diyor. “Görev emri, nörotoksin test etme amacıyla hedef belirlemek gerektiğini söylüyor...”

Bütün öğrenciler hep bir ağızdan, sesleri titreyerek Oklahoma eyaletinin ne kadar yüce olduğunu bildiriyor gururla. Bu pesten tize geçişli, şan şeref şarkısı boyunca, öğrenciler küçük küçük mesajlar iletiyor klavyeleriyle. Farklı öğrenciler renkli ışıklı küçük kutularda ürettikleri elektrik enerjisini özel pisalarda rekabete sokuyor. Küçük ekranlarda gösterilen anlatılar iletiliyor. Birçok profesyonel aktörün üreme edimleriyle iştiğal ettiği çok çeşitli eşleşmelerin, cinsel birleşme pozisyonlarının yakalanan görüntüleri eşliğinde üreme eğitimi alınıyor. Ne var ki. Hatalı olarak, öğretmenler her zaman tohumlarını dişi partnerin süt bezleri ya yanakları ya da anüsü üzerine boşaltıyor. Aptal Amerikan erkekleri hiçbir zaman çocuk yapma işinde başarılı olamıyor.

Her zaman döllenme çabasına gireceksin ama hiçbir zaman başaramayacaksın! Ne kadar zavallı rol modeli bunlar!

Silahını her zaman yanlış zamanda boşaltacaksın...

Gençlik Korosu ve Dans Topluluğu'na katılan yoldaş elemanların, Tibor. Mang, Chernok, Tanek, Otto ve Vaky, hepsinin gözbebekleri bu ajanın üzerinde. Bu bugün, neredeyse tüm erkek öğrencilerin toplam nüfusunun tamamı, üzerinde İngilizce “İsa'ya Ait” sözcüklerinin yazılı olduğu siyah tunik giymiş. Ne zaman eleman benin gözleriyle bir öğrenci kontak kursa hemen yüzünün yarısını daraltıp gözünü yumuyor. Propaganda şiirlerini okumayı da sürdürüyorlar aynı zamanda.

Kedi kız kardeşin soluğu, tatlı soluğu, eleman benin omzu üzerine konuyor ve kulağının içinde, “Seninle bir anlaşma yapalım, Pigme” diye dalgalanıyor sesi. “Pençelerini annemin vajinasından çek, ben de sana bilim fuarı için düşündüğüm projemi göstereyim...”

Eleman Magda nefesini üflüyor yeniden ve fısıltıyla, en önemli temel bilim fuarı projesini hayata geçirmeye yetecek kadar yoldaş eleman olmadığını söylüyor. Bu yaratıcı parlak projeye ek olarak, rakip öğrencilerin ürettiği yeni sabotaj projeleri gerekiyor. Projenin zaferini garanti altına almak için yerel projeler, bölgesel hazırlık projeleri gerektiğini hatırlatıyor Magda, ölümcül projelerin şeytan ulusun başkentinde, Washington D.C.'de sahneye konacak büyük finalinin başarısı şansa bırakılmamalı. Kargaşa Operasyonu en büyük en feci etkiyi, *zing-pow- wham*, sonsuz tahribat ölüm etkisini garanti ediyor.

Amerikan engereğinden intikam almayı.

Bu ajanın düşünme makinesinin içinde, eleman ben, anne babanın resmini canlandırıyor,

nihai zihinsel anlatı, sayıyor: *Ksenon... iterbiyum... itriyum...*

Eleman benin pantolonunun içinde, Stonefield ailesinin katlanmış yüzleri, kanayan sular.. Üzgün aile hapse atılabilir yalnızlığa mahkûm edilebilir, cemaatin ibadet mabedinden dışlanabilir. Şeytan Tony. Bu ajanın parmakları, bu kadar uzun süre temas kurulan mürekkep yüzünden siyaha boyanıyor. Lekeleniyor. Artık o haberin mürekkep izi silinmeyecek.

Alıntı: “Önemli olan hakikat değil, zaferdir.”

Sonra ertesi, eleman Magda'nın dudakları bu ajanın işitsel kanalında adeta asılı kalıyor. Fısıltıyla, nörotoksin testi için hedef diyor. İsmi bildiriyor, teste tabi tutulacak kişi olarak tayin edilen insanın ismini.

Yok edilecek beyaz kemirgeni.

Bütün bu ayrıntılı şeyler olup biterken, eleman benin dudakları, eyaleti övücü sözcüklerin ağız hareketini yapıyor. Oklahoma marşının. Bu ajanın diş ve dil kasları dizeleri sesini çıkarmadan söylüyor. Şarkı sözlerini şekillendiriyor, sözsüz. Sadece mim sanatçısı katılımı gerçekleştiriliyor. Kedi kız kardeşin teklif ettiği, bilim projesini teftiş fırsatı kayda geçiriliyor. Magda'nın tespit ettiği, ölmesi gereken, teste tabi tutulacak kişinin ismi kabul ediliyor. Bununla birlikte bu ajanın yüzü sadece, mutlu katılımcı pozu veriyor.

Yirmi Yedinci Rapor

Eleman ben, ajan 67 numaranın yirmi yedinci beyanı burada başlıyor: Eğitim kurumunun karartılmış spor salonunda yapılan öğrenci eşleşme ritüeline katılıyor yeniden. Bugünün gecesi, tarih █████. Şekeri yüksek şiirsel şarkı, müzikal mısır şerbeti, tekrarlanan duygusal durumlar, kalkmış penis tohumlarını kusmadan önce hızlandırılmış çiftleşme hareketlerinin taklidini yapan ritmik tempolar zulmüne maruz kalıyor bu ajan. Bu yüksek tempo sona erince, daha yavaş müzik uzun uzun ön sevişmelere izin veriyor, bu bölümde ergen erkekler kalkmış organlarını kullanarak dişileri aşındırıyor.

Resmi kayıtlara geçsin: Katılımcılar arasında Madam Tombul Memeler, yanında da Sayın Parti Yastıkları hanımefendi bulunuyor. Basketbol tahtalarının karşı köşesinde, göğüslerle pantolon kemeri arasındaki bölgeyi açıkta bırakmak suretiyle göbek çukurlarını övünerek sergileyen bütün diğer kızlar toplanmış. Her karanlık göbek deliği çukuru dekoratif mücevherle süslenmiş. Değerli metalden minik halkayla o deliğe gizlenmiş mücevher. Nepal delegesi hanımefendi, Burundi delegesi hanımefendi utanmazca, sıkı kaslarla bilenerik inceltilmiş belini dalgalandırıyor, iskelet kasları üzerinde deriden başka bir şey olmayan düz karnını sergileyerek gösteriş yapıyor.

Bütün dişi öğrencilerin bu ajana verdiği üretken faaliyet önceliği bu ajan tarafından kullanılmıyor. Bir önceki öğrenci ritüelinde, hepsi eleman benin canlı döl yerleştirme teklifini reddetmişti. Reddettiler ama öte yandan, büyük klitoris servetini ve kokulu meme uçlarını neredeyse hiç gizlemediler.

Bu bangır bangır ritüel müzik yaygarası ortasında, basketbol sahasının az ışıklı loş bir köşesinden eleman Sheena, ajan 7, yaklaşıyor şimdi ve buyuruyor: “Yoldaş” diyor, “Kargaşa Operasyonu'nun yüksek çıkarları gereği. Amerikan cinsel dans ritüelini yapmayı teklif ediyorum.” Sheena kendi elini uzatıyor, eleman benin bileği etrafındaki soğuk demiri kavrayıp tutuyor. Sheena bu ajanı peşinden sürükleyip dönme ritüeli yapanların arasına sokarken, “Tipik bir Amerikan dişi teknesine nasıl biniyorsan öyle bin” diyor.

Çiftler halinde eşleşmiş öğrenciler arasında yerini alan eleman benin ayağı müziğin temposunu bulmak için deneme kabilinden adımlar atıyor. Eleman benin kasıkları Amerikan erkek öğrencilerin yaptığı gibi, Sheena'nın kasıklarına dayanıp sürtünürken, bu ajanın elleri rasgele, şişkin çevre bölgeleri keşfe çıkıyor.

Yaptığı işe kendini tamamen kaptırmış bu ajan, diğer elemanlar, Mang, Tanek, Bokara tarafından etrafının sarılmış olduğunu fark etmiyor. Yakantop savaşından sonra bu ajana diş bileyen elemanlar tarafından. Hepsi bu ajanı saat ölçüsüne göre çevreliyor: Saat 1 yönündeki eleman Tibor Pataklayan Babun manevrası yapmaya hazırlanıyor. Saat 7 konumundaki Mang Denizayısı Katil Pençesi'ne girişmek üzere hazır bekliyor. Chernok saat 11 yönünde yerini almış. Tanek acımasız Maymun Ezmesi hamlesini başlatmak için pozisyon alıyor ve Otto'nun

dirseği son derece ölümcül Yumruklayan Panda vuruşu için hazır bekliyor.

Saat 8, saat 2, saat 10 yönünden; tam anlamıyla tüm yönlerden kuşatılmış eleman ben.

Her bir eleman yoldaş bu ajana karşı sakatlayıcı sert hamle-yapmak üzere hazır bekliyor. Hepsi eleman benim hayatını hemen temize havale etmek için korkunç dirsek patlaması vuruşu için çabalıyor.

Bütün bu görüntü bu ajanı dolduruyor ve elleri vuruş vaziyeti alıyor. Öldürücü tekme savurma hamlesine hazırlık yapıyor, Sonsuz, ölümcül saldırı hamlesi geçiyor yarı bulanık zihninden. Sokağın parmak. Vuran kafa. Bu ajanın bütün fiziksel uzuvları harekete geçiyor, hızlı ve çabuk, yumruk savuruyor, tekme atıyor, elektrik yıldırım hızında her yöne dönüyor, eğitim geçmişinde gördüğü bütün hareketleri yansıtan eleman ben saat 1 yönünden gelen bir hamleyi savuşturuyor, saat 8'in darbesini kesiyor, yana çekilip Kamçılaman Aslan'dan kurtuluyor.

Çalkantılı karanlıkta, birçok tehlikeli suikast girişimiyle yaratılmış şiddetli esintinin, ter fırtınasının, sert vuruşların patlayan soluklarının ortasında, eleman Sheena, "Yoldaş" diyor. "Kargaşa Operasyonu gizli görevimize ihanet edemezsin."

Kendi sıkı yumruğunu arkadan bir top gibi sallayan eleman Oleg, "Benliğini ölüme hazırla, yoldaş" diyor.

Aynı şimdi sırasında. Amerikan öğrenciler ritüel sahasını teslim ediyor. Yeniyetme öğrenci topluluğu geri çekilmiş, sadece havada uçan bu kol bacak yakın dövüşünü izliyor. Eleman beni neredeyse öldürecek birçok an gelip geçiyor gözlerinin önünden.

Şimdi ertesi, dişi bir ses, "Ne garip dans bu..." diyor. Madam Taze Ayvalar, "O yaptıkları garip dans bir tür yerli, yağmur dansı" diyor.

Madam Yağ Torbaları, "Havalı!" diyor. Havada boşluğu döven yumruklar atmaya, boşluğa tekme savurmaya başlıyor. Bütün dişiler ani bir telaşla yaptıklarını taklit etmeye başlıyor. Bütün o acımasız savaş teknikleri taklit ediliyor salonda. Sonra ertesi, bu kızlar ince bedenlerini ölümcül elemanların arasına sokuyor. Zalim elemanlar yerini çekici dişi öğrencilerin sınır ihlaline, dişi dirseklerinin itip kakıştırmasına bırakıyor. Bu hareketleri yapan doğurgan ergen dişiler eleman benim üzerine doğru ilerliyor ve etten hoş, yumuşak bir duvar, bütün saldırganlardan ayıran bir set oluşturacak şekilde bu ajanın çevresini sarıyor çepeçevre.

Yaslanıp sıkıştıran süt bezlerinin körpe ve sulu engeli eleman benim kalkını oluyor; kıvrılan dişi kışkırtıcı yeni saldırıları engelliyor. Yalıtılan bu ajan, yoldaş elemanların etki alanı dışına çıkıyor. Dişi hanımefendiler kendi uzun kafa saçlarıyla, sağlıklı saçlarıyla, gür saçlarıyla kırbaçlıyor, haince vuruyorlar. Dolu salgı bezlerinin dayağını yiyen ölümcül ajanlar geri çekiliyor.

Yumuşak, dişi etleri, parlayan dudaklar ve yalayan dillerin sıcak barınağının derinliklerinde en iyi seçme gürbüz genetik malzemeye sarmalanmış bu ajan güvende olduğundan emin, topaç gibi dönmeyi sürdürüyor.

Yirmi Sekizinci Rapor

Eleman ben, ajan 67 numaranın, yirmi sekizinci beyanı burada başlıyor. Gizli görevle █████ şehrinin dinsel propaganda dağıtım merkezine talan ziyareti gerçekleştiriliyor. Ziyaret amacı, █████ nörotoksinin test etkisini öğrenmek. Bu bugün, Sebt günü değil. Öldürücü zehir, kurban seçilen █████ isimli denek üzerinde test edilecek.

Tek başına ibadet mabedine ulaşan bu ajan mabedin kapısının, sağlam kilit mekanizmasıyla güvenliğinin sağlandığını tespit ediyor. Standart türden sürgülü bir kilit bu. Eleman benin gözleri, caddenin boş olduğunu, olası bir tanığın yokluğunu kontrol etmek için önce bir tarafa bakıyor, sonra karşıt bir tarafa bakıyor. Bu ajan yalnızca soğuk Kasım rüzgârının estiğini belirliyor. Bulutların karamsar bir şekilde alçakta gezindiğini, kara karınlarındaki buzlu çökeltiyi boşaltmaya hazır beklediğini görüyor. Hemen her güvenli tanık ya sınıfta eğitim alıyor ya istihdam mekânlarında çalışıyor ya da televizyon seyretme araçlarında gündüz programına esir olmuş.

Resmi kayıtlara geçsin: Bu elemanın dişleri kendi dudaklarını çiğniyor. Bu ajanın dudaklarına hücum eden kan dudaklarını şişiriyor, şişlikler küçük ödemlere davetiye çıkarıyor. Böylece baştan çıkarıcı sulu kırmızı çocuk dudakları hiçbir pedofilin dayanamayacağı bir kıvama geliyor. Eleman benin parmakları kendi yüzünün yanaklarını çimdikleyerek, onların kan hücum edip parlamasını sağlıyor. Bekaretini sunmaya can atan sabırsız masum çocuk etkisi yaratıyor.

Hızlı, ani bir hareketle, eleman benin elleri pantolonundan ince, sivri bir tel çıkarıyor, anahtarın deliğine kilidi bozacak şekilde teli sokuyor. İnce anahtar deliğini zorluyor. İçerideki sıkı dile basınç uyguluyor, onu çeviriyor. Sürgüyü tuzağa düşürünceye kadar kilidi kurcalıyor, tahrik ediyor. Kapı dayanamayıp duvara kapaklanıyor sonunda. Gözler yeniden olası bir tanık araştırması yapıyor ve bu ajanın ayakları bu ibadet mabedinin içine adım atmaya cüret ediyor. İçeriye girince kilitli kapıyı eski yerine mühürlüyor bu ajan.

Kokmuş canlı iskelet ceset Doris Lilly etrafta görünmüyor. Yurttaş cemaat üyelerinden kimse de yok.

İbadet mabedi bütün seslerden arınmış bugün. Çıt çıkmıyor. Kırmızı renk boyalı, derin mavi renk boyalı pencere camından sızan kirli güneş ışığı dışında bütün ışıklar karanlık. Tapınak daimi alacakaranlığa gömülmüş.

Kasımpatı bitkisinin sayısız genital organından bal kokusu yayılırken, karanfil bitkisinin vajina ve penisi pembeden kırmızıya bir renk gösterisi sunuyor. Rengârenk pencere camı her nefes alışta gökkuşağının bütün renklerini barındıran çiçek kokularını hissetmeyi sağlıyor.

Parafin silindirlerin sicimleri sönük.

Yalnızca tek bir tanık var. o da alçı ölü adam; birbirine çapraz iki kalasa çakılı sahte işkence

gören, ayak ve ellerinde sahte, kırmızı kan boyası olan adam.

Eleman benin ayakları Magda'nın muhterem Tony'yi boğmaya kalkıştığı su havuzunun bulunduğu ibadet sunağına kısa bir yürüyüş yapıyor. Kırmızı boya kanayan alçı erkeğin ayaklarının altına gelince bu ajan kendi bacaklarını esnetip kıvrıyor. Şimdi ertesi, ayak kasları fırlıyor, *zing-spring*, Sıçrayan Lemur hamlesiyle, alçı bacağı kavramak için elini savuruyor.

Resmi kayıtlara geçsin: Başarılı olunamıyor. Tekrar, Sıçrayan Lemur hamlesi deneniyor.

Heykel duvarda çok yükseğe asılı olduğundan başarılı olunamıyor.

Pantolonla zıplıyor bu ajan, pantolon cebinde küçük, öldürücü nörotoksin şişesiyle.

Bu ajan zehri su kabına intikal ettirip, gelecekte şeytan Tony'nin dine sokacağı herkesi öldürebilirdi. Dualar kitabı. Kutsal İncil'i zehirle boyayıp bütün okuyanları telef edebilirdi. Ortak kupaya sürülecek olası zehir, şarap ritüelinde bütün cemaat üyelerinin kullandığı kadehin dudaklarına bulaştırılacak zehir ile herkese zararlı nörotoksini yutturabilirdi.

Tiksinti verici eylemler. Bu ajan gelecek korkunç, sarsıcı sonu hak eder; hava aracı kazası zaten kaderde yazılı. En üst tanrılar tarafından böyle bir işkence ve ölüm reva görülmüş bu ajana.

Gizliden gizliye bu ajan muhteşem devlet adamı, en zirvedeki cesur hükümdar Joseph Stalin'inden bir alıntı yapıyor. "Tek bir ölüm bir trajedidir; bir milyon ölüm ise bir istatistik."

Ayaklar sıkıştırılıyor ve bu ajan yeni bir Sıçrayan Lemur hareketine teşebbüs ediyor. Eller alçı heykelin ayak parmaklarını, ayağın üzerine çakılmış alçı çiviye kavriyor. Kol kasları eleman beni yukarıya çekiyor ve bu ajan, heykeli tırmanarak mabet duvarının en yüksek noktasına erişiyor. İşkence gören çıplak adam kalın bir toz tabakasıyla kaplı. Bu ajanın üstü başı kir içinde kalıyor; bu muazzam alçı bedeni boydan boya tırmanırken bu kadar yoğun tozdan boğuluyor neredeyse. Heykelin kalçalarının her biri 914 mm çaplı. "Little David" lakaplı. Birleşik Devletler kuşatma sahra topuna denk. Alçı heykelin her bir kolu 800 mm çaplı. "Schwerer Gustav" lakaplı Nazi Almanya'sı sahra topuyla kıyaslanır ancak.

Parlak kaygan gövdeyi tırmanmak tıpkı *Castanea dentata*'nın ana gövdesini tırmanmak gibi.

Emekliyor, yükseliyor, eli tutuyor, işkence gören heykelin kas çizgileri arasına ayak parmaklarını kısıtıyor bu ajan, taşakların üzerine çıkıyor, alçı kasık boyunca sürünerek kayıyor ve peştamalin üzerine yükseliyor. Eleman benin eli heykelin karnındaki geniş oyuğa çengel gibi asılıyor bütün parmaklarını kullanarak. Heykel üzerinde sahte bir yaranın açtığı mağaradan, mızrağın vücudun sol tarafına saplanmasıyla oluşmuş delikten, mızrağın açtığı ölümcül yaradan, sol kaburga kemiğinden aşağıya doğru kırmızı boya taşıyor. Yorgun düşen bu ajan soluklanmak üzere mızrak yarasının oyuğuna sığınıyor. Derin yara izinin boşluğunda, açık alçı yarığa oturan eleman benin ayakları sallanıyor, gözleri bütün ibadet mabedinin geniş alanına tepeden bakıyor. Bütün sıralara. Trevor Stonefieid'in tabutu artık bu mekânın içinde sergilenmiyor.

Eleman benin hızlı atan kalp kası sakinleşiyor. Sükûnete eriyor. Ölümcül yaranın en tepe noktasından mabedin atmosferinin ağdalı leş gibi kokusunu, zengin kırmızısını, altın

yaldızını, kraliyet mavisi rengini tecrübe ediyor. Geniş boşlukta pencerenin mücevher renkleri uçuşuyor. Ağır bir koku.

Alçı erkekten yukarıya tırmanışa yeniden başlayan bu ajan, yaradan kocaman memenin tombul ucuna tutunuyor. Elleriyle köprücük kemiğini kavrayan bu ajan daha yükseğe sürünüyor. Derisi kemiklerine yapışmış heykelin kaburga kemikleri ayak parmakları için güvenli bir basamak oluşturuyor. Ayakları, göğüs kıllarının kıvrımları arasında birçok dayanak buluyor. Elleri de erkek sakalının alçıdan kıvrımları arasında tutunacak yerler. Eleman benin elleri kalın alçıdan, dikenli telden sahte şapkayı kavriyor, bu ajan kalçalarını çekip omuz başındaki düzlüğe oturuyor.

Resmi kayıtlara geçsin: Bu ajan, birbirine çapraz iki kalasa çakılı alçıdan adamın sol omzu üzerine konuyor. Bu ajanın ayakları geniş göğüs kasları üzerinde sallanıyor; topukları köprücük kemiğini dövüyor. Eleman benin dudakları alçıdan kafanın kulak deliği hizasında. Kulak kıkırdağının kabuğu bu ajanın kolunu tamamen içeriye sokacağı kadar geniş.

Aniden gizemli bir ses duyuluyor. Yüksek sesli bir bağırma bu.

Dinleyici sıraları arasından gelen ses, bir erkek sesi ve “Ne halt ediyorsun sen orada?” diye bağırıyor.

Ses, şeytan Tony'nin sesi. Oturma yerleri arasındaki ana koridordan ilerleyerek doğrudan alçı heykelin altına yürüyen şeytan Tony. “Benim kiliseme ha...” diyor. “Biz bu kapıları boşuna mı kilitli tutuyoruz!..”

Şeytan Tony'nin sesi çatallı çıkıyor, eleman Magda'nın saldırısından ötürü boğazında oluşan yaranın sonucu olarak. Su havuzuna batık bir halde bağırmaya çalışırken oluşan.

Eleman benin kalçaları kıpırdamadan oturuyor; bu ajanın dudakları mühürlü.

“Eğer bu bir tür politik protestoysa” diyor, şeytan Tony, “sınırı aştın.” Heykelin ayağının dibinden bağırıyor Tony, kafasını arkaya yaslamış, ciddiyetle yukarıya bakarken: “Polis çağıracağım, yemin ederim.”

Şeytan Tony. Bu ajan. Koca mekân sessizliğe gömülüyor; tüm o koku, kirli renkler havada donuyor bir süre.

Kollarını kivrırıp göğsünde çaprazlayan şeytan Tony ayakkabısının topuğuyla döşemeyi döverken. “Yapmayacağımı sakın düşünme, bayım” diyor. “Blöf yapmıyorum.”

Gizliden gizliye bu ajan içinden sayıyor, fısıltıyla: “Neon... neptium... nikel...” İşkencedeki erkeğin sağ kulağına, alçı kulağın deliğine fısıldıyor: “Platin... polonyum... potasyum...”

Eleman benin pantolonunun içinde, test edilecek nörotoksin bulunuyor. Kobay fare de...

Sonra ertesi, şeytan Tony heykelin altında nöbete duruyor, bir o yana bir bu yana yürüyüş yapıyor. Yürüyor ve yürürken de, “Bana şantaj yapamayacaksın” diyor. “Olan biten, benim suçum değil...”

Yürüyüş kesiliyor, şeytan Tony iki ayağını da gevşetiyor ve dizleri üzerine çökerek devasa heykelin ayaklarına kapanıyor. İki elini birden yumruk yapıyor. Her iki yumruğunu da heykele

sallayarak, “Bana on sekiz yaşında olduğunu söyledi” diyor. “Bana hap aldığını, korunduğunu söyledi.”

Tatlı kokulu bu atmosferi, ışıklı altın rengini yumrukluyor; kırmızı, mavi, sarı renkli tükürük saçıyor etrafa şeytan Tony ve “Eğer doğru dürüst İngilizce konuşamıyorsa orospu, bu niye benim suçum oluyor?” diyor.

Bu laflar ajan 36 için, yani eleman Magda.

Eleman benin pantolonunun cebinde ölümcül zehir ve birde yanında katlanmış halde, hapisteki bedbaht baba Stonefield'in fotoğrafının bulunduğu gazete kâğıdı duruyor. Ve ırzına geçilen açık sarı zorbanın, tecavüz edilerek el konulan pis kâğıt dolarlarından geriye kalanlar.

Eleman Magda'nın karnında taşıdığı dölün babası... şeytan Tony.

Ama devlet üretici eş olarak bu ajanı tayin etmişti.

Alıntı: “Tek bir ölüm bir trajedidir, bir milyon ölüm ise istatistik.”

Şeytan Tony'nin gözleri cevap bekliyor, affedilmek için yalvarıyor, gözleri yukarıya dikilmiş. “Hey!” diyor. “Ben hâlâ buradayım, aşağıda” diyor. “En azından bana bir işaret verebilir misin?”

Alçıdan erkeğin sağ omzu üzerine oturmuş bu ajan pantolonundan küçük şişeyi çıkarıyor. Açık sarı zorbadan kalma kâğıt parayı çıkarıyor. Son olarak da beyaz renkli kumaş kapamayı; yuvarlak ve esnek üç çıkışı olan, pamuk kumaştan... daha önce eleman Magda'nın kasıklarını örten iç çamaşırını. İki baldırının birleşme yeri kurumuş kan lekeleriyle, erkek tohumuyla ve kılıyla kirlenmiş. Eleman benin eli, bu ajanın parmağı, iç çamaşırını bikiniyi bırakıyor boşluğa; düşüyor, uçuyor, süzülerek kayıyor aşağıya beyaz renkli bikini kırmızı ışığın, sarı ışığın arasından, Magda'nın bekaretinin kanıyla kirlenmiş bir halde. Tortullaşmış kan sızıntısına şeytan tohumu karışmış.

Geniş omuzların üzerine oturtulmuş baştaki, diken tel şapkadan sızan kırmızı boya, alçıdan yüzün yanaklarından aşağıya geniş çizgiler halinde uzanıyor ölü heykelin donuk alçı boynuna doğru.

İç çamaşırını, şeker aromalı canlı bitkinin ağır kokuları arasından geçerek aşağıya doğru düşüyor. İniyor ve yumuşak bir yığın halinde, şeytan Tony'nin dizine yakın bir yere konuyor. Şeytan ayaklar kalkıyor, yürüyor, esneyip eğiliyor ve döllenen bikini çamaşırını kavrayıp, çabucak yumruğunun içine saklıyor. Bikinili yumruğu yukarıya sallayan, gözlerini heykele diken şeytan Tony, “Bu hiçbir şey kanıtlamaz...” diyor. Kafasını yukarıya kaldırınca yumuşak soluk borusu açığa çıkıyor.

İç çamaşırını bu ajana Gençlik Korosu ve Dans Topluluğu esnasında, son bugün, Magda tarafından veriliyor.

Gizlice, sonra ertesi, şeytan yumruğunun içindeki, sıkıca tuttuğu iç çamaşırına yumuluyor ve kirlili çamaşırını burun deliklerine bayıyor. Aynı anda gizlice, şeytan katil, göstermeden kasık kokusunu içine çekiyor. Bozulmuş kızlığın kalıcı kokusunu alıyor. Beraberinde, test için eser miktarda, çok küçük miktarda, sinir sistemini etkileyen zehri de çekiyor içine.

Alıntı: “Tek bir ölüm bir trajedidir; bir milyon ölüm ise istatistik.”

Aynı anda şimdi, şeytan Tony'nin yüz derisi beyaza kesiyor, soluyor. Kafası boyundan devriliyor. Ağır kafa kadavrayı tümünden yere çökeltiyor ve iskeletin tamamı ibadet mabedinin zeminine yığılıyor. Şeytan iptal. Sadece, kasları rasgele seğiriyor. Her iki kulağında da sicim gibi kan sızıyor.

Beyaz kemirgen siliniyor.

Yirmi Dokuzuncu Rapor

Eleman ben. ajan 67 numaranın yirmi dokuzuncu beyanı burada başlıyor: Ulusal Bilim Fuarı birinci tur elemeleri. ■■■ eyaleti bölgesel bölüm yarışması. En önemli öncelik: Eleman benin projesinin en iyi proje seçilmesi ve metropolitan ■■■ bölgesinde yapılacak bilim fuarı finaline katılmaya hak kazanması... Bu yarışma, eleman Tanek, Magda, Chernok. Ling ve diğer bütün ajanlarla birlikte, görkemli anavatan ■■■ gerçekleştirilecek haklı intikam fırsatı verecek bu ajana.

Bilim fuarı yarışması yargıçlardan, en saygın akademik bilim insanlarından, muhterem öğretmenlerden bir grubun projeden projeye dolaşması, her genç katılımcının başına dikilip anlatılanları dinlemesinden ibaret. Her yargıç sık sık kol saatine danışıyor. Genellikle, açık elleriyle kapatıp bastırdıkları ağızlarını gerip esneme hareketi yapıyor.

Resmi kayıtlara geçsin: Eleman benin göstermelik bilim projesi, ölümcül sürüngen RNA zincirinin yeniden oluşturulması sonucu DNA paketindeki moleküller arası kalıp değişikliğini göstermekten ibaret. Bu ajan, üzerinde büyük harflerle İngilizce, “Kalıcı Dünya Barışına Giden Yol” yazılı pembe renkli bir plaka koyuyor masasına. Yeniden bileşim oranlarını belirleyen evrim sistemi ölü sürüngen RNA dokusuna dayanıyor. Bu kadar basit. Bir çocuğun bile anlayabileceği kadar basit. Böylesine kolay bir deneye Oleg kahkahayla gülüyor. Tibor gülmemek için kendini zor tutuyor.

Bugünkü olayın, Ulusal Bilim Fuarı yarışmasının bölge elemelerinin mekânı, Madam Sağmal İnekler'in takdimiyle, bu ajanın ilk defa müzikle birlikte ritüel çiftleşme dönüşünü yaptığı aynı spor salonu. Sonra ertesi, yine bu mekânda Model Birleşmiş Milletler ve en yakın şimdide ise yakantop savaşı yapılmıştı.

Eleman benin dudakları, küresel barışı kesin olarak sağlama yöntemini açıklıyor. Dünyanın önemli politik çatışmalarının çözümünü. Çok basit: Şiddetin, sürüngenin beyin köküyle ilgili çatışmanın izlerini tespit etmek için insan genomunu analiz ediyorsunuz. Düşmanlığa sevk eden dürtüyü bastırmak için yeterli tedaviyi uyguluyorsunuz. Saldırgan eğilimler gösteren bütün insanları yalıtıp uygun gen terapisine sokuyorsunuz. Tekbir insan kuşağındaki her türlü gerilim izini siliyorsunuz. Dünya mutlu mesut, pırıl pırıl barış içinde oluyor. Çiçekler gibi sevimli bir barış elde ediyorsunuz.

Eleman benin yayılmış yüzünde parlak bir gülümseme taklidi beliriyor.

Safdil yargıçlar arasından bir profesör, “Dünya barışı mı?” diyor, kafasını “evet” anlamında aşağı yukarı sallayarak. “Dünya barışı *gerçekten* güzeldir.”

Bu elemanın düşünme makinesi içinde bir ses, sessizce, büyük dâhi, cömert bilge Leon Troçki'nin bir sözünü tekrarlıyor: “İnsancılık sümüklüböceği, aklın işleyişine sekte vurarak, duyguları dumura uğratarak, sümüksü izlerini bırakıyor dört bir yana.”

Fiilen, "Barış Makinesi" adlı proje teknesi gerçekte, Birleşik Devletler başkentinin en derin köküne büyük miktarlarda nörotoksin verecek, *kah-blam*, sayısız Amerikan çıyanını acımasızca öldürecek düzeneği tetikleyecek.

Kedi kız kardeş geliyor, küçük telefonunun klavyesini kurcalıyor ve kulağına tutuyor. Kulağına bastırıldığı telefona bağıyor. "Hadi ama, Baba..." diyor, "açsana şu *telefonunu!*.."

Amerika denen sefil zorba bir kere yok olunca, dünya barışı ilelebet hüküm sürecek.

Talimat üzerine, eleman Magda bölge elemesine katılan öğrencilerin yaptığı bütün rakip projeleri ayırım gözetmeksizin tarumar ediyor. Böylece Kargaşa Projesi garantiye alınıyor. Basit bir elektromanyetik alan yaratarak kâğıt parçalarını bir tel etrafında toplama deneyi, saf plastikten yapıma klipsler yardımıyla engelleniyor. Model bir volkan, içeriğine eklenen fosgen gazı yüzünden patlamadığı gibi, genç jeologun neredeyse hayatına mal oluyor.

Bütün yarışmacılar, işe yaramaz hale gelmiş projelerini tamir etmek için canını dişine takıyor.

Yalnızca kedi kız kardeşin, kendi projesinden emin, gözleri parlıyor. Ev sahibi kız kardeş katlanmış masaya yakın bir yerde duruyor, afişinde kendi icadının marifetleriyle övünüyor. Kız kardeşin trapez kasları kasılıyor ve her iki omzu da kulaklarına doğru çekilirken, "Anneler Günü için sıradan bir hediye olarak başladı" diyor. "Sonra kontrolden çıkmış bir oka dönüştü..."

Kedi kız kardeş küçük telefona bakıyor bir an. "Babam burada olacağına *söz vermişti*" diyor. "Nerede kaldı acaba?"

Eleman benin dudakları DNA projesini açıklayan dersi vermeye başladığı andan itibaren, profesörün gözlerine sıkıntı belirten bulutlar iniyor. Göz kasları odaklanmıyor. Gözbebekleri, ponpon kızlar takımının lideri, örme kazaklı Madam Tombul Memeler'e kayıyor sürekli. Madam Küçük Ayvalar'a. Profesör, Madam Kazak Kabartan Etler'e bakıyor iştahla.

Öteki profesör, gözkapağı derisini indirip kaldırıyor, kısık kaşlarını merkeze kaydırıyor ve "Hey, sen şu herkesi deli silahşordan kurtaran çocuk değil misin?" diyor.

Eleman benin barış dersi yarıda kesiliyor.

Denetçi öteki profesör yazma aracıyla göstererek, "Sen Pigme misin?" diyor.

Öteki profesör, "Televizyondan..." diyor. Kendi tükenmezkalemmini ve rakip bilim projelerine ait notlarla dolu tableti uzatıyor ve "Lütfen, fotoğrafınızı verir misiniz?" diyor.

Eleman benin eli kâğıdın üzerine imzasını atıyor. Bir başka kâğıt daha imzalıyor. Bütün kâğıtları imzalıyor, "Pigme" olarak, kendi şu anki adını vermeden. Toplaşan profesörler, bir sürü bilgili yargıç, eleman benin bilim projesine bakmıyor bile. Onun yerine, bu ajanın elini kavıyorlar. Sallıyorlar elini. Sonra bir sonraki sergiye bakmak için küçük bir yürüyüş yapıyorlar.

Bir sonraki bilim projesinde, su içinde yetiştirilen bitkilerin bahçe kapısına *Cannabis sativa* tabelası asılmış. Kanun bekçileri toplanıyor hemen. Masum olduğunu haykırarak durumu protesto eden botanikçi öğrenci gözaltına alınıp çabucak mekân dışına çıkarılıyor. Başarılı bir

sabotaj.

Sergi salonunun uzak köşesinde manzarayı seyreden eleman Otto hınzırca gülüyor. Bu kadar akıllıca bir sabotajdan dolayı gurur duyuyor.

Sonra, bilgin akademisyenler, sinsi kedi kız kardeşin icadı deneyin başına varıyor. Masanın üzerinde orta boy bir füze; hafif Japon topu gibi, elli milimetre kalibreli, 89 Tipi, ayaklı havan topu mermisi sergileniyor. Füzenin üzeri pembe renkli plastikle kaplı. Cilalı, pürüzsüz bir yüzeyi var füzenin. Masanın üzerindeki plakada Cennet 2.0 yazıyor.

Ev sahibi kedi kız kardeş, "Müsaade ederseniz, size gelecek nesil tam mutluluk çubuğunu takdim etmek istiyorum" diyor.

Kız kardeşin elleri füzeyi kaldırıyor, bütün yargıçların gözleri önünde sallıyor ve yapay fallusun mucizelerini anlatıyor. Bu fallus aygıtı Dünya Web Sistemi'ne kablosuz bağlanarak gerekli programlarını indiriyor, güncelleme yapıyor. Yeniyetme gençliğin hassas penisinden düşman ordusunun gözü dönmüş askerlerinin tecavüz penisine kadar her türlü cinsel senaryoya ayarlanabiliyor. Yerküredeki bütün ırkların genital özelliklerine uygun. Kullanıcının, aktive etmek istediği senaryoyu kodlaması yeterli.

Ek olarak, fallus vücut ısısına göre kendini ayarlayabiliyor, sıcak koşullardan en soğuk koşullara kadar her yerde, örneğin, sıcak iklim koşullarında fallus kendini daha serin tutabiliyor, böylece kullanıcının vücut ısısını da düşürebiliyor. Kız kardeş, merkezi soğutma ve ısıtma sistemlerine kıyasla aygıtının çok büyük bir tasarruf sağladığını anlatarak övünüyor.

Ve bir de ikramiyesi var bu fallusun: Aygıt, müzik kaydetmeme çalma özelliği taşıyor. On beş yüz şarkı kayıt kapasitesi bulunan aygıt, seslendirilmiş kitap, akademik dersler, dinsel vaazlar da içeriyor. Çalan müziğe göre titreşimlerini senkronize edebiliyor. Eğitimli bir kullanıcı, aygıt zevkten titreyen tüketici kasıklarına gömülü bir haldeyken, yaşadığı deneyimi beynine kazıyabilir, bilgisini kaydedebilir.

"Üstüne üstlük..." diyor, kedi kız kardeş, etkiyi artırmak için gözkapağı derisini kapatıyor, "evet" anlamında başını aşağıya yukarıya sallıyor ve "silinip temizlenen parlak yüzey anti-bakteriyeldir. Ve..." diyor. "İçinizde bulunduğu süre içinde hiçbir şeye ihtiyacınız olmayacaktır."

"Ne?" diyor, bilgiç yargıç, hafif bir kahkaha atarak. "Güç kaynağı, nükleer fizyon demeyeceksin, herhalde?"

Kedi kız kardeş hafif bir gülümsemeyle karşılık veriyor. "Bu özelliği. Cennet 2.1 tipi yeni ürünlerimize ekleyeceğiz."

Fallusun IBM ya da Apple platformlarına tamamen uyumlu olduğunu anlatıyor.

Küresel konumlanış sensörleri sayesinde aygıt uydudan aldığı sinyallerle sürekli olarak yönlendirilebiliyor.

Otomatik olarak gönderilen hata kodlarıyla, aygıt kendi sistemlerini kontrol edebiliyor. Zaman geciktirme fonksiyonu sayesinde aynı zamanda çalar saat olarak kullanılabilir. Aksi halde, kullanıcımetabolizması uykuya geçtiği işaretini verir vermez, otomatik olarak kendi

çalışmasına son verebiliyor.

Bir diğer standart özellik de şu: Fallus, derinin iletkenliğinden faydalanarak, kullanıcının şeker ve kolestrolünü ölçebiliyor, beden sıvılarının elektrolit bozukluklarını düzenleyebiliyor. Yumurtlama çevrimini düzene sokuyor. Hafızayı güçlendiriyor. Gardırobunuzu düzenliyor. Otomobilinizin birim yakıt başına katettiği yolu çoğaltıyor.

İçinden bu ajan sayıyor, sessizce: *Erbiyum... europiyum... fermiyum...*

Ev sahibi kız kardeşin bilim fuarında en büyük ödülü alması işten bile değildi. Bu ajan değil, kedi kız kardeş Columbia bölgesi, Washington şehrindeki final yarışmasına gidecekti. Kargaşa Operasyonu hedefine varamayacaktı.

Bütün elemanlar; Bokara. Sheena. Mang endişeli gözlerle bakıyorlar. Böylesi mucizevi bir aygıtın en büyük ödülü alacağından, ulusal yarışmaya katılma fırsatını elde edeceğinden korkuyorlar.

Sonra ertesi, profesör, aygıtı göstermesini istiyor. Bu mucizevi fallusun nasıl çalıştığını göstermesini talep ediyor kedi kız kardeşten.

Etraftaki herkesin dikkatini üzerine toplayan kedi kız kardeş aygıtın gizli kontrol noktasına dokunuyor ve mekanizmayı çalıştırır çalıştırmaz aygıtın pembe yüzeyi önce koyu pembeye, sonra daha koyu pembeye, derken kırmızıya dönüşüyor. Sonra ertesi, fallus titreşiyor, sarsılıyor, kıpırdıyor. İcat sallanıyor, yaylanıyor, titriyor. Proje hopluyor, zıplıyor, çırpınıyor. Tatlı bir müzik yükseliyor, içleri ürperten bir şarkı çalıyor.

Sayısız profesörün yüzüne geniş bir gülümseme yayılıyor.

Kedi kız kardeş gülümsüyor.

Aniden şimdi, fallusun sarsıntısı hızla artıyor. Aygıt sarsılıyor, çalkalanıyor, hopluyor. Plastik kabuktan ince, beyaz bir duman çıkıyor. Tüten fallus atlıyor, zıplıyor, patlıyor, kara, kapkara bulutlar salıyor.

Etrafındaki herkes bir adım geriye çekiliyor, fallustan küçük kıvılcımlar, kırmızı, sarı, mavi ışıklar çıkarken, güvenli mesafede duruyor. Aygıttan feryatlar yükseliyor, hoş bir müzik yerine. Çığlıklar atan şeytan fallus masadan sığıyor, sergi salonunun zeminine atlıyor, korkmuş yargıçların peşine takılıyor. Koyu kara dumanı, peşine takmış, portakalrengi alevler saçıp çığlıklar atan katil fallus erimiş plastik tükürüyor, çığlık çığlığa kaçışan öğrencilerin peşi sıra gidiyor. Alevler içinde naralar atan fallus çığlıklar atan çocukları avlıyor.

Aynı şimdi, ev sahibi kız kardeşin küçük telefonu çalıyor, hiddetle.

Telefonu kulağına dayayan kedi kız kardeş. "Baba?" diyor. Katil fallusun alevinden kendini kurtaran ev sahibi kız kardeş, "Hapiste misin?" diye soruyor.

Aynı anda sonra, eleman benin dişleri açılıyor genişçe, bacakları zıplıyor, bu ajanın çene kemikleri alev saçan füzeyi havada kapıyor, *snatch-catch*, mükemmel Isıran Buldog hamlesiyle, hain fallusu eziyor. Azı dişleri tehlikeyi bertaraf ediyor.

Etraftaki herkes avuç içlerini birbirine vuruyor. Şiddetli bir alkış patlaması yaşanıyor. Avuç

içlerini bu ajanın kürek kemiğine vurmaya çalışıyor çocuklar.

Eleman benin salyası, geceler boyu bu aygıtı yapmaya çalışırken kedi kız kardeşin üzerine sinen kokunun, lehim kokusunun tadını alıyor. Kedi kız kardeşin terinin tadını. Boşa giden çabaların. Suçluluğun kekremsi tadını. Yanmış roketin çiğnenmiş kalıntılarını tükürüyor bu ajan.

Profesör, dumanı tüten kalıntıyı ayakkabısının tabanıyla çiğneyip ezerken, “Tanrıya şükür, birinin *içinde* olmadı bu...” diyor.

Büyük ödül onuru bu ajanın oluyor. Bu bugünün kahramanının. Model Birleşmiş Milletler'in kahramanının. Yerel bilim fuarının kahramanının.

Büyük kalabalık, herkes, hep bir ağızdan sözel neşe naraları atıyor. Tek bir ses halinde, tezahürat ediyor. “Pigme!” diye. Tezahürat ediyor: “Pigme!” Tezahürat ediyor: “Pigme!”

Alıntı: “İnsancılık sümüklüböceği, aklın işleyişine sekte vurarak, duyguları dumura uğratarak, sümüksü izlerini bırakıyor dört bir yana.”

Eski tehlikeli fallusun kalıntılarına bakarak, telefona bağırın kız kardeş, “Ama Baba” diyor, “seni neden tutukladılar ki?”

Aynı anda şimdi, en büyük stratejik zaferini kazanıyor eleman ben; çılgınca alkışlanıyor, fallus etkisiz hale getiriliyor, rakip proje kundaklanıyor. Tam bu anda, ev sahibi kız kardeş telefona çığlık atarak ağlıyor. Sinsi kız kardeşin gözlerinden bol bol su kanıyor.

Otuzuncu Rapor

Eleman ben, ajan 67 numaranın otuzuncu beyanı burada başlıyor. █████ şehrinin dinsel propaganda dağıtım merkezine geri dönülüyor. Kalabalık yurttaş topluluğu, █████ eyaletinin aptal, hımbıl çokluğu arasında oturuyor bu ajan. █████ cemaati topluluğunun felsefi olarak ilgisiz, ahlaki olarak düşük, kültürel olarak bitik üyeleriyle oturuyor. Toplantı nedeni, şeytan Tony'nin kadavrasının toprak sakinlerini beslemek üzere tahliye edilmesi.

Yılan yuvası. Amerikan kötülük bataklığı. Yozlaşma kovani.

Şeytanı içinde barındıran tabut, tıpkı açık sarı zorbanın tabutu gibi. aynı mabette aynı yere konmuş. Daha önce silahla vurulan, Zaire delegesinin, Doğu Timor delegesinin, Mısır ve Brezilya delegesinin tabutlarının konduğu yere.

Törene, parafin silindirlere gömülü bütün sicimlerin yakılmasıyla başlanıyor. Mekân canlı bitkilerin nefis kokularıyla doluyor. Heykel adam hâlâ ölü, kırmızı boya kanayan, alçıdan. İbadet mabedinin sunağında sakat zombi, tökezleyen antik iskelet Doris Lilly duruyor ayakta, ölüden, çürüyen şeytan Tony'den kalan artıkların paketlenildiği tabutun yanında iki büklüm duran saygın Bayan Lilly, mikrofonda patlayan balgamlı öksürük gürültüsünün ardından. "Vekil rahibimiz Donald Cedar'ın yokluğunda" diyor. "Muhterem Anthony'nin trajik vefatı üzerine birkaç söz söylemek istiyorum..."

Ev sahibi baba Don Cedar, geniş soluklu inek bu bugün yok.

Tavuk annenin pençeleri seğiriyor, tırnakları yüz dokusundan sonsuz küçük parçalar didikliyor. Ev sahibi anne iki katı fazla dozda Xanax kokuyor, terliyor su gibi, kasıklarından pilli füzenin vızıltısı gelmiyor. Rahim, plastik titreşim füzesinden yoksun.

Resmi kayıtlara geçsin: Bu bugün itibariyle eleman ben, iki Amerikan çıyanını, iki yoz paraziti; okul silahşoru ile pedofili, silip yok etme becerisi gösteriyor. Bu katliamla tatmin olmuyor. Aksine, öldürülecek daha çok parazit olduğunu gösteriyor bu ajana sadece. Belki mümkün olmayacak ama sonsuza kadar yok etme arayışı sürecektir.

Mabedin sıralarında ayrıca kedi kız kardeş ve domuz erkek kardeş de oturuyor.

Eleman Magda törende hazır bulunuyor; o ajanın elleri gizli dölün çevresinde, derinin üstünde geziniyor.

Matem için toplanan cemaatin arasında Trevor Stonefield'in dişi ebeveyni de var.

Titrek iskelet Doris Lilly methiye nutku atıyor. Su akıtan gözbebeği yusuvarlak açılmış, çok acı çekiyor. Çok üzgün. Şeytan Tony'nin ölü bedeninin yerde yatarken bulunduğunu, ölümünün kaza sonucu düşmeye bağlı olarak beyin kanamasından kaynaklandığını açıklıyor. Kalp kasının uzun süre çalışmaması yüzünden bulunduğu bedeni soğukmuş. Alçı ayakların dibinde yatarken bulunmuş. Bulgular gün gibi ortada: Halının üzerinde, şeytanın kulak

kanalından ince bir sızıntı halinde akan bir kan lekesi varmış.

Methiye ne eleman Magda'nın iç çamaşırı bikinisinden ne lekesinden ne tohumdan ne de nörotoksinden bahsediyor, bıraktığında, iç çamaşırı şeytan Tony'nin ölüm titremeleri geçiren parmakları arasında duruyordu. Pamuklu kumaş kirliydi; bu ajan donup kalmıştı, hareket edemiyordu. Eleman ben kendini zorla çekip çıkardı dışarıya.

Eleman benim düşünme makinesinin içinde... büyük bir korku... Bu ajan düşünüyor, eğer eleman benim bütün benliği Amerikan varlığım yok etmeye, homoseksüelleri öldürmeye, Metodist dini ezmeye, Lutherci ve Baptist kültü parçalamaya, bütün kokuşmuş burjuvaziyi ortadan kaldırmaya adanmışsa... sonunda böylesi toptan temizlik başarılı olursa... bu ajan işe yaramaz, gereksiz, değersiz bir varlık olup çıkmaz mı?

Eğer kötü düşman yoksa... eleman ben de varlık nedenini kaybedecek mi?

Şeytan Tony'nin gömülme törenine tanıklık etmek için oturan kedi kız kardeş, fısıldayarak, "Babam bir şey icat etmek üzere sözleşme imzalamıştı" diyor. "Bu, Starbucks türünden küresel çapta şubeler açan bir kahve şirketi için yeni bir tür az şekerli, karamelli vanillaydı" diyor. "Güya tadı dayanılmaz olacaktı."

Ev sahibi baba Don Cedar'ın polis tarafından gözaltına alınma nedeni de buymuş. Askeri endüstri tesisi, yiyecek şirketinin komplosuna kurban gitmiş.

Eleman benim düşünme makinesi içinde birbiriyle çarpışan düşünceler arasında, bu ajan tuzağı yakalamaya çalışıyor, duruyor öyle kararsız. Korkmuş Amerikan düşmanı teskin etmeye ve korumaya mecbur hissediyor kendini, eleman benim nefretinin tek hedefi olsa da. Eleman benim anavatanı devletinin nefretinin. Bu ajanın, daimi yok etme görevini teminat altına almak için Amerikan çıyanı arzını teminat altına alması gerekmiyor mu?

Bu elemanın kafatasının içinde düşünceler gidip geliyor, hangisinin terörü besleyeceği kesinliğini kaybediyor: Düşmanı korumak mı yoksa büyük nefretin verdiği enerjiyle bu ajanın ömür boyu işine, tek bir amaca odaklanması mı?

Kedi kız kardeş yanında oturuyor, lehim ve patlayan katil fallustan, eriyen saldırgan fallustan yayılan siyah duman kokuyor. Kedi kız kardeş. "Louis Pasteur işinde olan şeyin tam tersi oldu" diyor. Gömülme töreni sürerken, fısıltıyla, "Muzlu karamelli fındık ezmesi işi kirletildi" diyor. "Ortaya bu aşırı ölümcül yaratık çıktı..."

Çok saygın mumya, kokuşmuş kadavra Doris Lilly, papağan ağzını oynatıyor, vınlıyor. Pörsük elleri, bulutlanmış kataraktlı gözlerinin akıntısını siliyor.

Kedi kız kardeş fısıltıyla açıklıyor: "Bakteri katkılı yapay tat ve aşırı zehirli sporları olan taze mantar, derin dondurucuda depolanmadığı sürece, aslında ölümcül bir nörotoksin kaynağıdır."

Bu şimdi, aynı şimdi, kız kardeş fısıldarken, mumya Doris Lilly burun deliklerine birikmiş sümüğü boşaltıyor burnuna kapakladığı mendile ve "Şimdi muhteremi seven herkesi ayağa kalkmaya ve ileri çıkıp... veda etmeye davet ediyorum" diyor.

Resmi kayıtlara geçsin: Hiçbir yurttaş ayaklarını gerip kalkmaya teşebbüs etmiyor.

Eleman Magda gözünü bu alana diyor. Kedi kız kardeş gözünü Magda'ya diyor.

Duran şimdi, sonraki şimdi, sonraki şimdi, birçok sürüp giden şimdi, hiçbir yurttaş yerinden kıpırdamıyor. Herkes oturduğu yerde kalıyor.

Kedi kız kardeşe göre, fısıltıyla anlatıyor, yakın bir tarihte yapılan tetkikte nörotoksine rastlanmamış. Tek kanıt, güvenlik kayıtlarına göre, Don Cedar'ın geceleri sık sık tesisleri yağma etmesi. Bugünün gecesi tesise girilmiş gizlice ve nörotoksin kayıp olmuş. Zehir yerinde olmayınca yasal yetkililer ev sahibi babayı hırsızlık şüphesiyle gözaltına almış. Soruşturma sonucu, maksimum cezaya çarptırılabilirmiş.

Sonunda eleman Magda ayaklarını geriyor. Sıranın sonunda ayağa kalkıyor. Magda'nın ayakları ortadaki boşlukta ilerliyor ve o, işlevsiz hale getirilmiş şeytanın yattığı tabuta yaklaşıyor birkaç adım atarak.

Aynı anda, açık sarı zorbanın dişi ebeveyni gözlerini bu ajana diyor. Tutuklanan erkek Stonefield'in evli olduğu eşi, eleman yüzüne sabitliyor gözlerini. Elleri kenetlenmiş dişi Stonefield, parmakları arasında beyaz renkli bir kâğıt tutuyor. Parmaklarının kapanına sıkışmış, beyaz, kâğıt bir zarf.

Aynı şimdi, domuz erkek kardeş mabet sıralarının bir kenarındaki yerinden kalkıyor. Bu şimdi. Trevor'ın dişi ebeveyni karşı sıradan kalkıp orta kulvara giriyor. İki yurttaş karşılaşıyor. Dişi, gizli mesajını veriyor; başı, domuz köpek erkek kardeşin kulağına neredeyse degecek kadar eğiliyor. Ev sahibi erkek kardeş kulağını veriyor, dinliyor ve eli verilen zarfı almak için uzanıyor. Beyaz zarf, dişi parmaklar arasından kayıp gidiyor.

Sonra ertesi, iki yurttaş da ortada ilerliyor. Paketlenmiş leşe son saygılarını sunmak için bekleyen kalabalığın arasında yerlerini alıyorlar.

Laf kalabalığı yapan iskelet Doris Lilly, titreyen ölü deri maskesi, tamponlu deri maskesi, "Hissediyorum ki, yakında kaybettiğimiz sevgili muhterem şu sözlerime katılacaktır.." diyor. "Sözcükler, keşfedilmemiş dünyalara köprüler kurar."

Tarihi saygın madamın gözleri eleman benin yüzüne dikiliyor. Ölgün gözler bu ajanın gözleriyle buluşuyor.

Tabutu ziyaret etmek için beklerken, domuz köpek erkek kardeş beyaz kâğıt zarfa bakıyor, içindeki katlanmış mektuba göz atıyor. Ev sahibi erkek kardeş mektubu okuyor.

Kedi kız kardeşin sesi protesto ediyor ve fısıldayarak. "O benim *babam*" diyor. "Ve çok yakın bir zamanda *senin* de baban olacak" diyor. "Onun *hapiste* çürümesine izin veremeyiz."

Kırmızı balmumuyla çevrelenmiş çarpık ağzını mikrofona dayanan Doris Lilly, antik ölgün kadavra, tekrarlıyor eski söylediğini: "Sözcükler.. keşfedilmemiş.. dünyalara.. köprüler.. kurar."

Manyak lider, saygın rehber Adolf Hitler'den bir alıntı bu, harfi harfine.

Otuz Birinci Rapor

Eleman ben, ajan 67 numaranın otuz birinci beyanı burada başlıyor. Talim dönemini hatırlanıyor. Geçmişte, █████ şehrinin sağlık bakanlığına bağlı fiziksel eğitim merkezinde yürütülen, silkme, koparma, █████, doğrudan ağırlık kaldırma gibi direnç çalışmalarına katılıyor bu ajan. Gözetim altında yapılıyor çalışmalar ve raporlar doğrudan en yüksek makama, sağlık bakanı █████ veriliyor.

Güç çalışması yapılan standart bir salon; dört bir yana dağılmış demir metal ağırlıkların takıldığı raf sistemlerinden oluşan bir salon burası. Sabit barların ağırlığı yirmi beş kilodan elli kiloya, hatta yüz kiloya kadar varıyor. Düzeylere göre askılı ağırlık kaldırma, askeri pres, düz kaldırma hareketleri için gerekli alet edevatlar var. Bütün duvarlar ve zemin beton kaplı. Demir ağırlıkların yere çarpmasıyla çıkan çınlama sesleri, ağırlık üzerine ağırlık takılmasıyla çıkan tınlama seslerine karışıyor.

Eleman Bokara ağırlıkları kaldırırken ıhlıyor. Otto o kadar gayret gösteriyor ki ıhlamaya acıyla karışık böğürtü karışıyor. Eleman Metro'nun gayretine inilti bir soluk eşlik ediyor.

Sıranın üzerine sırtüstü uzanmış eleman benin kolları, bu ajanın dışa çeken kasları sayısız yüzlerce basınçla direnç çalışması yapıyor. Tekrar tekrar bele kadar kaldırılan metal parçalar muazzam bir çekim gücü oluşturuyor, paslı barın her iki ucuna takılmış demir diskler çınlarken. Ağırlık altında eziliyor bu ajan.

Resmi kayıtlara geçsin; Direnç çalışması sırasında eleman benin ortağı, eleman Magda. Sıra üzerinde eleman ben ağırlık çalışırken, Magda ata biner gibi bacaklarını ayırarak bu ajanın üzerinde yerini alıyor, bu ajanın kollarının yetmediği yerde, sonsuz bir ağırlık yükleyen ezici barları tutmak için hazır bekliyor. Magda'nın gösterişli apış arası bu ajanın burnunun tepesinde tüm haşmetiyle kendini gösterirken, eleman ben kaldırıyor, indiriyor, yüklü metal barı kaldırıyor, indiriyor ve göğüs kaslarını bu şahane durumun soylu hizmetine sunuyor.

Bu ajan göğüs kaslarını gerip gevşetirken Magda, cesaret aşıyor ve “Zincirlerini kır, yoldaş” diyor. “Aptal çakala katlanmak zorunda değilsin!” diyor. “Yurттаş kafasını ezen Batılı devletlerin baskısına izin verme!”

Eleman benin kemikleri, kasları gıcırıyor, eklemleri takırıyor. Tendonları acıdan titriyor. Bu ajanın kolları kalkarken titreşiyor, neredeyse güçten kesilecek gibi zangırıyor. Ağırlık artır. Ağırlık indir. Nefes göğüs kafesinde sıkışıyor. Yüz derisi şiddetli kan hücumuyla kızarıyor.

Magda, tıslayarak, “Acı çek, köle sürtük” diyor. “Amerikan tahakkümünü postallarının tabanıyla iyice ez!” Bağırıyor; “Amerikan kontrolüne karşı diren, mücadele et, aciz kukla!”

Eleman Magda kendi ağırlığını demir plakalar geçirilmiş alıştırmaya barına yüklerken. “Birleşik Devletler medyasının, yoz endüstrisinin ayakları altında ezilmenin acısını hisset!” diye bağırıyor. O ajanın kasıkları bu ajanın burnunun üzerine yapışıyor ve Magda bu ajanın göğüs

kafesini göçertmek için tüm gücüyle yüklenirken, “Batılı sömürgeci tiranlığın cıvatalarının sıkıştırmasını hisset, emperyalist değirmen taşının öğütmesini...” diye bağıyor. “Yoldaş!” diyor, “Amerikan aç kurtları bütün küresel yurttaşları yumuşatmak istiyor!”

Canını dişine takmış, hayatta kalmaya çalışan bu ajan Magda'nın kilitlenmiş kol kaslarına direniyor. Eleman benin kafası eleman Magda'nın ağır kokulu, yapılı, muhteşem bacaklarının arasına sıkışmış; burnu kalça kaslarına dayanıyor.

Bu ajan nefes alamıyor.

Eleman Magda'nın iri kol kaslarının ikisi birden, kalın demiri bastırıyor. Eleman benin göğüs kafesi çöktü çökecek.

“Hazır ol, yoldaş!” diyor Magda. “Acımasız Batı ideolojisinin dönen çarkları altında ezileceksin!”

Sonra ertesi, çalışma salonunun kapısı sallanarak, kapaklandığı duvardan kurtuluyor. En saygın büyük yönetici sağlık bakanı içeri giriyor ve postalları iki yana açık, yumrukları her iki kalça kemiği üzerinde sıkılı, dikiliyor. Gözleri bütün elemanların üzerinde dolaşüyor.

Resmi kayıtlara geçsin: Kural gereği, içerideki herkes. Tibor, Magda, Vaky, hep bir ağızdan. “Selam, en muhterem büyük müdür!” diyor. Eleman Mang, Chernok, Tanek hep beraber tek bir ses olarak, “Lütfen, bize verdiğiniz bilgelik için şükranlarımızı kabul et!” diyor.

Ağırlık takılı barın altında çakılıp kalmış, göğüs kafesi baskıdan göçtü göçecek bu ajanın sesi. “Lütfen, bize...” diye gaklıyor. Kalp kası büyük basınç altında tekliyor. Ciğerleri, üzerine binen yükün altında ezilmiş, “...bize verdiğiniz...” diyor fısıldayarak.

Büyük yönetici bakan baş selamı veriyor.

Bütün elemanlar baş selamı veriyor.

Büyük yönetici bakan yetkin öğretmen, muhteşem tiran Adolf Hitler'den bir alıntı yapıyor: “Nefret, hoşnutsuzluktan daha uzun ömürlüdür.”

Postallar kısa bir yürüyüş yapıyor; cilalı siyah yürüyüş odanın ortasında bitiyor. Bütün elemanlar görüş alanı içine giriyor. Göğsü, kazanılan zaferlerin emaresi olarak birçok kabarık, kalın madalyayla dolu. Büyük yönetici bakan omzu yıldızlar ve apoletlerle dolu, göğüs kısmında altın sarısı kordanlar yer alan bir üniforma giyiyor. Omuzlarda altın sarısı saçaklar sallanıyor. Müdürün eli üniformasının tuniği içine dalıyor ve bir tomar kâğıt çıkarıyor.

Kâğıtlar parlak fotoğraflardan, sayısız benzer fotoğraftan oluşuyor.

Aynı anda mevcut şimdi, eleman Magda'nın güçlü, şişkin kasları bu ajanı serbest bırakıyor. Üzerindeki ağırlık yapan barı kaldırıyor. Barı alıp güvenle askıdaki yerine koyuyor.

Eleman benin gözlerinin önünde yıldızlar uçuşuyor. Çılgınca koşuşan galaksi yıldızları. Göğüs kasları, omuz kasları, sırt kasları; bu ajanın bütün kasları güçsüz bir lastik gibi. Eller ve ayaklar yorgunluktan gevşemiş.

Büyük yönetici bakanın bir işaretiyle herkes toplanıyor. Bütün elemanlar yaklaşıyor.

Şimdi ertesi, en büyük saygın yönetici bakan parlak fotoğrafları beton zemine yayıyor. Zemin bir sürü fotoğrafla döşeniyor. Yarattığı geniş mozaığı daha da genişletiyor; bu yüzden elemanların geriye çekilip yer açması gerekiyor. Daha fazla, hep daha fazla fotoğraf yayılıyor zemine.

Resmi kayıtlara geçsin: Fotoğrafların hepsinde sadece üç şey gösteriliyor. Et. Kan. Kemik. Çiğnenmiş, yumuşatılmış, dilimlenmiş deriden yağ ve kas dokusu damlıyor. Burulmuş ölgün ipler. Kıvamlı ketçap gölü. Dövülmüş dokular. Havuz oluşturmuş kırmızı meyve suyu. Kırık, parçalanmış kemikler.

Resimler bütün görüş alanını kaplayacak kadar genişliyor Kesip biçilmiş enkaz. Kan sızan süngersi et parçaları. Parlak, beyaz renkli kemikler. Tortop olmuş deriler. Parçalanmış deriler. Eski düşünme makinelerinin gri et yığınları. Patlamış, dağılmış, kırmızı yapışmış.

Bu gibi fotoğrafların genişleyen halısı neredeyse bütün salonu kaplıyor. Fotoğraf denizinin gelgitli kıyıları genişledikçe genişliyor. Kırmızılar kabarıyor. Islak parıltılar artıyor. Kanlı fotoğraflar seli o kadar fazla alana ihtiyaç duyuyor ki bütün elemanlar geri çekiliyor ve topukları beton duvarlara dayanıyor. Tibor, Magda. Oleg; bütün elemanlar geniş, kanlı et deniziyle soğuk beton duvar arasında sıkışıp kalıyor.

“Dikkat edin, genç yoldaşlar!” diyor, büyük yönetici bakan, “Bu sergiye daha yakından bakın.”

Yayılmış, serilmiş herkesin önüne, karma bir kolaj halinde, geniş bir çayır gibi uzanan çeşit çeşit ölü. İnsan yüzlerini ayırt etmek imkânsız. Sadece hamur haline gelmiş etlerden geniş bir havuz.

“Burada şerefli...” diyor, büyük yönetici bakan, “talihsiz ebeveynlerinizin dünyevi nihai kaderine tanık oluyorsunuz.”

Bu ajanın şerefli ailesi, Amerikan terörist bombardımanı sonucu... İşte canavarca düzenlenen saldırının kanıtı.

Yüz yok. Sağ kalan yok. Acı veren şiddetli patlamayla, bütün aileler siliniyor. Böylesine acımasızca iptal ediliyor.

Eleman benin sevgili annesi ve babası, Amerikan önyargılarının kurbanı oluyor. Birleşik Devletler’in sefil insanların emperyal arzularının.

Amerika için o kadar alışıldık bir şey.. kahvaltılık gevreği satanların paketin içine ikramiye olarak tabanca yerleştirmesi. Şaşırılmamalı: Kafeste keskin usturalarla ölümüne savaşan insanların olduğu ahlaksız bir ülke burası. Canavar kamyonların yarıştığı.

Böylesi kıpkırmızı kanlı resimler hayal ediyor bütün elemanlar beton köşede.

Alıntı: “Nefret, hoşnutsuzluktan daha uzun ömürlüdür.”

Sonra ertesi, büyük yönetici bakan elini tuniğinin içine sokuyor ve parmakları kalın bir dosyayı çekip çıkarıyor. Dosyanın kenarında “Kargaşa Operasyonu” yazıyor.

Otuz İkinci Rapor

Eleman ben, alan 67 numaranın otuz ikinci beyanı burada başlıyor. Ev sahibi kız kardeşin uyuma mahzeninde oturuyor. Bu bugün, █████ Lisesi gündelik eğitim öğretimi ardından. Ev sahibi anne █████ Federal Bürosu'nda sorgulanmak üzere gözaltında tutulan ev sahibi babayı ziyaret ediyor. Bu arada ev sahibi erkek kardeş █████ sporu yapmakla meşgul.

Bu bugün, evin içinde mutlu, küçük titreşimler hissedilmiyor. Alt katta, ev sahibi annenin sıvı derinliklerinde mutluluk füzesi sarsılmıyor. İç derinlerde piller titremiyor artık. Resmi kayıtlara geçsin: Ev sahibi Cedar ailesinin konutunda sinsi kız kardeşle bu ajan dışında kimse yok.

Şu an şimdi, kız kardeş çalışma alanının yüzeyine yakın tünemiş, lehim demiri tutuyor elinde. Bilim fuarının katil fallusunun ölü bedenini inceliyor. Erimiş plastiği bir kenara kazıyor ve kapkara, kömür kesilmiş devreler ortaya çıkıyor. Bütün çevredekiler için tehlike oluşturan bu fallusun bu denli dehşetengiz yanlış çalışmasının nedenlerini bulmaya çalışıyor. Lehim demirinin halkalar halinde dolanmış ince kuyruğundan beyaz duman çıkıyor ve duman havada şekiller oluşturuyor.

Kız kardeş yerel bilim fuarında projesinin en büyük ödülü neden alamadığını bulmaya çalışıyor. Katil fallus otopsi yapıyor.

Ev sahibi kız kardeş erimiş kurşun damlatıp içine çekiyor ve burnundan yılan kuyruğu gibi kıvrık duman çıkarıyor. "Pekâlâ, Pigme..." diyor, gözlerini öte dünyaya göçmüş fallustan ayırmadan. "Belki bütün dünya seni seviyor ama ben seviyor muyum, pek emin değilim."

Eleman benin kulakları sürekli olarak kız kardeşin sözcüklerini tüketiyor ama hiçbir şey anlayamıyor. Bu ajan ev sahibi kız kardeşin yatağının, kahverengi birçok hayvan dokumalı battaniyenin üzerine serilmiş olduğu yatağının, kenarında dengede oturuyor. Bütün hayvanlar gülümsüyor. Kahverengi hayvan, helyum gazıyla şişirilmiş, uçan sidik torbasının bağlı olduğu ipi ucundan tutmuş sıkıca.

Eleman benin dudakları, "Tanımla" diyor.

Aptal hayvan.

Kedi kız kardeş gözlerini kısarak, çalışma alanının üzerindeki sıcak, erimiş lehime sıvı kurşuna bakıyor ve "Benim projemin içine ettin, değil mi?" diyor.

Gizliden gizliye, eleman benin iç sesi periyodik tabloyu saymaya başlıyor: *Alüminyum, antimon, angora...*

Sıcak metalin donuk dumanıyla bir haleye bürünen, sisler içinde görünmez hale gelen kız kardeşin yüzü, "Bana ihanet ettin" diyor. "Ben sana casusluk eğitimi verdim..." Akkor halindeki sıcak çubuğu eline alan kız kardeşin yüzü hiçbir şey söylemiyor. Sessiz. Burundan metal

dumanı çıkıyor. Kekremisi. Ağzı. “Ve sen benim bilim fuarı projemi kundakladın” diyor.

Bu ajan kafasının içinde sayıyor. Argon, arsenik, Ann Arbor...

Sonra ertesi, yılan kuyruğu gibi kıvrık beyaz dumanı solurken, kedi kız kardeş hiçbir şey söylemiyor. Hiçbir şey. Yanıt bekliyor.

“Mecburiyetten” diyor bu ajan, sesini yükselterek. “Kız kardeş, ulusal Bilim Fuarı finaline katılmamalı” diyor. “Orada büyük tehlikeye atılmış olur” diyor. “Çok büyük, tam tehlike.”

Yüzünü, havada dolambaçlı beyaz bir yol oluşturan duman kıvrımlarının arasında yana eğen ev sahibi kız kardeş, “Şimdi ben sana neden inanayım?” diyor. “Bu zamana kadar yaptığın tek şey yalan söylemek.”

Bu ajan şahane devrimci, kahraman önder Eugene Debs'ten bir alıntı yapıyor: “İlerleme tahrikten doğar. Tahrik ya da tıkanıklıktır ilerleme.”

Gözlerini beyaz dumandan ötürü kırıştıran kedi kız kardeş, “Başka insanlardan alıntı yapmayı bıraktığın zaman gerçek zekân ortaya çıkar” diyor.

Eleman benin düşünme makinesi sayıyor: *Çinko, zirkonyum, Zoloft”*

Bu ajan bu derin ifadenin kaynağını talep ediyor.

“Kimden mi *alıntı* yapıyorum?” diyor kedi kız kardeş. Omuzlarını kulaklarına doğru çekip silkme hareketi yapan kız kardeş. “Sanırım, kendimden alıntı yapıyorum...” diyor.

Bu ajanın eli kalkıyor, bütün parmaklar gergin, yemin eder gibi. Eleman benin dudakları, “Cedar takımı?” diyor.

Kız kardeş el şaklatması yapmıyor. Sonra ertesi, ev sahibi kedi kız kardeş savuşturuyor. Lehim demirinin yanan ucunu dürtüyor, sivri ateş rengi ucunu bu ajana dokundurma tehdidiyle savuruyor. Sıcaklık yakıcı. Bu denli tehdit edici ev sahibi kız kardeş, “Şimdi siktir olup çık git odamdan!” diyor.

Otuz Üçüncü Rapor

Eleman ben, ajan 67 numaranın otuz üçüncü beyanı burada başlıyor. Ulusal Bilim Fuarı için gerekli malzemeyi satın almak için Wal-Mart perakende satış merkezine gidiliyor. Taze iç çamaşırları, diş macunu, saç tarağı; █████ şehrine havayoluyla seyahat için gerekli şeyler almak için. Yolculuk sonunda yoz ve lüks █████ hotelde konaklanacak. Ölümcül █████ nörotoksininin en geniş çevreye dağıtımı sayesinde, aynı anda milyonlarca Amerikalının, muhtemelen ek olarak Tibor, Mang, Ling ve bütün diğer elemanların, eleman ben de dahil, öldürülmesi planlanıyor. Muhtemelen ek olarak, dölllenmiş yumurtasını karnında taşıyan Magda da kurban edilecek. Bir hayat boyu görev olan Kargaşa Operasyonu tamamlanacak.

Yalnızca kedi kız kardeş, ev sahibi kız kardeş öldürülmeyecek. Yakın zamanda bu ajana o kız kardeş lanet etmiş olsa da, yine de en çok sevilen o. Eleman ben, tıpkı Trevor Stonefield gibi ölecek.. yalnızca severek taparcasına, sevilmeden hiç.

Tek başına. Arzu edilmeden. Taze iç çamaşırları üstünde.

Sihirli sessiz kapı yana çekiliyor, duvarın içinde kaybolarak dışarıdan içeriye yolu açıyor. Kapı kayıp giderken içeride, kırmızı tuniğiyle, yaşlı köle kadın Doris Lilly ayakta bekliyor. Kadim nöbetçi, gri bulutlu gözlerini eleman bana diyor, tepeden başlayarak süzüyor bu ajanı ve yaşlı papağan sesiyle. “Wal-Mart'a hoş geldiniz” diyor. “Yoldaş!”

Bu ajan araştırıyor ve bu elemanın yüzü mutlu bir ifadeyle göz temasına giriyor. “Pek saygın kadim anne... acaba temiz iç çamaşırı...” diyor.

Şimdi ertesi, duraksıyor. Eleman benin düşünme makinesi “yoldaş” sözcüğünde takılıp kalıyor.

Ölü deriyle kaplı kadim mumyanın yüzünde, bulutlu gözleri bakıyor öylece, hiç kırılmadan.

Aynı şimdi, bir ses, “Hey, Pig adam” diyor. Yakında başka bir yerden, bir erkek sesi, “Seninle konuşabilir miyim?” diyor.

Kadim papağanın sarkık yüz derisi bir gülümsemeyle birlikte yukarı kalkıyor. Kırmızı balmumundan kısmın kenarı, ağız gibi açılıyor, balmumu gülücük yayılarak protez dişleri ortaya çıkarıyor ve “Ulusal Bilim Fuarı'nda bol şans sana” diyor.

Erkek sesinin sahibi ortaya çıkıyor: domuz köpek erkek kardeş. Soluk verdikçe Ritalin kokuyor pis pis. Model uçak yapıştırıcısı ve sık sık çekilen otuz birin ağır kokusu sinmiş üzerine. Ev sahibi erkek kardeş beyaz bir kâğıt sallıyor, kâğıt bir zarf. Erkek kardeşin domuz köpek parmakları zarfı açıyor, içinden beyaz renkli bir kâğıt çıkarıyor. Standart mektup kâğıdı. “Bir dakikan var mı?” diyor.

Zarf, şeytan Tony'nin gömülme töreni sırasında dişi Stonefield'in eliyle verilen zarf.

Eleman benin eli, bu ajanın pantolonunun içinde katlı duran gazetede ki fotoğrafı hissediyor.

Tutuklanan ev sahibi babanın ofisinden çaldığı nörotoksin şişesini hissediyor. Tek bir solukta ev sahibi erkek kardeşi hemen öldürebilir. Doris Lilly'yi de. Bütün gizemi ve olası çatışma durumunu çözebilir.

Boşluğu öldürücü siyanür zehriyle dolu, azı dişini hissediyor bu ajan diliyle. Tek bir ısırıkta bu ajan her şeyi ilelebet halledebilir.

Yolda, eleman Tibor yanına yaklaşıyor, o ajan kalın bir deste, çok büyük miktarda Amerikan kâğıt parası veriyor. Bir, beş ve dolarlık pek çok kâğıt para yüklü ciddi bir kütle bu.

Resmi kayıtlara geçsin: Domuz köpek erkek kardeş bu ajanı bir yürüyüşe çıkarıyor. Açık sarı zorbanın, ev sahibi erkek kardeşi patakladığı yeri geçiyorlar. Üzeri satılık ayakkabı, basket ayakkabıları, tenis ayakkabıları, yürüyüş ayakkabıları, bowling ayakkabıları dolu masaları geçiyorlar. Koşu ayakkabılarını da geçiyorlar. Listerine kolonyası dolu rafların olduğu yere gelince ev sahibi erkek kardeş duruyor, gözleriyle bir o yana bir bu yana bakıyor. Tanık bir yurttaş olup olmadığını kontrol ediyor.

Şimdi ertesi. Tanzania eski delegesi beyefendi çıkageliyor tesadüfen, ortam geniş bir gülümsemeyle ısıtılıyor ve delege, "Pig-can!" diyor. "Hey, iyi dost."

Sonra ertesi. Madam Yağ Torbaları sekerek ortaya çıkıyor. Saygın madam işveli bir edayla göz kırpmıyor ve "Pigme" diyor, "neydi yaw o bilim fuarı olayı?"

Yalnızca ev sahibi erkek kardeşin olduğu, boş bir reyon bulup tek başına kalınca, ev sahibi erkek kardeşin eli katlanmış kâğıdı açıyor. Parmakları zangır zangır titriyor. Domuz köpek sesi de titriyor. "Bayan Stonefield'in bana verdiği şeyi sana okumam gerekiyor..." diyor.

Karşılık olarak bu ajan, domuz erkek kardeşe, *paw-raw*, Puma pençesi eğitimi teklif edebilirdi.

Domuz köpek gözler kaçıyor başka yerlere, bu ajanın gözleriyle buluşmuyor hiç. Zarfın üzerinde boydan boya. İngilizce harflerle "Pigme için" yazıyor.

Eleman ben, ev sahibi erkek kardeşe, *slash-crash*, eksiksiz bir Yırtan Kaplan uygulaması eğitimi vererek uzlaşma sağlayabilirdi.

Şu an şimdi, eleman Tanek yaklaşıyor, o ajan da büyük miktarda, gerçekten ciddi sayıda ek Amerikan kâğıt parası veriyor.

Domuz erkek kardeş gözlerini mektup kâğıdına diyor ve başlıyor okumaya; "Sevgili Pigme..."

Bu ajan. *Claw-craw*, Pençeleyen Panter hareketi öğretmeyi teklif edebilirdi erkek kardeşe. O da, bunu öğrenince bütün düşmanlarını çabucak öldürebilirdi.

"Sevgili Pigme" diye tekrar ediyor, ev sahibi erkek kardeş. "Belki de utanmamalıyım çünkü eğer bu mektubu okuyorsan ben zaten ölmüş olacağım" diyor.

Düşünme makinesi içinde bu ajan gizliden gizliye, sesi çıkmadan, sayıyor: *Nikel, niyobyum. Naughakyde...*

Mektubu okuyor ev sahibi erkek kardeş ve "Böylesi belki de en iyisi" diyor.

Kafasının içinde bu ajan sayıyor: *Fermiyum, florin. Formica...*

“Ölmem daha iyi olacak diye düşündüm, yaşamaktansa ve sahip olamayacağım şeyi bilmektense. Biliyorsun?” diye okuyor. “Belki de, hayatı çocukken, çok akıllı olmadan önce, zannettiğin gibi yaşamak daha iyidir.”

Bu ajanın kafasından milyonlarca düşünce geçiyor. Domuz köpek erkek kardeş, geçmiş her şeye yeni bir ışık tutuyor. Cilalı plastik. Vücudu saran sıkı sentetik kumaşlar. Amerikan olan her şey eve götürülmek için yalvarıyor.

Domuz erkek kardeş kâğıttan okuyor. “Keşke senin ve benim tuvalette ilk karşılaştığımız anın öncesine dönebilseydim. Tek problem şu ki, dönemem” diyor. “Eğer hayatımı benimle paylaşmayacaksan, belki ölümümü paylaşırsın.”

Gözleri mektupta, sürdürüyor okumayı. “Yarın Birleşmiş Milletler'de olacaklar için özür diliyorum; seni beni öldüresin diye oyuna getireceğim için” diyor. “Sen beni yeni biri yaptın.” Okuyor: “Çok ama çok!..” diyor. “Teşekkür ederim.”

Mektubu katlayıp kapatırken, “Sevgiyle” diyor erkek kardeş. “Trevor Stonefield.”

Eleman benin eli pantolonun içinde, küçük bir şişeye konmuş zehri hissediyor. Kafasının içinden iyicil kahraman, insancıl kurtarıcı Mao Tse-tung'dan bir dua okuyor: “Eğer sıçman gerekiyorsa, sıç! Eğer osurman gerekiyorsa, osur! Kendini çok daha iyi hissedersin.”

*Wal-Mart'ta bana verdiğin para” diyor, domuz erkek kardeş. “göt gibi kokuyordu...” diyor. “Ne oldu o zaman?”

Uzakta, ta en son reyonda, tanık olarak yalnızca yaşlı iskelet Doris Lilly ortalıkta. Bulutlu gözlerini dikmiş bakıyor, hiç kırpmadan. Sonra ertesi, buruşuk kafası tehditkâr bir şekilde kalkıp iniyor ve “evet” anlamında tekrar kafasını sallıyor. Uğursuz kadavranın ayakları çıkış yapıyor, yürüyüp görüş alanından siliniyor ve süresi dolmuş, yığınla yiyecek malzemesinin arasındaki birçok saçma kahvaltılığın arkasında kayboluyor.

Nesneler ölüyor. Müşteriler ölüyor. Ne kadar umutsuz, ne kadar üzücü.

Sonra eleman Chernok geliyor, cömert bir bağış yaparak, yasal Amerikan nakit parası veriyor bol miktarda. Kâğıt paraların üzerine başkanlardan Lincoln, Jackson ve Washington'ın resimleri basılmış.

Alıntı: “Eğer sıçman gerekiyorsa, sıç! Eğer osurman gerekiyorsa, osur! Kendini çok daha iyi hissedeceksin.”

Eleman benin eli pantolonunun içinde derinlere dalıyor, parmakları cam şişeyi kavriyor. Domuz köpek için çıkarıyor onu. Bu ajanın sesi, makul bir tonda konuşarak, şişenin içinde histerine olduğunu, bu etkili kolonyanın bütün güzel dişileri nasıl çılgına çevirdiğini anlatıyor. Şişeyi çok cazip hale getiriyor. Burada, domuz erkek kardeşin talep ettiği gibi süper-mega etkili bir İspanyol uçan tekme keşfettiğini ilan ediyor. Ölümcül zehir şişesini yukarı havalandırıyor. Eli ev sahibi erkek kardeşin yüzüne her zamankinden daha yakın.

Otuz Dördüncü Rapor

Eleman ben, ajan 67 numaranın otuz dördüncü beyanı burada başlıyor. Ortabatı Amerika'daki büyük █████ bölgesi havaalanından hareket ediliyor. Uçuş no █████. Tarih █████. İstikamet, Ulusal Bilim Fuarı'nın yapılacağı, Columbia havzasındaki Washington şehri; en çok nefret edilen Amerikan ulusunun ulusal oturma yeri.

Amaç. Kargaşa Operasyonu'nun son aşamasını yerine getirmek.

Yoldaş elemanlar, eleman Tibor, eleman Magda, eleman Ling ve bütün diğerleri; Sheena. Bokara, Chernok. Mang, Otto ve Oleg havaalanında hazır bulunuyor.

Hareket zamanı bu ajanın yanında sadece ev sahibi anne Cedar var. Sıska tavuk annenin gagalı yüzü yakın zamanda çok fazla göz suyu dökmekten dolayı tahriş olup kıpkırmızı kesilmiş. Ev sahibi baba, federal polis tarafından gözaltına alındı. Ev sahibi domuz erkek kardeş, kayıp. Ev sahibi kedi kız kardeş, eleman benden ölümüne nefret ediyor.

Eskimiş canlı kadavra Doris Lilly hazır bekliyor; bilim fuarı seyahati boyunca bu ajana refakat edecek.

Ev sahibi annenin tavuk pençeleri yüz mendilini burnuna bastırıp sıkıyor. Göz suyuyla ıslanmış mendilini kıvrıyor ve "iyi yolculuklar..." diyor. "Seni özleyeceğiz..." Tavuk çehre hıçkırığını tutmaya çalışırken sarsılıyor, derin nefes alıyor, kan hücum eden çehre kızarıyor.

Kafasının içinden, bu ajan sayıyor: *Manganez. Mousekeleer, Modesto..*

Ev sahibi anne şiddetli hıçkırıklarla sarsılıyor. Yüzünden aşağıya sular sel olup akıyor.

Eleman benin gizli sesi saymayı sürdürüyor: *Xenon. Ex-Lax, Xanax...*

Tavuk anne su içindeki yüz derisini siliyor. Sesli bir şekilde havayı içine çeken burun deliklerinde bol miktarda sümük birikmiş. Yolu tıkayan yoğun sümüğü derin bir solukla yeniden içeriye alıyor. Boğulacakmış gibi berbat bir ses çıkarıyor ve "Pigme?" diyor. "Sana, ya senden bir Amerikalı yaratacağız ya da bu yolda öleceğiz, dediğimi hatırlıyor musun?"

Tavuk ağzı belli belirsiz gülüyor, gözleri ışıldıyor ve "Tamam, eğer ilk uçağa atlayıp anavatanına dönecek olursan, seni zerre kadar suçlamam" diyor. Elindeki ıslak mendili didiklerken, "Bu aile... bütün bu ülke tam bir felaket" diyor.

Baba tutuklu. Oğul kayıp. Kız kardeş ihanete uğramış. Anne ağlıyor.

Sulu gözlerini kırptırıp, damlayan burnunu silen ev sahibi anne. "Demek istediğim, eğer evlat edinilmeyi istemezsen seni anlarım, kesinlikle..." diyor. Omuzları kalkıyor, sarsılıyor. Tavuk dirsekler iki yanda sabit duruyor. Anne, "Her şey şu an öylesine karmaşık ki!" diyor.

Aniden, her iki eklemli organını da kıpırdatan ev sahibi anne bu ajanı kucaklamak için ileriye

atılıyor. Eleman benin bedenini kavlıyor ve bu ajanın başı, ev sahibi annenin süt bezi torbaları arasında sıkışıyor basınçla. Eleman benin saçları annenin göz suyuyla ıslanıyor tamamen. Kalp atış sesi geliyor, küt-küt, küt-küt, küt-küt... Annenin kalp kasının sistematik ritmik atışları bu ajanın kulağında yankılanıyor.

Kalp atışlarıyla savaş halindeki düşünme makinesi, temel kimyasal elementleri saymayı sürdürüyor: *Heon, naylon, Nashville...*

Sonra ertesi, refakatçi Doris Lilly, buruşuk mumya, sarsak adımlarla yaklaşıyor ve balmumu yüzü, "Özür dilerim, tatlım; ama uçağımızın kalkma vakti geldi..." diyor.

Toplanmış, kalabalık bir neşeli öğrenciler topluluğu, hep bir ağızdan tezahürat yapıyor: "Pigme!" Tezahürat yapıyor "Pigme!" Neşeyle: "Pigme! Pigme!"

Doris Lilly'nin pençeleri eleman benin omuzlarını kavlıyor ve papağan parmak bu ajani, köprücük kemiğine yapışıp ayırıyor ev sahibi anneden. Bu ajani, uçağın yükleme yoluna doğru sürüklüyor. Kadim elini geride kalan ev sahibi anneye doğru sallıyor, veda etmek için. Doris Lilly, "Sonra bu kadar nazik olduğun için pişman olacaksın" diyor.

Resmi kayıtlara geçsin: İmkani yok.

Ölgün madam; öfkeli lider, acımasız general Adolf Hitler'den alıntı yapıyor kelimesi kelimesine.

Bu ajanın giydiği, üzerinde "İsa'ya Ait" yazan siyah tunikte, geride bırakılan ev sahibi annenin göz sularının izleri görülüyor.

Ev sahibi anne, eleman benin yüz seviyesine kadar eğiliyor. Anne, yüz dudaklarını büzüyor, sevgisini ifade etmek üzere bu ajanın yüz derisinin üzerine öpücükler kondurma hareketi yapıyor.

Alıntı; "Sonra bu kadar nazik olduğun için pişman olacaksın."

Geçmiş tarihteki, kariyer sınavına girmek için dişi ebeveyninden ayrıldığı o uğursuz günün aksine, eleman benin ayakları uçağın girişinden geriye dönüyor, hızla koşuyor, ev sahibi anneye kaçıyor, önerilen kucaklaşmayı kabul ediyor. Bu alanın dudakları tavuk annenin yüz yanağına basınç uyguluyor ve göz suyunun sodyum klorür tadını alıyor. Büzülmüş dudaklar, sevgi anlamına gelen hareketi yapıyor.

Sonra ertesi, uçmak için çıkış kapısına yönelen eleman benin ağızda, annenin büyük üzüntüsünün tadı kalıyor. Ebedi yok oluşa giderken bu ajan.

Otuz Beşinci Rapor

Burada başlıyor, bu ajanın ebediyete asil intikalinin bugünü. Resmi kayıtlara geçsin; Final şafağının müsrif ev sahibi, lüks ■■■ hotel. Televizyon seyretme aygıtı, ■■■ programını gösteriyor. Amerikan başkanı ■■■ küçük bir duyuru yapıyor. Muhtemelen, bugünün akşamı başkan da ölmüş olacak. Milyonlar ölmüş olacak. Eleman benin dikkatli elleri son kontrolleri yapıyor, paketi hazırlıyor, çelik metal kutu yaklaşık olarak bir çöp tenekesi büyüklüğünde. Daha önce galvanize edilmiş teneke kutuda gerçekten de çöp var. Kutunun dışına yaldızlı pembe boyayla, düzgün bir şekilde. İngilizce olarak "Barış Makinesi" yazılmış. Kutunun üzerine rengârenk çiçeklerin, insanların içini titreten müzikal notalar döktüren kuşların resmi çizilmiş. Ayrıca gökkuşağı tayfıyla süslenmiş bütün bunlar. Daha küçük harflerle, altta, "Daimi Küresel Barışa Giden Yol" yazılı.

İcat öyle ki insanoğlunun tek bir kuşağının bütün izlerini silecek. Güneşli mutlu dünya barışı sağlanacak. Hayırlı sevimli çiçek barış.

Tuvalet odasının aynasında, bu ajan yüzüne parlak bir gülümseme ifadesi yapıştırıyor. Eleman benin dudakları, tekrar tekrar sahte küçük gülücük şeklini alarak pratik yapıyor.

Sonra ertesi, bilim fuarı projesinin zamanlama aygıtını kuruyor. Etrafta en çok sayıda insanın bulunduğu, serginin en kalabalık zamanı olan gün ortasına ayarlıyor. Patlama mekanizmasının tetiğini etkinleştiriyor bu ajan. Diş fırçasını kullanarak dişlerini aşındırıyor. Eleman ben, tarağı kullanarak başındaki saçları düzenliyor. Ayaklarını deliklerinden sokarak giyiyor temiz iç çamaşırlarını bu ajan. İbadet mabedinde üzerinde olan beyaz bluzunu giyip, boynuna ipek bayrağı düğümlüyor eleman ben. Ölümçül makineyi yüklenerek kısa bir yürüyüş yapıyor, otel asansörüne yöneliyor. Eleman benin eklemleri taşıdığı kutuyu sarmalıyor ve bu ajan kulaklarını çelik metale dayayıp, içeride gizlenmiş zamanlama aygıtının sessiz tik-taklarını dinliyor.

Annenin kalp kasının atışlarıyla ne kadarda uyumsuz.

Resmi kayıtlara geçsin: Refakatçi Doris Lilly eşliğinde taksiyle gidilecek yer olan Smithsonian Enstitüsü binasına yolculuk yapıyor. Devasa kubbeli salon, ebedi felakete yazgılı öğrenci akranlarla dolup taşıyor. Hepsi kucağında projesini taşıyor. Eleman benin bütün kasları. "Barış Makinesi"nin vakitsiz erken patlama ihtimaliyle gergin. Döl yatağı yakında gelecek ölüme her zaman hazır. Ölüm aletini, sergi alanının etrafı sayısız zehirli Amerikan engereğiyle çevrili merkezine yerleştirtinceye kadar terden su içinde kalıyor bu ajan.

Gergin bir şekilde, gizliden gizliye bu ajan element isimlerini sayıyor fısıldayarak: "Cıva, molipten, marijuana..."

Bütün elemanlar kuşağı hep birlikte burada, hazır Magda, Tibor ve Ling. Tanek, Chernok ve Sheena. Bokara, Oleg ve Otto, Vaky. Metro ve Mang. Hepsi soluğunu tutmuş, kaçınılmaz yok

oluşu bekliyor. Yüzleri sahte bir gülümseme ifadesiyle parlıyor. Amerikan maymunlarıyla ilgileniyor ve onları “Barış Makinesi”ne daha yakından bakmaya davet ediyorlar.

Böyle birçok kayıtsız Birleşik Devletler yurttaşı bu ajana yaklaşıyor ve gerçekten, okul kurtaran şöhretli Pigme olup olmadığını soruyor. Muhterem Pigme, delegeler katliamını önlediği için şöhretli Pigme. Böyle meraklı pek çok izleyici, bu ajanın kâğıt üzerine fotoğrafını işaretlemesi için sıraya giriyor. Yoğun bir öbek oluşturan kalabalığın tam ortasında, ölüm makinesi tik-tak işliyor.

Refakatçi Doris Lilly'nin kırmızı balmumu dudakları parlıyor. Toplaşmış elemanların yüzü parlıyor.

Bu bugün, bütün hayatın dönüm noktası. Devletin hizmetinde belirlenen en üstün görev yerine getiriliyor.

Amerikan katillerinin inine, yuvasına, kovanına sızma ve kötülüğün başını ezme görevi.

Bu elemanın anne ve babasını katleden acımasız teröristlerden intikam alma görevi.

Kedi kız kardeşi aklından çıkarmak için eleman benin düşünme makinesi saymayı sürdürüyor: *Stronliyum, sülfür, spandeks...*

Sayıyor: *Lityum, libriyum. lateks...*

Sayıyor: *Radyum, radon. Rachael Stodard...*

Kâğıtlar üzerine, el işi *Pigme* sözcüğü çiziliyor. Amerikan yabancılarının uzanan elleri bu ajanın elini kışkırtıyor.

Sonra ertesi, “Hey” diyor bir ses. Dişi sesi. Ev sahibi kız kardeşin yüzü beliriyor.

Suikast için, Amerikan haşere kalabalığı arasına saklanmış... kedi kız kardeş. Bu şimdi... kız kardeş ortaya çıkıyor. Yüzünde yarım bir gülümseme, kötü kötü bakan ev sahibi kız kardeş, “Benim bilim projemin içine ettin...” diyor. “Şimdi ben de karşılığını vermek için buradayım.”

Eleman benin sesi tizleşiyor ve çığlık çığlığa, en büyük önemdeki şeyin kedi kız kardeşin hemen bu alanı terk edip kaçması olduğunu anlatıyor ısrarla. Acele, hemen şimdi kaçıp gitmesi olduğunu. Sonra fısıltıyla, sesini kontrol ederek, patlamanın eli kulağında olduğunu söylüyor. “Barış Makinesi”nin buradaki insanların hepsine ölüm saçacağını.

Kedi kız kardeş sadece, kafasını önce bir yana çeviriyor, sonra karşıt öte yana çeviriyor ve tekrar bu hareketi yaparak “hayır” diyor.

Resmi kayıtlara geçsin. Bu ajan, muazzam bir kişisel krizin içine düşüyor. Rasgele sonsuz sayıda Amerikan domuzunu, açgözlü saldırgan Amerikan kemirgenini öldürmek çok büyük mutluluk verir. Eleman benin anne babasının intikamı alınır... Küresel köylüleri yozlaştıran hain Birleşik Devletler kültürünün etkileri silinir... Bütün dünya kaynaklarını çarçur eden açgözlü Amerikan yurttaşları iptal edilir...

Ama şahane kedi kız kardeşi bunlara dahil etmek mümkün değil.

Bütün eleman yoldaşların gözü bu tablo üzerine yoğunlaşıyor. Kuşku bir durum olduğu

ortada.

Sesini ayarlayarak eleman ben. "Sevgili yoldaş" diyor. "Bu lanet şehri hemen terk etmen gerekiyor."

Bu ajan, "Barış Makinesi" gövdesinin büyük bir Amerikan kâğıt para serveti barındırdığını anlatıyor. Birçok kilo ve pound tutan yasal Amerikan banknotu. Cemaatin ibadet mabedindeki tabaklardan aşırılmış nakit paralar. Muazzam bir nakit servet küçük bir patlayıcı içinde sıkıştırılmış halde duruyor. Hemen birazdan şimdi, neredeyse gelecek zaman içinde şimdi, aygıt patlayacak ve bütün buradakilerin, bu talihlilerin üzerine muazzam miktarda Birleşik Devletler kâğıt parası yağacak.

Sinsi kız kardeş karşılık vermeden bakıyor, gözlerini bile kırpmadan, öylece bakıyor.

Bu ajan açıklıyor, aygıtın tetik sistemi harekete geçince, açgözlü kapitalist yurttaşlar bu kirli paraları kapmak için birbirini yiyecek. Milyon yüz el, pis nakit paraları kapışacak.

Sinsi kız kardeş sadece bakıyor, gözlerini hiç kırpmadan.

Kargaşa Operasyonu'nun gereği olan işleme göre, bütün bu saçılan paralara nörotoksin sürülmüş olacak. On gün içinde, katalizör aktif hale gelecek ve bireyler ölümle tanışacak. Tedavisi yok bunun. Kaçışı da yok. Bulaşık paranın, dolaşıma sokularak sonsuz sayıda yeni kayıp da yaratması bekleniyor. Buradakilerin hepsi ölecek. Bu paraları alan herkes... ölecek. Zehirli Amerikan parasının bütün kapitalistleri öldürene kadar yayılacağı öngörüldü.

Kedi kız kardeş kendini toparlıyor ve şaşkınlık ifadesi olarak alnında kırışıklıklar beliriyor. Gözbebeklerini yuvarlayarak, "Yani sen şimdi bana bir *terörist* olduğunu mu söylüyorsun?" diyor.

Hayır, diye açıklıyor bu ajan ve kendisinin, şahane anavatanının özgürlüğünü artırma elemanı olduğunu anlatıyor.

"Her neyse!" diyor, ev sahibi kız kardeş.

"Sana inanmıyor değilim" diyor, ev sahibi kız kardeş. "Ama yine de projenin içine edeceğim!" Şimdi ertesi, kız kardeş saldırıya geçiyor. Elleriyle "Barış Makinesi" çöp kutusunu yakalıyor, bu ölüm makinesini, çalışmasına son vermek için devirmeye çalışıyor. Ölüm parasının havada uçuşmasını önlemeyi hedefliyor.

Aynı anda şimdi, kadim iskelet Doris Lilly ortaya çıkıyor. Çarpılmış, kanı çekilmiş ceset parmakları kendi gri buklelerini kavırıyor, hızla çekip kafasından saçları sıyrıp atıyor. Dazlak kelle kalıyor geriye. Kadavra ağzı protez dişlerini tükürüp atıyor sergi salonunun zeminine çarpan dişler takırdıyor. Balmumu kırmızı dudaklar büzülüyor. Bütün kasları korkunç Ninja suikastçılarının; en üst düzey, savaş sanatları savaşçısının duruşunu alıyor. Bütün bedeni, Koca Leylek Ölüm Tekmesi atmak üzere hazır bekliyor. Saldın narası patlatıyor

Aynı anda şimdi, kız kardeş tecavüz alarımını çalıştırıyor ve kulakları yırtan bir çığlık sesi ortalığı inletmeye başlıyor. Bütün mekân gözleri kör eden bir gürültüyle doluyor.

Wal-Mart kölesi Doris Lilly'nin köstebek bir süper-eleman olduğu, Kargaşa Operasyonu'nun

başarısını garantiye almak için gizlice çalıştığı ortaya çıkıyor. Kemikli iskelet güç topluyor, kedi kız kardeşe öldürücü darbeyi indirmek üzere duruşunu ayarlıyor.

Eleman benin ayakları, bu ajanın uçan dirsekleri, sıçrayıp konuyor. *sock-block*, Süzülen Akbaba Çifte Darbesi hamlesi yaparak öldürücü darbeyi engelliyor. Bu ajan, süper-ajan, üstün yetenek Doris Lilly'i tepetaklak ediyor. Eleman benin beden kasları tamamen ihanet içinde. Bu ajanın kendi düşünme makinesine ihanet ediyor.

Aynı çabuk sonra. Madam Kadavra zıplayıp dövüş duruşunu alıyor yeniden. Üstüne üstlük, bir yanında öldürücü yumruklarıyla eleman Tibor, arkasında ise ölümcül tekmeler atan eleman Mang hazır bekliyor. Chernok ve Sheena da. Bütün elemanlar, tek başına kalmış eleman ben karşısında süper-ajanın yanında yerini alıyor.

Alarm çığlık çığığa feryat ediyor.

Sonra Uçan Ağaç Sincabı, *zoom-grab*. Uçan Sırtlan, *lash-pow*, Fil Hamlesi. *swish-bang*, Kırbaçlayan Vaşak, *slush-scratch*, hamleleri birbiri ardına geliyor. Havada sayısız yumruk, sonsuz tekme uçuyor, göz gözü görmüyor. Muazzam kubbeli toplantı salonu, burayı dolduran izleyici kalabalığının çığıklarıyla inliyor. Büyük bir panik içinde, herkes bir yerlere kaçışmaya başlıyor ve parmaklar göz oyuyor, dişler ısırıyor.

Şimdinin sonunda, bütün elemanlar bu ajanı yok etmek için toplaşiyor. İşte o şimdi, kedi kız kardeş elini kendi çanta kesesinin içine sokuyor ve o namli katil, saldırgan fallusu çıkarıyor. Elemanların ölüm çemberi daralırken, ev sahibi kız kardeş, “Umalım ki annem pillerini aşırmamış olsun” diyor. Parmağıyla düğmesini çevirip dildoyu çalıştırırken. “Ve gerçekten umalım ki bu lanet şeyi tamamen tamir etmemiş olayım” diyor kız kardeş.

Daha da yaklaşan katil suikastçılar duvarı, Kansız Tek Vuruşlu Kobra Hamlesi uygulamaya hazırlanıyor. Sıçrayan Kanguru Şamar Hamlesi indirmeye. Öldürücü Barakuda Göz Çıkarma Hamlesi yapmaya.

Zıplayarak ayaklarıyla, *pow-pow*. Yırtan Kaplan hareketi çeken eleman Tibor keskin gözlemci, yetenekli yazar D. H. Lawrence'tan bir alıntı yapıyor ve “Onlar, adına barış ve iyi niyet dedikleri, dışa dönük bir hiçlik sistemi isterler ve böylece kendi ruhlarında bağımsız küçük tanrılar olabilirler” diyor.

Bir karşı hamleyle eleman benin dirsekleri, *rip-scrape*, Pençeleyen Panter hareketi çekerken, parlak filozof, bilge profesör Fidel Castro'dan bir alıntı yapıyor ve “İnsanlar kaderlerine hükmedemez. Kader her an insanı üretir” diyor.

Sock-pow savurup. Tokatlayan Panda hareketi yapan eleman Mang muhterem Fidel Castro'dan bir alıntı yapıyor ve “Devrim, geçmiş ile gelecek arasındaki mücadeledir” diyor.

Çarpan Kobra Hızlı Ölüm. *blam-wham*. manevrasına girişen eleman Chernok saygın Friedrich Nietzsche'den bir alıntı yapıyor ve “Dans eden bir yıldız doğurabilmek için, insanın kendisi hâlâ kaos içinde olmalıdır” diyor.

Karşılık olarak, *sock-block*. Uçan Kartal hareketi yapan bu ajan meşhur Fidel Castro'dan bir alıntı yapıyor ve “Beni suçla. Önemli değil. Tarih beni temize çıkaracaktır” diyor.

Aynı anda şimdi, ölümcül fallus titremeye başlıyor. Pembe fallus giderek daha koyu pembe oluyor. Kırmızıya dönüşüyor. Sarsılan fallus önce belli belirsiz hopluyor. Kedi kız kardeşin elinden kurtuluyor. Ardında siyah bir duman izi bırakarak zemin üzerinde zıplayarak savruluyor. Havayı kirleten katil fallus, düşman elemanların sardığı dört bir yana, erimiş kızgın plastik saçmaya başlıyor. Saldırı püskürtülüyor. Kızgın plastik parçaları eleman Tanek'in yüzüne sıçırıyor. Eleman Bokara'yı kör ediyor. Eleman Sheena'nın kafasındaki saçları dağılıyor. Ağzından alevler saçıyor, pis bir koku yayıyor fallus.

Tecavüz alarmı dur durak bilmiyor. Devasa Smithsonian Enstitüsü binasının tamamında yankılanıyor ses.

Eleman Magda tereddüt geçiriyor bir süre, bu tehlikeli ilişkiler dizisinden uzak duruyor.

Ateş saçan fallusun cepheyi altüst etmesi üzerine. Madam Kadavra çılgınca bir Kırbaçlayan Aslan, *rip-roar*, hamlesi yaparak, bu ajanın kafasına bir darbe indirmeye çalışıyor. Bu fesatçının, eleman beni bir anda yok etmesi mümkün ve buna hazır. Kargaşa Operasyonu'nu başarıyla sonuçlandırmaya da.

O an sonrası, bir ses. "Pigme, adamım" diyor. Bir erkek sesi. Yeniden dirilmiş domuz köpek erkek kardeşin sesi.

Kavganın ortasına dalan ev sahibi erkek kardeş savunma duruşu alırken, "Bana çok şey öğrettin, küçük adam" diyor. "O iplerden kolayca kurtuldum..." Ölüm saçan kadavranın karşısına geçen domuz erkek kardeş, "Ne yapmamı önerirsin?" diyor. "Tokatlayan Panda mı yoksa Kırbaçlayan Vaşak mı?"

Katil fallus havayı karartıyor, sıcak plastik bombaları sallıyor. Kapkara bulut tabakasının örtüsü altında bir kör dövüşü sürüyor. Kurum ve pis duman nefesleri kesiyor.

Bu ajan kafasına aldığı Kırbaçlayan Aslan darbesiyle donup kalıyor.

Kedi kız kardeş, yasal parayı patlatıp dağıtmaya hazır, paketlenmiş kutuyu etkisiz hale getirmeye çalışıyor.

Amerikan insan sürüsü bu ajana yapılan saldırıya tanık olunca, savunma amacıyla isyan ediyor. Amerikan yurttaşlar kabarıyor, Tibor ve Chernok'un tepesine çöküyor ve onları etkisiz hale getiriyor. Mang. Ling ve Oleg kontrol altına alınıyor. Artık pasif olmayan kalabalık, eleman beni kurtarıyor. Bu ajanı kurtarmaya koşan sonsuz sayıda Amerikan yurttaşları sürüsü eleman Otto, Vaky ve Tanek'i itiyor, kakıyor, pataklıyor ve onların elini ayağını bağıyor.

Madam Doris Lilly kariyeri boyunca biriktirdiği eğitimin, hayat boyu süper köstebek ajan olmanın gerilimiyle patlıyor, elleri ve ayakları bütün çevresine karşı, *punch-crunch*, öldürücü Maymun Ezmesi hareketi yapıyor şimşek hızıyla.

Aynı anda sonra, yavaş çekimde, eleman Magda domuz erkek kardeşi savunmak üzere ortaya atılıyor. Havaya sıçrayan Magda, erkek kardeşle birlikte aynı anda, Doris Lilly'nin kafasına darbeyi indiriyor. Zalim ajanın düşünme makinesi anında komaya giriyor. Bilincini yitiren süper-ajan yere yığılıp kalıyor ve kendi çıkarıp attığı protez dişlerinin yanına uzanıyor. Kafasından söküp attığı gri buklelerin hemen yakınına. Öfke, kontrol altına alınıyor.

En büyük zaferin kazanıldığı o an, Magda ve domuz köpek ışıldıyor. Püskürten fallus, eleman ajanlara saldırılarını sürdürüyor. Amerikan güçleri kurtarma harekâtına girişiyor. Kedi kız kardeş yaralı eleman beni kaldırmak için yere çömeliyor.

O aynı anda şimdi, korkunç “Barış Makinesi” patlıyor.

Titreyerek, Amerikan kâğıt para zenginliği yağıyor havadan herkesin kafasının üzerine, lapa lapa kar yağar gibi.

Otuz Altıncı Rapor

Eleman ben, ajan 67 numaranın otuz altıncı beyanı burada başlıyor. Eski, Amerikan dil çalışmaları pratiğini hatırlıyor. ■■■ binasının derin dibinde, kalabalık sınıflardan biri. Şahane anavatan ■■■ başkenti ■■■. Resmi kayıtlara geçsin: Burada yine eleman benin oluşum yılları anlatılıyor.

Daha önceki derslerde öğrendiklerini pekiştiriyor eleman ben.

İyi kalpli çok saygın dil eğitmeni, bütün elemanları görebileceği bir yerde duruyor ve “Cingöz kedi” diyor. “Kedi miyavlıyor” diyor. “Kedinin pijamaları” diyor.

Bütün elemanlar hep bir ağızdan tekrarlıyor: “Cingöz kedi, kedi miyavlıyor, kedinin pijamaları.”

Bilgili, en iyi niyetli eğitmen. “Arka koltuk” diyor.

Bütün öğrenciler, “Arka koltuk” diyor.

Herkes öğrendiğini tekrar ediyor ve “Gazoz. Otuz üç kar motoru. İngiliz anahtarı. Oto tamircisi. Rakun palto” diyor.

Sıralarda oturan, elleri yanlarda bütün elemanlar gözlerini ileriye dikmiş, tekrarlıyor ve “Vay anasına” diyor. “Şimşek hızıyla” diyor. “Cüretkâr” diyor. “Talih kuşu” diyor.

Mevcut modern Amerikan dilinin doğru kullanımını olumlayan saygın eğitmen, “Şimdi artık gazla yemek pişiriyorsunuz” diyor.

Bütün elemanlar öğrenmek için aynı şekilde tekrarlıyor ve “İşçilerin cenneti” diyor. “Kalpsiz postkolonyal çokuluslu şirketler” diyor.

Öğreniyor ve “Kapitalist emperyalist Amerika Birleşik Devletleri'nin zehirli engerekleri” diyor.

Ezberleyip öğreniyor, düşünme makinesine kazınıyor ve “Baskıcı dejenere Batı kültürü” diyor.

Ünlü yazar, adı kötüye çıkmış fiili livatacı Oscar Wilde'dan, kafasına yerleşmiş bir alıntı yapıyor ve “İlerleme, itaatsizlikle olur, itaatsizlik ve isyanla” diyor.

Aslında, böylesi birçok şey fiilen geride kaldı.

Bu ajan burada başarısızlığı kabul ediyor. Eleman ben, ihanet suçu işleyen bir hain. Kargaşa Operasyonu tam bir fiyasko oldu. Bütünüyle sonuçsuz bir hayal kırıklığı.

Burada bu ajanın istifası başlıyor.

Büyük bir aşağılanmanın yüküyle utanç içindeki bu ajan artık yenilgiyi kabul ediyor. Devlet için hayatını feda edemiyor. Onun yerine, kız kardeşin iyiliği için bu ajan eski yaşantısına son

veriyor. Geriye çekilen bu ajan, politik sığınma istiyor, ev sahibi aileye evlatlık oluyor. Ev sahibi baba hakkındaki bütün suçlamalar düşüyor. Ev sahibi Cedar ailesi eski haline dönüyor. Bütün elemanlar açığa çıkıyor, hepsi gözaltına alınıp sorgulamaya uğruyor. Plana gelince, patlayan dolarlara yani... yasal kâğıt paralar havaya saçılıyor saçılmasına da, bu ajan o paralara ölümcül nörotoksin sürmeyi ihmal ediyor. Tamamen bilerek ve isteyerek paraya zehir bulaştırmayan eleman ben zaten Amerikan parazitlerine duyduğu sevgiyle baştan çıkmış durumda. Yani. "Barış Makinesi" havaya sadece temiz nakit para saçıyor. Ulusal Bilim Fuarı'na katılan bütün o çocuk ve yetişkinler mutlu oluyor. Büyük bir kutlama yaşanıyor.

Alıntı: İlerleme, itaatsizlikle olur, itaatsizlik ve isyanla."

Haydi be. Cedar takımı!

Bu yüzden eleman ben istifaya burada eğilim gösteriyor.

Bu ajan. Trevor Stonefield'a zorla anal fiili livata yapma sorumluluğunu kabul ediyor.

Magda, Haziran'ın 17'sinde doğum yapıyor. DNA testleri çocuğun domuz köpek erkek kardeşten olduğunu ortaya çıkarıyor. Belki evlenmeye niyetleri var. Belki de evlenmezler.

Resmi kayıtlara geçsin: Bu ajan, ev sahibi devletin dayattığı tek bir tanrıyı kabul etmiyor.

Lütfen, kaplanmış azı dişi unuttuğumu sanmayın. O tarihten sonra, Birleşik Devletler'in dış doktoruna yapılan bir ziyarette eleman benim ağzından çıkarılıyor o diş.

Burada eleman benim yeni hayatı başlıyor.

- ^[1] Yeni Ahit'teki (İncil) Yuhanna. 3. bap 16. bölüm, (ç.n.)
- ^[2] Tanınmış bir gargara markası. (ç.n.)
- ^[3] Lat. Kestane ağacı (ç.n.)
- ^[4] Cadılar Bayramı'nda çocuklar komşu kapıları çalıp "trick or treat" der. Eğer ev sahibi şeker gibi bir "treat", yani iyilik yapmazsa, ona karşı bir trick yani bir hile, tuzak uygulanır, (ç.n.)
- ^[5] Lat.: Esrar yapımında kullanılan Hint keneviri. (ç.n.)
- ^[6] Lat.; Bir tür çınar, (ç.n.)
- ^[7] Lat.: Kara ceviz olarak bilinen bir tür ceviz, (ç.n.)
- ^[8] Yüz yıllık Amerikan temizlik malzemesi markasının çamaşırda ve temizlikte kullanılan bir ürününün adı. (ç.n.)
- ^[9] Amerika genelinde üniversite ve yüksekokullara hoca seçen National Merit Scholarship Corporation'in amblemi yatay iki kalın çizgidir ve burada kamçı izine benzetiliyor. (ç.n.)